

Issued on 18—1—1957

THE ANDHRA LEGISLATIVE ASSEMBLY

DEBATES

OFFICIAL REPORT

SATURDAY, the 24th MARCH, 1956.

VOLUME V — No. 6.

CONTENTS

	Pages
I. Questions and Answers	. 609 — 632
II. Point of information re : Travelling Allowance to Assembly Members	... 633 — 635
III. Supplementary Statement of Expen- diture for 1956-57 (contd.)	... 636 — 721
IV. Government Motion re :— Draft outline of the Second Five Year Plan	... 722 — 779
Appendix A	... 780 — 790
Appendix B	... 791 — 802

PRINTED BY DALTON & COMPANY, KURNOOL
FOR THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,
ANDHRA STATE, KURNOOL.

1957 .

Price 6 annas.

THE ANDHRA LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, the 24th March 1956.

The House met in the Assembly Hall Kurnool at half past eight of the clock, Mr. Speaker (The Hon. Sri R. Lakshminarasimham Dora) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

SHORT NOTICE STARRED QUESTIONS.

Declaration of Kavali Taluk as 'Famine Area'.

623-A.

S. N. Q. No. 1293-C. Q.—SRI B. RAMAKRISHNA REDDI :—Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state :

(a) whether any representation was received by the Government requesting them to declare Kavali taluk, Nellore district as 'Famine Area' in view of the total failure of crops in that taluk, and

(b) if so, the action taken thereon ?

THE HON. SRI K. CHANDRAMOULI :—

(a) The answer is in the affirmative.

(b) Enquiries have revealed that there has been no widespread failure of crops in Kavali taluk and the Government have therefore decided that there is no need to declare that taluk as a famine area.

SRI G. YELLAMANDA REDDI :—అధ్యక్షా, నెల్లూరు జిల్లాలో మెట్ట తాలూకా అన్నిటోకూడా యీ సంవత్సరం చెరువులక్రింద మెట్ట తోటలక్రింద పైరులు పోయినసంగతి ప్రభుత్వం గమనిస్తుందా? అట్లా గమనిస్తే మొత్తం జిల్లాలో investigate చేసి చర్యలు తీసుకుంటుందా?

THE HON. SRI K. CHANDRAMOULI :—మొత్తం జిల్లా ఎట్లా వున్నా, యీ తాలూకా విషయం విచారించారండి. పంటలు కనుక ఎక్కువగా

[24th March 1956]

పాడై ఉంటే వాటికి తగిన remission యిస్తున్నారు కాని కరువు సంభవించే situation లేదు

SRI PRAGADA KOTIAH :—Wide spread failure లేదన్నారు. ఉన్న Failure of crops యొక్క percentage ఏ మాత్రం ఉన్నదో అధికారులు తెలియజేశారా ?

THE HON. SRI K. CHANDRAMOULI :—మా. 0-8-0 నుండి 0-12-0 ల పంట fair yield గా ఎంచుకోవాలి. కావలి తాలూకాలో మాగాణి ప్రాంతములలో ఉన్నదని చెప్పి సుమారు అంచనాలు వేయబడ్డాయి.

SRI S. VEMAYYA :—మాగాణి ప్రాంతం 0-8-0 మొదలు 0-12-0 వరకు అన్నారు. మెట్ట ప్రాంతం వెనుకబడ్డ గ్రామాలు ఆ తాలూకాలో ఉన్నాయి. కాబట్టి అవయినా యీ area క్రింద declare చేసి వసతి కలుగజేస్తారా ?

THE HON. SRI K. CHANDRAMOULI :—మెట్ట ప్రాంతాలలో గాని మాగాణిలో అక్కడక్కడ చెరువులక్రింద నీటి వసతులు లేకుండా పంటలు తగ్గిపోయిన చోట్ల అయా విషయాలు ప్రత్యేకంగా విచారించి వాటికి ఏదయినా remissions యివ్వవలసిన స్థై కలెక్టరు యివ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు.

SRI N. C. SESHADRI :—అధ్యక్షా, కొన్ని తాలూకాలలో different types of mixed soils వుంటాయి అటువంటి తాలూకాలలో ఒక Firka కు బాగా వర్షం వచ్చిందంటే యింకో Firka లో లేకుండా ఉంటుంది అటువంటిప్పుడు firka ల వారిగా famine area గా declare చేయడానికి అవకాశం ఉంటుందా ?

THE HON. SRI K. CHANDRAMOULI :—Firka ల వారిగా famine area పెట్టరుగాని గ్రామాలుకూడా విచారణచేస్తారు. Permission యివ్వవలసిన అవసరం ఉంటే యిస్తారు.

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—మామూలుగా రూపాయిలో ఎన్ని అణాల పంట failure అయితే famine గా declare చేస్తారు ?

THE HON. SRI K. CHANDRAMOULI :—బాగా Widespread గా పంటలన్నీ వూర్తిగా తగ్గిపోతే అటువంటిప్పుడు famine అని declare చేస్తారు. Extraordinary conditions లో,

24th March 1956]

SRI SHEIK MOULA SAHEB.—అధ్యక్ష, నెల్లూరుజిల్లాలో బొత్తిగా వర్షాలు లేక ఆక్కడ క్రాగడానికి మంచినీళ్లు లేకుండావున్నది. ఉదయగిరి నియోజకవర్గంలో చాలా బాధగా ఉన్నది. ఈవిషయంపై ప్రభుత్వంవారికి అర్జీలు కూడా పంపుకున్నాం. అట్టివాటిని కరువుప్రాంతాలుగా declare చేసి సాకర్యాలు కలుగజేస్తారా?

THE HON. SRI K. CHANDRAMOULI:—ప్రత్యేక ప్రశ్న వేయండి.

SRI M. NAGI REDDI :—Famine area క్రింద declare చేయకపోయినా crops fail అయినాయి, కొబట్టి అది దృష్టిలో పెట్టుకుని వడ్డీలేకుండా అప్పులుగాని చౌకవడ్డీపై అప్పులుగాని యివ్వడానికి ప్రభుత్వం ఆలోచిస్తుందా?

THE HON. SRI K. CHANDRAMOULI :—అటువంటి పరిస్థితి ఏమయినా ఉన్నప్పుడు Collector తప్పకుండా ఆలోచిస్తారు. లేకపోయినట్లయితే Government దృష్టికి తెస్తే నిజముగా అటువంటి పరిస్థితి ఉన్నచోట ప్రభుత్వం కూడా కొంతవరకు సహాయంచేయడానికి ఎప్పుడూ నెనుకంజవేయదు.

SRI B. SANKARAIAH:—General గా 0-8-0 మొదలు 0-12-0 వరకు పంట ఉంది అన్నారు. కొన్ని గ్రామాలు బొత్తిగా పంటలు లేనటువంటివి. మేము స్వయంగా చూశాము. అటువంటిప్పుడు మళ్ళీ విచారణచేయించి బాగా fail అయినటువంటి చోట్ల సరైన సహాయం అందేట్లు చేస్తారా?

THE HON K CHANDRAMOULI:—మళ్ళీ విచారణ అవసరంలేదు. పండనిచోట కలెక్టరు గారు చూస్తూనేవున్నారు.

Supply of Electricity to certain villages of Vijayawada Taluk.

623-B.—

S. N. Q. No. 1306-B. Q.—SRI V. VISWESWARA RAO:—Will the Hon. the Minister for Electricity and Social Welfare be pleased to state :

(a) whether the Government sanctioned the scheme for the supply of electricity to the villages of Kowlur, Kondur, Chevutur, Mylavaram and Velvadam of Vijayawada Taluk, Krishna District ; and

(b) if not why ?

[24th March 1956]

THE HON. SRI G. LATCHANNA :—

(a) and (b) . Kowlur, Kondur, Chevutur, Mylavaram and Velvadam villages are included in a major scheme for extension of electricity to Mylavaram and 7 other villages estimated to cost 6.04 lakhs. The scheme is under consideration of the Government.

మెలవరం extension scheme లో కొలూరు, కొండూరు, చివటూరు, మెలవరం, వెల్లవాడ గ్రామాలు చేర్చబడివున్నాయి. ఈ scheme విలువ 6,04,000 రూపాయలు. ఈ scheme యిప్పుడు ప్రభుత్వంవారి పరిశీలనలోవున్నది.

STARRED QUESTIONS.

*Application from the Secretary, High School Committee,
Cheepurupalle regarding the building grant.*

624—

*991 Q.—SRI M. SATYANARAYANA RAJU :—Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) whether any application from the Secretary, High School Committee, Cheepurupalle, for a building grant has been received by the Government ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—

(a) The answer is in the affirmative.

(b) There is no proposal to make any new constructions at present and the Committee has therefore been advised to approach the Special Officer, Srikakulam District Board at the appropriate time.

*Gazetted Officers of the Education Department under
the emergency regulation.*

625—

*629 Q.—SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA and SRI G. RAMASWAMI REDDI :—Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) how many Gazetted Officers of the Education Department (Collegiate and Executive) are still under the emergency regulation of 10(a) (1) ;

24th March 1956]

(b) whether it is a fact that some of the incumbents under the emergency regulation have put in six or seven years' service and are about to retire, and

(c) whether the Government propose to regularise them and give them increments with retrospective effect?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—

(a) 79.

(b) Nil.

(c) The appointments of the Officers are as far as possible being regularised with effect from the dates of their joining duty in the posts. They will also be given increments with retrospective effect subject to the conditions laid down in General Rules 23 (a) of the State and Subordinate Service Rules.

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA :—పేర్లను permanent చేస్తారండీ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—అవునండీ

Formation of rival labour unions.

627—

*846-B. Q.—SRI PRAGADA KOTAIAH :—Will the Hon. the Minister for Electricity and Social Welfare be pleased to state :

(a) whether there is a proposal with the Government to prohibit the formation of rival labour unions in one and the same industry in the general interests of the labour; and

(b) if so, when the proposal will be given effect to?

THE HON. SRI G. LATCHANNA :—

(a) No, Sir.

(b) Does not arise.

(a) లేదండీ.

(b) ఈ ప్రశ్నకు అవకాశం లేదు.

[24th March 1956]

SRI PRAGADA KOTAIAH :—రాష్ట్రంలో చాలాపరిశ్రమలలో rival labour unions ఉండడంవల్ల ఆనలు labour కోసం సరిగా కృషి చేయడం అసంభవ మవుతుంది. ఇతరరాష్ట్రాలలో యీ ఆలోచన చేస్తున్నట్టుగా కూడా తెలుస్తున్నది. అలాంటి ఆలోచన గుప్పడైనా యీ ప్రభుత్వం చేయడానికి పూనుకుంటుందా?

THE HON. SRI G. LATCHANNA :—ఇది rival union అనే విషయంకంటే ప్రభుత్వానికి యిప్పుడున్నటువంటి Trade Union Act లోని 4వ section ప్రకారం ఏడుగురు కార్మికులుగాని మేము ఒక సంఘం పెట్టుకుంటామని Registrar గారికి దరఖాస్తు పెట్టుకున్నప్పుడు Registrar వారు ఆ ఏడుగురు ఆనా ములు ఒక firm లో పనిచేస్తున్నవారగా వారు భావించినప్పుడు Register అనేది తప్పనిసరిగా చేయాలనే Rules. కాననం యిప్పుడు అమలులో ఉన్నది. కొన్ని మొదటికంటే అదనంగా శాఖలుండకూడదని ఒక నిర్ధానం అవలంబించడానికి మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అవకాశంలేదు.

Recruitment to the Gazetted Posts from Harijan Communities.

628—

*847-B. Q.—SRI N. SREENIVASA RAO:—Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

whether the Government are proposing to stop direct recruitment to the Gazetted posts from Harijan Communities ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—

“No, Sir”.

Posts of Junior Deputy Inspector of Schools in the Madras Education Subordinate Service.

629—

*663 Q.—SRI N. SRINIVASA RAO :—Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) whether it is a fact that as per G.O. Ms. No. 373, Education, dated 2nd April, 1952 the Secondary Grade

[24th March 1956

Teachers under the control of the Harijan Welfare Department are also recruited by transfer to the posts of Junior Deputy Inspector of Schools in the Madras Education Subordinate Service ;

(b) the number of Teachers working in Social Welfare Schools promoted as Junior Deputy Inspectors of Schools and the number of Secondary Grade Teachers under the control of the Harijan Welfare Department who are promoted according to the above order during the period of 3 years (1952-55): and

(c) the number of such cases still pending and the reasons for the same ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—

(a) The answer is in the affirmative.

(b) Nil.

(c) No one has been appointed by transfer as Junior Deputy Inspector of Schools from Government Departments including Harijan Welfare Department, since 1950.

SRI S. VEMAYYA :—అధ్యక్ష, 1952 సంవత్సరంలోనే ఈ G. O. pass అయినప్పటికినీ, ఇంతవరకు Deputy Inspectors గా ఎవరినీ post చేయకపోవడానికి కారణము ఏమిటో తెలుసుకోవచ్చునా?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—సరియైనవారు లేరేమో.

SRI S. VEMAYYA :—అధ్యక్ష, రాష్ట్రము మొత్తముమీద, కనీసం department లో నైనా కూడా సరియైనవారు లేరని చెప్పేదానికంటే, ఉన్నారో, లేదో దర్శాత్తుచేయిస్తారా? ఒక్కరినీ ప్రమోటుచేయలేదన్న సంగతి విచారిస్తారా ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—విచారిస్తాను.

SRI PRAGADA KOTAIAH :—అధ్యక్ష, backward classesకు allot చేసినటువంటి appointments కు suitable candidates లేరనే కారణముతో, వాటిని forward communities కు ఇస్తున్నారు. అట్లా కాకుండా మరల applications పిలిచి, backward classes కు set apart చేసిన ఉద్యోగాలను వారికి ఇచ్చేదానికి ప్రభుత్వం పూనుకుంటుందా?

[24th March 1956]

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—ఈ విషయమును ప్రభుత్వంవారు, ఉమ్మడి మద్రాసులోయుండగానూ, ఇక్కడకువచ్చినతరువాతనూ చాలా పర్యాయములు చర్చించారు. ఒక సంవత్సరములో ఒక community candidate లేకపోతే ఇతర communities కు పోవడము న్యాయముగాని, ఆ posts అన్నీ అట్లాగే అట్టే పెట్టుకొని, ఇవన్నీ 10 ఏండ్ల అనంతరం ఒక్కపర్యాయము ఇస్తామని చెప్పడం న్యాయంకాదని ప్రభుత్వమువారు నిశ్చయించారు.

SRI PRAGADA KOTAIAH :—అధ్యక్షా, suitable candidates లేనప్పుడు మరల applications పిలిచి, ఆ posts ను backward classes కు ఇవ్వడానికి ప్రభుత్వం వారు భూసుకుంటారా ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—మొదటి పర్యాయము advertise చేసినప్పుడు, వారు apply చేయలేదని, మరల advertise చేస్తే వారు apply చేస్తారని అనుకోవడములేదు. మొదటి పర్యాయము advertise చేసినప్పుడు వారు apply చేసుకుంటారు. వాళ్లయొక్క suitability ని చూచుకొని appointments ఇవ్వాలని ప్రయత్నము చేస్తున్నారుగాని ఏదో కారణముతో ఎగనామము పెట్టాలనే ఉద్దేశ్యము ప్రభుత్వానికిలేదు.

SRI V. KURMAYYA :—అధ్యక్షా, ఈ ప్రశ్న చాలాకాలమునుంచి అపెండ్లిలో చర్చకు వస్తున్నది. ప్రభుత్వానికి కొనసాగిన అర్హతలు కలిగిన candidates ఉన్నా, సర్వీసుకమిషనువారు “not suitable” అని వ్రాస్తున్నారు. సరియైన educational qualifications ఉన్నాకూడా, చాలా పక్షపాతముతో ఈ allotments జరుగుతున్నాయని మేము చాలా కాలమునుంచి feel అవుతున్నాము. అందువల్ల educational qualifications కొనసాగినంత మట్టుకు ఉంటే, “not suitable” అనేమాట వ్రాయకుండా, వారిని recruit చేయడానికి ప్రభుత్వంవారికి అభ్యంతరం ఏమీలేకపోతే, సర్వీసు కమిషన్ వారికి కూడా తగిన instructions ఇస్తారా ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—ఈ విషయములో మనం పబ్లిక్ సర్వీసుకమిషనును కొంతవరకు విశ్వసించవలసిఉన్నది. వారు candidates కు, Oral and written tests పెట్టి Candidates “Suitable,” “not suitable” అని నిర్ణయిస్తారు. అందువల్ల వారు ఏదో ఉద్దేశ్యం పెట్టుకొని చేస్తున్నారనడం న్యాయముగా లేదు. వారి మీద అలాంటి నిందనేయడం న్యాయంకాదు.

24th March 1956]

SRI S. VEMAYYA :—అధ్యక్షా, లోగడ సర్వీసు కమిషనువారు కొంత మంది ఉద్యోగస్తుల దగ్గరనుంచి సర్వీసు రిజిస్ట్రేషన్ కూడా తెప్పించుకున్నారు. వాటి సంగతి ఏమి అయిందో తెలియకుండా ఉన్నది. ఆ విషయం ప్రభుత్వానికి ఏమైనా తెలుసునా ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—ప్రత్యేక ప్రశ్న వేస్తే చెబుతాను.

SRI V. KURMAYYA :—అధ్యక్షా, సర్వీసు కమిషన్ వారివిచార remarks pass చేయడము న్యాయముకొదని మంత్రిగారు అంటున్నారు. మన దేశంలో communal feeling ఏవిధంగా ఉన్నదో మనకు అందరికీ తెలుసు. నిర్ణీత అర్హతలు ఉన్నప్పుడు, not suitable అని remarks వ్రాయకుండా సర్వీసు కమిషను members కు ఏమైనా instructions ఇస్తారా?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—హిందూ దేశములో Communal feelings ఉన్నాయి కాబట్టే, హరిజనులకొరకు, reservation ఏర్పాటు చేసినాము. న్యాయప్రకారంగా వారికి reservations ఉండకూడదు. ఈ విషయం నాకు 1937 నుంచి తెలుసును. అప్పటికీ ఇప్పటికీ చాలా తేడా ఉన్నది. హరిజన విద్యార్థులు ఉద్యోగాలకు వస్తున్నారు. Minimum qualification నాకు ఉన్నది కాబట్టి నన్ను select చేయండి అనడం న్యాయంకొదు. వారిలో ఎక్కువ మార్కులు వచ్చినవానిని నిర్ణయిస్తారు. ఇప్పుడు suitable candidates వస్తున్నారు అవిధంగానే హరిజనులు కృషిచేస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

*Touring Billets organised by the Animal Husbandry
Department in the State.*

631—

*796 Q.—SRI S. VEMAYYA and SRI P. VENKATA SUBBAYYA .—Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state :

the number of Touring Billets organised by the Department of Animal Husbandry in the State and the nature of work attended to by them ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—

There are 28 touring billets in the State.

One Veterinary Assistant Surgeon will be in charge of each Touring Billet having jurisdiction over the entire taluk. His main functions are as follows :

[24th March 1956]

(1) He will have to tour for 20 days in a month in the taluk. He attends to all outbreaks of contagious diseases occurring within his jurisdiction. He will have to be on the spot on the outbreak of diseases, diagnose them and stop the spread of the contagion by immunising the healthy stock.

(2) When there are no outbreaks of contagious diseases needing his attention, he will tour and hold camp dispensaries in the villages attending to the treatment of ordinary cases.

(3) He will also attend to livestock work within his jurisdiction.

SRI S. VEMAYYA :—అధ్యక్షా, ఈ 28 టూరింగ్ చిత్రెట్టు ఎక్కడెక్కడ పనిచేస్తున్నాయి?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—నాకు తెలిసినంతవరకు అన్ని జిల్లాలలో కూడా ఉన్నాయి.

SRI P. VENKATASUBBAYYA :—అధ్యక్షా, టూరింగ్ చిత్రెట్టులో పనిచేసే ఉద్యోగిలు జబ్బులు ఉన్న ప్రాంతములకు త్వరగా పోయేందుకు వీలుగా వారికి 'జీపులు' సప్లయ చేస్తారా?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—దానికి చాలా జబ్బు ఖర్చు అవుతుంది. జబ్బు ఉన్నప్పుడు చూస్తాము.

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA :—వాళ్ళకు T.A. లు ఏవిధంగా ఇస్తున్నారు?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—ఆ ఉద్యోగిలయొక్క జీతాలు ఏవిధంగా యున్నాయో, వారియొక్క category ని బట్టి T.A. లు యిస్తారు.

SRI PRAGADA KOTAIAH :—అధ్యక్షా, పశు సంపద విశేషంగా ఉన్న టూరింగ్ రాష్ట్రములో ఈ 28 టూరింగ్ చిత్రెట్టు చాలవు. అందువల్ల దేశీయ వైద్యమునుకూడా ప్రోత్సహించడానికి ప్రభుత్వం పూనుకొంటుందా?

[24th March 1956

THE HON. Dr. B. GOPALA REDDI :—ఇదివరకు దేశీయ వైద్యము నకు కొంత సహాయముచేశారు మరల అవసరముఅయితే ఆలోచిస్తాము

SRI PRAGADA KOTAIAH :—ఇంతకుముందు దేశీయ వైద్యానికి ఎలాంటి సహాయముచేశారు ? ఇకముందు ఎటువంటి సహాయము చేయాలని ఆసక్తులు ఉన్నారా ?

THE HON. Dr. B. GOPALA REDDI :—కొంత ధన సహాయము చేసినాము. పంచాయితీలుకూడా దీనికి కొంత సహాయంచేయమని కొంతకాలము క్రిందట ఒక G.O చేయబడ్డది. ఆంధ్ర రాష్ట్రం వచ్చిన తరువాతకూడా కొంత ధన సహాయం చేయబడ్డది.

SRI S. VEMAYYA :—దేశీయ వైద్యంలో, గ్రామ వైద్యులకు కొంత మందికి training ఇచ్చారు. వారందరుకూడా ఎటువంటి ఉద్యోగము లేకుండా ఉన్నారు. వారందరిని దాంట్లోకి absorb చేసి పని చేయిస్తారా ?

MR. SPEAKER :—They are not Veterinary Doctors.

SRI PRAGADA KOTAIAH :—గ్రామాలలో ఈ వైద్యము చేస్తున్న వారు చాలా మంది ఉన్నారు. వారికి ఏదైనా ఒక కనీస వేతనము ఏర్పాటుచేసి గ్రామములలో పశు వైద్యం వృద్ధిచేసేందుకు ప్రభుత్వంవారు ప్రోత్సహిస్తారా ?

MR. SPEAKER :—There will be too many.

THE HON. Dr. B. GOPALA REDDI :—వారందరు ఒక register పెట్టి, దానికి కొంత Registration fee ఇచ్చేటట్లుగాను, వారు పేర్లు అందులో register అయ్యేటట్లుగాను చేసుకొంటే తరువాత ప్రభుత్వంవద్ద నుంచి దానినిబట్టి licence తెచ్చుకుని కొంత ప్రాక్టీసు చేసుకోవడానికి పిలువబుండేమా ఆలోచిస్తాము. అంటే అట్లా practice చేసేవారే, ప్రభుత్వానికి డబ్బు యివ్వవలసి ఉంటుంది అని చెబుతున్నాను.

SRI G. NARASIMHAMURTHY :—ప్రత్యక్షముగా ప్రభుత్వం పీటీసీ నిర్వహించడానికి పిలువలేనప్పుడు, పంచాయితీలకైనా ప్రభుత్వం కొంత contribu- tion ఇచ్చి, ఈ పశువైద్యమునకు తగిన సౌకర్యములు కల్పించి, దేశీయవైద్యమున ప్రోత్సహించి, పశువులను రక్షిస్తారా ?

24th March 1956]

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI:—అవిషయము అలోచిస్తాము. అదిన్ని గాక, రాబోయే రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఈ Animal husbandry, veterinary, స్వేచ్ఛా వాటికి అన్నిటికీనీ, ప్రభుత్వం చాలా ఎక్కువగా సామ్యు ఖర్చుచెట్ట బోతున్నారు. అందువల్ల అన్ని బోల్లాలలో ఉన్నవల్ల కొంచెం అభివృద్ధి అవుతుందని అనిపిస్తున్నాము.

SRI P. SUNDARAYYA:—అది ఏ గ్రామ పంచవర్ష ప్రణాళికందీ? అది మనం సాయంత్రం చర్చించబోయే ప్రణాళికనా? ఇప్పుడు నాకు యిచ్చిన పుస్తకాలనుబట్టి చెబుతున్నారా, లేకపోతే మంత్రిగారి దృష్టిలో ఇంకేమైనా ప్రణాళిక ఉన్నదా?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI:—చూదృష్టిలో ఉండేది 8వ పంచవర్ష ప్రణాళిక. 2nd five year plan అనేది ఇవాళ సాయంత్రం, లేపు, ఎల్లండి చర్చించబోయేది. లేపు రాగోయే ఏప్రిల్ మొదటి తేదీనుంచి ప్రారంభం కాబోయేది రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళిక.

SRI P. SUNDARAYYA:—దాంట్లో 5 ఏండ్లకు కలిసి పశుసంపదకు 8 కోట్లు ఖర్చుపెడుతున్నారని ఉన్నది. వెటర్నరీ కాలేజీని ఒకదానిని ఆరంభించారు. కొంత administration ఖర్చులక్రింద పోయినట్లయితే పశువుల రోగాలను కుదిర్చేదానికి డబ్బు మిగలదని మంత్రిగారికి తెలిసిఉండకూడదా, మేము పశువుల ఆరోగ్యమును కాపాడడానికి ఎక్కువ ఖర్చుపెడుతున్నాము అని చెబుతున్నారు.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI:—గత 8, 4 సంవత్సరములలో ఈ డిపార్టుమెంటుక్రింద ఎంత ఖర్చుపెడుతున్నారో చూకు లెక్కలెలుసు. వచ్చే 5 సంవత్సరములలో ఎంత ఖర్చుపెడుతున్నారో లెక్కచూసుకుంటే, బహుశా 20% 30% increase కాబోతున్నది. ఇప్పుడు దానిక్రింద ఖర్చు 20 లక్షలుగానూ ఎక్కువలేదు అనుకొంటున్నాను. వచ్చే 5 సంవత్సరములో దానిక్రింద ఇంకా ఎక్కువ ఖర్చుపెడుతున్నారు. ఈ ప్రణాళికలో టూరింగ్ విలేజుగాని, dispensaries గాని చాలా ఎక్కువ అవుతాయని ఆశిస్తున్నాను.

Posts of L.D. Os. and U.D. Os. in the Education and Endowments Department.

632—

*866 Q.—SRI T. LAKSHMINARAYANA REDDI:—Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

24th March 1956]

(a) whether it is a fact that in the Education and Endowments Department of the Secretariat, persons given higher rank by the Andhra Public Service Commission are kept as Lower Division Clerks and persons given a lower rank are given Upper Division Clerks' posts ,

(b) whether it is a fact that persons selected for Ministerial services by the Service Commission and were working as Upper Division Clerks in the Ministerial service were taken as Upper Division Clerks in the Secretariat services in the Department of Education and Endowments ignoring those persons selected for the Secretariat Service by the Andhra Public Service Commission ;

(c) if so, is it the practice in other departments of the Secretariat ; and

(d) whether it is a fact that emergency candidates in the Upper Division Clerks' posts are not reverted back, even when persons selected by the Andhra Public Service Commission were available in the Education and Endowments Department in the Secretariat as is done in other Departments of the Secretariat ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—

(a) The post of Upper Division Clerk in the Secretariat belongs to selection category. A few of the Commission candidates allotted to this Department were appointed as Upper Division Clerks under emergency provisions as they had considerable previous experience in the Secretariat or in the moffusil more so than others and as they were found fit for promotion.

(b) The answer is in the negative.

(c) Does not arise.

(d) No direct recruit Upper Division Clerk selected by the Andhra Public Service Commission was allotted to this Department. Five among the Lower Division Clerks selected by the Andhra Public Service Commission and allotted to

[24th March 1956]

this Department have put in service ranging from 4½ to 7 months only and they have not picked up the work well and are not ripe for promotion. Some candidates were promoted under emergency provisions as Upper Division Clerks on different dates in view of their long service in the Secretariat. They will be replaced as soon as experienced Upper Division Clerks from the Collectorates or direct recruits selected by Andhra Public Service Commission become available or some of the existing Commission candidates pick up sufficient experience and are found fit for promotion in their turn.

SRI T. LAKSHMINARAYANA REDDI :—Mr. Speaker, Sir, is it not absurd and gross injustice that candidates who are given 4th, 5th, 6th or 7th rank should continue as lower division clerks in the Education and Endowments Department whereas candidates given 50th or 60th rank by the Public Service Commission are working as upper division clerks in the Secretariat ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—Obviously, the Hon. Member was approached by some people in the department. Therefore, the department also is taking very serious view of the way in which the government servants are trying to bring political pressure on the Government. But the whole matter has been examined and I do not see anything absurd in this.

SRI T. LAKSHMINARAYANA REDDI :—I am sorry, Sir, I deny that charge.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—I do not know that. Unless, of course, some people have approached the hon. Member, it is not likely that the Hon. Member will put this question and the supplementary question also. That is the impression of the Government, at any rate.

SRI S. VEMAYYA :—కానీ (b) కి జవాబు చెబుతూ negative
అవుతుంది. Secretariat service rules లో కూడా mofussil నుంచి

24th March 1956]

కొందరిని తీసుకున్నట్లు తెలుస్తోంది. ఇది negative అని చెప్పడం అర్థరహితంగావుంది. ఈ విధమైన జవాబు చెప్పటవలన మీరు ఏ ప్రశ్నకూడా సరియైన సమాధానం చెప్పటలేదని తెలుస్తోంది. కొబట్టి దీనిని inquiry చేయించి యిటువంటి irregularities జరుగకుండా దీనికి ఒక Secretary ని నియమిస్తారా ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI:—దీనికోసం ఒక Secretary ని నియమించమంటారా? ఇవన్నీ కూడా Home department, concerned departments ఎప్పటికప్పుడు examine చేస్తూనే వుంటాయి. అందువల్ల సరియైన information చెప్పటలేదని మీరు అనుమానపడనక్కరలేదు.

SRI PRAGADA KOTIAH.—ఇప్పుడు Secretariat serviceకు Minimum qualification graduate అయివుండాలి. Ministerial service కి S. S. L. C pass అయితే చాలును. ఇప్పుడు Secretariat service కి recruit అయినట్టి candidates పనిచేస్తూవుండగా వాళ్లను ఎదిలేసి, S. S. L. C pass అయి Ministerial service నుంచి ఎచ్చినవారిని upper division clerks గా తీసుకోవడం అన్యాయమని ప్రభుత్వం భావిస్తుందా? లేక అధికారులు చేస్తున్న చర్యలనే సమర్థించడానికి పూనుకుంటుందా?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI:—ఈ విషయాన్ని గురించి ఆవేశపడవలసిన అవసరంలేదు. ఆంధ్రరాష్ట్రం యేర్పడినప్పుడు Secretariat కి కొనసాగిన సిబ్బంది లేకపోయింది. అప్పుడు ఇతిరజిల్లాలనుంచి కొంతమందిని వార్లకు పెద్ద qualifications లేకపోయినప్పటికీ ఏ collectorate లోనో 7-8 సం॥లనుంచి పనిచేస్తూ అనుభవంపొందినవారిని తీసుకువచ్చి Secretariat లో U. D. C. లుగా వేసుకున్నారు. Secretariat form అయినపుడు ఈవిధమైన emergency వచ్చింది. అప్పుడు graduates ని వేసుకోడమా? లేక అనుభవంగలవారిని ఏ గుంటూరు, కృష్ణాజిల్లాల Collectorate నుంచో తీసుకువచ్చి వారిని యిక్కడ promote చేయడమా అనేవిషయాన్ని చాలామంది consider చేసినారు.

దాని ప్రకారమే promote చేసినారు. కాని యిది కేవలం తృప్తిగతమైన పక్షపాతంతో చేయలేదు.

SRI PRAGADA KOTIAH:—ఇది ఈమధ్య ఒక నెలనుంచి జరుగుతున్న విషయమండీ. Public Service Commission పెరెట్టచేసిన candidates వుండగా కూడ యిలా జరుగుతోంది.

[24th March 1956]

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—Even Public Services Commission candidates may be raw candidates. Therefore it is a question of preference between experienced and inexperienced people.

SRI E. AYYAPU REDDI :—Sir, is the Government aware that there is lot of dis-satisfaction in the Secretariat staff that promotions have been arbitrary and quixotic in some cases, and if so, will the Government ask the Public Service Commission or appoint some Secretary, to go into the question of regularising those promotions ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—I am not aware of any dis-satisfaction in the Secretariat staff. Perhaps the Hon. Member is aware of it more. Anyhow, if there is any complaint in regard to any particular promotion, the Government will certainly look into the matter and rectify if there is any mistake committed.

MR. SPEAKER .—Bring specific cases to the notice of the Government in stead of putting too general questions.

SRI P. SUNDARAYYA :—ముఖ్యమంత్రిగారు ఇపుడిచ్చినట్టి సమాధానమునుబట్టి మాస్తే ఇటువంటి specific instances మంత్రిగారి దృష్టికి తీసుకురావడమే ప్రమాదకరంగా కనిపించుచున్నది. ఈ ప్రశ్న శాసనసభ్యులకు ఎవరో చెప్పినట్లుగా మంత్రిగారు చెపుతున్నారు. ఎవరూ చెప్పకుండావుంటే మేము శాసనసభ్యులుగా వుండవలసిన అవసరమేమిటి? ఎవరో వారి కష్టాలను గురించి మాతో చెప్పుకుంటే మేము దాన్నిగురించిన వాస్తవము ఏమిటని మంత్రిగారిని అడిగితే “అలా చిస్తున్నాము. ఆ ఉద్యోగస్థులమీద చర్య తీసుకుంటాము” అని వారిని ఆ ఉద్యోగం నుంచి తొలగించేట్లుగా బెదిరించుతూ, సమాధానం యిస్తుంటే అటువంటి specification ను శాసన సభ్యుడు మంత్రిగారి దగ్గరకు యేవిధంగా తీసుకొని రాగలడు ? తీసికొని వచ్చినందువల్ల ఫలితము ఏమిటి? ముఖ్యమంత్రిగారు దీనినిగురించి ఇంకొక పర్యాయం వివరిస్తారా ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—ఎవరికైనా అక్రమంగా promotion జరిగిందని వారు అనుకున్నప్పుడు “They have always got the right of appeal and the right of memorial to the Governor. అంతేకాని M. L. A. ల కొరకు hostel చట్టా తిరుగుతూవుంటే అది హక్కుంకాదు.

24th March 1956]

SRI P. SUNDARAYYA :—అధ్యక్షా! ఇది కాసన సభలయొక్క, కాసనసభ్యులయొక్క హక్కులకుమాడా భంగకరమని మీదృష్టికి తీసుకొనిరావడమే నా ఉద్దేశ్యం. ప్రభుత్వోద్యోగులకు కొన్ని కష్టాలు వచ్చినపుడు, అవి కాసన సభ్యులకు తెలిసినపుడు వారు general గా యిటువంటివి జరుగుతున్నాయని మంత్రులతో చెప్పుకోడానికి హక్కులేనట్లయితే ఎల్లాగ ?

Mr. SPEAKER :—The right was never denied by the Hon. Chief Minister.

SRI P. SUNDARAYYA :— ఈ ప్రశ్న మేము అడిగినాము. ఇటువంటివి జరుగుతున్నాయి విచారిస్తారా అని అడిగితే “మీకు ఎవరో చెప్పారు కాబట్టి వాళ్లు మీద తగిన చర్య తీసుకుంటాము” అంటున్నారు. ఇట్లా అయినట్లయితే మేము అసలు ఈ ప్రశ్న తీసుకురావడమే పొరపాటు. ఇంకొక విధంగా దానికి పరిష్కార మార్గం చూసుకోవలసిన అవసరమున్నట్లు కనిపిస్తోంది, ఏదైనా general గా అన్యాయం జరుగుతోందని మేము చెప్పినపుడు, ఈ information మీకు ఎవరో చెప్పారు. వాళ్లకు అధనంగా punishment యిస్తామనే దోరణిలో మంత్రిగారు సమాధానమిస్తున్నప్పుడు మేము వారిని ఏ రీతిగా యిక్కడ ప్రశ్నలడగలము ? మేము యిక్కడ వుండవలసిన అవసరము ఏమిటి ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—ఇది చాలా అనుభవంమీద చేసిన rule. Government servants కు ఎవరైనా వారియొక్క grievances ను గురించి general questions వేసుకోవచ్చును. అంతేకాని కాసన సభ్యుల ద్వారా ప్రశ్నలు వేయించుట ద్వారాగాని, కోత తీర్మానముల ద్వారాగాని ప్రభుత్వముపై ఎత్తిడి తీసుకొనిరావడం. ఇది పూర్వం నుంచీ అమలులోవున్న నిబంధన. అన్ని దేశాలలోనుకూడ ఈ rule వుంది. ఏ Deputy Inspector కో, ఏ Circle Inspector నో వారి యిష్టమువచ్చిన చోటికి transfer చేయలేదు అనిగాని, వారికి promotions యివ్వడం లేదనిగాని 10 మందినో 20 మందినో కాసన సభ్యులనుకూడ గట్టుకొని, వారిచేత ప్రశ్నలు వేయించడం, కోత తీర్మానాలు ప్రవేశ పెట్టించడం న్యాయంకాదు. అలా చేసినట్లయితే అది రాజ్యాంగంమీద ఎత్తిడి తీసికొని వచ్చినట్లు అవుతుంది.

కాబట్టి ఏదైనా general questions కావాలంటే కాసనసభ్యుల నడిగి తెలుసుకోవచ్చును. అంతేకాని ఫలన ఉదోగస్థుని ఎందుకు transfer చేసినారు? Deputy Collector గార్ని కందుకూరునుంచి కావలికి ఎందుకు transfer చేసి

[24th March 1956]

నారు? అని అడగకూడదు. General గా ఏవైనా అక్రమాలు జరిగినపుడు శాసనసభ్యులు ప్రశ్నలువేయవచ్చును. లేకపోతే ఏ Deputy Collector గాో వచ్చి “మీరు మంత్రిగార్ని ప్రశ్నలువేయండి. వారు ఏమని సమాధానం చెబుతారో చూస్తాము” అని శాసనసభ్యులద్వారా ప్రభుత్వంమీద ఒత్తిడితీసికొని వచ్చుటకు ప్రయత్నించడం న్యాయంకాదు. వారికి ఎటువంటి యిబ్బందులయినా కలిగినపుడు appeal చేసుకోడానికి అధికారంవుంది. వారుదానిని rectify చేసుకోడానికి ఒక procedure వుంది. Public service commission వారికి appeal చేసుకోవచ్చును. గవర్నరుగారికి appeal చేసుకోవచ్చును. ఇవన్నీ చూడకుండా ప్రభుత్వంమీద ఒత్తిడితీసుకొని వచ్చుటకు ప్రయత్నించరాదు.

SRI P. SUNDARAYYA :—General గా ఏవైనా అక్రమాలు జరిగినపుడు గవర్నరుగారికి appeal చేసుకోవచ్చునని మంత్రిగారు చెప్పారు. Constitution లో చూసినట్లయితే గవర్నరుగారుకూడా మంత్రివర్గం చెప్పినట్లు చేయాలని వుంది. “మంత్రివర్గానికి కాకుండా గవర్నరుగారికి appeal చేసుకుంటే వారు డింట్లో జోక్యం కల్గించుకునే హక్కువుంది” అని ఈనాడు గోపాలరెడ్డిగారు చెబుతున్నారు. కాని Constitution లో ఎక్కడాకూడా కనిపించలేదు. పోనీ గవర్నరుగారికి స్వాధికారాలు వున్నాయనుకునేటట్లయితే గవర్నరుగారికి appeal చేసుకున్నప్పటికీకూడా న్యాయం జరుగకపోతే ఫలనవ్యక్తికి అన్యాయం జరుగుతోంది. ప్రభుత్వంవారు న్యాయంజరిగేటట్లుగా ఎందుకు చేయుటలేదు అని శాసనసభ్యులు అడగడానికి అభ్యంతరం ఏమిటి? ఎవరో ఒకరు చెప్పినంతమాత్రాన శాసనసభ్యులు దానినిగురించి నిజానిజములు తెలుసుకోకుండా యిష్టంవచ్చినట్లు ప్రశ్నలువేసి political pressure తీసుకువస్తున్నారు” అనేది ఏలా వుందంటే మంత్రిలే అటువంటి political pressure తీసుకొనివచ్చి దానిని కప్పిపుచ్చుకోడానికి యిలా చేస్తున్నట్లుంది.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI:—Members కు అటువంటి హక్కు వుంది అని చెబుతున్నాను. కాని ప్రభుత్వోద్యోగులు శాసనసభ్యులద్వారా ఒత్తిడితీసుకొనివచ్చుట మంచిదికాదు.

Members కు యిప్పుడున్నటువంటి అధికారాలను ఎవ్వరూ తీసివేయలేదు. అధ్యక్షులవారు వాటిని సంగ్రహించుటకు పూనుకొనివున్నారు. సభ్యుల అధికారాలకు ఏమీఫరవాలేదు. కాని Government servants M.L.A. ల దగ్గరకువచ్చి “మాకు ఈవిధమైన కష్టాలున్నాయి. వీటిని గురించి అసెంబ్లీలో ప్రశ్నలువేయండి, డిమాండ్ తీర్మానాలు పెట్టండి, లేకపోతే no confidence తీర్మానం పెట్టండి” అని అడుగుట న్యాయంకాదు.

24th March 1956]

SRI S. VEMAYYA:—ప్రభుత్వోద్యోగులే M.L.A ల దగ్గరకువచ్చి చెప్పినారు అనుకోకుండా, వారి తల్లిదండ్రులవచ్చి మాపిల్లలు యిటువంటి కష్టాలు పడుతున్నారని చెబితే తెలుసుకొనిగాని, లేకపోతే ఏదోవిధంగా M.L.A లకు తెలిసిందని భావించి వాళ్లకు punishment యివ్వకుండా మన్నిస్తారా ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI:—మన్నించడం, మన్నించక పోవడం అనేది point కాదు. వారిని ఈవిధంగా encourage చేయకూడదని చెబుతున్నాను.

The point is that Government servants should not approach the M. L. As while M. L. As. have every right to get information from any quarter they like, from the newspapers or from anybody. But Government servants should not approach M. L. As. and try to bring political pressure on the Government.

SRI PRAGADA KOTAIHAH :—ఎవరో చెబితేనే ఈ ప్రశ్న ఉత్పన్నమైనది అంటున్నారు. శాసనసభ్యులు వారంతటవారే ఈ విషయాలను గ్రహించడానికి ప్రయత్నంచేస్తూ, తెలిసినప్పుడు ఈ సమస్యను ప్రభుత్వంవారి దృష్టికి తీసుకొనిరావడంతోసం ఈ ప్రశ్న వేస్తున్నారని ఎందుకు అనుకోకూడదు ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—ప్రభుత్వం అన్నీ ఆలోచిస్తుంది. Government servant M.L.A. దగ్గరకువచ్చి ఈ information చెబుతున్నాడా ? లేక M. L. A. ఎవరిదగ్గరకైనాపోయి ఈ ప్రశ్న సంపాదించారో అని ప్రభుత్వం తెలుసుకోడానికి కొన్నికొన్ని విషయాలలో పరిశ్రమిస్తుంది.

SRI T. LAKSHMINARAYANA REDDI :—Mr. Speaker Sir, నేను charge deny చేసినప్పటికీకూడా ముఖ్యమంత్రిగారు దానిని నాకెవరో చెప్పినట్లు మాట్లాడుతున్నారు. ప్రభుత్వమే అవిధంగా భావించినట్లయితే M. L. As గా మేము, మా duties ను discharge చేయలేమేమో అనుకుంటున్నాను. It is a question of principle.

MR. SPEAKER :—Your right of putting the question is not denied.

SRI P. SUNDARAYYA :—What is that right of putting the question if the particular officer is going to be vintimised ?

[24th March 1956]

Mr. SPEAKER :—You calmly think over the matter. There is a lot of difference.

SRI P. SUNDARAYYA :—అధ్యక్షా, మాకేదో ఒకవిధంగా information వచ్చినది. దానిని పురస్కరించుకొని మేము ప్రశ్న అడిగినాము. పక్షపాత బుద్ధితో కొంతమంది promote చేయబడినారనే విషయం ప్రభుత్వానికి కూడా తెలుసు. ఈ విషయమై మాకు information వచ్చినంతమాత్రంచేత ప్రభుత్వం మీద pressure తీసుకురాబడినదని భావించడం సరికాదు. మాకు అధికారాలు లేవు. కనుక pressure తీసుకొనివచ్చినారని అనుకోవడం భావ్యం కాదు. మంత్రులకు అధికారం ఉన్నది కాబట్టి political pressure మంత్రులమీదనే ఉపయోగింపబడి ఉండవచ్చు. దానిమీద ప్రశ్న వేస్తే మీకు ఎవరో చెప్పిఉండాలి అనడం న్యాయంకాదు. Promote కావలసినవాళ్లకు promotion ఇవ్వకపోవడమే కాకుండా వారు చెప్పిఉండాలనే presumption తో వాళ్లమీద ప్రభుత్వం చర్య తీసుకొనేదోరణిలో నడుస్తున్నపుడు శాసనసభ్యులయొక్క హక్కును ఏరీతిగా కాపాడడం అవుతుంది ? శాసనసభ్యులు ఏరీతిగా పనిచేయడానికి వీలవుతుంది ?

Mr. SPEAKER :—I will give my ruling. I am not here to protect the rights of those public servants who make complaints to M. L. As. I am here to protect the rights of hon. Members to put questions. The Members have got every right to put questions. But I am not here to protect the rights of people elsewhere.

SRI P. SUNDARAYYA :—Sir, we are not asking you to protect the rights of Members to put questions and that we will take care of ourselves. What we want you to protect is the right of the Assembly. My point is the Speaker's job is to protect the rights of the Assembly. When we are putting a question in the Assembly, relating to a particular grievance of particular people and if on that the Government takes vindictive action, it goes against the right of the Assembly itself. Otherwise we cannot do anything at all.

Mr. SPEAKER :—I differ.

SRI P. SUNDARAYYA :—In that case, Sir, I suggest that the whole matter may be referred to the Privileges Committee.

24th March 1956]

MR. SPEAKER :—I will consider it.

SRI M. NAGI REDDI :—మంత్రిగారు చెబుతూ దానికి సంబంధించి నటువంటి వ్యక్తులు M. L. A ల దగ్గరకు వచ్చి చెప్పారా, లేక ఆ ఉద్యోగులు తెలిసినందువల్ల వీళ్ళే ఆ ప్రశ్నలు అడుగుతున్నారా? అని అంటున్నారు. Secretariat గుమాస్తాలు మొదలైన ప్రతి department వారు కూడా M.L.Aలను approach అవుతున్నారా అనేవిషయాన్ని C.I.D లను వేసి తెలుసుకొంటున్నారా లేక ప్రభుత్వమే అవిధంగా ఆలోచిస్తున్నదా?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—అన్ని విషయాలు ఉన్నాయి. అవసరమైతే C.I.D లను కూడా పేస్తాము.

(At this stage Sri Vavilala Gopalakrishnayya was seen standing.)

MR. SPEAKER :—We have already spent sufficient time.

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :— అనేకమంది గుమాస్తాలు victimise కాబోతున్నారు. వాళ్ల యొక్క హక్కులను రక్షించ వలసిన బాధ్యత మామీద ఉన్నది.

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA :—అధ్యక్షా, ఇది general గా వేసిన ప్రశ్న. ఎవరైనా ఇద్దరి మధ్యకి అన్యాయం జరిగితే అది generalisation అవుతుంది. Particular గా ఒకరిపేరు తీసుకొని అడిగితే అది particularisation అవుతుంది. General గా అడగవద్దు. Specific cases గురించి చెప్పమని మమ్మల్ని ప్రభుత్వమవారు అడుగుతున్నారు. Specific cases గురించి చెప్పినట్లయితే చర్యతీసుకొంటామని అంటున్నారు. General గా అడిగితే specific cases కాదు. గనుక జవాబు లేదు అంటున్నారు.

MR. SPEAKER :— You are putting a hypothetical question.

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA :—ఇప్పుడు జరిగిందే సేను మనవిచేస్తున్నాను. ఒక cadre లో ఉన్నటువంటి వాళ్లను seniority ఉన్నప్పుడు దానికిపై cadre లోకి వేయడమో లేదా అనే ప్రశ్న వచ్చింది. ఎవరో ఫలానావాళ్లు మీకు వచ్చి చెప్పారు వాళ్లమీద శిర్యతీసుకొంటామని ముఖ్య మంత్రిగారు చెబుతున్నారు. అంతేకాకుండా generalise చేసినట్లయితే మీకు

[24th March 1956]

చర్యతీసుకోడానికి కొంతవరకు అవకాశం ఉంటుంది అన్నారు. Specific cases చెప్పినట్లయితే పరిశీలిస్తామనికూడా చెప్పారు. ఇటువంటిపరిస్థితులలో మేము specific cases ను గురించి చెప్పనలెనో, లేక general cases ను గురించి చెప్పవలెనో మాకు మోదప్రపడడంలేదు. అయితే ఒకవిషయం ప్రభుత్వం గమనించాలి. మేము అనేకసంగతులు వింటూ ఉంటాము. Affect అయిన మనుష్యులు మాదగ్గరకు వచ్చి ప్రత్యేకంగా చెప్పనక్కరలేదు. మేము అనేకవిషయాలు enquiry చేస్తూ ఉంటాము. ఎన్నో విషయాలగురించి మాకు తెలుస్తూఉంటాయి వాటిపై ప్రశ్నలు వేసే హక్కు మాకుఉన్నది. మాకు తెలిసిన విషయాలగురించి మేము ప్రశ్నలువేస్తూ ఉంటే ఒక్కవ్యక్తిని దృష్టిలో ఉంచుకొని ఆ ప్రశ్న మేము పంపించామని భావించి వారిని victimise చేయడం భావ్యంకాదు. మేముపంపిన ప్రశ్నకు మేమే బాధ్యులము. ప్రశ్నలయొక్క అర్థాన్ని ఉన్నది ఉన్నట్లుగా గ్రహించాలిగాని, ఎవరో మాచేత వేయించారని భావించరాదు. అందుచేత ఎవరినీ victimise చేయడం సబబుకాదు. General questions కు general గా సమాధానం చెప్పాల్సిన అవసరం ఉన్నదని చెబుతూ, ఆ విధంగా ఈ సందర్భములో ఏమి చేశారని అడుగుతున్నాను.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—I have already answered the question and I have nothing more to add.

SRI P. SUNDARAYYA :—Sir, I protest the way in which the Hon Chief Minister answered the question. We, members of the Communist Party, are not going to participate any more in the supplementary questions of the day, and we will consider what further action is necessary.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI .—After great experience, this rule that Government servants should not meet M.L.As. has been made. Otherwise the life of Assembly Members will be impossible.

Starting of Veterinary Hospitals in the State.

633—

* 981 Q.—**SRI. P. VENKATARAVANAPPA :—**Will th Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state :

(a) whether the Government propose to start some more Veterinary Hospitals in the State ; and

(b) if so, where ?

24th March 1956]

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—

(a) Yes, Sir.

(b) The Centres have not yet been decided.

SRI P. VENKATARAMANAPPA :—అధ్యక్షా, మన రాష్ట్రంలో ఎన్ని పశువైద్యశాలలు ఉన్నాయి ? ఇంకా ఎన్ని ఏర్పాటుచేయబోతున్నాయి ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—సంఖ్యలేదు. వేరే ప్రశ్న వేస్తే సమాధానం చెప్తాను.

SRI PRAGADA KOTAIAH —అధ్యక్షా, Veterinary hospitals లో చాలా catagories ఉన్నాయి. Hospitals, Minor veterinary dispensary, first aid centre వీటన్నిటిని ప్రజలే ముందుకువచ్చి స్వయంగా పెట్టుకోవాల్సిందే దానికి, ప్రభుత్వం ఆవలంబిస్తున్న విధానం ఏమిటో వివరంగా తెలియజేస్తారా ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—ఇటీవల కొన్నిచోట్ల ప్రజలు “ మేము కూడా buildings కట్టిస్తాము, recurring expenditure ను మా పంచాయతీబోర్డునుంచి ఇస్తామ ” నేటటువంటి officers కూడా వస్తున్నారు. L. D. works లో కూడా కొన్ని hospital buildings కట్టిస్తామంటున్నారు. ఈ విధంగా ఒకటి, రెండు సంవత్సరాలలో ఇంకా ఎక్కువ చేయడానికి ప్రభుత్వం సర్వవిధాల ప్రయత్నము చేస్తున్నది.

Admission of pupils into the Elementary Schools.

634—

* 1027 Q.—SRI S. VEMAYYA.—Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) whether there is any rule in pursuance of G.O. Ms. No. 2678, Education, dated 27—12—1955 that a Divisional Inspector of Schools can sanction the age exemption to admit the pupil below 5 years into the Elementary Schools ;

(b) to what extent the exemption can be sanctioned ; and

(c) whether the rule will be placed on the Table of the House ?

[24th March 1956]

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—

(a) The answer is in the negative.

(b) and (c) Does not arise.

Establishment of an Agricultural College

635—

* 818 Q.—SRI B. APPA RAO :—Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(a) whether the Government have any proposal to establish an Agricultural College or to reopen and make permanent the Agricultural Technical Training School at Anakapalle ; and

(b) if so, when ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—

(a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI B. APPA RAO :—ఆంధ్రరాష్ట్రంలోకల్లా ఒక్కటే Agricultural College బాపట్లలో ఉన్నది. కాబట్టి అనకాపల్లిలో యింకొకటి పెట్టవలసి ఉన్నది. Second Five years Plan కాలంలో ఇంకొక Agricultural College ని నెలకొల్పడానికి ప్రభుత్వం ఆలోచిస్తుందా ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—ఇప్పుడు మనకు బాపట్లలో ఒక కాలేజీ ఉన్నది. బహుశా హైదరాబాదులోకూడా ఒక కాలేజీ ఉన్నదనే అనుకుంటున్నాను. ఆంధ్ర తెలంగాణాలకు ఈరెండు Colleges కన్న ఎక్కువ అవసరంలేదు. అయినా దానిని నెమ్మదిగా విచారించవలసి ఉన్నది. ఇప్పుడు పరిస్థితులనుబట్టి అంతకన్న ఎక్కువ Colleges అక్కరలేదని అనిపిస్తున్నది.

SRI A. CHIDAMBARA REDDI :—అధ్యక్షా, ఇది కాలేజీని గురించికాదు. Agricultural Technical Training School గురించి అనంత పురం, కడప, కర్నూలు, ఈ ప్రాంతాలలో ఇటువంటి Training school లేనందువల్ల Agriculture గురించి తెలుసుకోవాలన్న విద్యార్థులకు చాల నష్టం కలుగుతున్నది. కాబట్టి ఈ జిల్లాలలో ఎక్కడైన ఒకచోట Agricultural Technical Training School ను open చేయడానికి ప్రభుత్వం ఏమైన ప్రయత్నంచేస్తుందా ?

24th March 1956]

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—College కాపండా Technical School విషయమైతే Government వారు ఆలోచిస్తారు.

SRI L. LAKSHMANA DAS :—అధ్యక్ష, ఆంధ్ర రాష్ట్రములో వ్యవసాయముమీద హెచ్చుమంది జీవిస్తున్నారు. కనుక కనీసం రెండు Colleges అయినా కొత్తవి రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ప్రారంభించడానికి ప్రభుత్వము ప్రయత్నిస్తుందా ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—ఈ దినము సాయంత్రము ఈ ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికపైన discussion జరుగుతుంది. అప్పుడు ఆలోచిస్తాము.

II POINT OF INFORMATION Re :

Travelling Allowance to Assembly Members.

SRI L. LAKSHMANA DAS :—On a point of information Sir, ఇక్కడ అన్ని పార్టీల నాయకులందరు సమావేశమై ఆంధ్రరాష్ట్రములో మళ్ళీ ఎన్నికలు పెంటనే కొవాలని కోరినట్లుగా ఆంధ్ర ప్రభలో ఒక ప్రకటన వచ్చింది. అది ఎంతవరకు నిజమో ఈ సభయొక్క Leader గారు తెలియజేస్తారా ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—అది కొంచెము వాస్తవానికి దూరంగా ఉన్నది.

MR. SPEAKER :—That information is not correct.

SRI P. GUNNAYYA :—అధ్యక్ష, అది కొంచెము వాస్తవానికి దూరమని అంటున్నారు, అది ఎంత దూరమో తెలియజేస్తారా ?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—పదియొజనము లైనా ఉంటుంది.

SRI P. GUNNAYYA :—ఈ ఆసెంబ్లీ సమావేశమునకు 80 వ తేదీ నుండి మూడు రోజులు సెలవిస్తామని అన్నారు. మూడు రోజులు చాలదు, అయిదు రోజులు ఇవ్వవలసిందని కోరాము. ఆ విషయము ఈ దినము చెప్పడామని అన్నారు. అది త్వరగా చెబితే బాగుంటుంది.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—ఇప్పుడు T.A. Rules మార్పుడానికి ప్రభుత్వము నిశ్చయించింది, అవి, మార్చి 28 నుండి అమలులోకి వస్తవి. కనుక ఈమధ్య మూడు రోజుల సెలవులలో ఎవరైనా ఇంటికేపోయి రావచ్చును. T.A. or D.A., whichever is less will be given to them.

[24th March 1958]

SRI R. B. RAMAKRISHNA RAJU :—T.A. or D.A. which ever is less అనే rule మద్రాసులో ఉన్నది. అది దగ్గరగా ఉండే వాళ్లకు ఫరవాలేదుకొని, దూరంగా ఉండేవాళ్లకు చాలా కష్టంగా ఉంటుంది ఇప్పుడు విశాఖపట్టణము, శ్రీకాకుళం పోయేవారికి మూడు రోజులకు 36 రూపాయలు D.A. వస్తే, అది వారికి ఏమిటికి సరిపోతుంది. వారికి ఒక single చార్జీనే 40, 50 రూపాయలు అవుతుంది. కాబట్టి ఒకసారి మధ్యలో ఇంటికిపోయి రావడానికి అవకాశము కల్పించే ఉద్దేశముతో చేస్తున్నారు. కనుక ఈవిధంగా T.A. or D.A. whichever is less అనకుండా, ఒకసారి ఇంటికిపోయిరావచ్చును అంటే బాగుంటుందని మనవిచేస్తున్నాను.

THE HON. Dr. B. GOPALA REDDI :—పార్లమెంటులోను, మద్రాసులోను, ప్రతివొటకూడా 'T.A. or D.A. whichever is less' అనే rule observe చేస్తున్నారు. కనుక వారందరూ ఆవిధంగా చేసేటప్పుడు, మనము మాత్రము దానిని ఉల్లంఘించడం న్యాయంకాదేమో అనుకుంటాను

SRI R. B. RAMAKRISHNA RAJU :—సభ్యులు ఒకసారి ఇంటికి పోయిరావడానికి సౌకర్యం కల్పించడం అనేది మీ ఉద్దేశమయితే, మాబోటి వాళ్లకు చిత్తూరుకు పోయిరావడానికి D. A. ఇస్తామంటే అది మాకు అనుకూలంగానే ఉంటుంది గాని విశాఖపట్టణము, అటువంటి దూరప్రదేశాలకు పోయే వారికి D. A. అంటే చాల తక్కువగా ఉంటుంది. కనుక అందరికీ సౌకర్యంగా ఉండేట్లు, ఒకతూరి ఇంటికిపోయి రావచ్చు అంటే బాగుంటుందని మనవి చేస్తున్నాను.

SRI A. BAPI NEEDU :—ఇప్పుడు T.A. Rules ప్రకారం బస్సుమీద ప్రయాణంచేస్తే double the bus fare ఇస్తున్నారు. కొని రైలులో ప్రయాణం చేస్తే first class fare ఇస్తున్నారు ఈవిధంగా బస్సులో ప్రయాణముచేసి నప్పుడు peons కు ఇచ్చినట్లుగా T.A. ఇవ్వడం ఏమాత్రం సమంజసంగా లేదు. కనుక ఈ Rulesను amend చేసి bus లో ప్రయాణంచేసినా, రైలులో ప్రయాణం చేసినా, ఓర్ లో ప్రయాణంచేసినా, మామూలు రైలులో ప్రయాణంచేసినట్లు T.A. ఇవ్వవలసిందని మనవిచేస్తున్నాను.

THE HON. Dr. B. GOPALA REDDI :—ఈ rule సవరణచేస్తే బాగుంటుందనే మాట స్పీకరుగారుకూడ చెప్పారు. అది నెమ్మదిగా చూచుకోవచ్చును. ముందు ఇప్పుడు ఇంటికిపోయి వచ్చేది చూచుకొందాము. నేను చెప్పిన rule, 28 వ లేదీనుంచి అమలులోకివస్తుంది. దాని actual wording కావాలంటే తరువాత చెప్పతాను. ఇంకా అది draft చేస్తున్నాము ఆ నిర్ణయము మాత్రం జరిగింది.

24th March 1956]

SRI N P CHENGALRAYA NAIDU :—అధ్యక్షా, ఈ ఆసెంబ్లీ సమావేశము ఈ నెల ఆఖరుకు సమాప్తమవుతుంది. మళ్ళీ రెండవ తేదీ ప్రారంభమవుతుంది. అంటే అది కొత్త session అవుతుందన్నమాట. కనుక ఇప్పుడు ఇంటికి పోయివచ్చేదానికి ప్రభుత్వము ఏమీ దాక్షిణ్యం చూపి T.A. ఇవ్వవలసిన పనిలేదు.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—అవిధంగా కాదు, ఇది continuous sitting. మధ్యలో 30, 31, 1వ తేదీలలో sitting మాత్రము ఉండదు. అంతేగాని, ఇదంతా continuous sitting.

SRI L. LAKSHMANA DAS :—ఇప్పుడు మేము చాలా దూరము పోయి రావలసిఉంటుంది కాబట్టి, మీరు T. A. ఇస్తే ఇవ్వండి లేకపోలేదు. కాని మాకు ఇస్తే అయిదురోజులు time ఇవ్వండి, లేకపోతే 29 నుంచి continuous గా కూర్చోదానికి మేము సిద్ధంగా ఉన్నాము. అందుచేత చాలామారంగా పోవలసినటువంటి సభ్యులగురించి ఆలోచించవలసిందని కోరుతున్నాను

[NOTE.—An asterisk* at the commencement of a speech denotes revision by the Member.]

III DISCUSSION ON SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1956-57 (Contd.)

SRI P. SUNDARAYYA :—అధ్యక్షా, ఈరోజు ప్రభుత్వము మనముందు పెట్టినటువంటి ఈ Supplementary Demands లో కొన్ని కొన్ని విషయాలు తీసుకొన్నప్పుడు, ప్రభుత్వము ఒక ప్రక్కనేమా డబ్బులేదని చెప్పుతూనే రెండవప్రక్కన కొంత అనవసరంగా ఖర్చుపెట్టేపోరాడే ఇందులో కన్నడు తున్నదనే విషయము ప్రధానంగా మీ దృష్టికి, తీసుకురావలసియుంటుంది. మొదట అడవుల డిమాండు తీసుకొందాము. ఈ అడవుల డిమాండులో 31 లక్షల, 33 వేలకుపైగా కోరారు. అందులో అడవులలో వచ్చేటటువంటి సామాగ్రిని ఆమ్మోదానికోసం ఒక కొత్త scheme పెడతామని, దానికి లక్ష, 50 వేలు కావలసియుంటుందన్నారు. కాస్త నిర్మాణాత్మక నూతనగా న్యాయంగా కనిపిస్తున్నది అది ఒక్కటే అని చెప్పవలసియుంటుంది. మిగిలిన లక్ష, 90 వేల రూపాయలు ఎక్కువమంది ఉద్యోగ్గులను వేయవలసివచ్చినందువల్ల, వారికి జీతాలకుగాను చూపించారు ఈ అడవులలోనుంచి వస్తూన్నటువంటి సామాగ్రిని ఆమ్మోదానికోసం లక్ష, 90 వేల రూపాయలు అదనంగా ఖర్చుపెట్టవలసియుంటుందని నేను అనుకోవడంలేదు. ఎందుకంటే, ఈ ఖర్చుఅంతాకూడ ఆ scheme క్రిందనే వస్తుంది.

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1956

ఉన్న ఉద్యోగస్తులు చాలరని, ఇంకా ఎక్కువమంది ఉద్యోగస్తులను పేస్తేమాత్రం ఈ అడవులను బాగుచేసేందుకు ఇది ఏరీతిగా ఉపయోగపడుతుందో తెలియదు. దానికోసం ఎక్కువడబ్బు పెట్టడం నిరుపయోగమవుతుందనేది అనేక పర్యాయాలు మీ దృష్టికి తీసుకురాబడింది. అది మరల ఇప్పుడు మీదృష్టికి తీసుకురాదలచాను రెండవది వివిధ పరిపాలనాయంత్రములయొక్క అధిపతుల ఖర్చుక్రింద కొంత డబ్బు అడిగారు. అందులో ముఖ్యంగా, గవర్నరు ఖర్చుక్రింద 27 వేల 7 వందలు రూపాయలు మరల అడిగారు. ఇదంతా Charged Item క్రిందనే వచ్చింది. వాటిలో దేనిని తోసివేయడానికి మనకు అభికారంలేదు, అభికారము ఉన్నప్పటికీ, ఈరోజు మన శాసనసభయొక్క నిర్మాణాన్నిబట్టిమాస్తే అటువంటి అవకాశము కూడ ఉండదు. గవర్నరుమీద ఖర్చుపెట్టే ప్రతిదమ్మిడికూడ అనవసరము, నిర్ధకము, నిరుపయోగము, అది ప్రజలయొక్క ధనమును దుర్వినియోగంచేయడం తప్ప మరొకటికాదు అని గతసంవత్సరంనుంచి చెప్పతూవచ్చాను. పోయిన బడ్జెట్ సమావేశములో చెప్పాను. మొన్న general debate లో చెప్పాను. మరల ఈ రోజుకూడ అదే చెప్పవచ్చున్నాను. గవర్నరు మన ఆంధ్రరాష్ట్రానికివచ్చి మూడేళ్లకన్నా ఎక్కువకాలేదు. కొత్తగా వచ్చినరోజులలో గవర్నరుగారికి ప్రత్యేకంగా కొద్ది ఇవ్వడానికని, ఇంకా ఇతర ప్రత్యేకఖర్చులు కోసమని లక్షా, 50 వేలకుపైగానే ఒక lump sum grant ప్రసేదెంటుగారు ఇచ్చారు. అవన్నీ కూడ Audit account లోకూడ వెళ్ళడానికి అవకాశము లేదనుకొంటాను. ఆ లక్షా, 50 వేలు ఏరీతిగా ఖర్చుపెట్టబడిందో వివరాలులేవు. తరువాత గత రెండు, మూడు సంవత్సరములనుంచికూడ ఇది తాత్కాలిక రాజధానిఅనే అనుకొంటున్నాము. ఎందుకంటే ఎటు వికాసాంధ్ర వస్తుందని ఆశిస్తూనే ఉన్నాము. అది ఒకవేళ రాకపోతే, కాళ్ళతల రాజధాని నిర్ణయించుకుందామని అనుకొన్నాము. ఆయినప్పటికీ, ఈ రెండు, మూడు ఏళ్లు ఒక యింటిలో సుఖంగా వారింఉంచే దానికోసం, ఉన్నది చాలదన్నట్లుగా, 12, 18 లక్షల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టడం జరుగుతున్నది.

గవర్నరుగారికి ఆమాత్రము పటాటోపము, రాజకీయ ఉండకపోతే, మన ఆంధ్రరాష్ట్రముయొక్క గౌరవప్రతిష్టలు తగ్గిపోతాయనా, యీ విధముగా 13, 14 లక్షలదాకా ఖర్చుచేశారు. ఇంతడబ్బు ఖర్చుచేసేటప్పుడు, అది ప్రసేదెంటు అర్థరూపకారము ఖర్చుచేశారాఅంటే, అదేమికనబడదు. ప్రసేదెంటు అర్థరూపకారము యాభైనాలుగువేలదాకా ఖర్చుచేయటానికి ఉన్నది. గత సంవత్సరముకూడ ప్రసేదెంటు అనుమతిలేకుండా ముందుగా ఖర్చుచేసి, తరువాత కొత్త అర్థరూపకారముచేసి 60 వేలదాకా ఖర్చుచేసినట్లుగా తెలుస్తున్నది. ఈరీతిగా ఎప్పటికీ ఖర్చుచేసి ఉన్నది ప్రభుత్వము వ్రాస్తూఉండడము. అక్కడ ఫిరీలో

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

వరములయిచ్చే దేవుడుమాదిరిగా ప్రెసిడెంటుగారు గవర్నరుకు allowances పెంచడము, వారికి కావలసినఖర్చులు అన్నింటికీ అనుమతులు యివ్వడము, యిక్కడ అంతులేకుండా ఖర్చుచేయడము జరుగుతున్నది. ఈ విధంగా అంతులేనిఖర్చు ప్రభుత్వముచెస్తున్నది. ఇక్కడ రాష్ట్రములో ఒకవైపున ప్రజలకు తిండిలేక ఎన్నో యిబ్బందులు పడుతూఉంటే, మరొకవైపున చిన్న చిన్న గుమాస్తాలయొక్క జీతాలు పెంచమంటూఉంటే, దానికి డబ్బుకొనాల్సిఉంటుంది, యిప్పుడు మాకు రెవిన్యూలో లోటుఉన్నది, దాన్ని ముందు పూర్తిచేసుకుంటేగాని ఒకదమ్మిడికూడ జీతాలు పెంచటానికి ఇవ్వము, అని గదమాయించడము జరుగుతున్నది. ఇక్కడ యింత అవసరమైన ఖర్చుఉండగా, గవర్నరుకు కావలసినపద్దు ఏదైనాఉంటే, అది యిక్కడనుంచి ఢిల్లీకి వెళ్ళేలోపుగానే, టెలిగ్రాములమీద టెలిగ్రాములు యిచ్చి ఆఖర్చు మంజూరుచేయించుకోవటము జరుగుచున్నది. అయితే గవర్నరుకు గాని, గవర్నరుకింద అయ్యేఖర్చుగాని ఏదైనాసరేఉంటే, ఆఖర్చు ఎవరు భరిస్తున్నారు? అది యీ ప్రభుత్వము భరించడములేదా? ఈ విధముగా ప్రజలనామ్ము తీసుకొనిపోయి ఆనవసరఖర్చులు చేయడము ఎంతవ్యాయమో ఆలోచించవలసి యున్నది. మనము యిక్కడికివచ్చిన యీ మాడు సంవత్సరాలలో కనీసము ఒక్క పర్యాయముఅయినా గవర్నరు కాలినడకను నడిచినట్లులేదు. ఆయన ఎక్కడికి వెళ్లినా కార్లలో తప్పపోవడములేదు. పోనీ, పాడైపోయిన కార్లలోమటుకు పోతేయేమి? పాడైనవి అయినప్పటికీకూడగవర్నరు ప్రయాణానికి చాలునని అనుకుంటాను.మంత్రులు గాని ప్రజలుగాని కార్లలో వెళ్ళగలిగినవారు ఉన్నప్పటికిని, వాళ్లకు brakes సరిగాఉండాలి, లేకపోతే ప్రజలమీద పజేఅవకాశముఉన్నది అని చెప్పవలసిగాని, గవర్నరుకు అటువంటిది యేమీలేదు. ఎందుకంటే, గవర్నరు ఎక్కడకు వెళ్లు తూన్నప్పటికినీ, ఆ దారిలో ఎవరుగూడ ఆ రోడ్డున పోకూడదు. అయినప్పటికి తిరిగి వెళ్ళిపోయినదాకా, ఎవరూ నడవకూడదు ఏ కారుగూడ పోకూడదు అని చెప్పి ఆ రోడ్లు అన్నీ ఆ సమయములో ఖాళీగానే ఉంచుతారు. రోడ్లు పొడుగున బార్లు తీర్చి పోలీసు సిబ్బందిని గూడ పెట్టుతారు. అందుచేత ఆయన ఎక్కిన కారు ఎంత పనికిమాలినదైనప్పటికినీ పరచాలేదు, ఎవరి మీదైనా పడుతుండేమాననే భయముకూడ అక్కరలేదు. ఆ సమయములో రోడ్లు అన్నీ ఖాళీగా ఉంటాయి. కాబట్టి, అటువంటి ప్రమాదము యేమీ ఉండదు.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI .. అలాంటికారు వారిమధ్యన ఎక్కడైనా break-down అయితే, అప్పుడు ఎవరిని అంటారు ?

[24th March 1956]

SRI P. SUNDARAYYA :—దారి మధ్యన break-down అయితే, అప్పుడు గవర్నరు కారాదిగి, కారును నెట్టుకోవచ్చు. అందులో తప్పేమిలేదు. లేకపోతే ఆయనకు కావలసినంతమంది సిబ్బంది వెనక ఉంటుంది. కాబట్టి, వాళ్లు అయినా దిగి కారును నెట్టవచ్చు. అంతకన్నా, ఆ సిబ్బంది ఏమి పని చేస్తుందో నాకు తెలియడములేదు. ఏమిపని కాకపోతే, యీ కార్లు నెట్టే పని అయినా యివ్వవచ్చునగదా! ఆ పనిఅయినా యిస్తే, అది ఒక ప్రదర్శనము క్రిందనైనా ఉంటుంది. అందుచేత యిటువంటి పరిస్థితులున్నప్పుడు మరల గవర్నరుగారికి 21 వేల రూపాయలు పెట్టి, ఒక కారో, రెండు కార్లలో, ఆ పద్ధతిలో మిగిల్చినాము, యీ పద్ధతిలో మిగిల్చినాము అని చెప్పకొన్నారు. ఇప్పుడు ఆ పద్ధతు శాసనసభ ఆమోదించాలని అంటున్నారు. ఈవిధముగా గవర్నరుకు ఏది అవసరమవచ్చినా, అది అవసరమా, అనవసరమా, అనే విచక్షణ లేకుండా ఖర్చు చేయడం జరుగుతున్నది. ఆయన అడగడము, యిక్కడ ప్రభుత్వము కొనడం, యీవిధంగా చేస్తే అది ప్రజల డబ్బు దుర్వినియోగము చేయడము తప్ప మిలేమికొదు రెండు సంవత్సరాలకు, ఒకసారి మూడు సంవత్సరాలకు ఒకసారి ఒక కొత్తకారు వేలకువేలు ఖర్చు చేసికొంటూ ఉంటున్నారు. ఇదిగాక ఆయన ఫైటడూరు వెళ్ళితే, ఆయనకు special గా ఒక railway saloon ను గూడ ఏర్పాటుచేశారు. ఈ saloon రిపేరుచేయడమునకు అయ్యే ఖర్చులుగూడ మనమీదనే పడుతున్నది. కార్లు చూద్దామా అంటే, ఒకసారి కారుకొంటే, అది కనీసము నాలుగు అయిదు సంవత్సరాలైనా ఉపయోగించడములేదు. ఒక కారుకు 20 కార్లు వెంటపెట్టుకొని పోవడం కనబడుతున్నది. పోనీ రైలు చూద్దామంటే, మన ఆంధ్ర రాష్ట్రానికి అది గూడ కరువులో అధిక చూసము అన్నట్లుగా, మనకు యిక్కడ మీటరుగేజియే ఉన్నది. Broad gauge లేదు. గవర్నరుగారికి రాజరీవికి తక్కువకాకుండా ఉండటానికి, మరొక 9 వేలు అదనముగా యీ saloon కోసము ఖర్చు చేయవలసివస్తున్నది. ఈవిధముగా ప్రతి సంవత్సరముగూడ 18 వేల రూపాయలు యీ saloon charges క్రింద ఖర్చు అవుతున్నవి. ఇదిగాక దీనికి మరమ్మతు ఖర్చులు వేరే. ఈ సంవత్సరము మరీకొన్ని వేల రూపాయలు sanction చేయడము జరిగింది అంటే దాదాపు 12, 15 వేల రూపాయలదాకా ప్రెసిడెంటు దగ్గరనుంచి అనువతి తెప్పించుకున్నామని చెబుతున్నారు. ఈడబ్బు అంతాగూడ ప్రభుత్వం ఎక్కడనుంచి ఖర్చు చేస్తున్నది? ప్రెసిడెంటు అక్కడ ఢిల్లీలో కూర్చుని గుడ్డిగా ఆర్డర్లు వేసి పంపుతూఉంటే, యిక్కడ ఖర్చు చేయడము జరుగుతున్నదిగాని, నిజంగా యిది ఎవరి డబ్బు అనే సంగతి ప్రభుత్వము గుర్తించారంటే గుర్తించినట్లు లేదు. ఇక్కడ ప్రజలకు తిండిలేకుండా, రైతాంగానికి నీటి పసతులు లేకుండా

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

ఉపాధ్యాయులకు జీతాలు చాలకుండా, పరిశ్రమలో పనివాళ్ళకు పనిలేకుండా నిరుద్యోగ సమస్య వారణాసుగా పెరిగిఉంటే, సామాన్య ప్రజలందరూ తిండికి కమలమలమాడుతూంటే, ప్రభుత్వము తమ యిష్టము వచ్చినట్లు అంతూ పొంతూ లేకుండా ఖర్చు చెయడము విశేష వంతముకాదు. ఉపాధ్యాయులకు జీతాలు చాలడములేదు, Peons కు, చిన్న తరగతి గుమాస్తాలకు జీతాలు ఎక్కువ చేయమని అంటే, యిప్పటికి మూడు సంవత్సరములుగా, అది మాచేతకాదని ప్రభుత్వము చెబుతున్నది. ఈ చిన్న రకపు ఉద్యోగస్థులకు ఉన్న కష్టములనుగరించి శాసనసభలో సభ్యులు ప్రస్తావించినప్పుడు, వాళ్లు శాసన సభ్యులతో ఎందుకు చెప్పాలి, వాళ్ళ ఉద్యోగాలను తీసివేస్తామని ముఖ్యమంత్రి బెదిరించారు. చిన్న ఉద్యోగస్థులు వాళ్లు చెప్పుకునే చోట చెప్పకోకపోతే వినవలసినవాళ్లు వినకబోతే, యిక వారి సంగతి ఆలోచించేది ఎవరు? యీ శాసనసభమందు యీ విషయము సభ్యులు తీసికునిరావటము, తప్ప? అని అంటున్నాను. అడిగినప్పుడు వారికి సమాధానము చెప్పకపోతే, వారికి వేరే గత్యంతరము యేమిటి? ఉపాధ్యాయులకు జీతాలు పెంచమని అంటే, ప్రభుత్వంకు డబ్బులేదు అని అంటారు. అయితే గవర్నరుకు మాత్రము అంతుపొంతు లేని ఖర్చులు చేయటానికి డబ్బు ప్రభుత్వానికి ఎక్కడనుంచి వస్తున్నది? “గవర్నరుగారికి” అని అంటే, అది అడిగిఅడగకముందే, ఆయనకోసము ఎంత అడిగితే, ఆ వరప్రసాదమూర్తి ప్రెసిడెంటుగారు అడిగినవరము యిస్తూ ఉంటాడు. అదిముందు ఖర్చుచేయడము. తరువాత దానిని తెచ్చి యిక్కడ ఆమోదించమని కోరడము జరుగుతున్నది. శాసనసభ యొక్క అనుమతిలేనిదే, ఒక డిప్యూటీఅయినా ప్రెసిడెంటు కాంక్షను చేయడము చాలా పొరబాటు. ఈ ఖర్చుకు అంతటికినీ మేము చెప్పిన అభ్యంతరాలు అన్నీ, దానికి సంబంధించిన files లోనే ఉంచుతారుగాని, మేము చెప్పిన విషయాలు అన్నీ ప్రింటు అయినా చేయరు. గవర్నరుగారికోసము చేసినఖర్చుల సంగతి మేము ఎంతఘాటుగా విమర్శించినప్పటికినీ, అవి ఢిల్లీకి చేరుతాయా అంటే, అవి అక్కడికి పోవు. ప్రభుత్వము పంపరు. పోనీ పత్రికలలో వేస్తారాఅంటే, వాళ్ళమీద defamation suits వగైరాలు వస్తాయని వాళ్లు అనలే యీ విషయాలు ముట్టుకోరు, పట్టి ఘోష చేయరు. ఏదో ప్రభుత్వానికి అనుకూలముగా రెండు ముక్కలు వ్రాసి ఊరుకుంటారు. ప్రభుత్వముతో మొగమాటములు ఉండడంవల్ల పత్రికలవారు యిటునంటిది అనలే వ్రాయరు. ఇక్కడ సభలో గవర్నరు క్రింద చేసేఖర్చు అనవసరమని ఎంత విమర్శించిననూ, అందుకు మేము కంతకోవడడమేగాని, ఏమీ ప్రయోజనము లేకుండా ఉన్నది. ఢిల్లీ వాకా వెళ్ళితే, అప్పుడు మా విమర్శలు ఎంతవరకు న్యాయమో అక్కడ ఆ వరప్రసాద మూర్తి అయిన గ్రహింపుకోగలుగుతాడుగా? అయినప్పటికి గవర్నర్ల విషయము

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1956

శేష Sates Re-organization Bill వచ్చినప్పుడు, గవర్నర్ల పదవులు ప్రజలకు ఎంత నిరర్థకమో చూచి, గవర్నర్లను అసలు పేరులేకుండా చేయడానికి, “ఓ మహానుభావా! ఓ వరప్రసాదమూర్తి! ఓ భారతదేశాధ్యక్షుడా! ఈ గవర్నర్ల క్రింద అయ్యేఖర్చు మాకువద్దు, దీనిని మేము భరించజాలకున్నాము. ఈ పదవి ఊరకనే సంతకాలు చేసేది. ముఖ్యమంత్రి ఉండగా, యింకా యీ గవర్నరు పదవి అవసరము, మాకు వీరు అక్కరలేదు, మీకు కావలసి ఉంటే, వీరిని మీరే పెట్టుకుని, ఆ ఖర్చు మీరే భరించండి. ఒక్క సంతకాలు చేయటానికై యింత పెద్ద ఖర్చు మామీద ఎందుకు, ఆ సంతకాలు చేసేపని మావల్ల ఎన్నుకొంటే మౌఖ్యమంత్రియే చూడగలడు. కొబ్బరి యీ గవర్నరుపదవిని యీ బిల్లులోనుంచి తొలగించి, మా రాష్ట్రానికి వారిని లేకుండా చేయండి” అని కోరుతాము అయితే రాష్ట్రములో ముఖ్యమంత్రిని తొలగించి, యింకొకరిని నియమించుకునేలోగా, యీ మధ్యకాలములో ఏవైనా ప్రభుత్వములో పనులు జగపవలసిఉంటే, అప్పుడు కేంద్రప్రభుత్వము ఎవరినైనా ఒక సలహాదారుని పంపవచ్చు. వారికి అయ్యే T A. లు వగైరాలు మాత్రము యిచ్చుకోగలముగాని, యీ గవర్నరుపదవులను మాత్రము తొలగించమని మరొకసారి చెప్పవలసివస్తున్నది. ఈ మధ్య గవర్నరు అసంతృప్తములో ఒకరోజు రెండురోజులూ పర్యటించారు. ఆయన అక్కడ ప్రజల కష్టసుఖాలు విచారించటానికి పర్యటనకు వెళ్లారు. మంత్రులుఉండగా, గవర్నరు ప్రజల కష్టనిష్ఠురాలు తెలుసుకోవలసినంతపని యేమి ఉన్నది? ప్రజలచేత ఎన్నుకున్న ప్రజాప్రతినిధులు, వారు ఎన్నుకొన్న మంత్రులు, ప్రజలతరపున పనులు జరుపుకుంటున్నారని అలాంటప్పుడు గవర్నరు మంత్రులపైన అధికారమా? ఇదివరకు బ్రిటిష్ వారి హయాములో గవర్నరు రాష్ట్రమునకు నిజమైన అధికారియే. అందుకు సేవ ఒప్పుకుంటాను. కాని యిప్పుడు ప్రజాప్రభుత్వము ఏర్పడ్డదిగా! అప్పుడు గవర్నరుగారికి ప్రజలకు సంబంధము ఏమిటి? ఈ రోజులలో గవర్నరు అధికారి క్రిందకురారు మనకు ఉన్న రాజ్యాంగచట్టము ప్రకారము మంత్రివర్గము చేసినదానికి సమ్మతిస్తూ సంతకములుచేసే అధికారము తప్ప, వారికి యింకొక అధికారములే నేలేదు. ప్రజల అవసరాలను తీర్చవలసింది మంత్రివర్గముకాని, గవర్నరుకాదు. మంత్రివర్గము తీర్చకపోతే, పైన కేంద్రప్రభుత్వము ఉన్నది. అక్కడ శాసనసభ్యులు ఎన్నుకున్న పార్లమెంటు మెంబర్లు ఉన్నారు ప్రజలు అక్కడ కేంద్రప్రభుత్వానికి అప్పీలుచేసుకుంటారు మంత్రులు ప్రజల అవసరాలు తీర్చకపోతే, శేష ఎన్నికలవచ్చినప్పుడు, వారికి పాఠము ప్రజలే చెబుతారు. అంతేగాని గవర్నరు పర్యటన చెయవలసిన అవసరముయేమివచ్చింది? కోకోపోతే, గవర్నరు, తన పటాటోపాన్ని రాజరీవిని ప్రదర్శించుకుంటూ ప్రజలను

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

భయోత్పాతములో పెట్టటానికి అధికారము చలాయించటానికి తప్పితే, గవర్నరు ఏపర్యటన ఏ విధముగానూ ప్రజల కుపయోగించదు, అనంతపురములో ఎన్ని దినములు గవర్నరుఉన్నారో, నేను యిప్పుడు ఆ వివరాలలోనికి పోదలచలేదు.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI:—సుందరయ్యగారు గవర్నరు క్రింద ఆయోధ్యార్థును గురించి చాలా విపులముగా మాట్లాడారు. గవర్నరు అధికారాలను గురించి, వారు tour చేయవచ్చునా, వారు tour లో ఏమిచేస్తున్నారు, అనేటటువంటి విషయాలు అంతలోతుగా యిక్కడ సభలో చర్చించడం బాగా ఉండదని నా అభిప్రాయము. వారికి కార్మికారకు యంత్రార్థు ఎందుకు అని అన్నారు Expenditure కు సంబంధించిన విషయాలు మాట్లాడవచ్చును. కాని గవర్నరు అధికారాలనుగురించి అంతవిపులముగా మాట్లాడడము బాగాలేదని నేను అభిప్రాయపడుతున్నాను

MR. SPEAKER :—I am reading Rule No. 55(4) of the Assembly Rules.

“Rule 54, says that every speech must be strictly relevant to the matter before the Assembly.

Rule 55, says that a Member while speaking must not—

(1) .....

(ii) make a personal charge against a member ,”

(iii) use offensive expressions about the conduct or proceedings of the Parliament or any State Legislature or of the other House ,

(iv) reflect upon the conduct of the President or any Court of Justice or use the Rajpramukh's or Governor's or President's name for the purpose of influencing a debate ;

SRI P. SUNDARAYYA :—నేను గవర్నరుగారిపేరు ఎత్తిమాట్లాడలేదు. లేదా యింకొకరిపేరుపెట్టి, వ్యక్తిగతముగా వారు affect ఆయోధ్య విషయాలను గురించి మాట్లాడలేదు. గవర్నరుయొక్క వ్యక్తిగత ప్రవర్తనను గురించిగూడ మాట్లాడలేదు. గవర్నరుచేసే కార్యక్రమాలు దానికిఆయోధ్యార్థును గురించి మేము మాట్లాడటానికి మాకు హక్కుఉన్నది వారియొక్కవ్యక్తిగత నడవడివిగురించి నేను చెప్పడముకాదు. గవర్నరువల్ల మన రాష్ట్రము ఎంతభర్చు భరించవలసి వస్తున్నదో, అంతభర్చు మనకు అనవసరమని చెబుతున్నాను. గవర్నరు tour చేసే

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1956]

టప్పడు, అక్కడ ఉద్యోగస్థులనందరిని కేంద్రీకరించి వారందరికి T. A. లు వస్తారాలు, అంతా గూడచేరి సుమారు 40, 50 వేల రూపాయలవరకూ ఖర్చు చేయడము జరుగుతున్నది. ఈ రకముగా గవర్నరు పర్యటనచేసినప్పుడల్లా యీ విధమైన ఖర్చు మనకు అనవసరముగా ప్రభుత్వంవీడ పడుతు నేఉంటున్నది. ఈ ఖర్చు మనకువద్దు ఇది న్యాయమైనఖర్చుకాదు. అని నేను అంటున్నాను.

ఈ మధ్య పత్రికలలో మంత్రివర్గము సమావేశముఅయిందని పడింది. అయితే అప్పుడు ముఖ్యమంత్రి గోపాల రెడ్డిగారు ఢిల్లీలో ఉన్నారు, డిప్యూటీ ముఖ్యమంత్రి సంజీవరెడ్డిగారు ఇంకా ఎక్కడో పర్యటనలో ఉన్నారు, అయితే వీరు యిద్దరు లేకుండా, గవర్నరు అధ్యక్షతక్రింద మంత్రివర్గము సమావేశము అయిందంటే, అది మంత్రివర్గము సమావేశముక్రిందకు వస్తుందా? ముఖ్యమైనవార్లు లేకుండానే Cabinet రాష్ట్రముయొక్క విషయాలను చర్చించి తీర్మానము చేయగలదా? పత్రికలలోవచ్చిన వార్త నిజముఅవునోకాదో నేను చెప్పలేను. దాని నిజానిజములు ప్రభుత్వమే చెప్పవలసియుంటుంది. కాబట్టి గవర్నరుపదవుల ప్రభుత్వానికి అనవసరము. వారిక్రింద అయ్యేఖర్చుఅంతా శుష్కదండుగ కాబట్టి, యీ ఖర్చు ఎంతగిస్తే అంతమంచిది అని అంటున్నాను. ఈ విషయము కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ప్రభుత్వము వ్రాయవలసిఉంటుంది.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—అయితే ప్రెసిడెంటు మాత్రము ఎందుకు? ఆయనను కూడావద్దనిచెప్పరాదా? ఒక్కగవర్నరుమాత్రమే వద్దని ఎందుకు చెప్పాలి? అయితే గవర్నరువద్దని ఒక తీర్మానముపెట్టండి?

SRI P. SUNDARAYYA :—గవర్నరువద్దని మేము ఎలాగూపెట్టబోతాము? ప్రెసిడెంటు అక్కరలేదని ప్రభుత్వముపెట్టండి. మంత్రివర్గాన్ని కాన, సభ్యులమైన మేము ఎన్నుకున్నాము. కాని గవర్నరును మేము ఎన్నుకోలేదు.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—మా ఉద్దేశ్యములో గవర్నరు, ప్రెసిడెంటు యిద్దరూ ఉండాలనే. ఇక్కడ గవర్నరు ఉండాలని అక్కడ ప్రెసిడెంటుగూడ ఉండాలనే.

SRI P. SUNDARAYYA :—అది మీ ఉద్దేశ్యము అయితేకావచ్చు. మా ఉద్దేశ్యముమాత్రము అదికాదు. మీరు యిద్దరూ కావాలనేఅంటారు, ఇంక మీరయితే, ప్రతిజిల్లాకు, ప్రతితాలూకాకు, ప్రతిగ్రామానికిగూడా ఒక గవర్నరు ఉండాలనే అంటారు. అంటే, మీ చేతిలో అధికారము ఉన్నది గనుక, మీ ఎంతమంది గవర్నర్లను కావాలన్నా పెట్టుకోగలరు.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—తెఫనెంటు గవర్నరులనా

24th March 1956]

SR. P. SUNDARAYYA — అది ఎవరిదైనా కావచ్చు. అందులో మేము చేయగలిగినదియేమిలేదు. కాని వాస్తవపరిస్థితులు చెప్పాలంటే ప్రజలచేత ఎన్నుకోబడిన శాసనసభ్యులుగా మనము ప్రజలతరపున యిక్కడికివచ్చిఉన్నాము. పార్లమెంటులోగూడ పార్లమెంటుసభ్యులను, యిక్కడ ప్రజాప్రతినిధులుగా ఉన్న వారమే ఎన్నుకుంటున్నాము. కాని మన India Constitution లో ఒక మంత్రివర్గము పడిపోయినప్పుడు, యింకొక మంత్రివర్గము ఏర్పడేలోగా, ప్రభుత్వము నడవటానికి కొన్ని చిక్కులు ఏర్పడవచ్చు. ఆ చిక్కులు సవరించటానికి అక్కడ కేంద్రప్రభుత్వమువారే చూచుకుంటారు. ఇక్కడ గవర్నరును మనము ఎన్నుకోము కాబట్టి, ఆ పదవి మనకు యిక్కడ రాష్ట్రములో అక్కరలేదని అంటున్నాను

[At this stage Mr. Deputy Speaker occupied the Chair.]

గవర్నరు పద్దుమీదఖర్చుతా కేవలం దండగనే సంగతిమాత్రం ఖచ్చితంగా చెప్పవలసివస్తుంది. Administration of the Justice కు కొంతడబ్బు అడిగారు. General Administration, Civil and Criminal courts లలో కొంతమంది ఉద్యోగిగ్గులను కేసుకోడానికి డబ్బు అడిగారు. వచ్చిన సమస్య ఏమంటే డబ్బు ఎంతనికాదు. ఈ department లు సక్రమంగా పనిచేస్తున్నాయా అంటే, లేదని చెప్పవలసి వస్తోంది. ఒకసందర్భం చూచుకున్నప్పుడు నేటికీ కూడా జిల్లా జడ్జీలను executive department నుంచి వేరుచేయని జిల్లాలు ఇంకా రెండు, మూడున్నాయి. వేరుచేస్తే ప్రజలకు వచ్చినలాభం ఏమిటని ప్రభుత్వం అనవచ్చును. కొంతమందికి ఉద్యోగాలువచ్చి డబ్బు అవసరంగా ఖర్చుపడం తప్పితే వేరేలాభంలేదు. అందుచేత నిదానంగా చేస్తాం, తొందరపడవలసిన అవసరమే లేదని చెప్పారు. దానికి సమాధానం చెప్పడం చాలా కష్టం. ఎందుకంటే మాకున్న అనుభవాన్నిబట్టి ఈ judiciary ని executive నుంచి వేరుచేసినంతమాత్రాన న్యాయపరిపాలన మరింత—స్వతంత్రంగా జరుగుతుందని మేము ఏమాత్రం అనుకోవడం లేదు. ఈ సందర్భంలో ఒకటిరెండు పర్యాయాలు ఈ శాసనసభలోనే పరోక్షంగా గోపాల రెడ్డిగారికి తెలియజేశాను. ఐనప్పటికీ నేటికీ కూడా నెల్లూరుజిల్లాలో గోపాల రెడ్డిగారి వేరు ఉపయోగించుకుని—గోపాల రెడ్డిగారికి దానిలో సంబంధం ఉన్నదని నేననడం లేదు—దారి బంధువర్గం ఉద్యోగిగ్గులమీద ఒత్తిడితీసుకువస్తున్నారు. ఆ ఉద్యోగిగ్గులు ఒత్తిడికి లొంగిపోతున్నారు.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—అందులో మీ బంధువర్గంకూడా కొంతమంది ఉన్నారేమో?

[24th March 1956]

SRI P. SUNDARAYYA :—నాబంధువర్గం ఉంటే చెప్పండి.

THE HON. Dr. B. GOPALA REDDI :—మావాళ్లు ఎవరో చెప్పండి.

SRI P. SUNDARAYYA :—వారి తమ్ముడు రామిరెడ్డిగారు.

THE HON. Dr. B. GOPALA REDDI :—వారి తమ్ముడు గారు ఇంత పతికూ కలెక్టరుదగ్గంకుగాని, D. S. P. దగ్గరకుగాని ఎప్పుడూ పోనేలేదా? మీ బంధువర్గం కూడా కొంతమంది పోయినారు.

SRI P. SUNDARAYYA :—వారి బంధువులు వెళ్ళారో లేకుంటే కబురుచేశారో, నేను రెండుమూడు ఉదాహరణలు మీకు చెబుతాను.

THE HON. Dr. B. GOPALA REDDI :—బహుశః ఎప్పుడైనా మా కుప్పలు తగలబెట్టినప్పుడు మా తమ్ముడుగారు ఆ విషయమై ఏదైనా పోయినారేమో గాని, తరువాత ఇంకెందుకూ పోలేదు. కొంపలో, వరికుప్పలో సంగరక్షణ చేసుకోవడంకోసం పోయారేమోగాని, ఇంక దేనికోసంకాదు.

SRI P. SUNDARAYYA :—కుప్పలు తగలబెడితే వెళ్ళవచ్చును.

THE HON. Dr. B. GOPALA REDDI :—కుప్పలు తగలబెట్టింది నిజంకాదా?

SRI P. SUNDARAYYA :—కుప్పలు తగలబెట్టుకుని, కేసులు పెట్టుకున్నారో, లేకుంటే ఏమి చేసుకున్నారో ఎవరికి తెలుసు? కుప్పలు తగలబెట్టిన వారిమీద కేసులు పెట్టుకోండి, శిక్షలు వేసుకోండి అది ఎవరూకాదనరు. లేక కుప్పలు తగలబెట్టుకుని ఇతరులమీద కేసులు పెట్టాలన్నాకూడా మీరు అంతసమర్థత శక్తిసంపదలు కల్గినటువంటివారే. అరకంగా చేసినాకూడా ఏమీ అభ్యంతరంలేదు. అదికాదు సమస్య. ఒక Deputy Collector దగ్గరికి ఆ ఊరిలో పెద్దభూస్వామిపెళ్లి “ఈ తెలివితక్కువ orderను నిన్ను ఎవరు జెయ్యమన్నారని” అంటే ఆయన వెంటనే లేచివెళ్ళి record లోనుంచి ఆ order ను తీసివేసిన ఘటన ఒకటి. ఇంకో ఘటనను. District Judge గారు సాక్ష్యం అంతా విని, తరువాత judgment వ్రాయడానికి తన private room లోకివెళ్ళి Public Prosecutor ను పిలిచి ఏమిటికేసు, ఈ విధంగా జరుగుతోందేమి అంటే Prosecutor ఒకరకంగా సమాధానం చెప్పిన తరువాత, ఆ Judge గారు తన అభిప్రాయం మార్చుకుని ఇంకోరకంగా judgment ఇవ్వడం జరిగింది. ఇదికూడా Nellore లో బహిరంగంగా చూట్టాడు కుంట్ల ఉన్నవిషయం. మేము ఉద్యోగంలో ఉన్నప్పుడు వీళ్ళందరికీ ఇదే రకంగా శిక్షలు వేయవలసిందే, అని ఒక District Magistrate

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

బహిరంగంగా వీధుల్లో కనబడినవారికల్లా చెప్పేస్థితిలో ఉంటున్నాడు. వీటన్నిటికీ ముఖ్యమంత్రిపేరు ఉపయోగించుకుని చేస్తూఉన్నారు. నా కేమి సంబంధంలేదని ముఖ్యమంత్రిగారు అనుకుంటే అనుకోవచ్చునుగాని ప్రజలుమాత్రం ఎవరూ అనుకోవడంలేదు. పరిపాలన ఇట్లనే సాగడం మంచిదని వారసుకుంటే సాగించండి. మేము ఈరోజు చెయ్యగల్గిం దేమీలేదు. మీరు వారికి చెప్పారా లేదా అనేవిషయం కాదు. మీపేరు ఉపయోగించుకుని ఈరకంగా వాళ్లు చేస్తూఉన్నప్పుడు మీరు దాన్నిగురించి విచారించి “ ఇదుగో నాపేరు ఉపయోగించి ఏమిచేసినాకూడా నేను తీవ్రమైన చర్య తీసుకుంటాను, వీటితో నాకేమీ సంబంధంలేదని, నీవు నిష్పక్షపాతంగా చెయ్యవలసి యుంటుందని ” ఆ ఉద్యోగస్థుడికి మీరు ప్రత్యేకంగా హెచ్చరికచేయకపోయినట్లయితే పరిపాలనాయంత్రం అనేది ఇప్పటికన్న మరింత బీభత్సస్థితిలోకి పోతుంది. న్యాయానికి తావుండదని మీ దృష్టికి తీసుకువస్తున్నాను.

THE HON. SRI A B. NAGESWARA RAO:—ఒక మనవి. మంత్రుల పేర్లు ఉపయోగిస్తున్నారు అని అనేటప్పుడు, ఫలానావాళ్లు అని గౌరవసభ్యులు మా notice కు తీసుకువస్తే దానిమీద ఏదైనాచేస్తాం.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI:—నాకు తెలిసినంతవఱకూ ఉద్యోగస్థుల దగ్గరకు communist లు పోయినన్నిసార్లు, కాంగ్రెస్ వారు పోవడంలేదు. ఏదో నెపంపెట్టుకుని ఏ Sub Inspector దగ్గరకో ఏ Deputy Collector దగ్గరకో communist లు ఎన్నిమాట్లు పోతున్నారో, అన్నిమాట్లు Congress వాళ్లు పోవడంలేదని నేను ఘంటాపథంగా చెప్పగలను. పేరు పెట్టుకుని వాళ్ళంతాకూడా ప్రతిదినం Deputy Collector దగ్గరకూ, Collector దగ్గరకూ పోతున్నారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ పేరుకూడా ఉపయోగించుకుని.

SRI P SUNDARAYYA :—అధ్యక్షా, నాపేరు పెట్టుకోవచ్చు, నా పార్టీపేరు పెట్టుకోవచ్చు. ఎందుకంటే అధికారంలో లేని పార్టీ మా పార్టీ.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—గలభాచెయ్యడానికి చాలుగా.

SRI P. SUNDARAYYA :—గలభాచేస్తే పోలీసులున్నారుగా. Arrest చేసి jail లో పెట్టేందుకు, వారికి కావలసిన శిక్ష ఉంది. అందుకు వారు ఏమాత్రం వెనుదీయరనే సంగతి చరిత్రంతా ఋజువుచేస్తోంది. దాన్నిగురించి రోహిలు, ఆవేళిలు తెచ్చుకోవలసిన విషయంకాదు. అధికారంలోవున్న పార్టీవాడు

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1956]

ఉద్యోగస్థుల దగ్గరకు వెళ్ళి అభివృద్ధిని, ప్రాజెక్టులను ఉపయోగించి న్యాయంగా చెయ్యవలసిన పనులు చెయ్యగలగా చేసేవనికీ వాళ్లకు సాగ్యవస్తుతుంది కాని ప్రతిపక్షంలో ఉన్నటువంటి మేము అభివృద్ధి దగ్గరకు వెళ్ళి “ప్రజలకు ఈరకంగా భయపడే అని భయపడేవారో అంతా”నా వెళ్లడంలో ఏమీ అపసవ్యం లేదు. ప్రజలకు కష్టాలు వస్తున్నప్పుడు అక్కడ స్థానికంగా ఉన్న ఉద్యోగస్థుల దగ్గరకు వెళ్ళి చెప్పకోవడం భయపడటం.

THE HON. DR. P. GOPALA REDDI :—మా వాళ్లు పోకూడదా ? కష్టాలు వచ్చినప్పుడు కష్టాలు తగలబెడుతోంటే మా వాళ్లు Deputy Collector దగ్గరకు, Superintendent దగ్గరకు పోకూడదా ? మీ వాళ్ళేనా వెళ్లవలసింది ?

SRI P. SUNDARAYYA :—మీరూ వెళ్లవచ్చును. నాకేమీ అభ్యంతరం లేదు. కాని మీరు వెళ్లినప్పుడు మాత్రం మీది అధికారంలో ఉన్న పార్టీ కొబ్బటి మీపేరు పెట్టుకుని వెళ్లి officerలను బెదిరించకూడదని నా ఉద్దేశం మీరు అధికారంలో లేకుండా మీరూ opposition లో యుంటే 10 పర్యాయాలు మీరు వెళ్లనప్పటికీ, అది చర్చకు వచ్చే సమస్య కానేరదు. మీరు అధికారంలో ఉన్నప్పుడు, మీపేరు ఉపయోగించుకుని, మా బంధువులు ముగ్ధులమైతూ ఉన్నారని కొబ్బటి ఈరకంగా చెయ్యాలని అడుగుతూయున్నప్పుడు, దాని ప్రకారం ఉద్యోగస్థులు చేస్తూఉన్నప్పుడు, అదుపులో పెట్టవలసిన బాధ్యత మీమీద ఉన్నదని చెప్పానుగాని, మీరూ మావరేనే opposition లో యుండి మేము అధికారంలో ఉన్నప్పుడు, మీరు వెళ్లనట్లయితే ఎందుకు వెళ్ళారని అడగడం నాది బుద్ధి లేకుండా వస్తుంది. అవిధంగా నేనడిగే ఉండను. అందుచేత అధికారంలోవున్న పార్టీ చెయ్యవలసిన రీతి పేరు ప్రతిపక్షంలో ఉన్న పార్టీ ఇంకోరకంగా చెయ్యవలసిన సంగతి మీరు గుర్తించకపోతే మీరూ ఒకటే, మేమూ ఒకటే అని మాటలు మాత్రం చెప్పవచ్చునుగాని ప్రజలకు కలిగే నష్టాలు మాత్రం చాలా ఉంటాయనే సంగతి మాత్రమే నేను చెప్పదలచున్నాను. దురదృష్టవశాత్తూ ఇంకోసంగతి కూడా చెప్పాలి. ఎన్నికల Tribunal లా Judge లను నేస్తున్నారు. ఈ పద్ధతి సరియైన పద్ధతి కాదు ఎందుకంటే స్థానిక పరిపాలకులనుబట్టి ఈ Judge లు ఎన్నికల Tribunal గా ఉండడము నిష్పక్ష పాతంగా ఉండడానికి వీలుండదు.

THE HON. DR. GOPALAREDDI :—I think I have to protest against these aspersions on the Election Tribunal పార్టీ judges గా ఉన్నారు. మొదటినుంచీ High Court ల క్రింద ఉన్నారు Executive Government కి ఏలాటి సంబంధంలేదు. Appointment o

24th March 1956]

[Dr. B. Gopala Reddi

Judges లో ఈ Provincial Government కు ఏలాంటి సంబంధంలేదు. Election Commission వారూ, Government of India వారూ చేస్తున్నారు. Election Tribunals మీద మనం ఏమాత్రం నిందారోపణచెయ్యడం న్యాయం కాదేమో అనుకుంటాను. వాళ్ళమీద political influences ఉన్నాయంటే, న్యాయంకాదు. కొన్ని వేలరూపాయలకు సంబంధించిన properties విషయం decide చేస్తున్నట్లువంటి District Judges, Election Tribunalsలో ఉండ కూడదని వారిమీద నిందారోపణచెయ్యడం న్యాయంకాదు.

SRI P. SUNDARAYYA —మన జడ్జిగారిని అక్కడ వేశారు కాబట్టే ఎన్నికల tribunal సంగతి నేను తేలనివచ్చింది.

Mr. DEPUTY SPEAKER —Judges నిష్పక్షపాతంగానే చేస్తారని అనుకుంటాను.

SRI P. SUNDARAYYA .—కొని ప్రజలెవరూకూడా ఆ రకంగా అనుకోవడంలేదనే సంగతి మాత్రం చెప్పాను.

THE HON. Dr. B. GOPALA REDDI :—ప్రజలనుకోవడంలేదంటే, ప్రజలు చాలా అనుకోవడంలేదు. చాలా అనుకుంటున్నారు. కాబట్టి వాళ్ళను కున్న వన్నీ మనం చేస్తూంటామా? ఈ Judge ల సక్రమంగా చేయడంలేదని ప్రజలనుకుంటే మనం ఏమిచేయాలం?

SRI P. SUNDARAYYA —ఆలోచించవలసి యుంటుంది.

THE HON. Dr. B. GOPALA REDDI :—ఏమీ ఆలోచించ వక్కర్లేదు.

SRI P. SUNDARAYYA :—ప్రజలంటే 'మీప్రజలూ అనుకుంటున్నారు, మా ప్రజలూ అనుకుంటున్నారు.' మా ప్రజలు 100 కి 1) మందే ఉండవచ్చు. 20 మందే ఉండవచ్చు. ఏ కేసులు అయితే నిష్పక్షపాతంగా విచారించాలని వాళ్ళ ముందుకు వెడుతాయో ఆ పక్షాలలో ఇతను నిష్పక్షపాతికాదు అనే సంగతి వాళ్లు అనుకుంటున్నారు. మీరు ఏమనుకున్నా సరే మా ఇష్టంవచ్చిన వారిని మేము వేసు కుంటాం అంటే దానికేమీ అభ్యంతరంలేదు.

Mr. DEPUTY SPEAKER .—తమపక్షం తీర్పు రాకపోతే అతడు నిష్పక్షపాతికాదని అనుకుంటూ ఉంటారు.

[24th March 1956]

SRI P. SUNDARAYYA:—Election Tribunals ఉన్న ఆ జడ్జిల
కూతుళ్లను ఎన్నికలకు నిలపెట్టడం న్యాయం అని మీరు అనుకోవచ్చును. కొన్ని
నిజమైన విషయాలు ఖచ్చితంగా చెబితే మీరూ మామూ ఆ నేకాలు వస్తుంటాయి. అది
తప్పనిసరి.

THE HON. Dr. B. GOPALA REDDI :—High Court Judges
కొడుకులు మీ పార్టీలోలేరా? High Court Judges కొడుకులు పార్టీలో
ఉండకూడదా?

SRI P. SUNDARAYYA :—High Court Judges కొడు
కులు మా పార్టీలో ఉన్నారోలేదో తెలియదు. Lists చూడాలి. ఉద్యోగస్తులు
కొడుకులు మా పార్టీలోఉన్నారు. అటువంటి ఉద్యోగస్తుల పరిస్థితి గడగడ
లాడుతూ నేఉంటుంది. బల్లారిజైలులోఉన్న మన వైదీలకు 7 లక్షల 20 వేల
రూపాయలకుపైగా ఖర్చుఅవుతోంది. ఇది చాలా ఎక్కువఖర్చు. మనిషికి దాదాపు
రు 720 లు ఖర్చుచేస్తున్నాం అన్నమాట. భత్యం తీసుకుంటే శెలకు రు 30 లు
కన్న ఎక్కువఉండదు. ఈ రకంగా జైల్లోపెట్టి అవసరంగా ఖర్చుచేసుకునే
బదులు open jails అనంతపురంలో పెట్టాలి అనుకున్నారు.
ఆరకంగాచేస్తే డబ్బుమిగులుపోవచ్చును. లక్షలుఖర్చుచేసి ఇతర రాష్ట్రాలలోని
Jails కు పంపడం సరిఅయిన విధానంకాదని చెప్పవలసివస్తున్నది. Police
గురించి వచ్చినపుడు 20 లక్షలరూపాయలు అధికంగా ఖర్చుచేస్తున్నారు. ఈ ఖర్చు
అంతా Special police ఖర్చునుపెంచడానికి ఉపయోగిస్తున్నారు. పోలీసు
బడ్జెటుమీద చర్చిస్తూ ఆంధ్రరాష్ట్రంలోఅంతా శాంతంగా ఉన్నదని ఒకప్రక్క
చెబుతూనే, పోలీసు బలగాన్ని పెంచడానికి ఖర్చుచేస్తున్నారు. ఈ ఖర్చు
పోలీసులు, చిన్నఉద్యోగస్తుల జీతాలను పెంచడానికిగాని వాళ్ళకు ఇండ్లు కట్టడానికి
గాని కాదు. బలగాన్ని పెంచడానికే 20 లక్షలరూపాయలు ఖర్చుచేస్తున్నారంటే
ప్రభుత్వం ఏదానిన నడుస్తున్నదో స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. British ఉద్యోగస్తులకు
ఇవ్వవలసిన commuted pensions క్రింద 5 లక్షల 78 వేలరూపాయలు ఖర్చు
చేస్తున్నారు. డబ్బులేనప్పుడు, అప్పు తుట్టడమే కష్టంగా ఉన్నపుడు commuted
pensions క్రింద మనం ఎందుకు కట్టుకోవాలి? సంవత్సరం సంవత్సరం ఇంత
చొప్పున కట్టవలసిన sterling ను British ఉద్యోగస్తులకు ఎందుకు కట్టాలి?
ఇండియాప్రభుత్వం మనం మద్రాసు రాష్ట్రంలోఉండగా ఇవ్వవలసినదని చెప్ప
వచ్చును. ఇదివరకు కట్టవలసిన pension సంవత్సరం సంవత్సరం కట్టడం న్యాయం
కాని ఒకేసారి 5 లక్షలు 78 వేలరూపాయలు చెల్లించడం డబ్బును దుర్వినియోగం

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

చేయడంతప్ప మరొకటికాదు. స్కీములకోసం కోటిరూపాయలు అడవంగా token grants అడిగారు. 21 Schemes చెప్పారు. వీటి ఖరీదు దాదాపు కోటిరూపాయలు అవుతుంది. ఆరంభించిన స్కీములు పూర్తికావడంలేదు. కేంద్రప్రభుత్వం డబ్బు ఇవ్వమని చెబుతున్నారు. ఆరంభించిన స్కీములే పూర్తికానప్పుడు, తిరిగి కోటిరూపాయలు ఖర్చుకొగల 21 స్కీములను తయారుచేయడం ప్రజలకళ్లు తుడవడానికి చేస్తున్నారా? ఉన్నస్కీములు పూర్తిచేయడానికి డబ్బులేదు అంటున్నారు. కొత్త 21 scheme లు sanction చేశాము అంటున్నారు. దీని విలువ ఏమిటో నాకు అర్థంకావడంలేదు. వీటినిన్నింటినీమాస్తే ప్రజలసమస్యలు పరిష్కారం విషయం వచ్చేటప్పటికి ప్రభుత్వానికి డబ్బు చిక్కువస్తుంది. ఈ రకంగా ఖర్చులుచేయడానికి మాత్రం వీలుఉంటుంది. మొత్తం బడ్జెటుచూసినా Supplementary budget చూసినా కొత్త schemes ను sanction చేస్తూనే ఉంటాము; పాతవాటినిమాత్రం అమలుచేయము అనేధోరణి కనిపిస్తోంది. ఒక విధానం లేకుండా ఈ Supplementary budget ఉన్నది. దానిని గురించి జాగ్రత్త విహించాలని కోరుచున్నాను.

Sri A BHAGAVANTARAO :-ఉపాధ్యక్షా, బడ్జెటు పరిశీలనలో కాని సస్టిమెంటు బడ్జెటు పరిశీలనలో కాని ముఖ్యంగా తేలేది గవర్నమెంటువారి ఆలోచనలో ఒక అడుగ్గా, ఆవేశము, ఈ పనులు చేయవలసినట్లుటవంటిది కనిపిస్తోంది. కాని అవి చేయడంలో, ప్రజానీకానికి అందుబాటులో ఉండేట్లు చేయడంలో ఒక విధమయిన జాప్యం కనబడుతోంది అందుచేత అనుకున్న policies జరగే కార్యక్రమంలో కొంత తేడా, నిరుత్సాహం, నిస్పృహ (పజలలోను, ప్రజాప్రతినిధులలోను కనపడడం చూస్తూనే ఉన్నాము దీనికి గవర్నమెంటు policies పంచవర్ష ప్రణాళికలో పొందుపరచిన విధంగా అమలు జరపడానికి ఒక సక్రమమైన పంధాను నిర్ణయించిననాడే మన policies సక్రమముగా జరుగుతాయి అని చెప్పడానికి బలం చేకూరుతుందని నా అభిప్రాయం లేనినాడు administrative set up తీసుకుంటే democracy అని చెప్పడానికి వీలులేని పాత institutions సక్రమంగా నడపాలంటే నడపడానికి అవకాశంలేకుండా పోతున్నది బ్రిటిషు ప్రభుత్వకాలంలో సవరింపబడిన కొన్ని G.O.s, ఇప్పుడు అమలులో ఉండడం antiquated గా, పురాణకాలసిద్ధాంతాలుగా పరిణమించినాయి. Boards Standing Orders, Police Standing Orders వీటన్నింటినీ ప్రజాస్వామ్యానికి సక్రమంగా ఉండేపద్ధతులలో సవరించిననాడే మనం అనుకున్న సిద్ధాంతాలను అమలు చేయడానికి వీలుఉంటుంది. Development schemes ను అధికంగా అమలు చేసేస్థితిలో పురాణకాలంనుంచి ఉంటున్న కలెక్టరుగారి ఆధ్వర్యాన అన్నీనడి

Sri A. Bhagavantha Rao]

[24th March 1956]

పించడం పాఠశాలలు పురాణపు పాటగా ఉన్నది కలెక్టరు చేయవలసిన కార్యక్రమాలు సక్రమంగా నిర్వహించలేకపోతున్నారు ప్రస్తుతం District Boardsకు functions లేవు కాబట్టి రోజు రోజుకు మనమే తీసుకుంటున్నాము. కాబట్టి, development schemes District Boards కు అప్పగించి ఏ I. C. S. Secretary గ్వారానో అమలు చేయడానికి ప్రయత్నిస్తే దానికి పూర్తి అయిన సదుపాయముకలిగి ప్రజలకు అందుబాటు కలుగుతుందని అనుకోవచ్చును. గ్రామాలలో కార్యక్రమాలు సక్రమంగా జరగాలంటే administrative unit గా village ని తీసుకొని సక్రమమైన మార్గంలో తీసుకువచ్చే విషయంలో కొంత అభిప్రాయ భేదాలు కలుగడానికి అవకాశాలు ఉన్నాయి. Hereditary institutions గా ఉన్న గ్రామకరణాన్ని, Village Munsif లను abolish చేసి, సరిఅయిన పద్ధతిలో ఏర్పాటుచేస్తే నేకాని మనం అనుకున్న సిద్ధాంతాలను అమలు చేయడానికి అవకాశంలేదని నా అభిప్రాయం. Excise policy కి సంబంధించిన వివరాలలోనికిపోతే గవర్నమెంటు ఏ అంశముమీద పడిపోయిందని అనుకున్నామో, ఆ అంశాన్ని మరుగుపరచడం జరుగుతోంది. గోపాలరెడ్డిగారు నాయకుడుగా ఎన్నిక అయిన రోజున ex-tappers విషయంలో మేము ఎదో సరిఅయిన policy తీసుకుంటామని statement ఇస్తే మేమందరము లోలోపల సంతోషించాము ఈనాడు ex-tappers సమస్య మూలకు త్రోసివారిని చెప్పడానికి నాకు ఏమీ భయంలేదు. ఎంత ఉత్సాహంగా ప్రధానమంత్రిగారు మొదట statement ఇచ్చారో అంత నిరుత్సాహంగా దానిమీద పని జరుగుతోందని చెప్పడానికి నాకు సందేహంలేదు. ఈనాడు వారి సమస్యను ఎంతవరకు పరిష్కారంచేశాము; ఏ ఏ మార్గాలు అవలంబిస్తున్నాము అంటే ఈ సమస్యలను ఎంతవరకు తీసుకుపోతున్నారనేది కూడా అర్థంకాని గూఢమైన పరిస్థితిలో ఉంచారనడానికి సందేహంలేదు. ఈ సమస్యను గవర్నమెంటు level లో పరిష్కారంచేయడానికి ద్రవ్యం, ప్రోత్సహించేపోతే పరిష్కారం చేయడానికి ఒక కమిటీని ఏర్పాటుచేసి సలహాలు తీసుకుంటే వాటిద్వారా ఈ సమస్యపై ఏమిచేస్తున్నారో ప్రజలతోచెప్పి సహకారం పొందడానికి పాటుపడటం అయితే త్రోసిపుచ్చారు. వీరికి జీవనోపాధి కల్పించడానికి 15 సీరా societies పెడతాం అన్నారు తరువాత జరిగిన సంఘటనలు, పోరాటం, ఏ విధంగాను ఆచరణలోనికి రాకపోవడం, applications పెట్టి 7 నెలలు అయినా applications రాకపోవడం ఇవన్నీ జరిగాయి. ఏ ఉద్దేశంతో ఇది పెట్టాలని అనుకున్నారో, ఆ ఉద్దేశమే పెరచేరకుండాపోయింది, సీరా societies పెడుతుంటే

24th March 1956]

[Sri A. Bhagavantha Rao

law అక్రమంగా పాడైపోతుంది అని కొందరు అంటున్నారు. ఈ విషయంలో మంత్రివర్గం నిర్ణయమైన మార్గం ఆలోచించాలని కోరుతున్నాను.

దీన్ని గురించి మీరు ఆలాంటిది చేయలేకపోతే మేము చేస్తామని సూచించిన practical steps ఇస్తామని, మేము అంతా సహకారము చేస్తామని చెప్పతున్న వాని ఏ కమిటీలో కూడా ఎన్నుకోక పోవడం అనేది నాకు నచ్చినట్లునంటి విషయముగా కనబడడంలేదు. ఇప్పుడు గీత పనివారల సమస్యను వెనుకకు తోసివేయడంలోను, Prohibition Act ను అమలులో పెట్టడంలోను చాలా అన్యాయాలు జరుగుతున్నాయి అని చెప్పడానికి లాయరుగా నాకు చాలా అంశాలు ఉన్నాయి. కొన్ని సిద్ధాంతాలు నాకు కూడా తెలుసు. వాటిని ఏకరపు పెట్టుకోవడానికి ఇక్కడికి రాలేదు. అవి ఏకరపు పెట్టుకొన్నందువల్ల వచ్చేలాభాలుకూడా లేవు. Prohibition ను తీసేయటమూ, వద్దా అన్నది సమస్యకాదు. Extappers విషయంలో వారికి employment create చేస్తామని చెప్పినదానికి ఏమి చేసినారు? నేను ఒక ప్రశ్న వేస్తున్నాను. దీనికి sample survey అని ఒక శాఖను ప్రభుత్వం పెట్టి ఉన్నారు. ఈ sample survey శాఖ అంతా bogus అంటే మొన్న మంత్రిగారు సమాధానము చెప్పతూ “అది bogus కాదు మేము తిరిగి examine చేయబోతున్నాము” అన్నారు. నేను ఇదే challenge చేసి చెప్పతున్నాను. మాలో ఎవరినైనా నలుగురిలో ఒకరు ex-tappers కు సంబంధించినవారిని, ఒక కమిటీగా వేయండి. Government ప్రతినిధులవల్ల జరిగినట్లునంటి survey తప్పు అని మేము ధైర్యంగా నిరూపించగలము. దానికి తగినట్లునంటి సమాచారం మాదగ్గర ఉన్నది అంతేగాని ఏ Statistical Department లోనో మరి ఎవరినో కొంతమందిని తీసుకొని ‘వారు తిరిగి విచారిస్తారు, చేస్తారు’ అంటే ఈ సమస్యను మూలకు తోసినట్లే! అందులో ఏమీ సంకోచములేదు. దానివలన ఈ సమస్య పరిష్కారానికి తగినట్లునంటి మార్గము దొరకదు. ఇది తప్పు అని నిరూపించగలకత్తే ఉన్నదని చూపించడానికే Government మాకు అవకాశము కలిపిస్తారని నేను విశ్వసించుతున్నాను. నేను Government పరిపాలనాలో ఏమి చేయదలచుకొన్నప్పటికీ ప్రస్తుతము ఉన్నట్లునంటి administrative set up లో కొంత మార్పును తీసుకురావటానికి ఏ మాత్రము ప్రయత్నము చేయకపోతే మన పాలసీలు ఎంత బ్రహ్మాండంగా ఉన్నవని చెప్పుకొన్నప్పటికినీ అవి ప్రజాసౌకర్యానికి అందుబాటులో ఉండటానికి తావులేకుండా పోతుందని చెప్పడానికి నాకు సంకోచములేదు. ఇంతవరకూ నాకు అవకాశమిచ్చి నంగుకు ఉపాధ్యక్షులకు వందనములు.

SRI N. C. SESHADRI :—ఉపాధ్యక్షా! గుమారు 8 కోట్ల చిల్లర రూపాయలు, పోయిన సంవత్సరము Budget allotment కాక, ఇతర ఎక్స్ట్రా

Sri N. C. Seshadri]

[24th March 1956

ఖర్చు పెట్టినందుకు గాను ఈనెల మొదటి డిమాండ్లను approve చేయవలసిందిగా ముఖ్య మంత్రిగారు మన ముందు ఉంచినారు. పోయిన సంవత్సరము ఐదుకోట్ల చిల్లర deficit budget లో ఉంది. ఎనిమిది కోట్ల చిల్లరలో రెండు కోట్లదాకా revenue account లో మనము ఖర్చు పెట్టుతున్నాము. ఈ డబ్బులంతా ఏ విధంగా వచ్చింది అనేది clearగా details మాకు తెలియకుండగా మళ్ళీ ఖర్చు పెట్టడమనేది మాకేమి అర్థమకొనట్టి వ్యవహారము. తర్వాత District Administration లో Treasury branch ని separate చేయడంవల్ల 1,82 లక్షలు ఖర్చు అవుతుందని దానికిగాను token grant ఏడో కొంప చేసినారు. అది April నుంచీ అమలు లోనికి రాబోతుంది అనికూడా తెలుస్తున్నది. ప్రతి జిల్లాలోకూడా ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాల్లో ఏలాంటి జాగులేకుండాను, కావలసినటువంటి information రావడానికి పిలకలిగించేందుకు, reception Officers ను చేయమని అనేకమంది శాసన సభ్యులు కోరినారు. ఐనప్పటికీ 20 వేలో 25 వేలో రూపాయలు ఖర్చు అయ్యేటటువంటి ఈ service విషయంలో ప్రభుత్వం శ్రద్ధ తీసుకోవడంలేదు. పెద్దపెద్ద new service లను ఎన్నో start చేస్తూ చిన్న చిన్న విషయాల్లో మాత్రము ప్రభుత్వము ఏమీ శ్రద్ధ తీసుకోనందుకు చాల విచారిస్తున్నాను. రెండవది ఈ Medical Demand క్రింద Director of Indigeneous Medicine కు 14,100 రూపాయలను మనము Madras State లో ఇవ్వువచ్చినాము. Indigeneous Medicine కు మన రాష్ట్రములో తగినంత ప్రాధాన్యమును ఇస్తూ మన రాష్ట్రములోనే ఒక separate post ను ఎందుకు create చేయకూడదు అని ఈ సందర్భములో వారిని నేను ప్రశ్నించుతున్నాను. అంతే కాకుండా చాలా రోజులుగా గుడివాడలో ఉన్నటువంటి Homeopathy Medical College విషయంలో వాళ్లు ప్రభుత్వాన్ని ఆర్థిక సహాయానికై అభ్యర్థన చేస్తున్నారు. వాళ్లకు ప్రభుత్వం 5 వేల రూపాయలు మాత్రమే ఇచ్చినారు. Medical Demand వచ్చినపుడు మంత్రిగారు కేంద్రానికి ఈ విషయమై సిఫార్సుచేసినాము అని చెప్పినారు. అయినప్పటికీ ఈ 5 వేల రూపాయల గ్రాంటు ఏమాత్రము చాలదు. ఇంకా ఎక్కువ గ్రాంటు homeopathy కైద్య విధానానికి ఇచ్చి encourage చేయవలసినట్టి అవశ్యకత ఈ ప్రభుత్వానికి ఉందని నేను తూచించుతున్నాను. సీరా స్క్రీమును గురించి భగవంతు రావుగారు ఎక్కువగా మూట్లాడినారు. దీనికి గాను 5,800 రూపాయలు సీరాభవత్ బారువాలో ఏర్పాటు చేయడానికి కోసంగాను non-recurring subsidy క్రింద 82 వేల చిల్లర recurring subsidies ఇవ్వబోతూ ఈ పద్ధతిలో చూపించినారు. అంతే నావ్యక్తిగత అభిప్రాయాన్ని మాత్రమే నేను చెప్పుతున్నాను. ఈ ex-tappersకు ex-tappersని provide చేసేటటువంటి విషయంలో ex-tappers కాకుండా

24th March 1956]

[Sri N. C. Seshadri

వృత్తులను పోగొట్టుకొన్నటువంటి పనివారు అనేకమంది ఉన్నారు. అటువంటి సందర్భములలో కేవలము ex-tappers నే గుర్తించి ఇతరులవిషయంలో ఏమీ యోచించకుండా ఉన్నారు. Tractor cultivation, Mechanized cultivation రావడంవల్ల agricultural labour కొంతవరకు suffer అయింది. వాళ్లకు ఈ ప్రభుత్వము ఏమి సహాయంచేస్తుందంటే అందుగురించి దీనిలో ఏమి కనిపించడం లేదు. అసలు ex-tappers skilled workers కాదా అనే సమస్య ఉంది. Skilled workers ఐతే వాళ్లకు జీవనభృతి లేకుండా పోయినట్లయితే వాళ్లకు employment provide వేయవలసినట్టి ఆచార్యకత ఈ ప్రభుత్వముపై ఉన్నదిగానీ skilled worker గానప్పుడు ఈ ex-tappers కు మాత్రం ఏదో ఒక జీవనోపాధిని కల్పిస్తూ ఇతర రంగాలలో ఈ advanced civilization వల్లనే social legislation వల్లనే తమవృత్తులను పోగొట్టుకొన్నటువంటివాళ్ల విషయంలో ఏమాత్రము యోచనచేయకుండా ఈ ప్రభుత్వం ఉండటం చాల విచారకరమని నేను భావించుతున్నాను.

Irrigation కు వచ్చినట్లయితే “శైరవానితిప్ప” ప్రాజెక్టును సుమారు ఒకటిన్నర సంవత్సరముల కాలముగ construct చేస్తున్నారు. ఈ ప్రాజెక్టుకింద మునిగి పోయేటటువంటి గ్రామాల సమస్యలు అట్లాగే ఉన్నాయి. వాటిలో ఒకటి రెండు పెద్దగ్రామాలుకూడా వున్నాయి. వాళ్లకు compensation పునరావాససౌకర్యం కల్పింపచేయడం జరుగుతుందని వాళ్లకు చెప్పుతునే వున్నారగాని ఈనాటివరకు వాళ్లకు ఏవిధమైనటువంటి compensation ఇవ్వలేదు. 1957 వ సంవత్సరం June నాటికి ఆ ప్రాంతాలంతాకూడా మునిగిపోతూ వుంటే వాళ్లకు సరిఅయినటువంటి వసతులు కల్పించటానికి ప్రభుత్వం ఇంతవరకు ఏమీ చర్యలు తీసుకోకుండా ఉండటంవల్ల వారు నానాకష్టాలకు గురిఅవుతున్నారు.

కొబట్టి ఆవిషయంలో ప్రభుత్వం ప్రత్యేకశ్రద్ధవహిస్తుందని నేను భావిస్తున్నాను. అంతేకాకుండా rural medical relief scheme అనేది 1924 సంవత్సరంలో start చేసినప్పటికీ దాంట్లో యీనాటివరకుకూడా ఏవిధమైన improvement లేకుండా కేవలం వైద్యులకు నెలకు 60 రూపాయలు ఇవ్వడంవలన వాళ్లస్థితి యధాతథంగా ఉండినందుకు విచారిస్తున్నాను. ఇది మాతృస్థానం అయినటువంటి మన రాష్ట్రంలో స్థాపించబడి Bombay, U. P. లో scheme fallow అయితే యీరోజు వాళ్లు allopathy వైద్యులకు 150 రూపాయలు ఆయుర్వేద వైద్యులకు 120 రూపాయలు యిస్తూంటే మాతృస్థానం అయినటువంటి మన రాష్ట్రంలో మాత్రం యింకా వాళ్లకు 65 రూపాయలుయిస్తూ గ్రామాలకుపోయి ఐదే దలసౌకర్యమునకు subsidy గా treat చేస్తున్నాం అని చెబుతున్నారే. కాని

Sri N. C. Seshadri]

[24th March 1956]

యిది regular paid service గా ఆ category క్రిందికి రాదని చెప్పడం చాలా విచారకరం. ఇతిరరాష్ట్రాలలో వాళ్లకు ఎక్కువ వసతులు కల్పిస్తున్నారు. మనం వాళ్లకు ఏవిధమైన జీతాలు పెంచకుండా యింకా రీ రూపాయలలోనే పెట్టడం చాలా విచారకరమైన విషయం. అంతేకాకుండా National health centres రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో 145 దాకా open చేస్తున్నాం. కనీసం ఆ Health Centres లోనైనా G. C. L. Ms, L. I. Ms ను తీసుకుని వెళ్ళి ఒక గమానమై నటువంటి స్థాయి చేకూర్చాలని ప్రభుత్వానికి మనవి చేస్తున్నాను. తరువాత district roads విషయంలో కొంత డబ్బు ఖర్చు చేసినారు. Highways department క్రింద అయితే మేము మా తాలూకాకు సంబంధించినంతవరకు బల్లారిజిల్లానుంచి ఎప్పుడైతే విడిపోయినామో అనంతపురం జిల్లాలో కేవలం Revenue purposes కు మాత్రం చేరినామకాని రాయదుర్గం తాలూకాపైన ఒకవిధమైన సవతితల్లి ప్రేమచూపిస్తూ వచ్చినారు. అనంతపురం జిల్లా అన్ని తాలూకా Head-quarters roads కూడా సరిగా maintain చేసినప్పటికీ, రాయదుర్గం అనంతపురంకు రీ మైళ్లున్నప్పటికీ ఏ విధమైన రోడ్డు రవాణా సౌకర్యం లేకుండా, తాలూకా రోడ్లకు black topping వేసినప్పటికీ ఒక్క రాయదుర్గం తాలూకా మాత్రం ఇంతవరకు black topping లేకుండా కనీసం motor లు సక్రమంగా నడిచేటటువంటిదానికి సరైనటువంటి వసతులు కల్పించకుండా ఉండడం చాలా విచారకరం. District Board roads వ్యవహారం వచ్చినప్పుడు local boards క్రింద కొంత డబ్బు కేటాయించి ఖర్చు చేసినారు. దాంట్లో కేవలం ఊరికే రోడ్లకు మన్ను మాపించడమే కాని repairs కాదు. అసలు Assistant Engineers check measurement కు వచ్చినప్పుడు పైన మాత్రం కొల్చుకొనిపోతుంటారు. గుంటలలోనుండి రోడ్లకు ఏమాత్రమైనా మట్టి వేసినారా? అది సక్రమంగావున్నదా? అని విచారించడం జరగడంలేదు. తరువాత Administration of justice విషయంలో 173 Section of the criminal procedure code ను amend చేయడంవల్ల ఎక్కువగా ఖర్చు అయినవి కొబ్బటి దానికోసం రిలక్షులుపై చిల్లర ఖర్చుపెట్టినామని అని తెక్క చూపించారు. కాని దూరప్రాంతములలో ఉన్నటువంటివారికి Administration of justice విషయంలో ఏమాత్రమైనటువంటి యిబ్బందులున్నయో మూడడంలేదు. ఉదాహరణకు రాయదుర్గం తీసుకొని కొన్ని వివరాలు మనవి చేస్తున్నాను. అనంతపురమునకు రీ మైళ్లుదూరంలో రాయదుర్గం ఉన్నది. Distant point తీసుకున్నట్లయితే Municipality's court కు 90 మైళ్లు అనంతపురం రీ మైళ్లుగలదు. తాళి విషయమై ప్రభుత్వానికి ఎన్ని అభ్యర్థనలు చేశా

24th March 1956]

[Sri N. C. Seshadri

నప్పటికీ separate munsiff court యివ్వకుండా ఉండడం చాలా విచారకరంగా ఉన్నది. కేవలం 200 రూపాయలు పైనున్న ప్రామిషి నోటుకు కోర్టులో file చేయాలంటే 8 గంటల సేపు రాయదుర్గమయి అనంతపురం ప్రయాణించే అక్కడ 2,80 రోజులుండి నానావిధమైనటువంటి ఖర్చులు పెట్టుకుని వాస్తూ చాలా బాధపడుతూంటే administration of justice విషయంలో వసతులు కూడా యీనాటికీ కల్పించకుండా ఉన్న విషయం ప్రభుత్వదృష్టికి తీసుకునివస్తూ తగినటువంటి ఏర్పాట్లు యికముందయినా చేస్తుందని నేను భావిస్తున్నాను.

SRI B. SANKARAIHAH — ఉపాధ్యక్షా, ఈచర్చ సంవత్సరంలో budget మీద చర్చవలెకాక కేవలం ఈ supplementary demands లో ఉండే విషయాలే చెప్పవలసినదని మంత్రిగారు సలహా ఇచ్చారు. Constituency లో జరిగినటువంటి విషయాలుగాని యీ ప్రభుత్వంవారి rules ను ఉద్యోగస్థులు సరిగా అనువర్తించడంలో జరిగేటువంటి లోట్లకుగాని ఇదివరకు సమాధానం చెప్పలేదు. అటువంటిలోట్లు యిప్పుడైనా ప్రభుత్వదృష్టికి తీసుకువచ్చినప్పుడు ఆలోచిస్తారని భావిస్తున్నాను. ఇప్పుడు ముఖ్యంగా Co-operative Department చాలా లోపభూయిష్టంగా ఉన్నది. ఇదివరకే ముఖ్యమంత్రిగారు Planning Committee కి వచ్చినప్పుడు కొన్ని విషయాలు చెప్పాము. Field Labour Society లు పెట్టాలంటే ముందు వాళ్ళకు చూసులయిస్తామంటేనే తప్ప society register చేయడానికి వీలులేదని Deputy Registrar అంటారు లేదా society ను register చేస్తేనే తప్ప భూములు ఇవ్వడానికి వీలులేదని అయినంటారు కాబట్టి యిది పిచ్చిమదిరితేనే గాని పెళ్ళికొడు, పెళ్ళి అయితే గాని పిచ్చి కుడరగు అన్నట్లుగా వుంది ఇప్పుడు కూడా పంపిణీ అట్లాగే continue అవుతున్నది అందువల్ల ప్రభుత్వదృష్టికి యిటువంటి లోటుపాట్లకు తీసుకునివచ్చినప్పుడు వెంటనే విచారించి ఉన్నటువంటి అసౌకర్యం తొలగించితే అక్కడేనైనా కొంతపని జరగడానికి అవకాశం ఉంటుంది. దానితరువాత యీ society ల registration విషయాలు కేవలం particular భూములకోసమే ఉండదు అటువంటిప్పుడు society ని register చేసినతరువాత ఎక్కడ ఏ అవకాశాలంటే అటువంటి అవకాశాలు పయోగించుకొని society పని చేయాల్సి ఉంటుంది. అటువంటిప్పుడు ముందు భూములు ఎక్కడ ఉన్నాయో చెప్పనలసినంటే దానికి ఎన్ని చిహ్నాలు వాళ్ల నెదుర్కొంటున్నాయో చూచి యీ విషయం మళ్లా ఒకసారి ఆలోచించాలని కోరుకున్నాను. Andhra State Co-operative Society కి కొంత సహాయం యిస్తాం అని supplementary budget లో తెలియచేశారు. ఇదివరకు ప్రతిగ్రామములో

Sri B. Sankaraiah]

[24th March 1956]

ఉన్నటువంటి society లన్నీ affiliate అవడంవల్ల ఆ సంఘం ఏర్పడింది. అయితే ఇటువంటి చిన్న society లను affiliate చేసుకోమని rules మార్పుకుంటే తప్ప మా ప్రభుత్వం మీకు ఏవిధమైనటువంటి సహాయం చేయదని ప్రభుత్వం మామీద పడేపడే ఒత్తిడి తీసుకువస్తుందని మేము రాష్ట్ర సహకార మహాసభకు పోయినప్పుడు rules ను amend చేసేటప్పుడు తెలియజేశాము. ఈవిధంగా ఎంతకాలం మన రాష్ట్రంలో Society లు అన్నికలిసి ఒక Union గా ఏర్పడి ఉన్నప్పుడు యీ రోజుకుకూడా చిన్నచిన్న Society లను 10 గ్రామాలకొక society పెట్టి run చేసేటటువంటివి ఎన్నో దేశంలోలేవని తెలుసును. అటువంటిప్పుడు ఏ గ్రామంలోనైనా అక్కడున్న ప్రజలకు ఏదయినా ఒక సౌకర్యంకొవాలన్నా Society లు register చేసుకుని పనిచేయడానికి సావకాశం వుంటుండేగాని 10 గ్రామాలకులిసి స్థాపించి నటువంటి Society లను మాత్రం యీ Co-operative union లో register చేసుకుంటూ లేకుంటే లేదు అనడం న్యాయంకొడు. 10 గ్రామాలు కలిసి పెద్ద society లు పెట్టుకున్నప్పుడు ప్రభుత్వం యింకా ఎక్కువ సహకారం యివ్వవచ్చు, encourage చేయవచ్చు. ప్రజలంతట ప్రజలే పడేపడే సహకారసంఘాలు నిర్మించుకోమని చెప్పి ఒక విధమైన ప్రోత్సాహం యివ్వవచ్చు. కాని చిన్న society లు చేర్చడానికి పిలువేదని చెబుతున్నారు. ఈ విధంగా Rural Bank పెట్టికడోటకూడా ప్రభుత్వం యిచ్చినట్టి లెక్కలుప్రకారం అన్ని విధముల తక్కువ అప్పులు, సహకార సంఘాలద్వారా, అన్నీకూడా 5 per cent loans ప్రజలకు ఎక్కువ ఇవ్వాలని ప్రభుత్వపు report తెలియజేస్తుంది. అటువంటిప్పుడు ఏ 2) ఏండ్లకో 30 ఏండ్లకో Rural Bank పెడతామని యీ area లో మన్నటువంటి society లన్నీకూడా రద్దుచేసుకోలేదని, liquidate చేసుకోవాలనే టటువంటి వైఖరి న్యాయంకొడు. 10 గ్రామాలకు ఒక society ఉన్నప్పుడు అందరి అవసరాలు ఒక society తీర్చలేదు. ఒక గ్రామానికి ఒక society ఉన్నప్పుడు కొంతసేవ చేస్తుంది. అటువంటిప్పుడు ఇటువంటి వైఖరి తీసుకోకుండా పెద్ద Society లను Rural Bank లను encourage చేయడంద్వారా అందరికీ దాని ఫలితం చేకూరేట్లు చేయడం మంచిది. ప్రజలందరూకూడా దానిద్వారా ముఖ్యంగా తమకు కావలసినటువంటి అవసరాలను తీర్చుకోగలమని వెంటనే voluntary గా వచ్చేట్లుచూడాలి. అంతేకాని నిర్బంధపద్ధతిపెట్టి చిన్నచిన్న society లను యీ విధంగా పాడు చేయడం న్యాయంకొడు.

24th March 1956]

[Sri B. Sankaraiiah

ఇప్పుడు weavers society లకు Central Government ఎన్నో లక్షల రూపాయలు రిబేటు ఇస్తున్నారు. దానిని అంతా మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వము ఖర్చు పెడుతున్నది. ఈ rebate అన్ని సాపైటిలకు అందడంలేదు సాపైటిలలో చేసిన weavers కు మాత్రమే ఇస్తాము అంటున్నారు బయట ఉన్నవాళ్లకు ఇవ్వడములేదు. ఇప్పుడున్న డైరెక్టర్లు కొత్తగా కొందరు సాపైటిలలో చేరుతామంటే, చేర్చటానికి నిరాకరిస్తున్నారు ఇటువంటివన్నీ కో-ఆపరేటివ్ రిజిస్ట్రారు దృష్టికి తీసుకువచ్చాము. చిన్నచిన్న సాపైటిలన్నింటినీ liquidate చేస్తున్నాము, అందరినీ చేర్చుకోవడానికి వీలులేదు అని చెప్పడానికి extra-ordinary powers ఉపయోగిస్తారుగాని, weavers ను సాపైటిలో చేర్చుకొనకుండా డైరెక్టర్లు అడ్డుపెడుతుంటే వారిమీద ఏవిధమైన చర్యతీసుకోరు. ఖచ్చితంగా చేర్చుకోవాలి, చేర్చుకోకుండా ఉండేటట్లయితే, మిమ్ములను 30, 60 మంది కలిసి పిటిషన్ పెట్టుకున్నారు మీరంతా ఒక పర్యాయముచేస్తే చేర్చుకోము ఒక్కొక్కరు రండి అన్నారు. ఈవిధంగా నేనుకూడా 2, 3, పర్యాయములు రిజిస్ట్రారు దగ్గరకుపోయి చెప్పినాను. కేంద్ర ప్రభుత్వము, రాష్ట్ర ప్రభుత్వము ఇంత సహాయముచేస్తూ, అది weavers కు అందరికీ అందాలంటూంటే, society లకు డైరెక్టర్లు గా ఉండేవారు చేర్చుకోము అని చెప్పడం న్యాయమా అని రిజిస్ట్రారుగారిని అడిగినాము చెప్పినప్పటికీకూడా వారందరినీ ఇప్పటికికూడా చేర్చుకోలేదు ప్రభుత్వం ఇచ్చే సహాయం weavers కు అందరికీ అందేటట్లు చూడాలన్నప్పుడు తప్పనిసరిగా వారందరినీకూడా చేర్చుకోవడానికి డైరెక్టర్లు ఇష్టములేకపోయినా, చేర్చుకోనే స్కీమును ప్రభుత్వము ప్రచోదపెట్టాలి లేకపోతే rebate మొత్తంమీద అందరి weavers కు అందేట్లు అయినా చూడాలి. ప్రభుత్వము ఒక ప్రక్క weavers కు సహాయముచేస్తూ, దానిని అందరకూ అందేట్లు చేసుకుండా ఉండడము ఏ మాత్రం న్యాయముకొదు అందువల్ల weavers అందరికీ ఈ rebate అందేట్లు చూడాలని కోరుతున్నాను. మాజిల్లాలో ఎక్కువగా పట్టే నేత నేస్తారు అది వునకు ఉమ్మడి మద్రాసు రాష్ట్రములో

Sri B. Sankaranah]

[24th March 1956

యుండగా అక్కడనుంచి export అయ్యేది, ఇప్పుడు దీనికి export facilities లేనందువల్ల, వద్రాసులో వెల్లారావ్ వంటివారి దగ్గరకు దీనిని తీసుకుపోతున్నారని వాళ్లు తడవతడవకు అక్కడకు తీసుకుపోవడమువల్ల, export చేసేందుకు ఎక్కువ profit తీసుకుంటున్నారు. నేసినవారికి కూలిగూడా గిట్టడములేదు. వారిందరికీ export చేసేదానికి కేంద్రప్రభుత్వము అవకాశములు కల్పించినట్లు వెల్లారు జిల్లాలో ఎక్కువ మంది weavers నెలకు 30 రోజులు పనికలిగే అవకాశము ఉన్నది. ఇవన్నీ చూడాలని కోరుతున్నాను. కో-ఆపరేటివ్ రూలులో 2 విధాలుగా ఉపయోగిస్తున్నారు ఇప్పుడు కోపూరు మొత్తానికి ఒక Fishermen co-operative society పెడితే అక్కడ ఉన్నట్టువంటి ఒక పెద్ద కంట్రాక్టరు 16 మందిని తీసుకువచ్చి, వారు fishermen అని స్వర్ణిస్తే చేయించి, వారికి ఆయన డబ్బు ఖర్చుపెట్టి, ఒక సొసైటీని లేవదీశాడు. ఈ విషయము అంతా ఎవరికీ తెలియకుండా చేపలు పట్టుకునే లైసెన్సుకూడా వారికే వచ్చింది. ఈ విషయము రిజిస్ట్రారుకు, కలెక్టరుకు తెలియజేశాము. మంత్రిగారికి తెలియజేశాము ఇది విచారించాలి, అక్కరలేదా, ఇది వ్యాయమా, కాదా, అక్కడ ఎంతమంది చేపలు పట్టేవారు ఉన్నారు, అని విచారించలేదు. పల మొదలగు చేపలు పట్టేసాధనములతో అక్కడ ఉన్న వారందరినీకూడా ఆ సొసైటీలో చేర్చుకోమని రిజిస్ట్రారు గారూ కూడా చెప్పారు దానికి అక్కడ ఉన్న డైరెక్టర్లు నిరాకరిస్తున్నారు. మొన్న శ్రీ సంజీవయ్యగారు అక్కడకు వచ్చినప్పుడు, ఈ విషయములన్నీ వారి దృష్టికి తీసుకువస్తే, అది మా co-operative rules లో లేదు, వారు చేర్చుకోమంటే మేము చేసేది ఏమి లేదు అన్నారు. వాళ్లు కొవాలన్నప్పుడు 98 పెక్కును ప్రకారం suspend చేయమని చెప్పవచ్చును. లైసెన్సు ఇవ్వవద్దు అని చెప్పవచ్చును. అందువల్ల అది దుర్వినియోగము చేస్తున్నప్పుడు, specific గా అన్యాయము జరుగుతున్నప్పుడు, కనీసం విచారించే దానికి ప్రయత్నము చేయాలి. Fishermen కానివారిని ఆ కంట్రాక్టర్లు చేర్చుకుంటున్నారంటే ఎవరికి సంతృప్తి కరంగా ఉంటుంది? అందువల్ల ఇటువంటివన్నీ విచారించాలని ప్రభుత్వదృష్టికి తీసుకువస్తున్నాను

S. S. L. C. చదువుకునే విద్యార్థులు, కోపూరునుంచి అల్లూరిసెంటరకు వెళ్లకుండా అక్కడనే పెంటురు ఏర్పాటుచేసినందుకు ప్రభుత్వమువారిని అభివందిస్తున్నాను. మా జిల్లాలో కున్నారనుంచి వెల్లూరుకు 40, 50 మైళ్ల దూరం 18.14 సం॥ల వియస్సుగం పిల్లలు S. S. L. C. పరీక్షలకు వచ్చుటకు చాలా ఇబ్బందులు పడుతున్నారు. అందువల్ల, కునూరులో వచ్చేసంవత్సరంనుంచి అయినా సెంటరు కునూరునుంచి మంత్రిగారిని కోరుతున్నాను. ఇప్పుడు పోలీసు థిఫ్ట్ మెంటులోనే

24th March 1956]

[Sri B. Sankaraiiah

మద్యనిషేధశాఖను కలిపినందువల్ల గీత కార్మికులు ఆ నేతకర్మిలకు గురిఅవుతున్నారు. తైలెన్నలు దొరకడములేదు. “మీరు దుర్వినియోగము చేయండి గ్యారంటీ ఏమి ఉన్నది. అందువల్ల గీయడానికి వీలులేదని ఆ డిపార్టుమెంటు అధికారులు అంటున్నారు. ప్రభుత్వ రిపోర్టులో 100 కి 45 మంది గీతకార్మికులు, వ్యవసాయ కూలీలుగా మారిపోయారు అన్నారు. వ్యవసాయ కూలీలకైనా ఎల్లప్పుడూ పని ఉండదు, వ్యవసాయకూలీలకు సంవత్సరమునకు 23 నెలలకంటే పనివుండదు. అందువల్ల వారికి ఉద్యోగము దొరికినది అనడం సరికాదు Weavers కూడా వ్యవసాయపనుల సమయంలో వారికి పనిలేప్పుడు 10, 15 రోజులు వ్యవసాయ కూలీలుగా పనిచేస్తున్నారు. అందువల్ల గీతకార్మికులు వ్యవసాయ కూలీలపని చేసుకుంటున్నారు, వారికి ఉద్యోగము దొరికినది అనకుండా, వారికి చేసిన వాగ్దానాల ప్రకారం వారికి పనులు కల్పించితగిన సహాయము చేయవలయునని కోరుతున్నాను.

63 మందిపై కేసులు పెట్టారు. అందులో నలుగురు చచ్చిపోయారు. అవిషయము ముఖ్యమంత్రిగారికి తెలియచేశాము. D.I.G. కి I.G. కి తెలియజేశాము. చచ్చిపోయిన వాళ్లను 4 గురిని తీసుకువస్తేనేగాని కేసు విచారించనని మేజిస్ట్రేటు చెప్పారు. చచ్చిపోయినవారిని ఎట్లా తీసుకువస్తాము అన్నాకూడా వినిపించుకోలేదు. అచ్చటి ఉద్యోగస్థులమీద ఏమీ చర్యతీసుకోలేదు.

అదేవిధంగా అల్లూరుగ్రామంలో 30 మందిమీద సెక్యూరిటీ కేసుపెట్టారు. ఇది ఏవిధంగా జరిగిందిఅంటే, ఆ ఊరిలో influence కలవారు ఇద్దరుపోయి ఆ కార్డ్లు అన్నీ వారిద్దరువచ్చినట్లు వ్రాసియిస్తే వారిమీద కేసులు పెట్టాని తెలుస్తున్నది. ఆ కేర్లను సబ్ ఇన్స్పెక్టరుకు, స్కూలుకు పంపించారు. స్కూల్ ఇన్స్పెక్టర్ R.D.O.కు పంపించారు. అది మేజిస్ట్రేటువద్దకు విచారణకువచ్చినది. వారిని 6 నెలలు సత్ప్రవర్తనకు పూచీ ఇవ్వమన్నారు. ఇది 2 యేండ్లు పట్టినప్పుడు, ఈ రెండు యేండ్ల కిత్త ముందే అయిపోయింది అన్నమాట. దానికి maximum punishment ఎంత ఉన్నది, ఎటువంటి సత్ప్రవర్తనకు పూచీ ఇవ్వడము అంటే, సెక్యూరిటీ సెక్షనుక్రింద కేసుపెట్టి, ప్రిమిసరీ విచారణ కాకుండానే ఆ 30 మందిని సత్ప్రవర్తనకు పూచీ ఇవ్వమంటున్నారు. హైకోర్టుకు అప్పిలుచేస్తే తాత్కాలికంగా stay ఇచ్చి, ప్రిమిసరీ విచారణలేకుండానే అట్లా సత్ప్రవర్తనకు పూచీ అడగడానికి వీలేదని చెప్పారు. బుచ్చిరెడ్డిపాలెం, ఎల్లయపాలెం, ఉప్పలపాడుల్లో ఇటువంటి కేసులుఉన్నాయి.

ఎప్పుడయితే petition యిస్తారో అప్పుడు 3, 4 నెలలకు సత్ప్రవర్తనకు పూచీ ఇవ్వాలి. ఆ గ్రామంలోని ఒకరో ఇద్దరోకలిసి petition పెడితే దానిమీద

SRI B. Sankaraiyah]

[24th March 1956]

preliminary enquiry చేయకుండా అంతా విచారించిన తరువాత సేరంచేసిన వాడు ఎవరో తెలిసిన తరువాత ఏకీకృత పడుతుందో దానికన్నా 3, 4 రెట్లు ఎక్కువ శిక్ష పిటీషన్ రాగానే విధించడం న్యాయమా? మాజిల్లాలో ఉన్నటువంటి security cases పై ఇంతవంతు శిక్షపడలేదు. ఎన్నో వందల కేసులు జరుగుతున్నాయి. ఒకజేబ్ Deputy Collector వ్రాసినప్పటికీ కోర్టులలో శిక్షలు రద్దు అవుతున్నాయి. అట్లా అన్యాయంగా కేసులు పెడుతోంటే వాటినిగురించి ప్రభుత్వం ఎందుకు ఆలోచించడంలేదు? Minimum శిక్ష ఎక్కడాకూడా 6 నెలలకంటే ఎక్కువ వుండదు. 6 నెలల సత్ప్రవర్తనకు పూచీ ఉండే శిక్షకు petition రాగానే 2, 3 సంవత్సరములు శిక్ష విధించడమనేది న్యాయమా?

ఒక గ్రామంలో ఇట్లా అన్యాయంగా కేసుపెట్టినతరువాత, ప్రభుత్వం దానిని విచారించిన తరువాత అది నిజమని తేలినప్పట్టు మరల అదే గ్రామంలో నూటికి 30 మందిమీద కేసులుపెట్టే అధికారం ఎందుకు ఇవ్వాలి? దీనిని ప్రభుత్వంవారి దృష్టికి తీసుకొని వచ్చినప్పటికీ ఎందుకు విచారించకూడదు? వారు ఏదో చేస్తే దాన్ని ప్రభుత్వంమీద ఆరోపించుటకుకాదు. ప్రభుత్వ దృష్టికిమాత్రం తీసుకు వెస్తున్నాను. ఉప్పలపాడు అనే గ్రామంలోని 10, 15 ఇళ్లవారినితప్ప మిగిలినస్త్రీ పురుషులందరినీ, కులీవారు, బీదవారు అందరిమీద కేసులుపెట్టారు. ఇప్పటికింకా 6, 7 కేసులు జరుగుతున్నాయి. ప్రభుత్వంవారు ఎందుకు enquiry చేయకూడదు?

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—వారంతా శ్రీ శంకరయ్య గారి బంధువులా?

SRI B. SANKARAIYAH :—బంధువులనే మాట వదలి వేయండి. స్త్రీలనుకూడ కలిపి ఒకే ఫార్మీమీద ఈ కేసులు పెట్టినారు. ఒక పక్షంమీదనే ఈ కేసులు పెట్టవలసిన అవసరం ఏమీ వచ్చింది? ఈ ఒక్కపక్షమే అంత దుర్మార్గంగా ప్రవర్తిస్తున్నదా, ప్రభుత్వంవారు ఒకసారి ఆ దుర్మార్గం చేసేవారు ఎవరో ఎందుకు విచారించకూడదు? R. D. O. ల ద్వారాగాని, police ద్వారాగాని ఉప్పలపాడు, అల్లూరులలోని కేసులువిషయమై పరిశీలించండి. మేము చెప్పినదాంట్లో ఏమైనా అసత్యమున్నట్లయితే అసెంబ్లీలో చెప్పవచ్చును. ఒక statement రూపంలో ఇవ్వవచ్చును మీరు ఇంత అన్యాయంగా ప్రవర్తిస్తోంటే ఇదివరకు రెండుకేసులను గురించి చెప్పినాము, విచారణ జరిగింది, ఇప్పుడు ఈ 2 కేసులను విచారణ జరిపించండి. అప్పుడు ఈ కేసులు ఎట్లా ఉపసంహరించుకున్నారో అటులనే ఈరెండు కూడ ఉపసంహరించుకుంటారని నా కమ్యూనికేషన్ ప్రభుత్వం వెంటనే విచారించాలని

Sri B. Sankaranarayanan]

[24th March 1956

కోరుతున్నాను. నెల్లూరుజిల్లాలో, కోవ్వూరుతూలూకాలో ఇటువంటివి ఎక్కువగా జరగడానికి అవకాశం ఉంది. ఇటీవంటి విచారణ చేసేటప్పుడు ఏపక్షం మీదనైనా కేసు పెట్టాలంటే దానికి తగిన రుజువు కావాలి. Preliminary enquiry చేయాలి. అప్పుడు కేసు నిజమైతే శిక్షించాలి. అంతేకాని రుజువులేకుండా శిక్షించకూడదు. ఆమధ్య కొంతమందిని ఉప్పలపాడులో అరెస్టుచేసి బుచ్చిరెడ్డిపాలెం తీసుకువచ్చారు. అప్పుడు వేమయ్యగారు వెళ్లి “వాళ్లును అరెస్టుచేసి ఎక్కడకు తీసుకొనిపోతారు ? మేము జామీను ఉంటాము. విడిచిపెట్టండి” అని చెప్పి Sub-Inspector గారిని, Circle inspector గారిని అడిగినారు. “మేము కోవ్వూరు తీసుకువెడతాము. అక్కడకు మీరు జామీనుదారులను తీసుకువచ్చి సిద్ధంగా ఉండండి” అని చెప్పారు. ఇటుచెప్పి వారు అరెస్టుచేసినవారిని ఉదయగిరికి తీసుకు పోయారు. ఇంతకన్నా వేరే అన్యాయం ఉందా ? హరిజనులకు సంబంధించిన వేమయ్యగారు వెళ్లి జామీను ఉంటామని చెబితే అబద్ధమాడవలసిన అవసరం ఏమి వచ్చింది ఆ పోలీసు ఆఫీసరుకు ? కోవ్వూరుకు తీసుకువస్తామనిచెప్పి ఉదయగిరికి తీసుకుపోవలసిన అవసరం మేమి వచ్చింది ? ఇటువంటి 1,2 విషయాలను విచారించండి. ఇటువంటివి విచారించినపుడు న్యాయంగా చేయాలి. బంధువులని చెప్పుకోడానికి వార్షికుడా భయంగానే ఉంటుంది. నేను ఇప్పుడు ప్రభుత్వందృష్టికి తీసుకొని వచ్చిన 2 కేసులను ఖచ్చితంగా విచారించి వారిమీద సరియైన చర్య తీసుకోవాలి ఇప్పుడు maximum punishment అని ఏదో తీసుకొస్తున్నారు. అది ఒక పెద్ద మార్పుగాదు. M. L. A. లకు అబద్ధం చెప్పవలసిన అవసరం లేదు. Day to day administration లో కలుగజేసుకొనుటలేదు. మేము ఎప్పుడూకూడ ప్రజలకు వచ్చిన సమస్యలనుగురించి ఆలోచిస్తూ ఉంటాము. కుప్పలు తగులబెట్టినవిషయంలో సరియైన enquiry చేయండి. ఎవరైనా ఇటువంటి చెడ్డపనులుచేస్తే సరియైన పద్ధతిలో విచారించి శిక్షించాలి. మేము కొంతమందిని పోత్సహించి “ఆ కుప్పలు తగులబెట్టండి, ఆపని సర్వనాశనం చేయండి” అని చెప్పినట్లుగాఉంటే రుజువుచేయండి. కుప్పలను తగులబెట్టినవానిని పట్టుకోడానికి మేముకూడా ప్రయత్నిస్తాము. అసలు ఈకుప్పలు తగులబెట్టేవారు ఎవరో తేల్చుకుందామని నేను చాలాసార్లు ప్రయత్నంచేశాను. అట్టిపనులు ఎవర చేసినారో రుజువులేకుండా ఎవరిమీదనైనా నిందమోపి కేసు పెట్టడం న్యాయం కాదు. అన్నిసార్లు కలిసి వాడిని పట్టుకొనేందుకు ప్రయత్నంచేస్తే దొరకకుండా ఎక్కడకు పోగలదు ? అందరూ కలిసి ఇటువంటి దుర్మార్గములను అరికట్టుటకు పూనుకొన్నప్పుడు ఒక్కగ్రామంలోకూడ ఇటువంటి దారుణకృత్యములు ఒరుగుటకు సావకాశంలేదు. కనుక ప్రభుత్వంవారు దీనిని నిష్పక్షపాతంగా ఆలోచించాలని కోరుతూ విరమిస్తున్నాను.

[24th March 1956]

SRI IRAGADA KOTAIAH :—ఉపాధ్యక్షా! ఇప్పుడు శంకరయ్య గారు చేసేత సహకార సంఘాలకు సంబంధించిన కొన్ని విషయములను చెప్పినారు. ఈ సందర్భంలో జరుగుతున్న వాస్తవపరిస్థితులను గురించి వారికి తెలియజెప్పడం అవసరమనుకుంటున్నాను. ఇప్పుడు చేసేత సహకారసంఘములలో ఎక్కువమందిని చేర్చుకొనుటకు అవకాశంలేదు. ఈ సెస్సు ఆందోళనగురించి రాష్ట్రం మొత్తంమీద కొత్తగా 5 వేల మందిని మాత్రమే సహకారసంఘాలలో చేర్చుకొనుటకు ప్రభుత్వం అనుమతి ఇస్తున్నది. ఈ 5 వేల మందిలోను రిజిస్ట్రారుగారు జిల్లాల వారీగా పంపకంచేస్తారు. తరువాత ఏయే ప్రాంతాలలో చేసేత పారిశ్రామికాలను కొత్తగా జేర్చుకొనుటకు అవకాశమున్నదో డిప్యూటీ రిజిస్ట్రారుగారు పరిశీలించి అనూచోట్ల allotment చేస్తారు. నెల్లూరు, కోవూరు, బుచ్చిరెడ్డిపాలెం, యలమంచిలి మున్నగు గ్రామాలలో డిప్యూటీ రిజిస్ట్రారుగారు ఆక్కడ ఉన్నటువంటి చేసేత పారిశ్రామికాల సంఖ్యను, సహకార సంఘాలసంఖ్యను చేరదలచుకొన్న వారిసంఖ్యను పరిశీలించి ఎంతమందిని చేర్చుకొనుటకు అవకాశ ముంటుందో అంతమందిని మాత్రమే allot చేస్తారు. ప్రస్తుతం కొంతమందిని మాత్రమే చేసేత పారిశ్రామికాలను సహకార సంఘములలో చేర్చుకొనుటకు అవకాశమున్నది. అందువల్ల ఇప్పుడు శంకరయ్యగారు చెప్పినట్లుగా ఏ ఒక్కసంఘ ములోనుకూడ 50 మందికంటే ఎక్కువ చేర్చుకొనుటకు అవకాశం లేకపోయి ఉండవచ్చును అటువంటి విషయములను Deputy Registrar గారి దృష్టికి తెచ్చి నట్లయితే తప్పకుండా పరిశీలిస్తారని ఆశిస్తున్నాను. Deputy Registrar గారి వలన సరియైన న్యాయంజరగడనే అభిప్రాయంఉన్నట్లయితే ఆంధ్రరాష్ట్రం చేసేత సహకారసంఘంవారికి తెలియజేసినట్లయితే వారు తప్పకుండా పరిశీలిస్తారు. సాధ్యమైనంతవరకు చేసేత పారిశ్రామికాలను సహకారసంఘాలలో చేర్చాలన్నదే ప్రభుత్వంయొక్క ప్రధానలక్ష్యం. ఈనాటి చేసేత పారిశ్రామికాలయొక్క లక్ష్యం కూడ అదే. ఈనాడు పరిపటిసౌకర్యములు హెచ్చుగా లేనందున హెచ్చుమంది పారిశ్రామికాలను సంఘాలలో చేర్చుకొనలేకపోతున్నాము. ఈ చేసేత పారిశ్రామికాలను విశేషంగా చేర్చుకొన్నట్లయితే వారికి పని కల్పించడం చాల కష్టమౌతుంది కాబట్టి ఈ విషయంలో జాగ్రత్తగా వ్యవహరించవలసిఉంటుందని మనవి చేస్తున్నాను.

SRI M. NAGI REDDI :—ఇప్పుడు అవకాశంలేదు కాబట్టి ఎక్కువ మందిని చేర్చుకొనుటకు వీలులేదు అంటున్నారు కోటయ్యగారు. అందువల్ల కొంతమందికి అపలబ్ధి వొరకని ప్రమాదపరిస్థితులున్నాయి. ఇప్పుడున్నటువంటి సౌకర్యములు అందరూ సమానంగా పొందుతూ “మాకు ఇవి చాలవు, ఇంకా కొన్ని సౌకర్యములు కలుగజేయమని ఎందుకు అడగకూడదు?”

24th March 1956]

SRI PRAGADA KOTAIHAH :—వచ్చివయావత్తు మొత్తముగూడ ఖర్చుపెట్టుటకు చేనేత పారిశ్రామికము సిద్ధంగా ఉన్నారు. సహకారసంఘములు కూడ సంసిద్ధంగా ఉన్నాయి.

ఇండియా ప్రభుత్వంవారు హెచ్చుగా allotment ఇచ్చి, వెలుపల ఉన్నటువంటి లక్షలాది చేనేత పారిశ్రామికములను ఇవాళ చేనేత సహకార సంఘాలలో చెప్పి మన్నట్లయితే దానికి ఎక్కువగా మేమే సంబంధిస్తాము. మధ్యవర్తిత్వం ఉండి ఏనాడైతే మనకు విముక్తి లభిస్తుందో అనాదు మనకు కొంచెము అవకాశముంటుంది. ఆ అవకాశమును ఆధారంగా పెట్టుకొని ఈ సహకార సంఘాలు చదువుతున్నాయి. కేంద్ర ప్రభుత్వంవారు చాలినంత interest free loans ఇవ్వలేక పోవటమే ఇది సరిగా నడవలేక పోవుటకు ప్రధానమైన కారణం.

ప్రత్యేకమైన instance ఏదైనా ఉన్నప్పుడు Deputy Registrar గారికి తెలియజేయాలి. లేదా ఆంధ్రరాష్ట్ర చేనేత సహకార సంఘంవారికి తెలియజేసి నట్లయితే వారు తప్పని సరిగా సవరించడానికి ప్రయత్నించెదరు. కాని రాజకీయములను ముడిపెట్టుకొని వారు ప్రయత్నం చేసినప్పటికీ కూడ దానిని హర్షించుటకు చేనేత పారిశ్రామికము సిద్ధంగా లేదని నేను మనవిచేస్తున్నాను. రాజకీయాల కారణంగా చట్టాలను సహితం ధిక్కరించి రిజర్వు ఫండులను పంచుకున్నటువంటి కమ్యూనిస్టు ఉదంతం పెడనలోను, నేటపాలెంలోను, జాండ్రపేటలోను ఉన్నది రాజకీయ చట్టాలను ధిక్కరించి వాటా ధనం మాత్రమే కాకుండా, reserve funds ను, Central Bank వారు ఇచ్చినటువంటి అప్పలను సహితం అధిరాత్రి వేళ పంచుకొని, పుస్తకాలను మాయం చేసినటువంటి కమ్యూనిస్టు సోదరులను మళ్ళీ చేనేత సహకార సంఘాలలో చేర్చుకొనుట సాధ్యంకాదు. వారి ప్రవర్తనలో మార్పు వచ్చినపుడు మాత్రమే వారిని గురించి ఆలోచించుటకు అవకాశం ఉంటుందని మనవి చేస్తున్నాను. Madras handkerchiefs ల విషయంలో మన ప్రభుత్వం ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధ తీసుకొనుటలేదు. ఇది చాలా దురదృష్టకరమయిన విషయం. Madras handkerchiefs అనేవి ఒక్క West Africa లో మాత్రమే అమ్ముడు అవుతాయి.

కాని ఈ వ్యాపారమంతా మద్రాసులో ఉన్న 10 మంది వర్తకుల చేతులలో జరుగతున్నది. ఉత్పత్తి ఆంధ్ర దేశంలో సాగుతూవున్నది ఉత్పత్తి దారులందరూ కూడ మద్రాసు వర్తకుల దయాదాక్షిణ్యాలపై ఆధారపడవలసి ఉంటున్నది. West Africa లో ఒక depot పెట్టవలసినదని కేంద్ర ప్రభుత్వంవారిని అధ్యక్షిస్తే అక్కడ ఉన్నటువంటి T T, Krishnamachari గారు బహుశా మద్రాసు వర్తకులు

Sri Pragada Kotiah]

[24th March 1956]

క్షేమాన్ని కాపాడడంకొరకు కాబోలు బర్మాలోను, సింగపూర్ లోను, సయాం లోను పెడతామంటున్నారు కాని West Africa లో ఒక దుకాణం పెట్టడానికి కూడా వారు అంగీరించడంలేదు. ఇక్కడ 30 వేల మగ్గాలున్నాయి వీటిమీద తయారైన వన్నీ West Africa లోనే అమ్ముడు కావాలి. కాబట్టి మద్రాసులో ఉన్నటువంటి 10 మంది పర్తలకు దయాదాక్షిణ్యాలకు ఈ 30 వేల మటుంబాలవారిని గురిచేయకుండా ఉండాలంటే ప్రత్యేకంగా ఒక delegation పంపించి ఆంధ్రరాష్ట్రం చేనేత సహకార సంఘాల యాజమాన్యాల గాని, ప్రభుత్వ యాజమాన్యాల గాని West Africa లో ఒక దుకాణం పెట్టి చేనేత పారిశ్రామికాలకు సహాయం చేయవలసిన అవసరం ఉన్నది. దీనినిగురించి నేను ఆంధ్ర ప్రభుత్వానికి represent చేశాను. ఇంతవరకు సమాధానమేమీ రాలేదు. ఈ “రెడ్ షీప్ షిప్” ను గురించి నేను అనేకసార్లు చెబుతున్నాను. కనీసం acknowledgment గాని, ప్రయత్నం చేస్తున్నామని గాని, ఈ విషయంలో మా ధోరణి ఫలాన అనిగాని ప్రభుత్వం చెప్పటలేదు. ఇంతేకాకుండా నేను మొన్న ఆహారధాన్యాల విషయం చెబుతోంటే చాలా చురుకైనగా చూశారు. కాని సాధారణమైన కుసుమ ధాన్యం ఈనాడు బస్తా 1కి 24 రూపాయలు ఉన్నది.

మామూలు కార్మికజనం వృత్తిచేసుకొని బ్రతకవలసిన వారిజీవితంలో మాచ్చేమీ రాలేదు. వారికూలి ఏవిధంగాను పెరగలేదు. ఆహారధాన్యాల ధరలు ఆకాశాన్ని ముట్టుతున్నాయి. ఈ పరిస్థితులలో హైదరాబాద్ ప్రభుత్వము కొంత విశేషంతో వ్యవహరించింది. ఇండియా ప్రభుత్వం దగ్గర నిలవఉన్న ధాన్యాన్నంతా హైదరాబాద్ ప్రభుత్వం relief చేసి చౌకధరలకు పేదవారికి అందుబాటు చేయడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నది. ఇటువంటి విధానాన్ని మన ప్రభుత్వంకూడా అనుసరించాలని నేను విజ్ఞప్తిచేస్తున్నాను. కుసుమ ధాన్యం ధర పెరిగడమేగాని తగ్గడంలేదు. రూపాయికి మానెడు సోరెడు చొప్పున అమ్మిన బియ్యం ఈరోజున్న మూడు సోలలకంటే కూడా తగ్గిపోయింది. ఈవిధంగా ధాన్యం ధర పెరిగిపోయినందువల్ల ఏర్పడిన పరిస్థితి ప్రభుత్వం తప్పనిసరిగా గ్రహించాలని విజ్ఞప్తిచేస్తున్నాను.

Services గురించి మాట్లాడేటప్పుడు, ఉదయం జరిగిన చర్చలనుబట్టి చూస్తే గోపాలరెడ్డిగారికి ఆగ్రహం వచ్చిందేమోననిపిస్తోంది. నేను ఒకటి రెండు instances వారి దృష్టికి తీసుకువస్తున్నాను. ఇప్పుడు Public Works Department ఉన్నది. అవసరాలకొద్దిగాని, పరిస్థితుల ప్రాబల్యమువల్లగాని non-Telugu వారిని మనం ఇక్కడికి తెచ్చుకొన్నాము. బహుశా మనం చేసుకొన్నటువంటి ఒప్పందం ప్రకారం రెండు సంవత్సరాల అనంతరం వారిని తిరిగి ఘోషించ

24th March 1956]

[Sri Pragada Kotiah

నలసి ఉంది. అలాకొకుండా P.W.D. వారు తెలుగువారు కొనివేసి ఇక్కడ permanent గా absorb చేస్తున్నారు. వాళ్లను permanent గా absorb చేయడమే కొకుండా తెలుగువారిలో deserving candidates కు promotions ఇవ్వడంలేదు ఇలాంటి ఉదాహరణ ఒక Manager విషయంలోనే జరిగింది. P.W.D. జనరల్ కాలిలో ఒక తెలుగువానికి Manager గా promotion కొపడానికి అన్ని అర్హతలు ఉన్నప్పటికీ తెలుగువారుకొని వారిని permanent చేసి ఇంకొకనికి ఆ promotion ఇచ్చి over look చేశారు. ఇలాంటి సందర్భాలు 2, 3 ఉంటే మేము 33 మంది సభ్యులను కాసనసభలోకి ఆ ప్రశ్న తీసుకురాకుండా 4,5 మాసాలక్రితం దానికి సంబంధించిన మంత్రిగారికి ఒక విజ్ఞప్తినిచేస్తే దానిని విచారించడానికి ప్రభుత్వం పూనుకోలేదు నగరా మామూలు ఉద్యోగస్తులే దీనికి కారణమైఉంటారని వారిని ఆ Department నుండి మరొక Department కు మార్చడంకూడా జరిగింది కాబట్టి ఈ విధంగా అన్యాయము జరుగుతున్నప్పుడు ఇదేదో ఆ ఉద్యోగిపచ్చి specific గా చెప్పాడు కాబట్టి మేము disciplinary action తీసుకుంటామనడం సరైనదికాదని నేను వారికి మనవి చేస్తున్నాను. అధికారులు సాగిస్తున్న అక్రమాలన్ని సిబ్బంది ఏ విధంగా బాధ పడుతున్నదికూడా ప్రభుత్వం గమనించవలసిఉన్నది. P.W.D.లో L.C.Es ఉన్నారు. వారికీకూడా promotion ఇవ్వాలి. B. E. లకుకూడా ఇవ్వాలి. కొని అక్కడ ఉన్నటువంటి అధికారి తన అల్లుడుకు promotion ఇచ్చుటకుగాను L.C.Es. అందరిని over look చేసి B. E. లకుమాత్రం promotion ఇవ్వగా వారందరుకలసి అడ్డుపెట్టగా జీతాలు ఇవ్వడం మానివేశారు. జీతాలు ఇవ్వకుంటే ఏ విధంగా బ్రతకాలి. 6,7 మాసాలనుంచి జీతాలులేకుండా T.A లు మాత్రం draw చేసుకోవచ్చునన్నారు. T.A.లు Draw చేసుకోవడానికి అనుమతించిన ప్రభుత్వం జీతాలు draw చేసుకోవడానికి అనుమతించకుండా ఉన్నది. 7,8 మాసాలనుంచి జీతాలులేకపోతే సాధారణమైనటువంటి A. E.లు ఏవిధంగా బ్రతకాలి? అక్రమమార్గాలలో ప్రవేశించేదానికి ప్రభుత్వమే పరోక్షంగా ప్రోత్సాహము కల్పిస్తున్నదన్నమాట. P.W.D.లో ఉన్నటువంటి ఉన్నతోద్యోగి అక్రమంగా promotions ఇస్తున్నాడు అనేటటువంటి నిర్ణయానికి ప్రభుత్వం వచ్చినప్పుడు దానిని వెంటనే పరిశీలించేయాలి. ఆ నిర్ణయాన్ని సవరించాలి. అలా సవరించని ఫలితంగా 7,8 మాసాలుగా జీతాలులేకుండా ఉన్నారు. ఈ విధంగా 7,8 మాసాలనుంచి జీతాలు లేకపోతే వారు contractors తో లాలోచిపడి ఏదో ఒకవిధంగా చొంగతనంగా బ్రతకడానికిగాను వారు ప్రయత్నించేయవలసిన ప్రత్యేకపరిస్థితులను ప్రభుత్వమే కొనసాగి తెచ్చిపెడుతున్నట్లు కన్పిస్తున్నది. పాథా

Sri Pragada Kotaiah]

[24th March 1956

రణంగా ఉద్యోగంమీదనే బ్రతకడానికి వచ్చినటువంటివాడికి ఏమీ జరుగుతున్నదనే విషయాన్ని కూడా ప్రభుత్వం ఆలోచించవలసిఉన్నది. Education and Endowment కాఖలో కులాలపేరుతో 7, 8 మందికి చాల అక్రమం జరిగిందనే విషయాన్ని ఈ రోజు కాసనసభలో ప్రశ్నరూపంగా ప్రభుత్వదృష్టికి తీసుకువస్తే అప్పుడే వారిమీద Service Rules ప్రకారం disciplinary action తీసుకొనడానికి అవకాశం ఉన్నదేమోనని Law department కు ఒక note పంపించి examine చేయిస్తున్నారు. ఇది సరైనదికాదని మనవిచేస్తున్నాను (Interruption ఎట్లా తెలిసినది.) కావలసినంతమంది చెపుతూఉంటారు అక్రమాలు జరిగినపుడు వారంతట వారే చెపుతూఉంటారు, Secretariat లో జరిగేటటువంటి విషయాలు అందరకు తెలుస్తూఉంటాయి. మంత్రులువేసే orders అన్నికూడా ప్రజలదగ్గరకు రాకుండా ఉండడానికి అవకాశంలేదు Secretariat services కు సంబంధించిన G.O లు ఎన్నో pass అవుతున్నాయి. వీటన్నిటినిగూర్చి చెప్పాలంటే కావలసినన్ని సందర్భాలు మీ దృష్టికి తీసుకురావచ్చు.

District Munsiffs విషయంలో జరిగినటువంటి అన్యాయాన్ని 9 నెలల క్రితం ప్రభుత్వం దృష్టికి తీసుకువస్తే వాటిని సవరించడానికి ప్రభుత్వం ఏమీ ప్రయత్నంచేసినదని అడుగుతున్నాను. Specific instances తీసుకువస్తే మేము సవరించేదానికి ప్రయత్నంచేస్తామని చెప్పినప్పుడు backward class కు rotation ప్రకారం 14 స్థానాలు రావలసిఉంటే 8 స్థానాలు ఇచ్చారు. Acting Munsiffs గా Service Commission చే selection అయిన వాళ్లు వచ్చినప్పటికి no suitable candidates అని అంటే మానం వహించడం జరుగుతోంది. Backward classes వారందరకూడా Acting Munsiffs గా May లోనే ధరఖాస్తులు అందజేసిఉన్నారు. ఈ 9 నెలలనుంచి 3, 4 reminders వ్రాసిన తరువాత "It is under consideration" అని reply వచ్చింది.

ఎంతకాలము ఈవిధంగా consideration లో ఉంటుంది? జరిగిపోతున్న అన్యాయం జరిగిపోతున్నప్పుడు ఈ అన్యాయాన్ని అరికట్టడానికి వెంటనే చర్యలు తీసుకోవకపోయినట్లయితే మరికొంత అన్యాయం జరగడానికి దోహదమిచ్చినట్లు అవుతుంది. మనకు ఉన్న పెద్ద సిబ్బంది అంతా న్యాయంగానే వ్యవహరించేస్తున్నారు. క్రింద ఉన్నటువంటి చిన్న ఉద్యోగస్తులే న్యాయంగా వ్యవహరించడంలేదు. కొన్ని కొన్ని సందర్భాలలో పెద్దవారూ ఉన్నవారూ

24th March 1956]

[Sri Pragada Kotiah

కావాలని కాకపోయినా కారణాంతరాలవల్ల పొరపాట్లు చేయవచ్చు. చిన్నవానికి కష్టం గలిగినపుడు కొంచెము సానుభూతితో ఆలోచించాలిగాని సర్వీసు rules కు విరుద్ధంగా శాసనసభ్యులకు చెప్పకొన్నారు కాబట్టి disciplinary action తీసుకొంటామనడం సక్రమమైన మార్గంకాదు. ఇరుగుతున్న అన్యాయాన్ని తొలగించండి. ఇప్పుడు జీతాలు పెంచాలంటే పాథ్యమయ్యే విషయంకాదు అని మన అందరికీ తెలిసినదే. వారు కూడా మనకు విశ్వాసపాత్రులైన నేనకులుగా వ్యవహరించడానికి ఎన్ని అవకాశాలున్నాయో చాటబ్బిటిని పరిశీలించాలి. వారిలో కట్టుబాటు, క్రమశిక్షణ ఉన్నదని నేను చెప్పడంలేదు. వారంతా మేము 10 కాగితాలుకూడా చూడలేకుండా పోతున్నామని అంటున్నారు. కాగితాలన్నీ కూడా pigeon hole లోనే పెట్టామని అంటారు. School Final వాళ్ళను, Ministerial service వాళ్ళను Law graduates ను clerks గా పెడితే ప్రజలనుంచి వచ్చిన కాగితాన్ని సరిగా అర్థం చేసుకోలేక, కొన్నికొన్ని పరిస్థితిలో ఏదో disposal ఇచ్చి మామూలుగా క్రిందికి పంపించివేస్తారు. A. S. కూడా చూచిచూడకుండా దానిమీద సంతకం చేస్తాడు. అది Deputy secretary level కి వెళ్లును. Secretary level కి వెళ్ళును. అవసరమైన కాగితా లేవో ప్రభుత్వం నిర్ణయించే మనటువంటి సందర్భంలో కూడా ఏదో disposal ఇచ్చి క్రిందికి పంపించివేస్తే క్రింద lodge చేసిన సందర్భాలు ఎన్ని కావాలంటే అన్నీ మీదపైకి తీసుకురావడానికి నేను సంసిద్ధంగా ఉన్నాను. Service Rules ను అమలుజరిపేటప్పుడు సిబ్బందికూడా జాగ్రత్తగా పని చేస్తున్నదా లేదా అనే విషయాన్ని మనం ఆలోచించవలసి ఉన్నది. సిబ్బందికూడా కట్టుబాటుగా పనిచేయాలి. Coffee hotel కు వెళ్లి కూర్చుని రెండేసిగంటలు కాలక్షేపముచేస్తారు. వారు కూడా సరిగా పనిచేయడంలేదు. కాబట్టి విబ్బంది విషయంలో కూడా చాల జాగ్రత్తపడవలసిన అవసరం ఉన్నది.

ప్రజలలోనుంచి వచ్చి, ప్రజలనుంచికే చదువులు చదువుకొని, ఇక్కడ ఉద్యోగానికి వచ్చినతరువాత, ప్రజలకు నాకు సంబంధములేదు అనుకొనేటటువంటి ధోరణితోటి ఈ ఉద్యోగులు ప్రవర్తించడంవల్లనే ఈవేళ ప్రజలు ఇన్ని బాధలు పడవలసిన పరిస్థితులు ఏర్పడుతున్నాయి. నేను clerk గా ఉండగా అక్కడ ఒక scheme అయినా అమలుజరిపి ఒక వంద మందికి వా ఒక వృత్తి కల్పిస్తాను అనేటటువంటి ఆలోచనతోటి, ఏ lower division clerk గాని, upper division clerk గాని పనిచేయవలసిన అవసరమున్నది. కాని వాకి ఈనాడు ఆ ధోరణి లేదు. వారి ధోరణిలో ఈ మార్పు రావాలి. వారి ధోరణిలో మార్పువస్తేతప్ప, వారికికూడ భవిష్యత్తులేదని నేను మనవిచేస్తున్నాను. మీకో

Sri Pragada Kotaiiah]

[24th March 1956]

promotions వ్యవహారంలో అన్యాయం జరిగిందని ఏదోవిధంగా చూకు తెలిసి మేము ఆ విషయంగురించి నిజము చెప్పినంతమాత్రంచేత మీరు చేసే ప్రతిఒక్క పనిని మేము సహిస్తామని అనుకోవడం చాలా పొరబాటు. అందువల్ల సిబ్బందిలో కూడ మార్పువచ్చి, మేము ఈ ప్రభుత్వానికి, ఈ ప్రజలకు సేవకులము అనేటటువంటి సీటి నిజాయితీలతోటి వారు ప్రవర్తించినప్పుడే ఈ రాష్ట్రములో ఉన్నటువంటి ప్రజలందరికీగాని, దేశము మొత్తంమీద ప్రజలందరికీగాని సహాయం జరుగుతుండేట్లు లేకపోతే జరుగదు. Promotion విషయంలో మేము ఏదో చెప్పాము. కాబట్టి నాకు 10 రూపాయల జీతమువస్తే చాలును అనుకొనేటటువంటి ధోరణిమాత్రము దేశానికి క్షేమకరం కాదు. ఏ కులానికి చెందినా, ఏ వర్గానికి చెందినా, ఏ జాతికి చెందినా పదిమందికి promotion వచ్చినంతమాత్రంచేత, ఈకేళ దేశానికి ఏదో నుంచి వస్తుందనేటటువంటి ఆలోచనకూడ నాకేమి లేదు. కాబట్టి ఎవరి ధర్మాన్ని వారు జాగ్రత్తగా నిర్వహించాలి. పరిపాలకులుగా ఉన్నంతకాలము, ముఖ్యమంత్రి గారు కూడ ఈ విషయాలు చాలా సానుభూతితోటి పరిశీలనచేయాలి గాని, ఏదో ఒక్కవిషయాన్ని వారిదృష్టికి తెచ్చినప్పుడు దాన్నిగురించి Secretariat లో వారు ఏమిచెప్పితే ఆవిధంగా దాన్ని చూచి చూడక అనుసరించే పద్ధతిమాత్రం సరియైనది కాదు. పరిపాలనావిధానాన్ని నిజమైనటువంటి ప్రజాస్వామికముగా రూపొందించ వలసియున్నదని అర్థిస్తూ సెలవుతీసుకొంటున్నాను.

SRI P. VENKATASUBBAYYA :—ఉపాధ్యక్షా, మహాశయా ! మంత్రిగారు ప్రవేశపెట్టినటువంటి ఈ supplementary demands ను నేను బల పరుస్తూ కొన్ని సూచనలమాత్రము చేస్తున్నాను. ప్రథమంలో ఆదాయవ్యయ పట్టిక తయారుచేసేటప్పుడు, ఆ సంవత్సరంలో రాబోయేటటువంటి ఆదాయమొంత, ఖర్చు ఎంత అని సరియైనటువంటి అంచనాలు వేసుకొన్నట్లయితే సంవత్సరాంతములో ఎక్కువ ఖర్చు జరగడంగాని, మిగులు ఉండడంగాని తటస్థించదు. ఒక్కొక్క సమయంలో అనివార్యమైన కొన్ని ఖర్చులు జరుగుతూవుంటాయి. అప్పుడు ఈ supplementary demands అసెంబ్లీమందుకు రాకుండానే ప్రభుత్వంవారు ఖర్చుపెట్టడానికి సాహసించి ఖర్చుపెడుతూ ఉంటారు. ఆ విధంగా ఖర్చుపెట్టిన దంతా తరువాత శాసనసభ ఆమోదాన్ని పొందవలసి యుంటుంది. కనుక ఈ ఖర్చులు supplementary demands రూపములో ఈ శాసనసభమందుకు తెస్తూ ఉంటారు. ఈదినము ప్రవేశపెట్టినటువంటి ఈ supplementary demands లో కొన్ని అనవసర ఖర్చులకూడ చేర్చబడినాయని నేను మనవిచేస్తున్నాను. ముందు, Demand No IV Forests లో item (1) క్రింద revision of codes and manuals కుగాను పెంచు additional section ను, ఒక Special Officer ను

24th March 1956]

[Sri P. Venkatasubbayya

వేయడం జరిగింది. ఈ codes and manuals ను సంవత్సరం మధ్యలో revision చేయకపోతే, మించుకు పోయేదేమిలేదు అని నా అభిప్రాయము. సంవత్సరం అయి పోయినతరువాత, ఇప్పుడు ప్రవేశపెట్టిన కొత్త సంవత్సరపు బడ్జటులోనే అదింతా కూడా చూపించి ఉండవలసింది. తరువాత Grant VII (general sales tax) లో, item (3) క్రింద, 'temporary establishment was sanctioned for three months to revise commercial taxes manuals' అని ఉన్నది. తరువాత Grant XII—Administration of Justice లో items 3 and 4 క్రింద District Munsiffs కు training ఇచ్చారని ఉన్నది. ఈ training లో ఉన్నటువంటి అధికారులకు జవానులు ఇవ్వడం సబబే, అది ఒప్పుకోవచ్చు. కాని గుమాస్తాలను ఇవ్వవలసిన అవసరమేమి అంటారు? ఈ గుమాస్తాల ఖర్చులగూడ ఇందులో పొందుపరచబడినవి. Grant XIV Police-లో, Prohibition కాఫీసు Police కాఫీసు కలపడం 15—1—1956 తేదీనుంచి అమలు పరచారు. ఈ విధంగా, సంవత్సరం మధ్యలో అది అమలుపరచడం ద్వారా దానికి అయినటువంటి ఎక్కువ ఖర్చులు ఈ supplementary demands లో చూపించారు. అది ఆవిధంగా జనవరి మొదటి తేదీనుండి అమలు జరుపకుండా ఏప్రిల్ మొదటి తేదీనుంచి చేసివుంటే బాగుండేది. దానివల్ల కష్టమేమిలేదు. కనుక ముందు బడ్జెట్ లోనే సస్యంగా అంచనాలు వేసుకోకుంటే, మధ్య మధ్యన ప్రభుత్వము తాము తలచుకొన్నట్లు కొన్ని పనులు కల్పించి, కాసనసభమును రాకుండానే ఆ పనులుచేస్తూ ఇప్పుడు కాసనసభ ఆమోదానికి వాటిని చూ ముందుపెట్టడం ఉత్తర farce అనిపించుకొంటుండే తప్పు మరేమీకాదు. ఏదో అనివార్యమైన పరిస్థితులలో ఏదైనా మధ్యలో ఖర్చుపెట్టవలెనేగాని, కాసనసభలో చర్చ జరుగవలసినటువంటి ముఖ్యమైన విషయాలన్నీకూడ ఈ supplementary demands లో తీసుకురావడం, అంత సమంజసంగా ఉండదని నా అభిప్రాయము. ఈ సందర్భంలో ముఖ్యంగా రెండు, మూడు విషయాలు మీదృష్టికి తీసుకొని వస్తున్నాను. మొదటిది నియోజకవర్గమైన రాజంపేట తాలూకాలో కోడూరుదగ్గర వాగేటికోన ప్రాజెక్టు అనేది ఉన్నది. దానికి పరిశీలనకూడ జరిగిపోయింది. అటువంటిది ఈ supplementary demands లో, నూరు రూపాయలు token grant క్రింద అయినా చూపించి దీన్ని మేము అమలు జరుపుతాము అనేటటువంటి కూచనచేసి ఉన్నట్లు యితే చాలా సమంజసంగా ఉండేది. తరువాత బాజెగడ్డి ప్రాజెక్టు అని ఇంకొకటి ఉన్నది. అది చెయ్యూరు Reservoir scheme అని ఇప్పుడు అమలు పెడుతున్నారు. ఈ చెయ్యూరు reservoir scheme అనేది Chief Engineer వరకు వెళ్లి అక్కడ final గా investigation కూడ అయిపోయింది. దానిని ఇప్పుడు అమలు

SRI P. Venkatasubbayya]

[24th March 1956]

పెట్టడానికి ఏమి అటంకములేదు. అక్కడ ఈ చెయ్యూరు reservoir scheme ద్వారా left canal అని, right canal అని రెండు కౌలవలు వస్తున్నాయి. Right canal అనేది ఒంటిమిట్ట చెరువుకు చాలా అమూల్యమైనటువంటి జలాన్ని సేకరించడానికి ఉపకరిస్తుంది. ఆ ఒంటిమిట్ట చెరువు క్రింద ఉన్న రైతులందరూ కూడా “అయ్యో రామచంద్రా” అంటూ, పైరులు పండక కరువు కాటకాలకు గురి అయి చాలా బాధలుపడుతున్నారు. ప్రభుత్వము దీనిని గుర్తించి ఒక నూరు రూపాయల token grant క్రిందే నా ఈ చెయ్యూరు reservoir scheme ను చూపించి ఉంటే చాలా సంతోషించి ఉండే వాళ్లము. ఇంకా minor investigation క్రింద అనేక జిల్లాలలోకూడ చెరువులు మరమ్మతు లేకుండాపోతూ ఉండడం, శాసనసభ చర్చలలో అనేక పర్యాయాలు నూచించబడింది. ఈ చెరువులు అక్కడక్కడ పాడైపోయి ఉండడం, అక్కడ ఉన్నటువంటి రైతులు నీటి సరఫరా లేకుండా, పైరులు పండక చాలా కష్టపడుతూ ఉండడం జరుగుతూ ఉన్నది. ఇది ప్రభుత్వానికి తెలుసు, కనుక అటువంటి వాటిని ఈ supplementary demandsలో ఏదో token grants క్రింద అయినా చూపించి, లేక అవిసరమైనటువంటి చెరువులకు ఖర్చుపెట్టి మరమ్మత్తులు చేయించి, వాటికంతకు నీటిని కల్పించి, ప్రజల కందరికి సుఖము కలిగించేటట్లుగా, పైరులు పండేటట్లు ఏర్పాటుచేసి ఉంటే ఈ supplementary demands చాలా బాగుండేవి, కాని అటువంటిదేమి ఫీటిలో చూపించకుండా, ఇక్కడ కొన్ని అనివార్యమైన ఖర్చులు ఉన్నాయనుకొండి, కనుక వీటిన్నిటిని ఆమోదించండి అనడం అంత సమంజసం గాలేదు. అనివార్యమైన ఖర్చులు అయితే, అవి చేయవలసిందే. ఇప్పుడు పోలీసు డిపార్టుమెంటులో కొన్ని అనివార్య ఖర్చులు క్రింద చూపించారు. తరువాత నా గార్డన్ సార్ ప్రాజెక్టుక్రింద, దిగువ కౌలవక్రింద, దిగువగిలేరు ప్రాజెక్టు క్రింద కొన్ని అనివార్యమైన ఖర్చులు ఈ Supplementary demands లో చూపించబడినాయి. అవన్నీ కూడ బలపరుస్తూ ఉన్నాయి. వాటికేమి అక్షేపణలేదు, కాని అని వార్యముకాకుండా, అనవసరమైన ఖర్చులు కొన్నిచేసి ఈ శాసనసభముందు పెట్టి sanction చేయవలసినదని కోరడం అంత సబబుగా ఉండదు.

తరువాత సంవత్సరాంతములో Public Accounts Committee సమావేశం అయినపుడు, వారు ఇవన్నీ పరిశీలించి, excess గా ఖర్చు చేయబడినవి, final appropriations కు మించి ఖర్చుచేయబడినటువంటివి చూపించడం జరుగుతూ ఉంటుంది ఆ అక్షేపణలన్నీ సరిదిద్దుకోడానికి Accountant-General గారు 1948-49 సంవత్సరములో కొన్ని objectionable amounts ను ఏమి చేయాలో బాధ్యత వాటిని write off చేయవలసిందనికూడ ఈ supplementary

24th March 1956]

[Sri P. Venkatasubbayya

demands లో కడపటి పుటలో నూచించారు. అవన్నీ మద్రాసు ప్రభుత్వము write off చేసింది. ఇక్కడ మన ప్రభుత్వముకూడ write off చేయడానికి supplementary demands లో చూపబడింది ఇటువంటివిన్న కలుగుతూ ఉంటాయి గనుక బడ్జెటును తయారుచేసేటప్పుడే, రాబోయే ఆదాయమెంత, ఖర్చు ఎంత అని Departmental Heads అందరు సవ్యంగా ఆలోచించి ఇంత ఖర్చు అవుతుందని ఖచ్చితంగా అంచనాలు పంపిస్తే, ఇక్కడ బడ్జెట్ అంతాగూడ సవ్యంగా తయారు కావడానికి అవకాశముంటుంది అవిధంగా కాకుండా వాళ్లకు తోచినట్లు వాళ్లు పంపడము, సంవత్సరం మధ్యలో కొన్ని ఖర్చు జరిగడం, అవి ఈ విధంగా supplementary demands దూపములో రావడం సరియైనటువంటి పద్ధతీకాదు. కనుక అటువంటి లోపాలు కలుగకుండా ఉత్తరోత్తరాఅయినా బడ్జెటును తయారుచేసేటప్పుడు, సరిగా అంచనాలు తెలుసుకొని సరిగా బడ్జెటును తయారు చేయవలసిన అవసరమున్నదనే విషయము మీ దృష్టికి తెస్తూ సెలవు తీసుకొంటున్నాను.

* SRI R. B. RAMAKRISHNA RAJU :—మహాశయా, ఈ Supplementary Demands మీద discuss చేయడం ఎంతవరకు ఉపయోగము, ఇది ఎందుకు ఇంత ఆలస్యంగా రావడం జరిగింది, ఎప్పుడు రావాలి అనే విషయం గురించి చెందుమాటలు చెప్పదలచుకున్నాను. ఈ supplementary demandsలో Revenue Account క్రింద 2,17,50,000 రూపాయలున్నా, other expenditure క్రింద 6 కోట్లు, మొత్తం అంతాచేరి 8 కోట్లు చిల్లర రూపాయలు చూపబడింది. ఇవన్నీ ఖర్చు అయిపోయిన మొత్తాలుగాని ఇకముందు ఖర్చు కాబోయే మొత్తాలుకావు. ఈ సంవత్సరం అంటే 1955-56 లో ఈవిధంగా 8 కోట్ల రూపాయలు సభయొక్క అనుమతిలేకనే ఖర్చు అయిపోయింది. దీన్నిమీరు ఒప్పుకోండి అని మనలను అడుగుతున్నారు. దీనికి నిబంధన rules ఏమి ఉన్నాయి అనే విషయం మాత్రము మీ దృష్టికి తీసుకొనివస్తున్నాను. మన అసెంబ్లీరూల్సులో, Rule 133 లో ఈవిధంగా ఉన్నది.

“The Governor may, at any time during the financial year, allot a day for the presentation of a statement of supplementary or additional expenditure, when

(i) the amount authorised by the Appropriation Act for a particular service for any financial year is

Sri R. B. Ramakrishna Raju]

[24th March 1956]

found to be insufficient for purposes of that
year ; or

- (11) a need arises during the current financial year for expenditure upon some new service not contemplated in the budget of that year."

ఇప్పుడు బడ్జెట్ లో వేసిన పద్దు మొత్తము చాలకపోయినా, లేకపోతే బడ్జెటులో లేనటువంటి కొత్త services ఏదైన వచ్చినట్లయితే దానికి కొవలసిన మొత్తము supplementary demands గా తీసుకురావచ్చును కాని ఇప్పుడు ఈ 81 థేడిలో ఈ financial year పూర్తికాబోతూ ఉంటే, ఈదినము, 24 వ థేడి, ఈ ఖర్చు అంతా తీసుకువచ్చి మాముందు పెట్టి దీన్ని discuss చేయండి అంటే, అది ఏమని discuss చేసేదో, ఈ discussion వల్ల ఏమి లాభముంటుందో అనే విషయాన్ని మీ దృష్టికి తెస్తున్నాను. ఇప్పుడు దీంట్లో excess expenditure అంటే, 1955-56 Budget లో వేసినటువంటి పద్దుకంటే జాస్తి అయినవి కొన్ని, తరువాత కొత్తగా, new services క్రింద, ఏర్పాటుచేసి ఉన్నారు.

మచ్చుకు రెండుమూడు ఉదాహరణలు చెబుతున్నాను. పోయిన జూలై నెలలో బడ్జెటు సమావేశమైంది. ఇప్పుడు యింకొక బడ్జెటు సమావేశము అయింది. పోయిన బడ్జెటులోనే కొన్ని items చేర్చి ఉండవచ్చు. పోనీ, అప్పుడు కాకపోయిననూ యీ బడ్జెటులోనైనా ఆ items చేర్చి ఉండవచ్చునగా. కాకపోతే పోయిన సంవత్సరాంతము లోపలనైనా కొన్ని అయిటములను ప్రత్యేకంగా తీసుకొనివచ్చి ఉండవచ్చు. ఇప్పుడు Demand No. X—State Legislature అని ఉన్నది. దీనిక్రింద 12,41,000 రూపాయలు యిప్పుడు supplementary demand అడిగి ఉన్నారు. దీనికి కారణము గా buildings కొన్ని కొత్తగా కట్టడానికి, furniture supply చేయడానికి, mikes వగైరాలు పెట్టటానికి, వీటి అన్నింటికీగూడ ఖర్చు అయింది, అది యిప్పుడు గ్రాంటు చేయమని అంటున్నారు. 1955 వ సంవత్సరములో మనకు elections జరిగినవి. ఆసందర్భములో కొంత మందికి T.A. ల క్రింద సుమారు ఆరు లక్షలవరకూ యివ్వవలసి యున్నది. అది అప్పుడు యివ్వకుండా April నెలలో యిచ్చామని చెబుతున్నారు. April నెల జరిగిన తరువాత 6,80 వేలు యిచ్చామని చెప్పారు. April నెలలో యిచ్చిన పద్దు, జూలై నెలలో యిచ్చిన పద్దు, యిది రెండూకూడ జూలై నెలలో ప్రవేశ పెట్టిన బడ్జెటులో ఎందుకు చూపబడలేదు అని అడుగుతున్నాను. దీనికి సమాధానము అధిక మంత్రిగారు చెప్పగలరని అనుకుంటాను. ఆ items of expenditure అధికారి, Accountant General కు పోవాలి, అడిచేయాలి. యిదిచేయాలి

24th March 1956]

[Sri R. B. Ramakrishna Raju

వారి కాంక్షనుకొనాలి, వీరి కాంక్షనుకొనాలి, అనే యిటువంటివి ఏమో కొన్ని కారణములు చెప్పితే ప్రయోజనములేదు దాని క్రింద సుమారు యింత అవుతుందని ఒక అంచనా అయినా తెలుసుకొని చెప్పవచ్చును గదా! మన estimates ప్రకారము July నెలలో మన ముందుకు బడ్జెటు వచ్చినప్పుడు, ఈ కారణంచేత, యింత సొమ్ము ఖర్చుకాలేదు దానికి యింత ఖర్చుచేయవలసియున్నది, యీపద్ధతిలో యిప్పుడు మేము బడ్జెటులో చేర్చుకొన్నాము అనికూడ చెప్పి ఉండవచ్చును గదా! ఆ విధముగా చెప్పకుండా, అవి అట్లాగే నిలిపిఉంచి, యిప్పుడు యీ చూర్చి బడ్జెటులో తీసుకొని వచ్చినట్లుగా ఏర్పడుతున్నది.

కొండప వివరము ఏమిటంటే, Grant No. XXXI క్రింద 12 వ item చూడండి. Supplementary Demands చూపించే బుక్కులో 29 వ page లో కొన్ని items ఉన్నవి. అవి చదువుతున్నాను.

(1) Basic Agricultural School, Nandyal from 1—2—1955.

(2) Basic Agricultural School, Bapatla from 1—1—1955.

(3) Basic Agricultural School, Anakapalle from 1—8—1955.

(4) Double shift Extension Training Centre, Kalahasti from 1—8—1955.

(5) Basic Agricultural Wing, Kalahasti from 1—8—1955.

(6) Basic Agricultural Wing, Gopannapalem from 1—8—1955.

(7) Home Economics Wing, Samalkot from 4—8—1955.

(8) Workers group attached to Samalkot Centre from 1—9—1955.

(9) Group Level Workers Training Centre from 15—10—1955.

దీనిని బట్టి 1st January 1955 మొదలు 15th October 1955 వరకు కొన్ని కొన్ని సంస్థలు ఏర్పాటు అయినవి కొబట్టి వాటి క్రింద ఖర్చుఅయిందని అట్లున్నాడు. 1st January లోవున్న అయిన ఖర్చుకూడ యింత వరకు

Sri R. B. Ramakrishna Raju]

[24th March 1956]

మాకు ఎందుకు చెప్పకూడదు? దానికి కావలసిన అంచనా “ ఈ ప్రకారము మేము చేయబోతున్నాము. దీనికింతకావాలి, ఇన్ని training centres మేము పెట్టబోతున్నాము, దానికింత ఖర్చు అవుతుందని ” July లోనో, August లోనో September లోనో December లోనో మాకు చెప్పియుండవచ్చునే! అలాంటిది ఏమిచేయలేదు. అసలు ఈ బడ్జెటుయొక్క revised estimates క్రింద ఖర్చుచేసిన మొత్తాలు new services క్రిందచేర్చియుండవచ్చును. కాబట్టి నేను మనవిచేసేది ఏమిటంటే, నిజముగా యిక్కడ మనము జరిపే చర్చఫలవంతము కావాలంటే దానికి ప్రయోజనం వుండాలిఅంటే, ఈ సామ్య ఖర్చుచేయక మనపే మాకు చెప్పియుంటే మంచిదని నా అభిప్రాయము. ఇది యిప్పుడేకాదు. ఈ విషయము ప్రతి సంవత్సరము కూడా బడ్జెట్ సమయములోగాని, ఈ supplementary demands తీసుకొచ్చేటప్పుడుగాని, సంవత్సరాంతములోనే అవి చెప్పడం జరుగుతున్నది. ఇది సరియైన పద్ధతీకాదు. ఎప్పుడైతే మీకు new services క్రింద ఖర్చుచేయవలసినవుంటుందో ఎప్పుడైతే excess expenditure అవసరిం అని తోస్తుందో, అప్పటికప్పుడే ప్రత్యేకంగామార్చుప్టికి తీసుకొని రావటానికి ఆక్షేపణలేదు. ఖర్చుచేసేముందుగానే అవి మా ముందుచెట్టి, దానికి ఆమోదము పొందితే బాగుంటుందని, ఈ ప్రభుత్వానికి క్రిందటి ప్రభుత్వానికిగూడ అనేకసార్లు మేము చెప్పిఉన్నాము. కాబట్టి ప్రభుత్వానికి మేము చెప్పేది ఏమిటంటే, మన rules లోగూడ చివరవరకు ఆవివుంచి సంవత్సరాంతములో తీసుకొని రావటానికి అభ్యంతరమువుండేట్లు నమోదుచెయ్యబడలేదు. ఎప్పుడైతే ప్రభుత్వానికి జాస్తిగ సామ్య కావలసివుంటుందో, ఎప్పుడైతే excess expenditure అవుతుందని తోస్తుందో అప్పటి కప్పుడు మార్చుప్టికి తీసుకురావటానికి ఆక్షేపణయేమీలేదు ఆమోదిగా తీసుకొని వచ్చినట్లయితే మేము వాటినిసాంగోపాంగముగ విమర్శించటానికి, ప్రభుత్వానికి మా అభిప్రాయము చెప్పటానికి, అవి ప్రభుత్వము అమలు జరపటానికి, ప్రయోజనకరముగ ఉంటుంది.

135-వ rule లో “ If any money has been spent on any service during a financial year in excess of the amount granted for that service and for that year, the Governor shall cause to be presented to the Assembly a Demand for such excess.” అని ఉంది.

అంటే అన్నికూడ సంవత్సరాంతమువరకు నిలిపివుంచితే అది దేనికోర్కూడ అర్హముకాదు. ప్రభుత్వానికి మా సలహా ఏమిటంటే ఫోయిన్

24th March 1956]

[Sri R. B. Ramakrishna Raju

సంవత్సరం Budget లో 8 కోట్ల రూపాయలు revenue expenditure క్రింద
బహుళ. 15, 16 కోట్ల రూపాయలు capital account క్రింద వచ్చింది. అంతే
మొత్తముమీద 40 కోట్ల రూపాయలలో ఎంతో వచ్చింది. ఈ 40 కోట్లరూపా
యలలో 8 కోట్ల రూపాయలు మనకు తెలియకుండానే excess గా ఖర్చు అయినది.
ఇప్పుడు దీనిని గురించి చర్చించితే ప్రయోజనం ఏమి? ప్రభుత్వం యిదివరకే ఈ
సామ్యును ఖర్చుచేసింది కాబట్టి దీనిని మేమువిధిలేక ఆమోదించవలసి వచ్చింది. ఈ
డబ్బు దుబారాగా ఖర్చుచేశారని మేము చెప్పినప్పటికినీ, అది నిజముగ దుబారా ఖర్చు
అయినప్పటికినీ, అది ఏవరు యిచ్చుకుంటారు కాబట్టి ఈ ఖర్చులు supplement-
ary demands ద్వారా చూపించటానికి నిలిపివుంచేబదులు ఈ ఖర్చులు main
budget లోనే తీసుకొనివస్తే బాగుండేది అయితే దీనిలో రెండు విషయా
లున్నవి మొదటి budget ను prepare చేసేటప్పుడు చక్కగా ఈ items అన్నీ
చూపిస్తూ తయారుచేయుట, రెండవది new services క్రింద ఏవైనా అవాంతర
ఖర్చులు వస్తే అటువంటివాటిని అప్పటికప్పుడు సభ్యులకు తెలియజేయడం మంచిది.
ఆ విధంగాచేస్తే అవి పరిశీలించిమేము ఏవైనాసలహాలు చెప్పటానికి వీలు అవుతుంది
అవి ప్రయోజనకరంగాగూడ వుంటాయి కాబట్టి యిటువంటి పద్ధతి యికముందు
అయినా ప్రభుత్వం అవలంబిస్తే మంచిదని అంటున్నాను. వచ్చే
సంవత్సరంనుంచి అయినా ఆ విధంగాచేస్తే సంతోషిస్తాము. అంతేగాని
ప్రభుత్వము ముందుగానే సభయొక్క ఆమోదము పొందకుండా ఖర్చు
చేసి, ఇప్పుడు అవి మాముందుపెట్టి ఆమోదించమని కోరినప్పుడు, మేము
ఆఖర్చు ఆమోదించమని అని చెప్పటానికి సాధ్యముగాకందపోతున్నది. అదే
నేను ఒకసారికి రెండుసార్లు ప్రభుత్వానికి చెపుతున్నాను. ఈ ప్రకారముగా
ముందు ఖర్చుచేశాము, ఈఖర్చు ఆమోదించండి, అని చెలితే ప్రయోజనంలేదు.
Police Demand లో గూడ new services క్రింద ప్రతిసంవత్సరము ఖర్చులు
వస్తూనేవున్నవి. New services కావాలని కోరినప్పడే ఎందుకు demand
పెట్టగూడదు. ఇంత ఖర్చు అవుతుందని నిష్కర్షగా తెలియకపోయినా, అలాదాగా
నైనా యంత అవుతుందని మాకు చెప్పవచ్చునుగా! Financial resources
వద్దు March Budget లో వస్తుంది. మార్చినెల పూర్తికాకమునుపే Revised
Budget కూడ వస్తుంది. కాబట్టి ఈ తొమ్మిదిమాసములలో యిటువంటి
excess ఖర్చులకు మాయొక్క అనుమతి తీసుకొనివుంటే, అవన్నీ revised
budget లో రావచ్చును. దానికి మాకేమి ఆక్షేపణలేదు తరువాత రాబోయే
సంవత్సరపు Budget ను యిప్పుడు చర్చిస్తున్నాము. State Legislature

Sri R. B. Ramakrishna Raju]

[24th March 1956]

క్రింద 12 లక్షల రూపాయలు, Police క్రింద 22 లక్షల రూపాయలు Co-operation క్రింద 7½ లక్షలు, Local administration and Prohibition క్రింద ఇంచు మించుగ 10 లక్షల రూపాయలు, Miscellaneous క్రింద 15 లక్షలు చూపించబడ్డవి. ఇవిగాక Planning క్రింద 1 కోటి 8 లక్షలు చూపించారు. ఇవన్నీ గూడ Revenue Account క్రిందనే వస్తూవున్నవి. ఇంక ఈ supplementary demands విషయంలో ఎక్కువగా నేను చెప్పదలచుకోలేదు. ప్రభుత్వమువారు యికమందు అయినా ఈ supplementary demands ద్వారా excess expenditure తీసుకొనివచ్చినప్పుడు ఆ సంవత్సరములో అవి ఖర్చుచేయకమునుపే ఎప్పటికప్పుడు మాదృష్టికి తీసుకొనివచ్చి, వాటికి మా ఆమోదమును ముందుగా పొందితేనే బాగుంటుంది అని ప్రభుత్వానికి సలహాచెప్పుతూ నేను యంతటితో విరమిస్తున్నాను.

SRI K.V. RAMANAIAH NAIDU.—ఉపాధ్యక్షమహాశయ! Supplementary demands ను గురించి గౌరవనీయులైన రామకృష్ణరాజుగారు చెప్పిన పద్ధతి యిక ముందునంచి ప్రభుత్వము ఆవలంబిస్తే, అది అందరికీ క్రేయస్కరముగా ఉంటుంది. ఈ డిమాండ్లను సంవత్సరాంతములో తీసుకువచ్చి, సభయొక్క ఆమోదము పొందటానికి ప్రవేశపెట్టుతున్నారు. ఇందులో ఖర్చుచేసిన మొత్తములకు ముందుగా సభయొక్క ఆమోదమును పొందలేదు. సభయొక్క ఆమోదమును పొందకుండా ఖర్చుచేయడము సరియైన పద్ధతికాదు. ఎలాగైనా యీ మొత్తము ఖర్చు చేయబడినది కాబట్టి, యిప్పుడు వీటినిసభ ఆమోదించవలసిన అవసరమువచ్చింది. అయితే రామకృష్ణరాజుగారు చెప్పినట్లుగా యిదివరకే యీ మొత్తములు అన్నీ కూడా ఖర్చు చేయకముందు, ఏనెలకు ఆనెల అవి Revised Budget లో వేయకపోవడమునకు కారణము సహేతుకముగా లేదు. Revised Budget లో వేసినట్లయితే, అప్పుడు ఆ ఖర్చులయొక్క అవసరాలనుగురించి మాట్లాడటానికి సభ్యులకు వీలుగా ఉండేది. అటువంటి అవకాశములేకుండా పోయింది. ఇప్పుడు యీ ఖర్చులు అన్నీ supplementary demands ద్వారా యంతవరకు ప్రభుత్వము సంవత్సరము పొడుగునా సభయొక్క ఆమోదము లేకుండా ఖర్చుచేస్తూవచ్చారు. రామకృష్ణరాజుగారు చెప్పినట్లుగా యీ ఖర్చులు ఎప్పటికప్పుడు, వాటి అవసరాలనుగురించి తెలుపుతూ సభ యెదుటపెట్టి, సభవారి ఆమోదము పొందినట్లయితే, యిప్పుడు యీ డిమాండ్ల విషయములో యంతగా విమర్శించినవసరములేకుండా పోయేది. వాటియొక్క అవసరములు సభ్యులు తెలుసుకోగలిగియుండేవారు. అటువంటి అవకాశము సభ్యులకు కలుగజేయకుండా ప్రభుత్వము యంతసామ్య ఖర్చుచేశారు ఈ ఖర్చును ఆమోదింపజేసి, అది ఆమోదము సముగాలేదు. ఈ సామ్య ఖర్చుచేయడము జరి

24th March 1956]

[Sri K. V. Ramanaiah Naidu

గింది గనుక, యీసారికి ఎట్లాగో అట్లా దీనిని ఆమోదించవలసిన అవసరము ఏర్పడ్డది. ఈ items అన్నీ ఆమోదించక తప్పలేదుగనుక ఆమోదిస్తున్నాము. వాస్తవముగా యింతసామ్య ప్రభుత్వము ఖర్చుచేయవలసిన అగత్యములేదు. ముందుగా ఖర్చుచేయడము, తరువాత ఆమోదించండి అని కోరడము సబబుగా లేదు. ఏఖర్చు అయినప్పటికినీ, ప్రతి ఒక్క item కుగూడ సభయొక్క ఆమోదము ముందుగా పొందడము ముఖ్యవశ్యకము అని అంటున్నారు. ఇకముందైనా ప్రభుత్వము యీ పాత పద్ధతిని విరమిస్తారని ఆస్తున్నాము ఈ విధముగా చేయడము సభయొక్క హక్కు తీసివేసినట్లే అగుచున్నది. ఈ ఖర్చులయొక్క అంచనాలు ముందుగా సభ ఎదుటపెట్టక పోవడమువల్ల, వేటికి ఎంతఖర్చు తెలియకుండా ఉన్నది. ఈ supplementary demands లో ముఖ్యంగా నేను చెప్పదలచుకొన్నది ఒక అయిటము ఉన్నది. అది "Separation of Judiciary from the Executive" అనేది. మన పార్లమెంటులో యీ స్క్రీమును అన్ని జిల్లాలలోనూ అవలులో పెట్టారు. అట్లాంటిది మన రాష్ట్రములో ఉన్న 11 జిల్లాలలోనూ మూడుజిల్లాలు అనగా తూర్పుగోదావరి, కృష్ణా, గుంటూరుజిల్లాలలో తప్ప మిగిలిన జిల్లాలన్నిటిలోనూ ప్రవేశపెట్టబడింది ఈమూడు జిల్లాలలోనూ ప్రభుత్వము ప్రవేశపెట్టలేదు. ప్రభుత్వాన్ని అడిగితే, ఆర్థికభావముఅని సమాధానము చెబుతున్నారు రాష్ట్రములో 8 జిల్లాలలో యీ స్క్రీములను ప్రవేశపెట్టి ముఖ్యమైన మూడుజిల్లాలలో లేకపోవడము శోచనీయము. దీని ఫలితము ఏమిటంటే తూర్పుగోదావరి జిల్లాకు ఈస్క్రీమును కాంక్ష నచేశారు. సిబ్బందికొరకు members of the bar నుంచి కొంతమందిని Sub-magistrate గాను కొంతమందిని District Munsifs గాను ప్రభుత్వము సర్వీసుకమిషనుద్వారా మొత్తం 80 మందిని select చేసి training గూడ యిచ్చారు. Training అయినతరువాతగూడా వారిలో ఎవ్వరికీ ఉద్యోగాలు యింతవరకు యివ్వలేదు. అటు కోర్టులోనూ practice వదులుకున్నారు; అక్కడ ప్రభుత్వంలో పనిచేయడమునకు ఉద్యోగములు ఇవ్వలేదు. దీనివల్ల వారికి త్రిశంకుస్వర్గము ఏర్పడ్డది. ఇంకా ఎప్పుడో తప్పకుండా ఉద్యోగాలు వస్తవి అని దినములు లెక్కపెట్టుకుంటూ కొంచుకుని ఉన్నారు. ఏదో కాశ్యతముగా ఉద్యోగము దొరుకుతుండనే ఆశతో పుస్తకాలుగూడ అమ్ముకున్నారు. Training అయిన తరువాతగూడా యింతకాలము వారికి ఉద్యోగాలు యివ్వకపోతే ఎట్లా? ఉద్యోగాలు యిచ్చినవారిని retrench చేశారు. అటు వారికి యిచ్చిన ఉద్యోగమూ పోయింది ఇటు training అయినవారికే ఉద్యోగాలు రాలేదు. ఈవిధముగా వుంటే, వారి పరిస్థితి ఏమీ కౌవాలి అని ప్రభుత్వాన్ని అడుగుతున్నాను. కాబట్టి యీ మూడుజిల్లాలలోనూగూడ యీ

Sri K.V. Ramanaih Naidu]

[24th March 1956]

“Separation of Judiciary from the Executive” కు సంబంధించిన స్క్రీమును అమలుపరచవలసిందిగా ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను. Public Service Commission యిదివరకే 30 మందిని select చేసింది. Training యివ్వడమూడ అయింది. ఈ విధముగా ప్రభుత్వపు అర్హులైన నిరీక్షించుకుని కూర్చున్న candidates కు అందరికీ త్వరలో ఉద్యోగాలయిస్తే బాగుంటుంది. అటు practice లేకుండా, యిటు ఉద్యోగాలు రాకుండా మధ్య వ్రేలాడుతూ, వారియొక్క living కు చాలా అటంకము ఏర్పడిందిగనుక, ప్రభుత్వము వెంటనే వాళ్లందరికీ అర్హులై ఇవ్వవలసిందిగా కోరుతున్నాను.

రాష్ట్రం మొత్తంమీద 8 జిల్లాలలో ఈ separation of Judiciary from the Executive అనేది అమలులోపెట్టి మిగతా మూడుజిల్లాలలో పెట్టక పోవడానికి కారణాలేమిటో ఎవరికీ తెలియదు. దాని విషయమై ఎప్పుడూకూడా గవర్నమెంటువారు ఈ సభలో తెలియజేసిఉండలేదు. అందుచేత అది ముఖ్యంగా అమలులోపెట్టి, ఇప్పుడు త్రిశంకుస్వర్గంలో యున్నటువంటి ఈ Judicial Magistrates అందరికీకూడా తిరిగి ఉద్యోగం కల్గేటట్లు చూస్తారని భావిస్తున్నాను. Irrigation grants మీద discussion లో చాలామంది సభ్యులు మాట్లాడినారు. అందులో ముఖ్యంగా Krishna District కు సంబంధించినటువంటిది బుడమేరు project అనీ, బుడమేరుకు ఒక reservoir కట్టాలనీ, diversion canal పెట్టాలనీ, flood works క్రింద ఆ బుడమేరుయొక్క కట్టలు బలపరచాలనిచెప్పి Chief Engineer, తక్కిన Engineers sanction చేసినటువంటిది దానికి పునాదికూడా వేస్తామనిచెప్పి ముహూర్తంకూడా నిశ్చయించి చివరకి ఆ ముహూర్తాన్ని cancel చేసి పునాది వెయ్యకుండా చేశారు. దానికి కావలసినడబ్బు యావత్కూడా Government of India దగ్గరనుంచి వస్తుంది. డబ్బు Government of India దగ్గరనుంచి వస్తున్నప్పుడు, Chief Engineers, experts అంతాకూడా సుమారు 17, 18 ఏళ్ళనుంచి బుడమేరు project అవగతమని చెబుతూయున్నా, అది అమలులో పెట్టడానికి కావలసినధూమలనుకూడా తీసుకోదానికి ఎంతడబ్బువుతుందని 1938 వ సంవత్సరం నుంచి రెఖ్యులువేసి, అప్పటినుంచీ డిన్నిగురించి అలోచిస్తూనేయున్నారు. చివరకి అది అవసరమేననిచెప్పి డీనికి estimates తయారుచేసి, sanction చేసి ముహూర్తంపెట్టి, దాన్నిమానేసి, flood works క్రింద దానికట్టలను బలపఱచడంమానేసి, ఒక diversion channel క్రింద 37 అక్షులుమట్టుకు ఖర్చుపెట్టారు. ఈ బుడమేరు ప్రమాదంఅనేది, కృష్ణజిల్లాలోఉన్న రైతులకే తెలుసును. దానివల్ల బుడమేరునల్లనవస్తూ వేలకొలది ఎకరాల నునిగిపోయి, పంట నష్టమై

24th March 1956]

[Sri K. V. Ramanaiyah Naidu

పోవడమేకాకుండా రోడ్లన్నీ పాడవడమేకాకుండా, చివరకు కైకలూరు తాలూకా యవత్తూరుకూడా ఈ బుడమేరువరదనష్టానికి గురికావడమే కాకుండా, గుడివాడతాలూకాలోనూ, గన్నవరంతాలూకాలోనూకూడా వేలకొలదీ ఎకరాలలో పంట నష్టమైపోయింది. ఈ Diversion channel కట్టినంతమాత్రాన వరద ప్రమాదంతగ్గి నీరంతా కృష్ణానదిలోనికి వెడుతుందని చెప్పడానికి వీలులేదు. Expert engineers అంతా ఈ reservoir అవసరమని చెబుతున్నారు. ఎవరో ఒక Secretary గారు మాత్రం ఈ Diversion channel చాలుననిచెప్పినందు వల్ల అది ఒకటేచేయడం సమంజసంకాదు. Secretary గారి opinion, Expert opinion అని చెప్పడానికి వీలులేదు. Engineers అందరూ experts secretary గారు expert ఎప్పుడూకాదు. ఈ Project కు అయ్యేఖర్చు Government of india వారు ఇస్తూంటే ఆ డబ్బును పోగొట్టుకోవడం చాలా శోచనీయం. మొదట వేసుకున్న scheme ప్రకారం దీన్ని అమలులో పెట్టినట్లయితే రెండువిధాల లాభంఉంటుంది. ఈ Reservoir కట్టినట్లయితే ఈ flood protection కాకుండా Reservoir లో నిలవఉన్న నీళ్లవల్ల అనేకవేల ఎకరాలు పాగులోకి తీసుకురావడానికి వీలవుతుంది. ఆహారధాన్యాలు అధికంగా ఉత్పత్తి అవుతాయి. దేశంమొత్తానికే లాభిస్తుంది. మన ముఖ్యమంత్రిగారు మనకున్న Establishment కొంత తగ్గించి 100 కి 10 రూపాయిలైనా ఈ wasteful expenditure తగ్గించాలని చెబుతున్నారు. కొన్ని wasteful departments ఉన్నాయి. కొన్ని departmentsలో చాలా excess staff ఉన్నది. ఈరెండూ కూడా తగ్గించినట్లయితే 10% expenditure ఐనా మనకు కలిసివస్తుందని చెప్పారు. ఇప్పటికికూడా ఇటువంటి ప్రయత్నాలు ఏమీ చేసినట్లు కనిపించడంలేదు. Wasteful departmentsను తగ్గించి, కొన్ని departmentsలోయున్న excess staffను తగ్గించినట్లయితే మనలోటు బడ్జెటును కొంతవరకూ భర్తీచేసుకోవడానికి వీలవుతుంది. ఈ పనులన్నీ చేస్తే రైతులమీద అదనంగా పన్ను వేయవలసిన అవసరం ఉండదు. అట్లా కాకుండా ఇంకా కొత్త కొత్త departments ను create చేసి, staff ను పెంచుతున్నారు. అందువల్ల మనకు ఆదాయం రావాలంటే రెండే మార్గాలు మనకు కనబడతాయి. భూమిమీద పన్ను, Sales Tax. మనము ప్రజలకు మేలుచేస్తామని కాసన సభకు ఎన్నికై వచ్చాం. నూటికి 80 మంది రైతులే ఉన్నారు. ఎన్ని పన్నులువేసినా వాళ్లమీదే మనం వేస్తున్నాం. అందుచేత ఈ కొత్త మార్గాలు జాగ్రత్తగా ఆలోచించి రామకృష్ణ రాజుగారు చెప్పిన మూచనలనుకూడా గమనించి అదనపు ఖర్చు కొనవలసివస్తే అప్పటికప్పుడే కాసన సభలోపెట్టి ఆమోదం

Sri K. V. Ramanaiah Naidu]

[24th March 1956]

పాండి అనుబంధంలో పెడితే బాగుంటుంది. కాని అంతా ఖర్చు పెట్టిన తరువాత ఇది sanction చెయ్యండి అంటే, మేము sanction చెయ్యం అనడం సమంజసంకాదు. ఖర్చు పెట్టిన తరువాత గవర్నరు మెంటువారు ఈ ఖర్చు అవసరం అనుకున్నారంటే, అవసరం ఉన్నదా, లేదా అని ఆలోచించుటకు కాసన సభ్యులకు అవకాశం లేకుండా చేస్తున్నారు. అందుచేత ఈ ఖర్చులను వెంటనే కాసన సభలో పెట్టి మంజూరు విషయం తరువాత వాటిని ఖర్చు పెడదారని ఆశిస్తున్నాను.

SRI A. BAPINEEDU :—ఉపాధ్యక్షా! ఈ Supplementary grants కి కొట్ల 25 లక్షలు బడ్జెటులో చెరి సగం ఉన్నట్లు కనిపిస్తోంది. వీలైనా emergency అంటే famine గాని, floods గాని, sudden గావచ్చి దాని కేమైనా ఖర్చు పెట్టారా అంటే అదేమీ కనపించడం లేదు. రోజురోజూ ఈ establishment, చరికంటే అవకాశం ఎక్కువన్నట్లు, పెరిగిపోతోంది. ఒక్క department కే ముగ్గురే Chief Engineers ని పెంచడం, Superintending Engineers ని పెంచడం జరుగుతోంది. Work మాడు రూపాయిల ఖరీదు కలదైనా establishment 9 రూపాయిల ఖర్చుతో ఆంధ్ర రాష్ట్రం వచ్చిన తరువాత ఖర్చు ఏవిధంగా పెరిగిపోయిందో అందరూ తెలిసిన విషయమే. ఇదివరకున్న దినదిన గండం నూరేళ్ల ఆయుష్షు ప్రభుత్వం పోయింది. స్థిరమైన ప్రభుత్వం వచ్చింది ఇక ఈ Wasteful expenditure అంతా పోతుందని ఆశించాం. కాని ఈ సంవత్సరంలో ఆ ఆశలన్నీ నిరాశ లైపోయినవి.

అయితే ఈ సంవత్సరంలో కూడా officialdom bureaucracy, అధికారాలను చలాయించడం ఎక్కువయినదని చెప్పడానికి చింతిస్తున్నాను. ఈ సంవత్సరంలో మన elected representative కాని వారిచేత ఎన్నుకోబడిన మంత్రులు కాని పరిపాలనచేస్తున్నట్లు గుర్తించబడడం లేదని చెప్పడానికి చింతిస్తున్నాను. ఆంధ్రరాష్ట్రం వచ్చినతరువాత 13 నెలలు మనం పరిపాలన చేశాము. దినదిన గండం నూరేండ్ల ఆయుష్షుతో M.L.As. ను బ్రతిమాలడమే సరిపోయింది ఇప్పుడు సరిఅయిన ప్రభుత్వం ఏర్పడిందికదా అనుకుంటే ప్రజల సౌకర్యాలను చూడడానికే అవకాశం లేకుండా పోతోంది. ఒక explanation మాత్రం చెబుతున్నారు. బ్రిటిషు గవర్నరు మెంటు హయాములో recruit అయి బ్రిటిషు officialdom జీర్ణించిపోయిన ఉద్యోగిగణలు మనలను పరిపాలిస్తున్నారు. వారికి ఏమీ చెప్పడానికి వీలులేదు అంటున్నారు. పోనీ క్రొత్తగా recruit అయిన I.A.S I.P.s, ఉద్యోగిగణలయినా ప్రజలచేత ఎన్నుకోబడిన ప్రతినిధులను పరిపాలిస్తున్నారని చెప్పడానికి చాలా విచారిస్తున్నాను.

24th March 1956]

[Sri A. Bapineedu

ప్రజలచేత ఎన్నుకోబడినవచ్చిన మనచేత ఎన్నుకోబడిన మంత్రులు పరిపాలన చేస్తున్నారు. కాని వారు officials చేతుల్లో ఉంటున్నారు. Policy ని dictate చేసే విషయాలు ఏమిటా గాతమని చెప్పడానికి ఎంజేహంలేదు. Community development blocks వస్తే officers నే వేస్తున్నారు. వర్షపుగారు వస్తే ఎన్నుకోబడిన ప్రతినీధులకు ఏమి స్థానంలేదని వాటికి తెలుసు. ప్రజలచేత ఎన్నుకోబడిన మంత్రులు వస్తే వారికి officers సౌకర్యాలు కలుగజేసి ప్రజలలో తామే ముందున్నామనే అభిప్రాయం కలుగజేస్తున్నారు. ఏటన్నింటివల్ల ఎన్నుకోబడినవారు ప్రజలదృష్టిలో చాలా లోకువైపోయారు. District administration లో public works, irrigation లో highways లో జిల్లా లోట్లనుగురించి అందరికీ తెలుసు. ఎప్పుడూ complaints వస్తూనే ఉన్నాయి. చాలా safeguards ఉన్నాయి; ఏమి చేయడానికిలేదు; writs ఉన్నాయి; పైన ఉన్నాయి; క్రింద ఉన్నాయి అని ఏదో explanation చెబుతున్నారు. రమణయ్యనాయుడుగారు చెప్పినట్లు 85% agriculturists గల దేశంలో వారి చేత ఎన్నుకోబడి ఇక్కడకువచ్చిన తరువాత చేసిన ఘనకార్యం ఏమిటి? Direct పన్నులు వేస్తున్నామని చెప్పవలసియున్నది. ఈ రెండుకోట్ల రూపాయలు పన్నులుగా తీసుకుని రైతులకు ఏమిసౌకర్యాలు కలుగజేశాము? నీటి సంబంధమైన సౌకర్యాలు ఏమి జరుగలేదు. పశ్చిమగోదావరిజిల్లానుంచి 16 మంది వచ్చాము. కాని పశ్చిమగోదావరిజిల్లాకు బడ్జెటులోకాని supplementary budget లో కాని ప్రజాసౌకర్యాలనిమిత్తమై ఒక్కరూపాయి అయినా కేటాయించ లేదని చెప్పడానికి చాలా విచారిస్తున్నాను. 16 గురు M. L. A. లో 12 గురి Constituencies కి సంబంధించిన ఎర్రకొలువ మంపు నివారణగురించి ఏమీ చేయలేదు. 70,80 లక్షలు రూపాయలు మాత్రమే ఖర్చు అవుతుంది, లక్ష 50 వేల టన్నులవరకు ఆహారధాన్యాలు వస్తాయని పదేపదే Deputy Chief Minister గారికి Chief Minister గారికి మనవిచేసుకున్నాము. Estimates అవుతున్నాయని చెప్పటంతప్ప token grant అయినా ఇవ్వడానికి భావించేయలేదు. కోడ్ల విషయంలోకూడా డెల్టా areas లో చాలా విలంబన జరుగుతోందనికూడా మనవి చేశాము. War time లో emergency works క్రింద కట్టేవారు కాబట్టి మరునాటిసాయంత్రానికే work తయారుకావాలి కాబట్టి 10%, 15% వరకు exemption ఇచ్చేవారు. కాని permanent works కు కూడా ఇదే rule apply చేస్తున్నారు. ఇలా అయితే చాలా అన్యాయం జరుగుతుందని మనవి చేస్తున్నాను. Highways, P.W.D విషయంలో చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలని

Sri A. Bapineedu]

[24th March 1956

కోరుతున్నాను. మనరాష్ట్రాన్ని improve చెయాలని, సౌకర్యాలు కలిగించాలనే భావం ఏ ఉద్యోగస్థుడికి ఇంతవరకు కలుగలేదని చెప్పడానికి సందేహంలేదు. కోట్ల కొలత రూపాయలు ఖర్చు అవుతున్నాయని చెబుతున్నారు. ఎర్రకొలువ స్కీము లేదుగదా గోదావరిగట్టు గురించి కూడా ఏమీ చేయలేదు. గోదావరిగట్టును గురించి ఒక కమిటీ వేసారు. రెండుకోట్లరూపాయలు Central grants వచ్చి నప్పటికి వారు చెప్పినట్లు ఆనకట్టదిగువ గట్టువేస్తే డబ్బు అంతా గోదావరిలో పోసి నట్లే. ఒకకోటి ఉద్యోగస్థులకు పోతుంది. ఒకకోటి పని అవుతుంది. మూడవ కోటి కంట్రాక్టరుకు వెళ్లుతుంది. దీనిని emergency work గా కాకుండా మూడు work గా చేయించాలని ఆనకట్ట ఎగువన కొంత రోడ్డువేసి దిగువ flood relief క్రింద 12 అడుగుల రోడ్డు వేయాలని ఒక రిపోర్టు పంపించాము. ఆపని వెనుకటి ప్రభుత్వం ఆపుచేసారు. ఆ రిపోర్టు సంగతి ఆలోచిస్తున్నాము అని ప్రభుత్వంవారు చెబుతున్నారు. కోట్లకోట్ల రూపాయలు తూర్పు పశ్చిమగోదావరి జిల్లా రైతులు ఇస్తున్నారు. ఆ డబ్బును ఇరరవోట్ల ఖర్చుచేయడానికి మాకు ఏమీ అభ్యంతరంలేదు. కాని అవసరమయిన సౌకర్యాలను మదభీభత్సాన్ని అరికట్టడానికి స్థానిక ప్రజలకు రోడ్డుసౌకర్యాలు కలుగడానికి చేయవలసియున్నది. ఆ రిపోర్టు ఏమైనదో తెలియటంలేదు. Electricity విషయంలో ఎవరికి నోరుకలదో, స్లోమతు కలదో వారే తీసుకుపోతున్నారనేది ఈ రాజ్యంలో establish అయినది. నోరులేని Members కొంతమంది అసెంబ్లీలో ఉండవచ్చును. వారిరోదనం అరణ్యరోదనమే కాని మరొకటికాదు. పల్లెపుతాలాకొలలో electricity ఇస్తే fans పెట్టుకోడానికి దీపాలకుతప్ప వేరే ఉపయోగపడవు. మెట్టతాలాకొలలో electricity ఇస్తే బావులనుంచి నీళ్లుతీసుకొని పండ్లు, పొగాకు మొదలయినవి పండించుకొనడానికి ఉపయోగిస్తుంది. ఈ విషయాన్ని గుర్తించి మెట్టతాలాకొలలో electricity ఇచ్చే విషయం మొదట్లో తీసుకోవాలని కోరుతున్నాను. కోయంబత్తూరుజిల్లాలో 350, 400 అడుగులు క్రిందనుంచి నీళ్లు తీసుకువస్తున్నారు electricity సహాయంతో electricity ఇస్తే బావులలోనుంచి నీళ్లుతోడుకుంటారు. West Godavari District లో ఈ సౌకర్యాలు కలుగచేయాలని మనవిచేస్తూ విరమిస్తున్నాను.

SRI G. NARASIMHAMURTY :— మానసియ ఉపాధ్యక్షా !

ఈ సందర్భములో పలువురు సోదరసభ్యులు ఈ budget లో కేటాయించిన మొత్తములు ఆ పద్ధతుకు చాలవు అని మనవిచేసినారు. వారితో నేను ఏకీభవిస్తున్నాను. ముఖ్యంగా ప్రభుత్వములో జరుగుతున్నటువంటి అదనపు వ్యయము, అనవసరవ్యయము, అన్యాయమైన పన్ను వసూలు విషయాలు ప్రభుత్వము జాగ్రత్తగా గమనించి సరిచేసినట్లయితే భాగంబుంధని

24th March 1956]

[Sri G. Narasimhanurtay

అభిప్రాయపడుతున్నాను. ముఖ్యంగా ప్రభుత్వముకూడా అన్యాయమైన వనూలు చేస్తుందా? అన ఎవరన్నా సంశయము వెలిబుచ్చవచ్చును. ఉదాహరణకు గోదావరి లంకలలో అన్యాయంగా పన్ను వనూలుచేస్తున్నట్టి విషయాలన్నీ నేను ఆమెచ్వారా ప్రభుత్వదృష్టికి తేదలమకొన్నాను. వందలాది సంవత్సరాలనుండి గోదావరినదీ గర్భములో వందలు వేలాది ఎకరముల లంకభూములుకలిసి జలమయమైపోయి ఉన్నప్పటికి వాటికి ఎకరము ఒకటింటికి 5 రూపాయల లాగాయతు 35 రూపాయలవరకు పన్ను విధించి అంతకు పూర్వము భూమిగా ఉన్నపుడు ఆ భూమికి స్వంతదారులెవరో ఆ రైతులదగ్గరనుండి వనూలుచేస్తూఉన్నారు. ఈ విధానాన్ని చింకాలము నుంచికూడా అనుసరించుతున్నారు. నాకు తెలిసినంతవరకు, తూర్పుగోదావరి జిల్లాకు సంబంధించినంతవరకు, జలమయమయిన లంకభూములపై వనూలుచేసే మొత్తము రెండులక్షల రూపాయలవరకు ఉంటుంది. అదేవిధంగా పశ్చిమగోదావరి జిల్లా హద్దులలోగల నదీప్రాంతపు లంకలనుండి రెండులక్షలరూపాయలు సాలీనా ప్రభుత్వము వనూలుచేస్తున్నట్లు వింటున్నాను. అంటే మన ఆంధ్రదేశములో నదీ గర్భములోనిపోయి జలమయమైపోయినటువంటి లంకభూములనుండి కనీసము సంవత్సరమునకు ఒక 5 లక్షలరూపాయలనైనా ప్రభుత్వము వనూలుచేస్తుంది అన్నమాట అక్కడ భూమినిన్నేదానికి ఏమీ ఆస్కారములేదు. మనుష్యులువెళ్ళితే మురిగిపోతారు. వరదలకాలవలలో ఓడలు నడుస్తాయి. మామూలురోజులలో పడవలు నడుస్తాయి. ఎక్కడో జలానికి అట్టడుగున ఉన్నటువంటి ఈ భూమికి పన్ను వనూలుచేయడంలో ఉన్నటువంటి న్యాయమేరెవరో నాకేమీ బోధపడటంలేదు. శ్రీ గోపాలరెడ్డిగారు మద్రాసు ప్రభుత్వంలో ఆర్థికమంత్రిగా ఉన్నపుడు మేము అందరము అంకరైతుల తరపున ఈవిషయమై ఒక memorandum సమర్పించాము. “మీ గోదావరిలంకలు, మీ కోనసీమలంతా ఒక సందనోధ్యోగవనము అని మేము అనుకొంటుంటాము. ఆలాంటిప్పుడు మీరుకూడా పన్నులు ఇవ్వమంటుంటే ఏలా కుదురుతుంది” అని వారు సెలవిచ్చారు. అదీకాక ఈనదీ ప్రాంతపు లంకలకు పన్నులు తీసేయాలిఅంటే ఏనో G.O లు అడ్డుఉన్నవని వారు సెలవిచ్చారు. ఎప్పుడో British Government వారు తమ సామ్రాజ్యవాదపు ఆర్థికతత్వాన్ని నిలబెట్టుకొనేందుకు 18 వ శతాబ్దములోలేక 19 వ శతాబ్దములోనో ఏర్పాటు చేసినటువంటి G.O లను ఇప్పటివరకు మనము ఎందుకు శిరసావహించాలి? దానికి ఎందుకు మనము తలవాల్సినది? అని నేను ముఖ్యమంత్రిగారిని ప్రశ్నించుతున్నాను. అనేకమంది సభ్యులు ఈ విషయాలనుగురించి అనేకసార్లు చెప్పినప్పటికీ ఆ రైతులనుండి అనేక రాయబారవిధానాలువచ్చి వారికి నివేదించుకొన్నప్పటికీ ప్రభుత్వంవారు విగడంలేదు. ఇది రైతుల దురదృష్టము అని అనుకోవాలి. నదీగర్భానకలిసి

Sri G. Naikamhamuthy]

[24th March 1956]

భూములకు పన్నులిచ్చుకోలేక రైతులెన్ని అగచాట్లకు గురిఅవుతున్నారో చెప్పవలసరంటే. ఒక కుటుంబములో తనముతాతనాటినుంచి నేటివరకు అతని మనిమనమడు నదిలో కలిసిపోయినటువంటి 65 ఎకరాలభూమికి పన్నులిచ్చుకోవడంకోసం డెల్టామాగాణిలో ఉన్నట్టి 50, 60 ఎకరాలభూమిని అమ్మి, కూలీవాడై అవస్థలుపడుతున్నాడు. ఇది ఒక కుటుంబసంగతీ చెప్పాను.

ఈవిషయాలనుగురించి ఎన్ని సార్లు చెప్పినా ఇదివరలో శ్రీగోపాలరెడ్డిగారు చర్య తీసుకోలేదు. కనుక ఈవిధంగా చేసే వనూలు అంతా అన్యాయమైనవనూలు అనిన్ని, అవసరమైతే G. O. లను చూర్చి రైతులకు నష్టాన్ని తగ్గించడంకోసం ముఖ్యమంత్రిగారు తప్పకుండా ఇప్పడైనా ప్రయత్నముచేస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

ఇక అధిక వ్యయాన్నిగురించిన విషయము. Irrigation కు సంబంధించినంతవరకు ప్రభుత్వము కేటాయించినటువంటి మొత్తము ఎంతవరకు irrigation కార్యకలాపాల నిర్వహణలో ఖర్చుపెట్టబడుతుందని ఆలోచించాలి. నా అనుభవాన్నిబట్టి, ప్రత్యేకంగా నేను చూస్తున్న దాన్నిబట్టి delta irrigation areaలో పుట్టి స్వయముగా రైతునై 20 సంవత్సరాలనుండి నాకు నేద్యంలో ఉన్న అనుభవాన్నిబట్టి నేను చెప్పాల్సి వచ్చినట్లయితే మనకు స్వరాజ్యము రాకపూర్వము బ్రిటిషువారి హయాములో ఏవిధంగా P. W. D ఉద్యోగ్ధులు దురధికారం చలాయించేవారో ఆవిధంగానే పరిస్థితులు నేడుకూడా ఉన్నాయి; అంతకంటే మెరుగైన పరిస్థితులు ఏమీ రాలేదని మనవిచేస్తున్నాను. Irrigationకై అయ్యే మొత్తముఖర్చులో నూటికి ఇరవై ఆయిదు రూపాయలే రైతులు ఉపయోగంకోసం ఖర్చుపెట్టబడుతుందని అనేకపద్ధతులుగా మిగతా 75 రూపాయలు పోతుందని చెప్పడంలో నాకేమి సంశయంలేదు. దాన్నిగురించి విచారణచేసినట్లయితే నేను బుజువు చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నానని మనవి చేస్తున్నాను. Tail-end irrigation ను improve చేయడంకోసమని కొన్నిలక్షలుసాలీనా ప్రభుత్వంవారు ఖర్చుపెట్టుతున్నారు. మా Central deltaలో tail-end irrigation improvement కోసం P.W.D.వారుచేసేదేమిటి? ఒకకొలువ పదిమైళ్లు పొడవు ఉంటుంది. ఆ పదిమైళ్లలోను పన్నెండువోట్లో, ఇరవైవోట్లో పుంతలో మార్గాలో ఉంటాయి. అలాంటి ప్రదేశాలలో కొలువ మెరకపడిపోయివుంటుంది. అక్కడ ఒకపది Units, మళ్లా మూడుమైళ్లు వెళ్ళితర్వాత ఇంకో మూడుUnits ఇంకో రెండుమైళ్లు పైకొచ్చి పద్నాలుగు units ఈ విధంగా ఆ కొలువమీద ఒక నాలుగువేలో, ఐదువేలో, పదివేలో ఖర్చుపెట్టుతున్నారు. కొలువ మొదల్లోగాని, చివరలోగాని త్రవ్వకుండా 'బెత్తలి' తొరగాడు Superintending Engineer గా పనిచేస్తూ

24th March 1956]

[Sri G. Narasimhamurthy

“డవులీ స్క్రీము” అనే షేరుతో ఒక వహాత్మ్యమైనటువంటి స్క్రీమును ప్రకటన పెట్టారట! దానిప్రకారం కాలవల్లో silt clearance చెయ్యకూడదట. ఎందు చేతనంటే ఈ సంవత్సరము silt clear చేస్తే కాలవ ప్రవాహం వల్ల silt కనేస్తుంది గనక ఈ silt తీయడం ఎందుకు అని వారి అభిప్రాయమట! ఆయనకు అంతవరకే తెలుసు. ఐతే వారి అభిప్రాయంలో మనము ఏకీభవించడంలో న్యాయము ఏమున్నదో నాకు అర్థంకావడంలేదు. నేను రైతును. నాకు తెలుసును. Silt clear చేయకపోతే ప్రతికాలవలోను కాలవ head నుంచి ఒకమైలు లేదా రెండుమైళ్ళు మరమువరకు నీరుకలుగుతుంది. కాలవ bed level high level లో ఉండటంచేత ఆవరినే ఉన్నటువంటి పల్లపుభూములను ఏదో కొంతనీరు వస్తుంది. మిగతా tail-end మూడుమైళ్ళు ఎండిపోతుంది. Silt clearance మానడమనేపద్ధతి మంచిదికాదు. Irrigation Department లో engineers ను అడిగితే ఆస్కీము ఆలాగేవుంది, ఇదే మంచిపద్ధతి అని చెబుతారు. మధ్యమధ్య నీరుపయోగముగా ఈ భూమిని ఎందుకు వ్యయపరుస్తున్నారో, దీనిపై ఎందుకు విచారణలేదో నాకేమీ బోధపడడంలేదు. దీన్ని గురించి ప్రభుత్వము ఆన వసర వ్యయాలను తగ్గించుకోవడంకోసం కట్టుబట్టమైన ఏర్పాట్లను తప్పకుండా చేయ వలసినదని తమద్వారా నేను ముఖ్యమంత్రిగారిని కోరుతున్నాను. ఆనవసర వ్యయానికి సంబంధించినంతవరకు Prohibition అన్నదొకటి వున్నది. Prohibition ను ఎత్తేస్తే మన Prohibition Minister గారు ఉపవాసాలుచేసి వెళ్ళి పోతారు. ఆసంగతి నాకు తెలుసు. అందుచేత ఎత్తివేయమని ఆశేవాళ్ళే కాదు. దానిని ఉంచాలి అనేవాడనే ఇప్పుడు ఉన్న విధానముమాత్రము చాలా లోప భూయిష్టము అని చెప్పడానికి నాకేమి సంతకములేదు. అది గర్వజనులు ఎరిగినటు వంటి విషయమే. మన మంత్రిగారు ఇక్కడ మంత్రిగా ఉండి ఒక్కకోరుగానీ రోడ్డుమీదికి తీసుకువెళ్ళి ఏమండీ నాగేశ్వరరావుగారూ, మన Prohibition వ్యవహారం ఏలావుంది, నిజంగా చెప్పండి అంటే “సమర్థనీయంగా లేదు నరసింహ మూర్తి” అని తప్పకుండా చెప్తారు అని నాకు జైర్యముంది. నిజంగా ముఖ్యమంత్రిగారికి చెప్పను, ఎవరిని, ప్రోత్సహించేటటువంటి ద్వేషించడంగానీ నాకు అలవాటులేదు. Subject matter నుగురించే చెప్పకున్నాను. ఇప్పుడీ Minister గారు వచ్చారట, ఇది చాల సమర్థనీయంగా జరుగుతుందని ఆశించాము. కానీ ఇంతవరకు ఏమీ అభివృద్ధి కనిపించలేదు. మామూలుగా ఉన్నట్టుగానే భావించుతున్నాను. ఇదివరకు ఈ prohibition issue మీదే గత ప్రభుత్వాన్ని కూలదోసి మళ్ళీ అధికారంలోకి వచ్చారు. ఈయన సమర్థనీయంగా చేస్తారని ఆశించాము. వారుకూడ ఇందుకు తగినచర్యలు తీసుకోలేదని చేసి మనవి చేస్తున్నాను.

Sri G. Narasimhamurthy]

[24th March 1956]

భగవంతురావుగారు యిందాకా ex-lappers విషయమై సెలవిచ్చినట్లు ex-lappers కు తగినటువంటి సౌకర్యం కల్పించడం ప్రభుత్వంయొక్క విధి. ఎందుచేతనంటే ఒకప్పుటి రాజ్యాంగకారణాలవల్ల పోయినప్పడు ఆ వృత్తిదారులకు వేరేవృత్తి కల్పించి జీవనోపాధిమార్గం చూపించడం న్యాయమైనది. అది ప్రభుత్వం యొక్క విద్యుక్తధర్మం. కాని నాకున్న సంశయము ఏమిటంటే Prohibition Department లో యిప్పుడు సీరా ఏర్పాటుచేశారు. అది నిజంగా సీరావీనా? సీరా అనే ఖర్చుపడుతున్నదా? సీరాగానే ఉత్పత్తిఅవుతుందా? దానివిషయంలో ఏదయినా తనిఖీగాని నిఘా గాని ఉన్నదా అని ప్రశ్నిస్తున్నాను. ఇది సీరా కాదు, శుభ్రముగా మానవులందరు అలవాటుపడిన అవసరమైనటువంటి కల్లు. ప్రతివోట నిర్భయముగా నేను ప్రాద్దున్న పాలం వెళ్ళేదారిలో తాటిచెట్లప్రక్కనే అమ్మకం టున్నారు. అందరూ త్రాగుతారు. దానికోసం 40 లక్షలు వ్యయం సవ్యమైనదా? ఈవిధంగా చేయడంలో న్యాయం ఏమిటని అడుగుతున్నాను. అందుచేత prohibition సక్రమంగాలేదని నా నమ్మకము. ఆంధ్రదేశంలో pronibition సక్రమంగా అమలుచేయడానికి సమర్థనీయంగా చేయడానికి చేసినప్రయత్నాలు ఏమిటి? అని అడుగుతున్నాను. మనుధర్మశాస్త్రం లగాయతు మన ధర్మశాస్త్రం వరకు అంటే గోపాలరెడ్డిగారి నాయకత్వంక్రింద నడుస్తున్న యీ శాసనంలో వ్యక్తులు దొంగతనంచేసిన తప్పు అని ఒక నిర్ణయం జరిగింది. కాని నాటి లగాయతు నేటివరకు దొంగతనాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. అందుచేత దొంగతనం చేయడం కోసం కట్టుదిట్టం సడలింపు చేయమంటామా? చేయమనం. కట్టుదిట్టం చేస్తూంటాం. చేసుకురాగా రాగా కొంతకాలానికి పరిస్థితులు అభివృద్ధిచెందుతవి. అందుచేత ఒకనాడే యిదంతా జరిగితీరాలనేవాడిని కాను. గాంధీమహాత్ముడు కల్లుసంఘాన్ని పీడించి పిప్పిచేస్తూ సంఘాన్ని నిర్వీర్యం చేస్తున్నదని చెబితే ముఖ్యమంత్రిగారు, కళా వెంకట్రావుగారు, నాగేశ్వరరావుగారు, శాసనసభ్యులు, అనేకమంది పెద్దలు నాయకత్వంక్రింద picketing చేయించి సారాగాని కల్లుగాని దేశంలో ఎక్కడా లేకుండా నిర్మూలం చేయాలని కోట్లాదిప్రజలు, అనేకమంది సామాన్య కార్యకర్తలు ఉత్సాహంతో పనిచేసి గాంధీమహాత్ముని మూలసిద్ధాంతప్రకారం మద్యపాన విశాచాన్ని నిర్మూలించడానికి కంకణంకట్టుకున్న మనం కల్లుగీయడం ధర్మ సమ్మతమని ఎలా ఆమోదించారో నాకు తెలియడంలేదు. సంఘానికి నష్టదాయకమైనట్టి సారా, కల్లు తయారుచేయడం ఒక మంచి వృత్తి అని గాంధీమహాత్ముని ఆశువులు ఎలా ఆమోదించారో నాకు ఆశ్చర్యంగా ఉన్నది. దానిని గురించి ప్రసంగించి ప్రయోజనంలేదు. అందుచేత యిటువంటిదానికోసం ఆ Department కట్టుదిట్టం చేయడానికి కూడా మార్గాలు లేకపోలేదు అని నేటికీ నా విశ్వాసం.

24th March 1956]

[Sri G. Narasimhamurthy

దానిని కట్టడిట్టంగా నిర్వహించవలసినదని అందుకు తగినవిధంగా కృషిచేయవలసినదని మనవిచేస్తున్నాను. అవసరమైతే నూచన లివ్వుగలిగిన సభ్యులు, అనేకమంది పెద్దలున్నారు. కనుక వారితో ఒక Committee అయినా ఏర్పాటుచేసి Police లోకి యీ Prohibition Department మార్చినతరువాత వచ్చిన మంచిచెడ్డలు కూడా చర్చించి యింకా దానిని సరిగా చేయడంకోసం అవసరమైన కార్యక్రమం కడంగవలసినదని చెబుతూ వీటిని ఆమోదిస్తున్నాను.

SRI S. NARAYANAPPA :—అధ్యక్షా, ఆర్థిక మంత్రిగారైన మన ముఖ్య మంత్రిగారు Supplementary Demand గా తెచ్చినటువంటి పద్దను బలపరుస్తూ కొన్ని నూచనలు, సలహాలు ప్రభుత్వ దృష్టికి తీసుకునివస్తున్నాను. ఇది మామూలుగా ప్రతి సంవత్సరం మార్చి ఆఖరులో Supplementary Demand sanction కు కాసన సభ్యులను ఒత్తిడి పెట్టే సాంప్రదాయం. కొంతమంది సభ్యులు అనుభవజ్ఞులు నూచించినట్టు యిటువంటి పద్ధతిని మానిపించాలి ప్రజాస్వామ్యంలో నిజముగా యీనాడు ప్రభుత్వ అభ్యర్థనక్రింద పనిచేస్తున్న స్థానిక సంస్థలయిన పంచాయతీలు, మునిసిపాలిటీలు అత్యవసరమైనట్టి పద్దలను గురించి ఖర్చు పెట్టాల్సిన సమయంవస్తే “in anticipation sanction” చేసి కలరా, అంటు జాడ్యంవల్ల చాలా ప్రాణాపాయకంమై పరిస్థితులు ఏర్పడినప్పుడు అటువంటి సందర్భంలో యిటువంటి మంజూర్లు పొందడానికి అవసరం కనపడుతుంది. తరువాత sanction తీసుకోడం జరుగుతుంది. అయితే మన క్రింద నున్నటువంటి చిన్న సంస్థలకు ఆ విధమైన ఆదేశం మనంయిస్తూ, నిర్బంధంగా నివ్వహిస్తూ దాదాపు 8 కోట్ల చిల్లర పద్దలను కాసన సభ్యులముందు తెచ్చిపెట్టడం వ్యాయంకృతం. అటువంటి పద్ధతిని అటువంటి సాంప్రదాయాన్ని మాన్పించి ఎప్పుడు ఏసమయానికి ఎంత అవసరమో ఎంత ఖర్చు పెట్టాల్సిన అగత్యం ఉన్నదో ప్రజావసరాలను గమనించి ప్రభుత్వంలో నున్నటువంటి వివిధ శాఖలలో నిర్వహిస్తున్నటువంటి మంత్రులు ఆ పద్దలక్రింద అప్పుడు కాసనసభ్యుల సమక్షంలో తీసుకునివచ్చి మంజూరు తీసుకొంటే అది ఉత్తమంగా ప్రజామోడకరంగా పరిపాలన పాగేదానికి వీలుంటుంది. అటువంటి నూచనలను ముందుముందు అవరణలో తీసుకునివచ్చి ప్రజామోదాన్ని పొందడానికి కాసన సభ్యులందరికీ సంతృప్తికరంగా ఉంటుందని నేను ఆశిస్తున్నాను. ప్రభుత్వం క్రింద అట్టడుగున పనిచేస్తున్న గ్రామాధికారులైనా, రెడ్డు, మన సబుల పరిస్థితి అర్థవారీశ్వరత్వం మోదింపున్నది. వీరు అటు ఉద్యోగులయితో యిటు ఉద్యోగేతరులయితో. గౌరవవేతనం తీసుకుంటూ రంటున్నాము. వారికి వంశ పారంపర్యంగా వచ్చే హక్కులను తొలగించి కనీసం N.G.O. లకు యిచ్చే సౌకర్యం, లేక జీత భత్యాలు service నిర్ణయంగా ఏర్పాటుచేసి

Sri S. Narayanappa]

[24th March 1956]

ఉద్యోగాలు కల్పించి, జీతాలు పెంచాలని మనవిచేస్తున్నాను. ఇది చాలా సంవత్సరాలుగా, మన స్వరాజ్యం సంపాదించుకొనుటకు పూర్వం రోజులలోగూడ ప్రచారంలో ఉన్నది. ప్రజా ప్రభుత్వంలో, ప్రజాస్వామ్యం నెలకొల్పకునే ఈ దినాలలో గ్రామ మునగలులకు కరణాలకుతగిన జీతాలు కల్పించడంలో ఖచ్చితమైన policy ఏర్పాటు చేసుకుంటే ప్రభుత్వ వారసీతి చాలా హీనంగా వుంటుంది. కనుక వారిలోగల అసంతృప్తిని తొలగించే ప్రయత్నం చేయాలని నేను మనవిచేస్తున్నాను. రాష్ట్రంలో అక్కడక్కడ independent sub-taluka లున్నాయి. Sub-taluk లోని Revenue ఉద్యోగస్థులకు houserent allowance యివ్వడంలేదు. జిల్లాకార్యాలయంలో Revenue కాపురు house rent allowance యిస్తారు. అక్కడనుంచి సదుపాయాలు సినిమాలుండడంవల్ల గుమస్తాలు అక్కడ పనిచేయడానికి ఇష్టపడతారు. అదేవిధంగా Independent sub-taluk లోనున్న Staff కు Rent allowance యివ్వాలని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను. దీనిని 4,5 సంవత్సరాలనుంచి మేము ప్రభుత్వదృష్టికి తీసుకువచ్చినాం. ఇంతవరకు ఏ విధమైన ఫాకర్లంజరుగ లేదు. ఇకనైనా ప్రయత్నంచేస్తారని ఆశిస్తున్నాను ఇది కాకుండా వెనుకబడిన జాతులవారు దాదాపు 40% రాష్ట్రం మొత్తంవీడడమైనది. వారికి ప్రభుత్వం విద్యావేతనములు కల్పించి విద్యాసౌకర్యం కల్పిస్తున్నారు. ఇది చాలా ప్రశంసనీయం. ప్రభుత్వం దాదాపు 4,5 సంవత్సరాలక్రిందట యిస్తున్నటువంటి grant కంటే అదనంగా యీనాడు ఎక్కువ grants యిస్తున్నారు. అందుకు ప్రభుత్వం చర్యను అభినందిస్తున్నాను. వెనుకబడ్డ జాతులవారు arts college లో March ఆఖరున విద్యావేతనం చెల్లించే ఫాకర్లంజరీకి hostel భోజనానికి చెల్లించవలసిన అప్పులుకూడా చెల్లించలేక చాలా అవస్థపడుతున్నారు. ఇది చాలా తడవలు ప్రభుత్వదృష్టికి తెచ్చినాము. అక్కడున్న విద్యార్థులు పరీక్షలను వెళ్లలేక పాట్లుపడుతున్నారు. దీనికి యంతమం చే ఈ Supplementary demandలో కొన్ని పేలు sanction చేసిఉంటే ఆ బీదవిద్యార్థుల కష్టాలుతీరిఉండేవి, ఇప్పుడైనా వెంటనే వారి కష్టాలను గమనించి విద్యార్థులకు విద్యావేతనములు grant చేసి పంపిస్తే సహాయంగా వుంటుంది. అందుచేత కొంత తేటయింది సహాయం చేస్తారని నేను ఆశిస్తున్నాను.

మన ముఖ్యమంత్రిగారికి వెనుకబడిన జాతులుఅంటే చాలా ఇష్టము. వారు ఉమ్మడి మద్రాసు రాష్ట్రములో ఆర్థికమంత్రిగా యుండగానే, వెనుకబడిన జాతులకు ఒకసలహాసంఘం నియమించడం, ఒకలక్షరూపాయలు కేటాయించడం, రోజువారీ వారిని పోషించు పెంచడముజరిగింది. ఆ విషయంవారికి జ్ఞాపకముయ్యండియే.

24th March 1956]

[Sri S. Narayanappa

ఉండును. ఈనాడు ఆంధ్రరాష్ట్రములో వెనుకబడినజాతుల విద్యార్థులు అనేకమంది అనేకయిబ్బందులు పడుతున్నారు. అందువల్ల వారు మద్రాసు రాష్ట్రములో వెనుకబడినజాతులయందు చూపించిన ఆరరణను, దయను, వీరియందు చూపిస్తారని నా విశ్వాసము వెంటనే వెనుకబడిన విద్యార్థుల విద్యావేతనములకొరకు కొంత మొత్తాన్ని కేటాయించి, వారికి సౌకర్యములు కలుగజేస్తారని నేను ఆశిస్తున్నాను.

చేనేత పారిశ్రామికలకు సెన్సుఫండు చాలా ద్వార సహాయంచేస్తున్నాము అంటున్నారు. ఈ విషయం ఇంతకుమునుపు కోటయ్యగారు చెప్పారు. నేను వివరములలోకి పోదలచుకోలేదు. వాస్తవముగా చేనేత పారిశ్రామికలకు చేస్తున్నటువంటి సహాయము అత్యల్పము. ఈనాడు societyలు అన్నీ, Rural banks అన్నీ, Credit society లు అన్నీ, Weavers society లు అన్నీ కలగూరగంపగాచేర్చి, Central banks కు attach చేసినారు. Central banks లో పలుకుబడిగలిగినవారికి మాత్రమే అప్పుమంజూరు అవుతుంది. నోరులేని చేనేతపారిశ్రామికల సొసైటీలో ప్రాచీనిధ్యం వహించినవాళ్ళకు అప్పులు, మంజూరుకొవడములేదు. తెచ్చిన అప్పులు తీర్చే అవకాశము ఆ సొసైటీలకు లేకపోతున్నది. దేశంలో ఉన్నటువంటి 160 సొసైటీలలో 7 సొసైటీలుమాత్రమే, ఆర్థికసౌమతులు కలిగిఉన్నాయి. ఆర్థికంగా వెనుకబడిఉన్న సొసైటీలకు ఈ సెన్సునిధినుంచి అప్పును వడ్డీలేకుండా ఇచ్చి, క్రమంగా సెంట్రలుబాంకుస్, బాధలనుంచి తప్పించి, ప్రత్యేకంగా, ఒక corporation finance ఏర్పాటుచేసి, చేనేతసొసైటీలకు తగిన సౌకర్యములు చేస్తే, Weavers society లకు ఆర్థికసౌమతు కలుగచేస్తే, వారందరికి చేతనిండా పనికల్పించి ఆర్థికంగా వారికి సహాయం జేయడానికి వీలవుతుంది. అప్పటికిగాని ఈ చేనేత సొసైటీలు బాగా పని చేయడానికి వీలుకాదు. బయట ఉన్న చేనేత కార్మికులను మనము ఆహ్వానించి, Co-operative Society లు ఏర్పరచి సంస్థలద్వారా వారికి సర్వ సౌకర్యములు, సర్వ సుఖములు ఏర్పాటు చేయాలి. కాని Co-operative Commonhealth యొక్క సిద్ధాంతాన్ని మనము అమలుపరచడానికి వీలులేకుండా పోతుంది. కాబట్టి ఆ విధమైన పద్ధతి అవలంబిస్తే, చాలా సంతోషంగా ఉంటుంది. మా జిల్లాలో నాగసముద్రము ఫిర్కా ఉన్నది. అది చాలా వెనుకబడినటువంటిది. ఆ ఫిర్కాలో రోడ్ల సౌకర్యమును లేక దాదాపు 20 సంవత్సరముల నుంచి వెనుకబడిఉన్నాయి. 15 సంవత్సరముల క్రింద వేసిన famine రోడ్లు, ఈ నాటికికూడా తిరిగి ప్రభుత్వం వారు మరమ్మత్తుచేసిన పాపానపోలేదు. ఇప్పుడైనా ఆ విషయము గమనించి సబ్సిడీ మెంటరీ డిమాండులో అయినా, దానికిగాను 20 వేలు కేటాయించు కోరుతున్నాను. ఆ రోడ్లు మరమ్మత్తులు జరిగి, సౌకర్యములు ఏర్పడడము జరుగుతుంది. అది కాకుండా

Sri S. Narayanappa]

[24th March 1956]

మామడూరు అనే గ్రామము ఉన్నది. అక్కడ చెరువును నిర్మిస్తే దాదాపు 600 ఎకరములు భూమి సాగుచేసేదానికి అవకాశమున్నది. దానిని నిర్మించమని ప్రభుత్వ దృష్టికి తీసుకువచ్చాము. స్థానులు ఎస్టిమేట్లు తయారు అయినా ఇంతవరకు దాని నిర్మాణం ప్రారంభంకాలేదు. ఆ విషయము ఏమైనాదోకూడా ఇంతవరకు తెలియదు. మా మామడూరు చెరువును నిర్మించి, దేశంలో, టైమ ప్రాంతాలను వెనుకబడిన ప్రాంతాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని, రైతాంగమునకు ప్రభుత్వం వెంటనే తగిన సౌకర్యములు కలుగజేస్తుందని నేను విశ్వసిస్తున్నాను. అధ్యక్షులవారు ఈ అవకాశము కల్పించినందుకు కృతజ్ఞత తెలుపుతూ ఇంట్రితో విరమిస్తున్నాను.

SRI M. RAJESWARA RAO :— ఉపాధ్యక్షా, గత సంవత్సరము అప్రాప్రియేషన్ బిల్లుమీద మాట్లాడుతూ, ఈ సంవత్సరం అయినా ప్రభుత్వం సస్టి మెంటరీ డిమాండులకు చాలా తక్కువ డబ్బును ఖర్చుపెడుతుందని ఆశించాము. అదే శూచనచేశాము. 8 కోట్లపై చిల్లర సస్టి మెంటరీ డిమాండులు మనవద్దకు వచ్చినాయంటే, దాదాపు బడ్జెటులో 8 వంతులు, మరల సస్టి మెంటరీ డిమాండుల రూపంలో మన ముందుకు వచ్చినట్లు కనిపిస్తున్నది. ఇది ప్రభుత్వం ఎక్కువగా పని చేస్తుందని చెప్పడానికి నిదర్శనము అయినప్పటికీ, శాసనసభా అనుమతి పొందనిదే, బడ్జెటును స్యానుచేయకూడదు అనే సాంప్రదాయము మనకు ఉన్నప్పుడు, మొత్తం డబ్బును అంతా ఖర్చుపెట్టి, తరువాత మీరు approve చేయండి అని ఇక్కడకు వచ్చేదానికి బదులు, అసలు Vote of confidence తీసుకొని బడ్జెటును pass చేసుకుంటే అసలు చిక్కులు లేకుండా పోతుండేమో అని మనం ఇక్కడకు రావలసిన అవసరం లేకుండా పోతుండేమో అని అనుకోంటున్నాను. బడ్జెటు ఉపన్యాసములో ప్రభుత్వానికి అనేక నూచనలు చేశాను. దానిని మరల వారికి జ్ఞాపకము చేస్తున్నాను. ఎస్టిమేట్సు కమిటీని మనం స్థాపించుకుంటే బాగుంటుంది అనుకున్నాను. కాని ప్రభుత్వంవారు దానిని పరిశీలించినట్లు కనిపించడములేదు ప్రధానమంత్రిగారు ఆర్థిక మంత్రిగారు ఒక్కరే కాబట్టి, వారు చాలా అనుభవము ఉన్నవారు కాబట్టి ఈ ఎస్టిమేట్సు కమిటీని గురించి ఆలోచించమని వారికి మనవిచేస్తున్నాను.

కుప్పస్వామి కమిటీసిఫారల్సును అనుసరించి, ప్రభుత్వము వారు కొన్ని ప్రాథమిక పారకాలల స్వాధీనము చేసుకున్నారు. చాలా సంతోషం. ఏ విధంగా స్వాధీనం చేసుకోవాలి అనే దాంట్లో బేదాభిప్రాయాలు ఉన్నాయి, కొన్ని జిల్లాలు తీసుకుంటారు అనుకున్నాము. కాని ఒక్క నెల్లూరు జిల్లాను మాత్రమే తీసుకుంటున్నట్లు వారు ప్రకటన చూచినట్లయితే చాలా ఆశ్చర్యము

24th March 1956]

[Sri M. Rajeswara Rao

కలిగినది. పెద్ద పెద్ద పట్టణాలలో ప్రయివేటు పాఠశాలల ఉపాధ్యాయులకు 46 రూపాయలు జీతం ఇస్తుంటే, అందులో 16 రూపాయలు cut చేసుకొని ఇస్తున్నారు. ఈ కర్నూలులోనే అటువంటి కేసులు ఎన్నో ఉన్నాయి. ప్రధానమంత్రిగారు ఇక్కడ కొంచెము ప్రయత్నం చేసి తెలుసుకొంటే ఈ విషయములన్నీ బోధపడుతాయి. ఇది పల్లెప్రాంతములలోలేదు పట్టణ ప్రాంతములలోనే ఎక్కువగాయున్నవి. అందువల్ల మనకుడబ్బు లేనికారణంచేత, అన్ని జిల్లాలలో ఇది సరిగా లేకపోయినా, కనీసం మునిసిపాలిటీ ఏరియాలలో జిల్లా headquarters లో ఉన్నటువంటి ఒక్కొక్క తాలూకా headquarters లో ఉన్నటువంటి అన్ని జిల్లాలన్నిటిలోనూ తీసుకుంటే బాగుంటుంది. నెల్లూరు జిల్లాలో ఉన్న 7, 8, తాలూకాలలో తీసుకోవాలిగాదా, అటువంటిప్పుడు, ఏలూరు town లో కలసిఉన్న తాలూకా ఏరియాలలోను కష్టజిల్లాలో బందరులో కలసిఉన్న బందరు తాలూకా ఏరియాలలో ఉన్నవాటిని తీసుకుంటే, బాగుంటుంది. అట్లచేస్తే దానివల్ల మనకు ఎంతవరకు ఉపయోగం ఉన్నదో తెలుస్తుంది. అందువల్ల దానిని మరల పునరాలోచన చేయవలసిన్నదిగా ప్రభుత్వం వారికి మనవిచేస్తున్నాను. పెడరేషన్ జ్యూడిషియరీనిగురించి రమణయ్య నాయుడుగారు చెప్పారు. దీనికి ఎక్కువ డబ్బు ఖర్చుఅవుతుందని ప్రభుత్వం అభిప్రాయపడుతున్నది ఎక్కువడబ్బు ఖర్చుఅవదని నేను మనవిచేస్తున్నాను.

ప్రస్తుతం West Godavari District లో జరుగుతున్న కోర్టులు పరిసీలిస్తే, maintenance లో అధిక ధనమును, fines ద్వారా సంపాదించి పెట్టుతున్నారనిపిస్తున్నది. ఎంత ఖర్చు అవుతున్నది. ఎంతరాబడినిస్తున్నది. ఒకసారి పరిశీలన చేసి, దానిని అన్ని జిల్లాలోనూ ప్రవేశపెట్టినట్లయితే, ట్రేనింగునింగుఅయినవారికి కొంతమందికి ఇబందులు తగ్గుతాయని మనవిచేస్తున్నాను.

ముఖ్యంగా బార్ అసోసియేషన్ కు కట్టించిన భవనం మాస్తే చాలా అధ్వానంగా ఉన్నాయి. మరమ్మతులులేవు లైట్లులేవు, ఫ్యాన్సులేవు చాలా అధ్వానంగా ఉన్నాయని మనవి చేస్తున్నాను. ప్రతిజిల్లాకు head quarters లో ఉన్నటువంటి, బార్ అసోసియేషన్ వారికి కనీసం అన్ని సౌకర్యాలు, కల్పించడానికి ప్రభుత్వంవారు ప్రయత్నంచేయాలని మనవిచేస్తున్నాను. Expenditure ను reduce చేయడమే కాకుండా ఇంకొక విషయమును ప్రభుత్వదృష్టికి తీసుకువస్తున్నాను. ముగ్గురు మెంబర్లు ఉన్న ఎస్టేటు ట్రీబ్యునల్సును రద్దుచేసి, ఒక జడ్జి ఉండేటట్లుగా మనం ఒక బిల్లును ప్యాసుచేశాము. అది చట్టముకూడా అయింది. ఇది చాలా మంచివిషయమే. ఇంకొంతకాలం పోయినతరువాత, మిగిలిన అన్ని ట్రీబ్యు

Sri M. Rajeswara Rao]

[24th March 1956]

నల్లకు కూడా దానిని వర్తింపజేస్తే బాగుంటుంది అని నేను అభిప్రాయపడుతున్నాను.

జిల్లా మేజిస్ట్రేటులను రద్దుచేసి, జిల్లా అడిషనల్ జడ్జీలను వేస్తున్నాము. వారికి జిల్లాజడ్జీలకు ఉండే అధికారాలు అన్నీ ఉన్నాయి. ఈ Estate Tribunals ను constitute చేసినచోట, ఆ బాధ్యతలన్నీ అడిషనల్ జిల్లాజడ్జీలకు వస్తాయి. అందులో పెద్ద ఇబ్బందిలేదు. అదేవిధంగా మనకు ఇప్పుడు సేల్సుటాక్సు ట్రిబ్యునల్స్ ఉన్నాయి. ఆ ట్రిబ్యునల్స్ కూడా సింగిలు మెంబరు ట్రిబ్యునల్స్ గా constitute చేసి, ఆ బాధ్యతలను అడిషనల్ జిల్లా జడ్జీలకు అప్పగించినట్లయితే బాగుంటుంది. వారు ఈ duties ను నిర్వహించడానికి వీలుంటుందని మనవి చేస్తున్నాను. దీనివల్ల clients కు కొంత బాధకలుగుతుంది. అన్ని జిల్లాలవారు కూడా ఒక్కచోటకు వెళ్లడం, కొంచెం బాధపడవలసివస్తుంది. ఈ విషయం ప్రభుత్వంవారు ఆలోచించవలసినదని మనవిచేస్తున్నాను.

(At this stage Mr. Speaker resumed the chair).

Central Road Traffic Board ను కూడా reconstitute చేయవలసిన అవసరం ఉన్నదనుకుంటాను. దీనినిగురించి ఈమధ్య మద్రాసు ప్రభుత్వమువారు ఆలోచిస్తున్నారు. ఈ Central Road Traffic Board కు కూడా 11 జిల్లాలలో ఉన్నవారు అక్కడకుపోవడం, చాలా బాధలుపడడం, ఇప్పుడున్నటువంటి procedure పేరగా ఉందని judicial procedure follow కావడంలేదని క్రిందటిసెలలో ఆంధ్ర హైకోర్టువారు ఇచ్చిన తీర్పువలన మనకు తెలుస్తున్నది. judicial functions నిర్వహించాలని Act లో చెప్పినప్పటికీకూడా వీరు judicial functions లేకుండా చేస్తున్నారు. ప్రజలకు సరియైన న్యాయం కలుగుటలేదు. హైకోర్టులో రిట్ వేసుకోవడానికి మనం ఏవిధంగా proceed అవ్వవలెనో అర్థంకాకుండా ఉన్నది. రెండువారాలక్రితం హైకోర్టునుండి law report వచ్చినది. అందుచేత ఈ Road Traffic Board ను reconstitute చేసి ఆయా జిల్లాలలో ఉన్నటువంటి Judges కు అప్పగించుటకు అనుకూలంగా Act ను సవరించుటకు మనకు అధికారంలేక పోయినట్లయితే మనం కేంద్రప్రభుత్వంవారికి నూచనచేయవచ్చును. ఇందులో పెద్ద బ్రహ్మాండమైన విషయమేమీలేదు. మద్రాసు ప్రభుత్వంవారు తలపెట్టినారు. ఆంధ్రరాష్ట్ర ప్రభుత్వం వారుకూడా దీనినిగురించి ఆలోచించాలని మనవిచేస్తున్నాను. నేను ఈ బడ్జెట్ మీద ఇదే మొదటిసారి మాట్లాడుతున్నానని భగవంతురాయగారు చెప్పారు. మనం ఏ కౌగ్యక్రమాన్ని రూపొందించాలనుకున్నా మనకు ఉన్నటువంటి administrative set-up సక్రమంగా ఉంటేనేకాని జరగదని మనం గమనించుకోవలసివస్తుంది అనుకుంటూనే వున్నాము. ఒకవైపున expenditure పెరిగిపోతు

24th March 1956]

[Sri M. Rajeswara Rao

న్నది. Work లో efficiency తగ్గిపోతున్నది. పరిస్థితి ఇంత చిత్రంగా ఉంటున్నప్పుడు ప్రభుత్వం ఎందుకు గమనించుటలేదో నాకు అర్థంకావడం లేదు. ఇప్పుడు మనం ఇదమిద్ధంగా ఒక నిర్ణయమునకు రాలేకపోయినప్పటికీ పరిపాలనావిధానంలో ఈ కార్యక్రమం ఎంతవరకు కుంటువడిందో సక్రమంగా ఆలోచించాలని మొన్ననే ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తి చేశాను.

క్రిందటసారి నేను మాట్లాడినప్పుడు services ను re-organization చేయడంకోసం నూచించినటువంటి పంచశీల విషయములను మళ్ళీ ఒకసారి పరిశీలన చేయాలని ప్రభుత్వానికి మనవిచేస్తున్నాను. అసలు పరిపాలనా విధానం ఎట్లా వున్నప్పటికీ village administration విషయంలో బహుశ్రద్ధ తీసుకోవలసియున్నది. వారసత్వపు పద్ధతిని రద్దుచేయాలని నేను చెప్పడం సాహసమే అయినప్పటికీ దీనివిషయంలో ఎవ్వరికీకూడ భేదాభిప్రాయములేదు. ఒక్కొక్కసారి ఒక మార్పు అవసరమైతే మనం ప్రయత్నం చేయాలి Revenue board ను abolish చేయాలని శ్రీ తెన్నేటి విశ్వనాథంగారు పెద్ద argument చెప్పారు. రాజగోపాలాచారిగారు దానితో convince అయ్యారు. దానిని ఎప్పుడో abolish చేయాలని, దానివల్ల ఉపయోగం లేదని అనుకున్నాము. ఎప్పుడో military administration లో ప్రభుత్వం వున్నప్పుడు రెవిన్యూబోర్డు పెట్టుకున్నాము. అయితే ఇప్పుడు ఈ ప్రభుత్వానికి military కార్యక్రమాలులేవు.

రాజగోపాలాచారిగారు బ్రహ్మాండమైన ఉపన్యాసం ఇస్తే నిజంగా abolish చేయడానికి decision తీసుకుంటున్నారేమో అనుకున్నాము. ఆయన “నాకు సాహసంలేదు, మీరుపడుచువారు కావాలంటే తీసుకోండి, నేను ముసలివాడినై పోయినాను. అందరిచేత నేను ఎందుకు తిట్టించుకోవాలి.” అన్నారు. ఈనాడు యువకులు, ధైర్యంగలవారు ఇంకా రాజకీయాలలో వుండగలిగినవారు పరిపాలనలో సాహసమైన కార్యములు చేయాలి. అట్లు చేసినట్లయితే మనకు ఉపయోగపడుతుందనే అభిప్రాయమున్నప్పుడు కొంతమంది దానిని విమర్శించినప్పటికీకూడ, వాటిని లెక్కచేయకుండా administration చట్టములను బాగుచేయుటకు మనం ప్రయత్నించాలి ఈనాడు మనం పంచవర్ష ప్రణాళికను అమలుజరుపుకొంటున్నాము. 5 సంవత్సరముల పరిపాలనావిధానంవల్ల మన కార్యక్రమాలు ఎంతవరకు కుంటువడినాయో ఒకసారి సభ్యులయొక్క అభిప్రాయములనన్నింటినీ నేకరించాలి. Services కు సంబంధించినంతవరకు సభ్యులందరితోను ఆలోచించి కాశ్యప్తమైన విధానాన్ని రూపొందించవలసి ఉంటుంది. లేనిచో మనం పురోగమించలేము. దీనిని ప్రభుత్వమువారు జాగ్రత్తగా ఆలోచించాలని కోరుతూ ఇంతటితో విరమిస్తున్నాను.

[24th March 1956]

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA :—అధ్యక్షా, వెల్లూరు జిల్లాలో token grant క్రింద నిర్వహింపబడేటటువంటి ప్రాథమిక విద్యాసంస్థలను ప్రభుత్వంవారు స్వాధీనము చేసుకునే ఉద్దేశ్యముతో ఉన్నందులకు ప్రభుత్వాన్ని నేను అభినందిస్తున్నాను. కాని యిదేమాదిరిగా రాష్ట్ర వ్యాప్తముగా అన్ని జిల్లాలలోనూ యీ పద్ధతిని అవలంబించవలసిందిగా 500 సంలకములు చేసిన పిటిషను వచ్చినది. అది మీ ద్వారా అందజేయగోరుతున్నాను.

MR. SPEAKER :—ఆ సంతకములు ఎందును గురించి ?

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA :—ఆ పద్ధతిని రాష్ట్ర వ్యాప్తముగా అన్ని జిల్లాలలోనూ అమలుజరుపమని విజ్ఞప్తి.

SRI S. BRAHMAYYA :—On a point of information, Sir,

ఏవైనా యిటువంటి పిటిషనులుగాని, మొమెరాండములుగాని వచ్చినట్లయితే అవి మంత్రిగారికి తీసుకొని వెళ్ళి యివ్వడం జరుగవలెనా ? లేకపోతే, యిక్కడ అసెంబ్లీలో సభ్యులు ఉపన్యాసముచేస్తూ, దానితోబాటు వాటిని అందజేస్తారా ?

MR. SPEAKER :—Subject matter ను explain చేస్తూ ఎసెంబ్లీలో ఆవిధంగా యివ్వవచ్చునని రూల్సులో ఉన్నది.

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA :—అధ్యక్షా, ఆ పిటిషను తమకు తరువాత అందజేస్తాను. కాని బ్రహ్మయ్యగారు చెప్పినదిచూస్తే యీ విషయములో యింకా అనుమానముగా ఉన్నట్లున్నది. ఒక్కసారి రూల్సు చదువుకుంటారనుకుంటాను. ఆ మాట అధ్యక్షులవారుకూడా చెప్పారు.

MR. SPEAKER :—210 ఏ రూలులో ఉన్నది.

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA :—ఈ తోజున తీసుకు వచ్చేటటువంటి బడ్జటులోని estimates ను చూస్తే, చాలా ఆశ్చర్యము చేస్తున్నది.

MR. SPEAKER :—Rule No. 210 (e) లో “ must not propose expenditure of public monies or the imposition of any charge taxed on public revenues.” అని వ్రాసి ఉన్నది. కొబట్టి ఆ limitation ఉన్నది.

24th March 1956]

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA :—ఉన్నదనుకోండి.
Implement చేయమని గట్టిగా అడిగితేగాని, అప్పీలుకు ఏమీ పని ఉండదు.

SRI S. BRAHMAIYA :—ఆ సంతకములన్నీ teachers చేసినవేనా, లేక పబ్లికులో నుంచి వచ్చినవా ?

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA :—బ్రహ్మయ్యగారు ఆ ప్రశ్నను అధ్యక్షులవారికే సరాసరిపేస్తే మంచిది. నేను తరువాత జవాబు చెబుతాను. గౌరవసభ్యులు నన్ను దైత్యుగా అడిగితే నేను సమాధానము చెప్పటానికి మనకు రూల్సులో ఏర్పాటులేదు. ఈ సంతకములు నిజముగా యిప్పుడు ఉద్యోగము చేస్తున్న teachers నే. బ్రహ్మయ్యగారికి యింకా అనుమానముగా ఉంటే, వాటిని గురించి refer చేసుకోవచ్చు.

ఇండాక రాజేశ్వరరావుగారు మాట్లాడుతూ ఒక విషయము చెప్పారు. దానిలో 1/3 additional budget గా తీసుకునివచ్చారు. అసలు Revised Budget ను తీసుకునివచ్చేటప్పుడు చాలా emergent గా ఉండే చిన్న మొత్తాల కొరకు తీసుకునివస్తారు. పెద్ద మొత్తాలకొరకు తీసుకునిరావడము న్యాయముకాదని రాష్ట్రపతిగారు కూడా చెప్పారు. ఇందులో కనబడేవిఅన్నీ “New Services” క్రింద నే కనబడుతున్నవి. ఇంత డబ్బు అయితే, అవి “New Services” క్రిందకు వస్తాయి అని ఎందులో define చేశారు? అసలు “New Services” అనేవి ఎప్పుడు వస్తాయి? ఒక ఉదాహరణ, నాగార్జునసాగర్ తీసుకుందాము. దానికి యిదివరకు ఒక account ఉన్నది. ఇరవైవేల రూపాయలు అదనముగా ఖర్చు చేస్తామని చెప్పి, దానిక్రింద ఇంకా “New Services” అని ప్రారంభించారు. “New Services” కు సంబంధించిన రూల్సును చదువుకుంటే దానికి అదనముగా చేయవలసిన పనిగాని, లేకపోతే ప్రమాదంవల్ల ఆటంకము కలిగితే, దానిని సర్దుబాటు చేసుకొనుటకు తప్ప, వేరే మొత్తాలను “New Services” క్రిందకు తీసుకుని రానక్కరలేదు, అని clear గా ఉన్నది. కాని ఇక్కడ “New Services” అని ఎందుకు తీసుకుని వచ్చారో నాకు అర్థము కావడములేదు. మనము ఈ accounts అన్నీ చూస్తే, ప్రతి దానిలోకూడా “New Services” అని ఉండనే ఉన్నది. ఈ విధముగా ప్రతి దానిలోనూ “New Services” అని వ్రాయడము యిది ఒక fashion వలె యీ term ను వాడుతున్నారా అన్నట్లున్నది. ఏవైనా లోపాలు ఉంటే, అవి సర్దుబాటు చేసుకోవటానికి తప్పించుకోవటానికి “New Services” విలుగా కనబడుతున్నది. ఆ విధముగా తప్పించుకోవటానికి యీ పద్ధతిని అవలంబించవద్దని

Sri Vavilala Gopalakrishnayya]

[24th March 1956]

అంటున్నాను. ప్రతి account లోనూ యిదివరకటికంటే పెద్ద మొత్తాలను పెట్టారు. గనుక అవి New Services అయినవి. మేము దానిని బడ్జటులో additional demands గా తీసుకొనివచ్చాము అని చెప్పటానికి ఆధారమైన వాదనగా వస్తుంది. అది సరియైన పద్ధతీకాదంటున్నాను. అందులో ఏదైనా “New Services” క్రిందకు తీసుకుని వచ్చినప్పుడు ప్రత్యేకంగా ప్రత్యేకంగా క్రొత్త services యేదైనా ఉంటే, వాటిని మాత్రమే తీసుకుని రావలసి ఉంటుందంటున్నాను.

రెండవది సామాన్యపు యక్కౌంటులోకూడా ఎప్పుడైనా తీసుకోవచ్చును. ఖర్చుకూడా కావచ్చును. అవి కొన్ని పెద్ద పెద్ద మొత్తాలే అయిఉండవచ్చును. కాని అసలు ప్రభుత్వమునకు చెల్లించవలసిన ఋణము ఏదిఅయితే ఉన్నదో, ఆ ఋణమును additional grant క్రిందకు తీసుకొనిరావడం అన్నిటికంటే ఆశ్చర్యంగా ఉన్నది. అది ఒక రూపాయకొడు, రెండు రూపాయలుకొడు. చిన్న మొత్తము కూడకొడు. తొమ్మిది కోట్ల రూపాయలు Charged item క్రింద తీసుకొనివచ్చామంటే, అది చిన్న మొత్తమా? అంత పెద్దసామ్యము Charged item క్రిందకు తీసుకొని రావడానికి యంతవరకు దాని సంగతి మరచిపోయినారా? మనము వాళ్లకు చెల్లించవలసిన సామ్యంతా మరచిపోయామనుకున్నారా? మరచిపోయినా మనుకుంటే, ఎక్కంటు పారబాటు అయినట్లే. కొబ్బరి దాని సంగతి మరచిపోయినాము అని అనరు. ఎప్పుడైనా తీసుకోవచ్చును గనుక పెట్టవచ్చుననుకున్నారు. ఇవిగాక యింకా యితర details ను గురించి మాట్లాడతాను.

తరువాత Forest Departmentలో ఖర్చు అడనముగా తీసుకుని వచ్చామన్నారు. ఎందుకు తీసుకొనివచ్చారు అని అలోచిస్తే, District Manuals తయారు చేయటానికి Additional Conservators ను పేయటానికి అన్నారు. అలాంటప్పుడు, యీ రోజున అసలు ఎంతమంది Conservators ఉన్నారు? వారిని తీసుకొని వచ్చినప్పుడు ఎంత ఖర్చు అవుతుంది? Manuals తయారుచేసే విషయములో నేను ప్రభుత్వంతో ఏకీభవిస్తున్నాను. ఈ రోజున చూస్తే Revenue Board లో ఒక్క Manual యేకొడు, యింకా దేనికికూడ లేదా. అందువల్ల అది తయారు చేయటానికి వెంటనే Conservators ను పేయడము చాలా అవసరము. ఇప్పుడు ఒక విషయము తెలుస్తున్నది. ఒక Conservator సెలవులో వెళ్ళారట. ఇంకొరిని ప్రత్యేకంగా యింకొకపనికి వేకారట. అందువల్ల మొత్తము Conservatorsను వేరే వేరే పనులకు వేస్తే యీ పనులు చేయటానికి ఎవరూకూడ లేరుండా పోయారు. ~~అందువల్ల~~ అందువల్ల మాత్రమే Conservators ఎవరూకూడలేరని తెలుస్తున్నది.

24th March 1956]

[Sri Vavilala Gopalakrishnayya

ఈ విధముగా చేసేటట్లయితే administration చెబుతుంటుంది. అది సబబుగా నడిపించటానికి ప్రయత్నముచేయండి అంటున్నాను.

Sterling నిలవలలో నుంచి మనము కొంత amount adjust చేయ వలసి వస్తుంది గనుక మొత్తము Superannuation amount ను ఒక్క సారే మొత్తము అంతా కడుతున్నామంటున్నారు. నాకు జ్ఞాపకము ఉన్నంత వరకు చెబుతున్నాను. నాభావములో తప్పుఉంటే నన్ను correct చేయమని ఆర్థిక మంత్రిగారిని కోరుతున్నాను. 1947 సంవత్సరము 15 వ తేదీన బ్రిటిషువారి నుంచి మనము విడిపోయినప్పుడు బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య ఉద్యోగస్థులు యిక్కడ ఎంత మంది ఉన్నారో వారికి services క్రిందగాని, పెన్షను క్రిందగాని ఎంత డబ్బు అవుతుందో, ఆ డబ్బు అంతాగూడ రెక్కుకట్టి ఒక దమ్మిడీకూడ అదనముగా చెల్లించవలసిన అవసరము లేకుండా మొత్తము రెక్కుకట్టి యిచ్చామని Central Governmentవారు publish చేసిన White Paperలో sterling balancesను గురించి వ్రాసినదానిలో clear గా ఉన్నది. కాని యీ రోజున చూస్తే అది superannuation amount కానివ్వండి, లేకపోతే commutation amount కానివ్వండి, యీ విషయము మరల ఎందుకు వచ్చింది? దానినిగురించి clarify చేయవలసిందిగా కోరుతున్నాను. అది correct అయితే, యిప్పుడు పొరబాటుగా తెచ్చారని చెప్పవలసివుంటుంది. లేకపోతే, యిది ఏ position లో ఉన్నదో తెలియజేయగోరూను.

మూడవ విషయం. ఉద్యోగస్థుల జీతాలలో చాలా తేడాలు ఉంటున్నవి. మనము మద్రాసు గవర్నమెంటు నుంచి విడిపోయినప్పుడు ఇక్కడ మన గవర్నమెంటులో పనిచేయటానికి వచ్చినవారికి యిచ్చిన మొత్తములలో కొన్ని పొరపాట్లు ఉన్నవి. కొంతసామ్య అదనముగా ఖర్చు అయినది. ఈ అదనపు ఖర్చులు “New Services” క్రిందనో మరి యింకొక దానిక్రిందనో కనబర్చబడినవి. అందువల్ల assets and liabilities విషయములో మన ఆంధ్రగవర్నమెంటుకు వచ్చే మొత్తముకంటే, యీ ఖర్చులే ఎక్కువగా అయ్యేటట్లు కనిపిస్తున్నది. ఈరోజున నిజంగా రెక్కుచూస్తే ఎంత తేడావుంటుందో గూడ తేలుతుంది. ఈ తేడా Miscellaneous క్రింద ఖర్చుచేస్తున్నట్లు చెప్పారు. మనము ఉమ్మడి మద్రాసురాష్ట్రమునుంచి విడిపోయినప్పుడు యిప్పటికి రెండుసంవత్సరములు దాటి పోయింది. మూడవసంవత్సరములోగూడ ప్రవేశించాము. కొద్దికాలంలో వికలాంధ్రకు పోబోతున్నాము. మద్రాసు ప్రభుత్వమునుంచి వచ్చినతరువాత, వారికి మనకు ఉన్న assets and liabilities ఏమిటో, యీనాటివరకూ నా ఫరిష్కారము చేశారా? అని తేల్చుకోకపోతే, మరల వికలాంధ్రకు వెళ్ళినప్పుడు

Sri Vavilala Gopalakrishnayya]

[24th March 1956]

మరాట్వాది, కర్నాటకమున assets and liabilities వచ్చి మన ప్రభుత్వం నెత్తిన పడడములేదా? ఇప్పుడు అవి తేల్చకపోతే, అవి అన్ని ఆనామతులకెల్లగా నిలిచిపోయి, చివరకు మన గవర్నమెంటుయొక్క position ఏ స్థితిలో ఉన్నదో అంతులేకుండా అగమ్యగోచరములో పడుతుంది కాబట్టి, అవి యిప్పుడే తేల్చమని అంటున్నాను. అవి తేల్చకుండా ఆలశ్యముచేస్తే, ముందుముందు ప్రభుత్వముయొక్క పరిస్థితి చిక్కులోకి పడిపోతుందని హెచ్చరిస్తున్నాను. ఈ assets and liabilities కు సంబంధించిన accounts ను Accountant General తయారు చేస్తాడో, లేకపోతే Auditor-General తయారుచేస్తాడో, అవి ముందు తయారు చేయించాలంటున్నాను. ఈవిషయము గురించి మేము శాసనసభ సమావేశము అయినప్పుడల్లా అడుగుతూనే ఉన్నాము. కాని ప్రభుత్వము దానికి సమాధానము చెప్పకుండా evade చేస్తూవస్తున్నారు. దీనికి కారణము యేమిటో చెప్పవలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వముపై ఉన్నదని తెలియదా? సమాధానము చెప్పటానికి ప్రభుత్వము evade చేస్తున్నదని నేను అంటూంటే, ప్రభుత్వము ఉద్దేశ పూర్వకముగా evade చేస్తున్నదని నేను అనడముకాదు. అందులో ఏదైనా ఇబ్బంది ఉండవచ్చు. అంటే, ఆ ఇబ్బంది యేమిటో చెప్పండి. అలాంటి ఇబ్బంది ఉంటే, మనకు దానివల్ల నష్టము వస్తున్నది గదా! కాబట్టి ఈ assets and liabilities త్వరలో తయారుచేయించి శాసనసభ ఎదుట పెట్టవలసిందిగా కోరుతున్నాను.

తరువాత Broadcasting ను గురించి యందులో కొంత amount ను చూపించారు. మనకు ఆంధ్రరాష్ట్రము రావడమేకాకుండా, విశాలాంధ్రమూడా వచ్చింది. అది వచ్చిందని హైదరాబాదురాష్ట్రములో వున్న ఆంధ్రులే కాకుండా, యితర రాష్ట్రములలో వున్న ఆంధ్రులూకూడ ఎంతో ఆనందిస్తున్నారు. కారణమేమిటంటే, మన ఆంధ్రసంస్కృతిని నిలద్రొక్కక్కోడానికి అవకాశము కలిగిందని సంబరపడుతున్నారు. Broadcasting చేసే పద్ధతిచూస్తే. ఒక్క బెజవాడ-సెంటరులోనే తెలుగుభాష నడుస్తున్నది. తక్కిన సెంటర్లలో నడవడములేదు. మనకు యిక్కడ కర్నూలుకే రావడములేదు. వినబడదు. ఇప్పుడు యీ broadcasting ను విస్తరింపజేయబోతున్నారు. ఇతర రాష్ట్రములలోగాని, విదేశాలలోగాని ఉండే ఆంధ్రులయొక్క మనవి యేమిటంటే, మన తెలుగుభాష, అక్కడ వారికిగూడా వినబడాలని అంటున్నారు. వారికి వినబడేటట్లుగా చేయటానికి ఈ broadcasting ను 70 K.V capacity తో ఏర్పాటుచేస్తే, చాలా బాగాఉంటుంది. ఆంధ్రులు ఎక్కడ ఉన్నానో, వారి ఆంధరికి వినిపిస్తుంది. అవిధంగా చేయమని ఖదేశ ఆంధ్రసోదరులు

24th March 1956]

[Sri Vavilala Gopalakrishnayya

కోరుతున్నారు. ఈ విషయములో మనము కేంద్రప్రభుత్వాన్ని ఒత్తిడిచేయవలసిందిగా మిత్రులు చాలామంది కోరుతున్నారు. కొత్తగాపెట్టే broadcasting centres లో ఆవిధముగా ఏర్పాటుచేస్తే, ఆంధ్రులందరు, తెనుగుభాషను దగ్గరకు తెచ్చుకున్నట్లుగా తలచి, సంతోషిస్తారు. కొత్త centres తయారయ్యేలోగా, యిప్పుడు ఉన్న centres లోనైనా 70 K. V. capacity తో broadcasting చేయిస్తే, ఆంధ్రులకు ఎక్కువ programmes రావటానికి అవకాశము కలుగుతుంది. ఆ అవకాశము కలుగజేయవని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను.

Administration విషయము ఉన్నది. ఇది యిప్పటికే చాలా heavy load తో నడుపబడుతున్నది. దీనిని తగ్గించాల్సి వున్నది. ఈ విషయము ప్రతిసారి కాసనసభ సమావేశమయినప్పుడు చెబుతూనే ఉన్నాము. Administration లో పెద్ద అధికారులు ఎక్కువైనారు. చిన్న అధికారులు తగ్గిపోయారు. గ్రామాధికారులయొక్క బాధ్యతలుచూస్తే అంతులేకుండా పెంచారు. కాని వారికియిచ్చే జీతాలూచూస్తే, అందులో పెంపుదల జరుగలేదు. బాధ్యతలు పెంచి నప్పుడు, జీతాలు, భత్యములు పెంచాలిగాదా! అది ఎందుకు చేయలేదు? పైగా వారిపై పెత్తనంచేయటానికి అధికారులు పెరిగారు. ఇదే పరిస్థితి తాలూకా ఆఫీసులలో వున్నది. తాలూకా ఆఫీసులలో పనిచేసేసిబ్బందికి సౌకర్యాలు తక్కువగా ఉన్నవి. బాధ్యతలు పెంచారు. ఈవిధముగావుంటే, సిబ్బందిలో efficiency ఉండాలంటే, ఎట్లా ఉంటుంది? సౌకర్యాలు లేనప్పుడు efficient work నడవనే నడవదు. ప్రభుత్వముయొక్క కార్యక్రమము efficient గా, నిర్వహించబడాలంటే, తాలూకా ఆఫీసు సిబ్బందికి గాని, గ్రామాధికార్లకు, సౌకర్యము, సౌకర్యాలు పెంచబడుతున్నాను. సౌకర్యాలు పెంచితే, దానికి తగిన ప్రతిఫలము దానివెంట ఉండనే ఉంటుంది. ఇక జిల్లా పరిపాలన చూస్తే, జిల్లాలలో కలెక్టర్ల సర్వాధికారులుగా ఉంటున్నారు. గవర్నరుకూడ అంత అధికారము చలాయించడు. గవర్నరుకులేని powers కూడా కలెక్టరుకు ఇచ్చారు. Constitutional గా అంత power కలెక్టరుకు లేకపోయిననూ, జిల్లాలో executive authority అంతా కలెక్టరిదే. ఈనాడు మనము ఏర్పరచుకున్న democratic set up కు తగిన ప్రాతిపదికనువేయాలని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను.

ఇంకను జిల్లాబోర్డులు, ప్లానింగు, యితర శలహాసంఘాలుఉన్నవి. వీటి అన్నింటినీచేర్చి జిల్లాకు ఒకటే శలహాసంఘముగాచేసి, జిల్లాపరిపాలన జరగటానికి యీ సంఘానికి కలెక్టరును కార్యదర్శిగాను, Executive Head గాను ఏర్పాటు చేయాలి. ఇకపోతే పరిపాలన నిర్వహణకు పోలీసీలను decide చేయటానికి కాస్త

Sri Vavilala Gopalakrishnayya]

[24th March 1956]

సభ్యులకు అధికారమివ్వాలి. ఆ విధముగాచేస్తే, యీ democratic set-up లో అన్ని levels లోనూ న్యాయముగా పరిపాలన సాగటానికి అనువుగా ఉంటుందంటున్నాను. ఇలాంటిపద్ధతిని జిల్లాపరిపాలనలో ఏర్పాటుచేస్తే ప్రభుత్వము మీదకు ఒత్తిడిరాకుండా చిన్న చిన్న సమస్యలుఅన్ని జిల్లాలోనే పరిష్కరింపజేయవచ్చు.

దేశములో యీనాడు తిండిపదార్థాలకు విపరీతముగా ధరలు పెరిగిపోతున్నవి. ధరలు పెరిగినప్పుడు ఉద్యోగములలో నుండేవారు ఎదో విధముగా అవి కొనుక్కుని జీవించవచ్చునేమోగాని, నిరుద్యోగులుగా ఉండేవారి పరిస్థితి యేమవుతుందో ఆలోచించమంటున్నాను. ఉద్యోగములో ఉండేవారు వారికి వచ్చే నెలజీతములో చాలినా, చాలకపోయినా, కొంతకష్టముతోనైనా కొనుక్కుని జీవించగలుగుతారు. నిరుద్యోగులకు యింత విపరీతధరలుపెట్టి కొనుక్కునటానికి డబ్బు ఎక్కడినుంచినస్తుంది? ప్రగడకోట మ్యూగారుగూడ ధాన్యమునకు ధరలు పెరిగిపోతున్నవని చెప్పారు. ధర పెరిగింది ఒక్క ధాన్యమునకేకాదు. ఇతర ఆహారపదార్థాలకుగూడ ధరలు పెరిగినవి. ప్రభుత్వమువద్ద ధాన్యమునకు reserves ఉన్నాయంటున్నారు. ధాన్యము నిలవలు రాష్ట్రప్రభుత్వమువద్దలేవు. అవి కేంద్రప్రభుత్వమువద్ద ఎంతవరకు నిలవజేయబడిఉన్నవో తెలియదు. ఇతర రాష్ట్రాల వారుగూడ నిలవజేసియున్నట్లు తెలుస్తున్నది. అట్లాఅయితే మన ప్రభుత్వంకూడ, అదేపద్ధతిని ఆవలించించి, ధాన్యపుధరలు పెరగకుండాచేసి, consumer interests ను కాపాడటానికి ప్రభుత్వము దృష్టిలోపెట్టుకొని తగినచర్యలు తీసుకోవలసిన తరుణము యిప్పుడు వీరృజ్ఞది. కేంద్రప్రభుత్వము ఎంతవరకు సహాయపడగలదో తెలియదుగాని, రాష్ట్రప్రభుత్వమే, ధాన్యమును నిలవజేయాలని అంటున్నాను. వీది ఎట్లయిననూ రాష్ట్రప్రభుత్వము యీ విషయములో ఒక సక్రమమైన పద్ధతిని ఆవలంబించమని కోరుతున్నాను.

పోలీసుల విషయములోచూస్తే, Constitutional గా Changes, వచ్చాయి. ఆ మార్పుల ప్రకారము వారికి యివ్వవలసిన ఉత్తరవులు మేము యిక్కడ ప్రభుత్వమువారే యిస్తున్నామని చెప్పారు. అందుకు చాలా సంతోషమేకాని, ఉత్తరవులు యివ్వడములో యిక్కడ కర్నూలు హెడ్ క్వార్టర్స్ కు తెప్పించి యిక్కడినుంచి సుప్లయచేసేబదులు, యీ ఉత్తరవులు అక్కడ జిల్లాకేంద్రములలోనే యిస్తేమింది అలక్ష్యమునకు దోహదమివ్వకుండాపోతుంది. ఆ విధముగా చేయాలంటే జిల్లాకేంద్రములలో typewriters ను సప్లయచేయవలసిఉంటుంది. ఇందుకు నిలుకొడవమూడేదే సమస్య బయలుదేరింది. (Interruption) జిలాల

24th March 1956]

[Sri Vavilala Gopalakrishnayya

లోనే యిచ్చేటట్లు ఏర్పాటుచేశామని మంత్రిగారు అంటున్నారు. కాని నాకు తెలిసి నంతమటుకు మా జిల్లాలో మాత్రము అలాంటి సౌకర్యము ఏర్పడలేదు రాష్ట్ర ప్రభుత్వము యికమీదట చేయబోతారేమో నాకు తెలియదు.

P. W. D. లో ప్రమోషన్సు విషయములో ఒక విషయము మనవి చేయదలచాను. ఇంతకుముందు ఉద్యోగస్థులకు జీతాలురాలేదా అని ముఖ్యమంత్రి గారు అన్నారు. జీతాలురానిది అందరికీకాదు. డిపార్టుమెంటులో ఎవరినైతే promote చేశారో, వారు యంతకుముందు Supervisors గాఉండి. యిప్పుడు Assitant Engineers గా ప్రమోటుచేయబడితే, ఆ promotions ను మేము అంగీకరించము అని ప్రభుత్వం అంటున్నది. ఆవి యంతవరకు accept చేయలేదు కాబట్టి, ఆ promotions అన్నీ withhold చేశామని చెప్పారు. ఈ ప్రమోషన్సు ఎవరుచేశారో ప్రభుత్వానికి తెలియకపోలేదు. ఈ విషయమునేనే స్పష్టము చేస్తున్నాను. ఈ ప్రమోషన్సుచేసింది మన ప్రభుత్వంలోఉన్న చీఫ్ యింజనీయరే, ఆ చేయడములోకూడా ఆయన కుమారునికో, అల్లునికో అవతల 'కాల్టాక్సు'లో ఉద్యోగము యిస్తామనిఅంటే, యిక్కడ కాల్టాక్సులో సంధించినవారికి ప్రమోటుచేస్తూ గ్రేడుయిచ్చారు. ఈ విధముగా చేయడమువల్ల తక్కిన SENIOR ఉద్యోగస్థులకు అన్యాయము జరిగింది. ఒక ఉద్యోగి విషయంలో ఇదియేమి అన్యాయము? నిజముగా efficiency ఉన్నప్పుడు, కొందరికి Grade యివ్వడము అవసరమే! కాని efficiency కొరకు కాకుండా మరొకచోట ఉద్యోగములో Grade సంపాదించటానికి out of the way గావెళ్ళి ప్రమోషన్సుయిచ్చినందుకు సెక్రటరీఅడ్డుపెట్టారు. అట్లా అడ్డుపెట్టినందులకు సెక్రటరీని అభినందించవలసినదే. ప్రభుత్వమువిడిచి ఆయన బైటికి పోతున్నప్పుడు, ఆయనయొక్క సర్వీసును terminate చేసి పంపివేసినట్లయితే, యిది యితం ఉద్యోగస్థులకుగూడ గుణపాఠముగా ఉండేది. కాని అట్లాచేయలేదు.

MR. SPEAKER.—Mr. Pillalamarri Venkateswarlu suggested to me that out motions will not be moved and we can continue the general discussion on 26th at the end of which the Hon. Leader of the House will give final reply. And I will put all Demands one after another. If it is the pleasure of the House, we will adopt that procedure.

SRI R. B. RAMAKRISHNA RAJU :—I have no objection, Sir.

SRI P. SUNDARAYYA :—We have no objection, Sir.

[24th March 1956]

THE HON DR. B GOPALA REDDI :—That means that at the end of the debate, all the Demands will be guillotined and passed.

MR. SPEAKER :—Yes.

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA :—తరువాత Local Development Works Grant అనేది ఉన్నది. ఇది యాబడ్డటలోనిది కాబట్టి యావిషయము యిప్పుడు మనవిచేస్తున్నాను. దీనిక్రింద allot చేసినటువంటి మొత్తము చూస్తే, యీ works రాష్ట్రములోగాని, దేశములోగాని ఎన్నడూ జరిగినంత త్వరగా చాలా ప్రజాఉత్సాహముతో స్థానికాభివృద్ధి ప్రజాశాఖలు అమలు జరుగుతున్నవి. మనమందరము కూడ గర్వింపదగ్గ విషయమే. ఇందుకు ప్రభుత్వాన్ని ఆభివందించక తప్పదు. కాని యిందులో administrative difficulty ఒకటి వచ్చింది. పని ఉండడమవల్ల Overseers ను supervisors ను కొంతమందిని మాత్రమే appoint చేశారు. కాని works చూస్తే, చాలా ఉన్నది. ఈ పనులన్నీ terminate అయ్యేసమయము బహుశా యీ నెలొఖరుకు వస్తుంది. అవి అన్నీ supervise చేయాలంటే supervisory staff చాలా తక్కువగా ఉన్నది. అందువల్ల clerical staff చాలా తక్కువగా ఉండినందువల్ల చిక్కు వచ్చింది. కాబట్టి వీరిందరికి యీ నెలొఖరులోగానే డబ్బుయిచ్చే ఏర్పాటుచేస్తే, ప్రభుత్వానికి ఎంతో కలిసివస్తుంది. లేకపోతే ముందుసంవత్సరము 80 లక్షలు allotment ఉన్నది గనుక దానిలో యొఖర్ను కలిపితే మనకు డబ్బు తగ్గిపోతుంది. ప్రమాదము, నష్టము ఏర్పడుతుంది. అందువల్ల అడబ్బు ఈనెలలో వచ్చేటట్లు చేసినట్లయితే, మనకు spill over లో చాలా తక్కువఖర్చు ఉంటుంది. Central Government నుంచి తీసుకువచ్చిన grant లో మనము ఎక్కువ వాడుకోడానికి వీలుంటుంది. అందువల్ల మన అభివృద్ధిప్రణాళికలలో ప్రజలను ముందుకు తీసుకొని వచ్చినట్లు అవుతుంది. అందువల్ల ఈ మొత్తాన్ని సరిచేయమని నేను మనవి చేస్తున్నాను. తరువాత ఇంకొక విషయము చెప్పి ముగిస్తాను. సభ్యులు ప్రభుత్వానికి వ్రాసే ఉత్తరములకు జవాబు పెచ్చే విధానము గురించి ఆలోచించకపోతే, వ్రాసిన ఉత్తరాలన్నీ వృధా అయిపోతాయి. నేను ఈ సందర్భంలో ఒక ఉదాహరణ చెప్పతాను. మా ఉల్లో ఒక చిన్న Women's Co-operative Society ఉన్నది. జానికి grant ఏమీ ఇవ్వరు. ఎన్నిసార్లు వ్రాసినా జవాబు రాదు. నేనైనా వ్రాస్తే జవాబు వస్తుందేమోనని నన్ను ఉత్తరం వ్రాయమన్నారట. ~~నేను వ్రాస్తే జవాబు వస్తుందేమోనని నన్ను ఉత్తరం వ్రాయమన్నారట.~~ నేను వ్రాస్తే జవాబు వస్తుందేమోనని నన్ను ఉత్తరం వ్రాయమన్నారట.

24th March 1956]

[Sri Vavilala Gopalakrishnayya

ఉత్తరము మాకు చేరింది అని జవాబు వచ్చింది. వచ్చినటువంటి జవాబు అది. నా ఉత్తరం చేరిందని చెప్పడానికి కూడ ఒక సంవత్సరం పట్టింది. అంతమట్టుకైనా బదులు ఇచ్చినందుకు ప్రభుత్వాన్ని అభినందించవలసియున్నది.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI.—ఇంతకూ grant ఏమైనా వచ్చిందా !

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA :—అసలు మేము సంతోషించింది జవాబు వచ్చినందుకే. జవాబు వస్తే చాలనుకొంటిమి. అందువల్ల ఈవిధంగా నడిపితే, administration జరుగుతుంది అని చెప్పుతున్నాను.

*SRI S VEMAYYA :—అధ్యక్షా, మొట్టమొదట, ఈ supplementary demands ను ప్రభుత్వానికి మంజూరుచేయడానికి నేను ఒప్పుకోవడంలేదు. ఎందువల్లనంటే, ఈ విధంగా Legislature యొక్క sanction లేకుండా ఎంత మాత్రము ఖర్చుపెట్టడానికి వీలులేదని audit reports లో చెప్పుతున్నప్పటికినీ. ఈ సభలోకూడ ఈ విషయాన్ని మేము పదేపదే చెప్పుతున్నప్పటికినీ, ఈవిధంగా ఇంత ఖర్చుపెట్టాము, ఇది pass చేయండి అని ఈ supplementary demands తీసుకురావడం ఏమాత్రం సబబుగాలేదు అని మనవిచేస్తున్నాను.

తరువాత, ముఖ్యంగా N. G. Os గురించి కొన్నివిషయాలు ప్రభుత్వదృష్టికి తీసుకొని వస్తున్నాను. ఈ ఉదయం, ప్రశ్నల సందర్భంలో, ఒకప్రశ్న చాలాదూరం తీసింది. దీన్నిగురించి ముఖ్యమంత్రిగారికి ఒక మూచనచేస్తున్నాను. ప్రతి department లోనూ, ఇలాంటి irregularities, promotions విషయంలోగాని, service commissionకు సంబంధించిన విషయాలలోగాని, ఇతర విషయాలలోగాని, ఏమేమి irregularities జరుగుతున్నాయో అవన్నీ పరిశీలించి check చేయడానికి, ఒక నిష్పాక్షికమైన ఉద్యోగిని ప్రత్యేకంగా నియమించి ఒక్కొక్క డిపార్టుమెంటులో ఒక్కొక్కవారమురోజులు check చేయవలసిందిగా ఏర్పాటుచేస్తే బాగుంటుంది. ఇప్పుడు మనందరికీ తెలిసినట్లు P. W. D. లో అనేక అక్రమాలు జరుగుతున్నాయి. అట్లాగ ఇతర departments లో కూడ ఏవేవో irregularities ఉండవచ్చు. కనుక ఏయే department లో ఏయే irregularities ఉన్నాయో విచారించడానికిగాను ఒక వుద్యోగిని నియమించవలసిందని మూచిస్తున్నాను. ఈ విధంగా చేసేదానికి ప్రభుత్వము సిద్ధంగా ఉన్నదా? అని నేను అడుగుతున్నాను. ఉన్నట్లయితే, ఇటువంటి irregularities అన్నీ వారి దృష్టికి తీసుకువచ్చేదానికి వీలవుతుంది, ఒక ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పకూ, అటువంటిదేమి

Sri S. Vemayya]

[24th March 1956]

జరగలేదని ముఖ్యమంత్రిగారు చెప్పారు. ఆ సమాధానము చాలా incorrect అని చెప్పాడున్నాను. ఇది బాధ్యతవహించే చెప్పాడున్నారా అని అడుగుతున్నాను? ఏదైనా ఒక విషయము ప్రభుత్వదృష్టికి తెచ్చినప్పుడు, ఆ information ఎవరు ఇచ్చారు అని, ఇచ్చినవారిమీద charges frame చేసేదానికంటే, దీనికి ఎవరు responsible, ఏ విధంగా ఈ irregularity జరిగింది అనేది తెలుసుకోవాలి అని చెప్పాడున్నాను. ఇక్కడ service rules మొదలైనవి వున్నాయి. అన్నీ చూస్తూఉంటాము. మీకు ఎట్లా తెలుసును అంటే, ఈ service rules మొదలైనవి library లో చదువుకొంటూ ఉంటాము. లేక వేరేవిధముగా తెలుసుకోవచ్చు. వారి తల్లిదండ్రులు చెప్పవచ్చు. లేక ఎవరో మాట్లాడుతూవుంటే వివరాలు వచ్చు. ఈ కాలములో గోడకుకూడ చెవులు వుంటాయని ఎవరికైనా తెలియదా? కనుక మాకు ఏదోవిధముగా తెలిసి అది మీదృష్టికి తీసుకువచ్చినప్పుడు, ఉద్యోగస్థులమీద మీరు కోపపడి, మీరు leak out చేశారు, మీమీద charges frame చేస్తామని వారిని అనడం సబబుకాదు. ఇది నిజంగా జరిగిందా, లేదా అని దర్యాప్తు చేసి, ఎవరికి అన్యాయం జరిగిందో చూచి వారికి న్యాయం కలిగించవలసి యుంటుంది. కనుక ప్రతి department లోను ఏదో irregularities ఉన్నాయో తెలుసుకొని అవిసరిదిద్దడానికిగాను వెంటనే ఒక ఉద్యోగిని నియమించి, ఒక్కొక్క department లో ఒక్కొక్క వారసుకోజాలు దర్యాప్తు చేయించేట్లు చేయవలసిన ముఖ్యమంత్రిగారికి మనవిచేస్తున్నాను. తరువాత ఈ bureaucratic officialdom అని అందరిమీద ఒక blame వేయడం అనేదానితో నేను అంగీకరించలేకుండా ఉన్నాను. అందరి వుద్యోగస్థులు చెడ్డగా వుంటారని, corrupt గా వుంటారనేది నేనుమాత్రము ఒప్పుకోను. అనేకమంది ఉద్యోగస్థులు న్యాయంగాను, సత్ప్రవర్తనతోను బాగా వుద్యోగము చేయవలెనని, ప్రజలకు బాగా సేవచేయవలసని పనిచేస్తున్నారు. అందరు ఈ విధంగానే ఉంటే బాగుండును. కాని అనేకమందిలో లోపము వున్నది. దానిమీద check లేకుండాపోతున్నదానికి నేను విచారిస్తున్నాను. పోతే, ఈ వుద్యోగస్థులక్రింద expenditure ఎక్కువగా జరుగుతున్నది. ముఖ్యంగా gazetted staff ను అన్ని departments లోను అమితంగా పెంచుకుంటున్నారు. Non-gazetted ఉద్యోగస్థులుమాత్రము చాలా తక్కువగా వుంటున్నారు. ఇక ఈ ఆఫీసులలో పనిచూచుకొన్నట్లయితే, క్రింద తాదాకా ఆఫీసులో చాలా పనివుంటుంది. కలెక్టరు ఆఫీసులో అంతకంటే కొంచెము తక్కువగా ఉంటుంది. Heads of Departments యొక్క ఆఫీసులలో ఇంకా తక్కువగా వుంటుంది. Secretariat లో ఇంకా light గా ఉంటుంది. అనేకమంది పనిలేకుండా తిరుగుతూ ఉంటారు. కొందరుగూ, పనులు

24th March 1956]

[Sri S. Vemayya

ఎక్కువగా కష్టపడి పనిచేస్తారు. Office hours లోనే కాకుండా, తక్కినప్పుడు కూడ, holidays లోకూడ పనిచేస్తూవుంటారు. కనుక ఏ ఆఫీసులో ఎంత work ఉన్నది? distribution సరిగా ఉన్నదా లేదా? ఏదో department లో wastage జరుగుతున్నది, ఏదోచోట్ల ఎక్కువ కష్టంగా వున్నది, ఇదంతా విచారించవలసిన అవసరమున్నది. మన రాష్ట్రంలో 70 వేలమంది N.G.Os ఉన్నారు. ఈ 70 వేలమందిలో ముఖ్యంగా attenders, peons మొదలగు చిన్నచిన్న ఉద్యోగస్తులు చాలామంది ఉన్నారు. దాదాపు 54 వేలకు పైగా ఈ చిన్న ఉద్యోగస్తులు ఉన్నారు. వాళ్లమాత్రము ఎక్కువగా రాత్రి పగలు పనిచేస్తున్నారు. ఆఫీసు time అనేది లేకుండా వాళ్లజీతాలు గురించి పడే పడే చెప్పినకూడ దిక్కులేదు వాళ్లు బయటికిపోలే, వాళ్ళకు ఇచ్చేటటువంటి బత్తా ఒకపూట భోజనానికికూడ సరిపోదు. కనుక వాళ్లకు కనీసం భోజనానికైనా సరి పోయేటట్లు వాళ్లబత్తాలు పెంచాలని నేను మనవిచేస్తున్నాను. ఉద్యోగస్తుల transfers విషయమై మన ముఖ్యమంత్రిగారు జవాబుచెప్పతూ, Statewide transfers లేకుండా చేస్తామని చెప్పారు. Gazetted officers ను ఎక్కడ transfer చేసినా పరివారేదుగాని, N.G.Os. గా ఉండేవారిని, Health Inspectors, Co-operative Inspectors ఇటువంటివారిని దూరము transfer చేయకుండా దగ్గర దగ్గరనే వేసేటట్లు ఉత్తరువులుచేసి వెంటనే దానిని అమలు జరుపవలెనని మనవి చేస్తున్నాను.

లోగడ బడ్జెట్ సమావేశములో ముఖ్యమంత్రిగారు peons మొదలైనవారిని regularise చేసే విషయములో తప్పకుండా regularise చేస్తామని assurance ఇచ్చారు. నాకు తెలిసినట్టి Revenue department లో అనేకమంది 10, 15 సంవత్సరములనుంచి పనిచేస్తూ ఇప్పటివరకుకూడ temporary గానే ఉండిపోతున్నారు. అయితే Police department లో, Special Armed Police, Constables వేలకొలది సంఖ్యలలో temporary గా ఉంటున్నారు. అదే విధముగా కొన్ని Departments temporary గా వస్తున్నాయి. అందరినీ permanent చేయమని చెప్పడం సబబుకాదు. కొని అవసరమైన దానికి Department లో భాయపర్చవలెను. Work charge departments ఉన్నాయి. High ways maistries ఉన్నారు. High ways coolies ఉన్నారు. అట్లాగే Electricity department ను పెంచుకొంటూ పోతున్నాము. కొని ఈ ఉద్యోగస్తులను, nominal muster roll క్రిందనే temporary గా చూపుతున్నారు.

Sri S. Vemayya]

[24th March 1956]

కొబట్టి కొంతమందినైనా, అవసరమైనటువంటి staff ను ఇప్పటికై నాగర regularise చేసేదానికి పూనుకోవలెనని మనవిచేస్తున్నాను.

ఇక, చిన్ని ఉద్యోగస్థులకు జీతాలు increase చేసే విషయమలో, ఇన్నివేల మంది ఉద్యోగస్థులున్నారు, ఇది ఎట్లు సాధ్యమవుతుందని అనవచ్చు. ఇప్పడ చిన్న ఉద్యోగస్థులలో, ఎక్కువ responsible గా పనిచేసేవాళ్ళలో, ఈ గ్రామాధికారులు, రైత్వారి గ్రామాలలో ఉన్నటువంటివారు 29 వేలదాకాను Proprietary గ్రామాలలో ఉన్నవారు 20 వేలదాకా ఉన్నారు. Agency లో 4 వందలవరకు ఉన్నారు వీరికి వంశ పారంపర్యంగా ఈ ఉద్యోగము ఇచ్చేటటువంటి పద్ధతిని abolish చేసి, కొన్ని కొన్ని గ్రామాలు ఒక group గాచేసి, వీరిజీతాలు పెంచి నట్లయితే ప్రభుత్వానికి నష్టము ఎంతమాత్రము ఉండదని మనవిచేస్తున్నాను. ఇప్పుడు Revenue లో ప్రతిగ్రామములోను చాలా leakage జరుగుతూఉంది. ఈ గ్రామాధికారులు పట్టుపట్టి పనిచేసినట్లయితే, వాళ్ళకు సరిపోయేటటువంటి జీతాలు ఇవ్వడానికి పిలువుతుంది. కనుక వెంటనే ఈ పద్ధతిని అమలుజరిపి, ఈ గ్రామాధికారులను N. G. O. లకు సమానంగా చేయవలెనని మనవి చేస్తున్నాను.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—ఒక సంవత్సరం ఆ leakage లేకుండా చేయమనండి, వచ్చేసంవత్సరంనుంచి వారి జీతాలు ఎక్కువ చేస్తాము.

SRI. S. VEMAYYA :—మీరు ఆ విధంగా, ఈ ఉద్యోగాలకు వంశ పారంపర్య హక్కును తీసివేస్తామని, ఈ ఉద్యోగాలని regularise చేసి N. G. Os. మాదిరిగా చేస్తామని గనుక ఒక నిర్ణయమైన circular పంపించినట్లయితే, అన్ని చోట్ల గాకపోయినా, కొన్ని చోట్లయినా మీకు చుక్కని లెక్కలు వస్తాయని నేను మనవిచేస్తున్నాను.

ఇక జీతాలు పెంచమని అడిగితే, అది చేయటానికి పిలువేదని చెబుతున్నప్పుడు, దీన్ని ప్రభుత్వము ఏవిధముగా పరిష్కరించగలదు ? N.G.O లకు కనీసకోరికలైనా మన్నించకుండా ఉండడము సబబుకాదు. తరువాత Leave rules ఒకటి పెట్టారు. Leave rules 1938 వ సంవత్సరము పూర్వమునుంచి పనిచేస్తున్నవారికి apply అవుతాయని, new leave rules అనేవి 1938, ఆదరిమిలానుంచి సర్వీసులో చేసినవారికి apply అవుతాయని చెప్పి ప్రవేశపెట్టారు, కొంతమందికి ఒక చట్టము, మరికొంతమందికి ఇంకొకరూలు పెట్టడము సబబుగాలేదు, ముఖ్యంగా

24th March 1956]

[Sri S. Vemayya

leave accumulate చేసుకునేటప్పుడే యీ రూల్స్ లో difference వస్తున్నది. పాతవారికి leave ఎంతఅయినా accumulate చేసుకోవచ్చు. కొత్తవారికి 3 నెలలకంటే accumulate చేయటానికి వీలులేదు. పాతవారు ఎప్పుడైనా, ఆ leave తీసుకోవచ్చు, ఇక యీ కొత్తవారు ఆ మూడు సంవత్సరాల్లోగా తీసుకోకపోతే, ఆ మూడు నెలలుపైన మరిగిపోతుందని అంటున్నారు. అఫీసరు మంచివాడు కాకపోతే, అతనికి leave యివ్వకపోతే, యిక ఆ leave మరిగిపోయివట్టేగదా. మరిల యితను leave accumulation ఒక సంవత్సరము పనిచేస్తేనే గాని ఒక నెల leave credit రాదు. ఈలోగా ఏ జబ్బుఅయినా చేస్తే జీతము నష్టముమీద పోవలసిందే. కాబట్టి కొత్తవారికి యీ leave విషయమై చాలా యిబ్బంది వస్తున్నది మేము ఎన్నోసార్లు ప్రభుత్వము దృష్టికి తీసుకునిగాగా, గోపాలరెడ్డి గారు వచ్చినతరువాత, మూడు నెలలకు బదులు నాలుగు నెలలు అని మార్చారు అయినప్పటికినీ యీ రూల్స్ ను liberalise చేస్తేగూడ ప్రభుత్వానికి వచ్చేనష్టము యేమీలేదు ఎవరైనా దీర్ఘవ్యాధితో యిబ్బందిపడుతూ, యీ నాలుగు నెలల కన్నా ఎక్కువగా అవసరమువస్తే, అప్పుడు leave ఉండదు జీతము నష్టమే కలుగుతుంది.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—ఇప్పుడు వేమయ్యగారు చెప్పేది leave on average pay సంగతి. ఇదిగాక వాళ్లకు medical leave వేరే ఉన్నది. జబ్బుచేసినప్పుడు medical leave వేరే తీసుకొనవచ్చు.

SRI S. VEMAYYA :—ఏమైనప్పటికినీ, leave rules లో ఒకరికి ఒకవిధముగాను, యింకొకరికి యింకొక విధముగాను ఉండడము సబబుగాలేదు. ఒకరు leave తీసుకుని enjoy చేస్తూంటే, యింకొకరు leave లేకుండా జబ్బుచేసినా అఫీసుకు పోవలసిన పరిస్థితులు ఉంటాయి. కాబట్టి యీ disparity పోవాలి అంటున్నాను. ప్రభుత్వోద్యోగి అని ఉంటే, అతనికి అందరితో బాటు ఒక leave rule ఉండాలి. కాబట్టి యీ leave rule విషయము పునఃపరిశీలనచేయమని మంత్రిగారిని కోరుతున్నాను.

తరువాత medical aid విషయముఉన్నది. ఇది కొంతమంది ఉద్యోగి గణులకు అందుతున్నది. కొంతమందికి అందడములేదు. మన జాతీయవైద్యాన్ని గూడ encourage చేస్తున్నాము, కొంతమంది డాక్టర్లనుగూడ వేస్తున్నాము, వారికిగూడ మందులు సప్లయ చేస్తున్నాము ఆ, అని గోపాలరెడ్డి గారు చెబుతున్నారు. అయితే ఏ ఉద్యోగి అయినా medical leave

24th March 1956]

[Sri S. Vemayya

pension గూడ రాజాలని కదు బీదవాడుగాఉంటే, ఆ బిడ్డలు చదువుకుని పైకి మరల వాళ్లు ఉద్యోగములోనికి వచ్చేదాకా ప్రభుత్వము శ్రద్ధ తీసుకోవలెనని అంటున్నాను. కారణమేమిటంటే, సంపాదించే వ్యక్తి, యింటికి ఖామందు, చని పోతే, అతని భార్య పిల్లలను బ్రతికించే బాధ్యత ప్రభుత్వముమీద వేసుకోవాలి అంటున్నాను. భార్య బ్రతికి ఉన్నంతవరకు అతనికి రావలసిన pension భార్యకు యిస్తే మంచిదని నా అభిప్రాయము. ఇక తక్కిన విద్య వైద్య సౌకర్యాలు యితర ప్రభుత్వోద్యోగస్థులతో బాటు అందజేయాలి. కాబట్టి యీ విధముగా అనాదిగా ఉండి ఆగస్మాత్తుగా చనిపోయినవారి విషయములో ప్రభుత్వము శ్రద్ధవహించాలని అంటున్నాను.

తరువాత ఉద్యోగస్థులలో ప్రమోషనులు యిచ్చే విషయము ఉన్నది. ఏ ఉద్యోగికైనా promotion యిచ్చే విషయము వచ్చేగరికి కొందరికి యివ్వడము, కొందరిని త్రొక్కిపెట్టి యివ్వకపోవడము జరుగుతున్నది. ఇదేమాదిరిగా సామాన్య ముగా అన్ని డిపార్టుమెంటులలోనూ జరుగుతున్నది. అటువంటివి జరగడములేదని ముఖ్యమంత్రిగారు చెబుతున్నారుగాని, యీ విషయము దర్యాప్తు చేయించమని వారిని కోరుతున్నాను. దర్యాప్తు చేయిస్తే వాస్తవ పరిస్థితులు బైటకు రాగలవు కాబట్టి దర్యాప్తు చేయిస్తారని ఆశిస్తున్నాను

తరువాత provident fund cum-Insurance scheme అమలు తెచ్చారని చెబుతున్నారుగాని, అవి సరిగా అమలు జరుగుతున్నట్లులేదు. ఏ వ్యక్తికైనా Provident Fund ఉన్నప్పుడు, అది అత్యంత అవసరము వచ్చినప్పుడైనను, దాని మీద అప్పు యివ్వమని అడిగితే, అది యివ్వటానికి వీలులేదని refuse చేయడము కూడ జరుగునున్నది. ఈ విధముగా refuse చేయడము పరిపాటుఅయింది. Provident Fund మీద అప్పులు యివ్వడము, తిరిగి అది recover చేయడము విషయములో ఏదైనా circulars గాని, rules గాని ఉన్నవా అంటే, అవి యేమీ కనబడవు. పై ఆఫీసర్లకు యిష్టము లేకపోతే, యీ అప్పులు యివ్వకుండా refuse చేయడము జరుగుతున్నది. అలాంటప్పుడు యీ Provident Fund పెట్టిన ప్రయోజనము యేమిటి? ఇలాంటి పరిస్థితులు ఉంటున్నప్పుడు, N.G.Os. చాలా యిబ్బందిలు పడుతూఉంటున్నారు. అలాంటివి జరగకుండా, వారికి అప్పు అవసరమని దరఖాస్తు చేసుకుంటే, అది కొంతను అయ్యేటట్లు చూడాలని అంటున్నాను.

తరువాత promotions యిచ్చే విషయములో మరొక విషయముగూడ చెప్పవలెచును. Revenue Department సంగతి నాకు బాగా తెలుసు. డిప్యూటీ

Sri S. Vemayya]

[24th March 1956]

ఏగ్రేడు ప్యాసుఅయినా, పనిమాత్రము అంతా ఒకటే. సాధారణముగా ఒక క్లార్కు పనిచేసేటంతపని యీ Lower grade ప్యాసు అయిన Typists చేత చేయిస్తున్నారు. పని అంతా ఒకటైనప్పడు, చిన్నగ్రేడు ప్యాసు అయినంత మాత్రాన, తక్కువజీతము యివ్వడము అన్యాయము. Lower Grade pass అయిన typist గూడ వారితోబాటు పనిచేస్తున్నారుగనుక, వీరికి వారికి జీతాలలో ఏమాత్రము తేడాలేకుండా, అందరికి సమానజీతము యివ్వాలని కోరుతున్నాను.

తరువాత కొన్ని డిపార్టుమెంట్లు ఎంతో పెరిగిపోయినవి. ప్రభుత్వానికి ఖర్చులుకూడా జాస్తిగా ఉన్నవన్న సంగతిగూడ మనకు తెలుసు. కొన్ని ప్రభుత్వముయొక్క డిపార్టుమెంట్సులో కేవలము original work చేయకుండా, post office work మాదిరి చేసేవారు కొందరు ఉన్నారు. ఉదాహరణకు Revenue Board, Revenue Divisional Officer, Deputy Superintendent of Police, వీరు ఉన్నారు. ఇటువంటి intermediaries గా పనిచేసేవారిని తగ్గిస్తే, ప్రభుత్వానికి కొంతడబ్బు మిగులుతుంది. Retrenchment అనేది ప్రభుత్వము తలపెట్టి ముందు యీ posts అన్నీ abolish చేయాలని నేను మనవిచేస్తున్నాను. ప్రతిసంవత్సరము వచ్చే బడ్జెటు చర్చలలో యీ విషయమును గురించి ప్రభుత్వానికి చెప్పవలసి ఉన్నాము. కొన్ని ప్రభుత్వము ఎలాంటి శ్రద్ధ తీసుకున్నట్లు కనబడదు. సభ్యులుకూడ చాలామంది యీ విషయమును గురించి అనేక సార్లు చెప్పారు. మనది లోటుబడ్డట్లు అంటున్నప్పుడు, ప్రభుత్వము ఈ posts ను abolish చేస్తే, లోటు కొంత అయినా పూడ్చటానికి పిలు అవుతుంది.

తరువాత Co-operative Department విషయము ఉన్నది. ఈ డిపార్టుమెంటుకు ప్రభుత్వములో యితరడిపార్టుమెంట్లకు, ముఖ్యంగా రెవెన్యూ డిపార్టుమెంటుకు, Fisheries Department కు, co-operation ఉండాలి ఉన్నది. Co-operation గాని, co-ordination గాని ఏమాత్రము జరగడములేదు. ఎందుకంటే Co-operative Department ద్వారా తప్ప ప్రభుత్వము ఏ సంస్థగాని, ఏ Society గాని, స్థాపించడములేదు. ఇప్పుడు fishing in the village tanks ను Fisherman Co-operative Society కి తప్ప యివ్వదు అని అంటున్నారు. వేలమవేయటానికి Revenue Department వారు ఎక్కువసామ్యు రావలసిన Fisheries Department వారు, సామెటికి యివ్వాలని Co-operative Department. వారు పరస్పరవిరుద్ధముగా జెప్పతారు. వారు ఇవిగాక లంక భూములు, దేవస్థానపుభూములు ఉంటున్నవి. ఇవి lease యివ్వవలసివస్తే, Field Labour Co-operative Society కి తప్ప యివ్వదు అని అంటున్నారు. Society register చేయించుకునివస్తే, అప్పుడు ఆలోచిస్తామని దేవస్థానము

24th March 1956]

[Sri S. Vemayya

డిపార్టుమెంటువారు అంటున్నారు దేవస్థానపు భూములు మీకు యిస్తామని దేవస్థానం అంటే, సామ్రాజీ రిజిస్టరు చేస్తామని అంటారు కోఆపరేటివ్ డిపార్టుమెంటు వారు. దీనినిబట్టి ఇక్కడ సామ్రాజీ రిజిస్టరు చేయరు. అక్కడ భూములు ఇవ్వరు. ఈవిధమైన పరిస్థితులు ఉండడమువల్ల departments మధ్య co-ordination వుంటుందని చెప్పటానికి వీలులేదు.

Fishing in the tanks విషయముచూస్తే చేపలు వేలమువేసేది రివెన్యూ డిపార్టుమెంటువారు వారు ఒక రేటు fix చేస్తే, దానిని rectify చేయటానికో, consultation కో Fisheries Department కు పంపుతారు. దానిమీద వారు మరొక రేటు fix చేస్తారు. తరువాత Co-operative Department కు ఆ కాగితము వెళ్లుతుంది. ఈ విషయము అంతా dispose of అయ్యేటప్పటికి పుణ్యకాలము కాస్తా అయిపోతుంది. ఇంతలోకి చెరువులు ఎండిపోయి చేపలు చచ్చిపోయి, ఇంకా ఏదో జరిగిపోతుంది. Society వాళ్లు నష్టపడడము జరుగుతుంది. కాబట్టి యీ డిపార్టుమెంటులో చేసేదంతా ఒకదానికి యింకొకదానికి మధ్య పరస్పర విరుద్ధముగా ఉంటున్నది. పనులుకావు. పైగా కాలయాపన జరగడము కనిపిస్తున్నది. కాబట్టి యీ విషయము యంతమందిచేతులలో నలిగి కాలయాపన జరగకుండా, ఈ అధికారము ఎవరికో ఒకరికి అప్పజెప్పితే, కాలయాపన, నష్టములు జరగకుండా వ్యవహారము నడుస్తుంది కాని, యిన్ని డిపార్టుమెంటుచూస్తూంటే, యిది అయ్యే వ్యవహారము కానేకాదు. సామ్రాజీని రిజిస్టరు చేయమంటే, భూములు మీ పేర తెచ్చుకోండి అని చెప్పడం, భూములు ఇవ్వమని అంటే, సామ్రాజీ రిజిస్టరు చేయించుకోండి అని చెప్పడం, ఒక పనిగూడ కాకుండా జరుగుతున్నది. ఈవిధముగా పరిస్థితులు జరుగుతూవుంటే, యిది అయ్యే వ్యవహారమేనా అని అడుగుతున్నాను. ఇప్పుడు ఏదో planning నడుస్తున్నది. ఇప్పుడిప్పుడు ఏవేవో మీటింగులు జరుపుతున్నారు. మొత్తముమీద చూస్తే co-operation, co-ordination అనేది departments మధ్య చాలా అవసరము అని అంటున్నాను.

ఉద్యోగిగ్గుల విషయములో యింకా పాతపద్ధతులలోనే ఆఫీసుపనులు జరుపుతున్నారు. వీరికి ఒక time limit అనేది కనబడడములేదు. ఆఫీసులో పనిచేయడానికిగూడ కొంత time limit పెట్టి, అది నిర్బంధము చేయాలంటున్నాను. ఈపాతపద్ధతులు అనేది, అంటే రాత్రిళ్లుగూడ ఆఫీసులలో దీపాలు పెట్టుకుని పనిచేయడము మాన్పించాలని అంటున్నాను. ఈ విషయములో చూర్చురావాల్సి వున్నది.

ఈ Heads of Departments యొక్క office లలో జరుగుతూ ఉన్నటువంటి ఈ delays ఎక్కడా జరగడంలేదని మాత్రం మనవిచేస్తున్నాను.

Sri S. Vemayya]

[24th March 1958]

Secretariat లోగాని, Heads of the Departments యొక్క office లోగాని, జిల్లా, తాలూకా level లో కంట్రీబూటర్ ఎక్కువగా delays జరుగుతున్నాయని చెప్పి నేను మనవిచేస్తున్నాను. నాదగ్గర అనేకమైన references ఉన్నవి. నేను కొన్ని విషయాలనుగురించి వ్రాస్తే ఆక్కడనుంచి acknowledgement రాలేదు 1952 లో acknowledge చేసి మీరు ఫలానాఫలానా టేబిల్లో వ్రాసిన petitions మాకు చేరినాయి, we are examining అని చెప్పి, ఇప్పటి వరకు final orders ఏమీరాలేదు, ఎన్నో reminders వ్రాశాను వాటికి జవాబురాని అనేకమైన నిదర్శనాలు assignments endowments departmentsలోగాని educational qualifications వగైరా విషయాలలోగాని నా దగ్గర చాలా references ఉన్నాయి. దానివిషయమై ఎవరూ ఏమీ పట్టించుకోకుండా ఉండడంవల్ల ఏమిఫలితం కలుగుతుందంటే, మేము పదేపదే గవర్నమెంటును ప్రశ్నలు వెయ్యడం Departmentలలో ఇక్కడ అగాయకుక్రింద వాక్ అందరికీ కూడా బాధ కలుగుతుంది. మన కోటయ్యగారు చెప్పినట్లు ఒక M.L.A. వ్రాసినట్లుంటే District Collector ఆఫీసులో N. Dis లోనో, N.R.C లోనో పెట్టేస్తే ఇంక టైటికి ఏమివుస్తుంది. ఎక్కడో District Collector అ ఆఫీసులో చేయవలసిన పని జిల్లాదాటి Heads of departments offices లోనో, లేక మంత్రిగారిదగ్గర disposal కు రావడం సబబుకాదు. ఎక్కడ చేయవలసిన పని అక్కడ చేసినట్లుంటే బాగుంటుంది కాని ఎక్కడో district level లోనో, Taluk level లోనో చేయవలసిన పని మంత్రిగారికి తీసుకువచ్చి ఇస్తే సబబుకాదు. నేను దానిని అంగీకరించను. వారు జవాబు ఇచ్చినట్లుంటే ఇంతమారం మీకు ప్రశ్నలు రావు. Out motions రావు. వాళ్లు సరిగా చేస్తే మనకు పనితగ్గతుంది. ఈ delays జరిగకుండా ఒక Secretary ని ప్రతి department కూడా ఒక వారం రోజులు ప్రతి file తెప్పించి మాచి ఏమి Irregularities జరిగాయని పరిశీలించి, ఏమిలోట్లున్నాయో ఒక report పంపితే, ఎన్ని విషయాలు బైటవున్నాయో మీకే తెలుస్తుంది. ఈ విషయం తప్పకుండా ఆలోచిస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

SRI P. BAPAYYA :—అధ్యక్షా మహాశయా! ఈ Supplementary Demands బలపరచడానికి ఏ మాత్రం సందేహంలేదు. ఎందుచేతనంటే మన ముఖ్యమంత్రిగారు, ఆర్థికమంత్రిగారు ఖర్చులు ఎంతతగ్గించడానికి వీలుంటే అంత తగ్గించి పరిపాలన జరుపుతూ ఉన్నప్పుడు, ఈ Supplementary Budget ఆక్షేపించడానికి అవకాశమేముంటుంది? వితే ఈ సందర్భములో పరిపాలనలో జరిగిన కొన్ని లోపాలు చెప్పితే ముందు ముందువాటిని సరిచేసుకొనుటకు వీలుంటుందనే ధృవీకృతి నేను మనవిచేస్తున్నాను. ఈ సందర్భం మా కృష్ణాజిల్లాలో, నగది

24th March 1956]

[Sri P. Bapayya

గామతాలూకాను రెండుగాచీల్చారు. రెండుగాచీల్చి నందిగామతాలూకా జగ్గయ్య పేట తాలూకాఅని రెండుచేశారు. ఇదివఱకు నందిగామతాలూకా ఒకటేఉండేది. నందిగామతాలూకాలో మునగాల పరగణాఉంది. ఆ పరగణాలోయున్న 40 గ్రామాలు చాలా దూరంలోయున్నవి. అక్కడనుంచి నందిగామతాలూకా Head- quarters కు రావాలంటే దాదాపు 40 మైళ్లురావాలి. పెద్దతాలూకాగాకూడా ఉంది. కనుక దాన్ని రెండుగా చేయవలసిందని ఆందోళనజరిగింది. అది జరిగిన చాలా కాలానికి అది అవసరంలేనటువంటి time లో జగ్గయ్యపేట తాలూకా విడదీశారు. ఈ S R.C Report లో మునగాల పరగణా హైదరాబాదు Stateలో కలపవలసిందిగ సిఫారసుచేయబడినది. మునగాల పరగణాకూ జగ్గయ్యపేటకూ మధ్య 20 మైళ్లు Hyderabad state లోని భాగంఉన్నది. ఇప్పుడు రెండు, అంగ్ర తెలంగాణాలు కలిసిపోతున్నాయి కాబట్టి, ఈ మధ్య బాగాన్ని మనం కృష్ణా జిల్లాలో కలుపుకోవడమో, లేక ఇంకోవిధంగా అక్కడ జిల్లాలుమార్పు చేసు కోవడమో జరిగాలి. ఇప్పుడు జగ్గయ్యపేట తాలూకా విడదీశారంటే ఖర్చులు ఎక్కువై నవి. అంతే. చివరకు Treasury లేదు. కనుక ప్రజలకు అదనపులాభ మీమి లేదు. బావుల subsidy విషయంలో చాలా కాలంనుంచి చెబుతున్నాం. ఈ బావుల subsidy ఋణాలు ఆపుచేయవలసినదనిచెప్పి ఒక deputation కేంద్ర ప్రభుత్వపువారిని అడిగినట్లుగా పత్రికలలోయున్నది. ఈ ఋణాలవనాలు విషయం చాలా అన్యాయంగా జరుగుచున్నది.

THE HON. Dr. B. GOPALA REDDI :—నాల్గు ఏమిచెబుతాలో మాస్తాం.

SRI P. BAPAYYA :—ఋణాలు ఆపుచేయడం విషయంలోనేకాదు. ఈ బావుల ఋణాలు తీసుకుని కొందరు బావులు త్రవ్వించారు. త్రవ్వించినప్పటికీ కూడా అప్పుడు inspection చేయడంలో, ఫలానా తారీఖులోగా త్రవ్వాలి, ఫలానాతారీఖులోగా inspection చేయాలి అని orders ఉన్నవి. ఆ ప్రకారం త్రవ్వడంజరిగింది. త్రవ్వినప్పుడు ఉద్యోగస్థులు inspection చేయడంలో ఎంత లోతు ఉండవలెనో, ఎంతవెడల్పు ఉండవలెనో ఆ విషయమై కొద్దిలోపాలుండడం చేత అవి pass కాకుండా ఆగిపోయినవి. తరువాత వారుసరిగా త్రవ్వారు. త్రవ్వినతరువాత మళ్ళీ inspection చేయవలసినదని అట్టిలుపెడితే అది జరిగలేదు. సకాలంలో చేయలేకపోయినా యిప్పటివరకు పూర్తిచేయబడిన బావులకు subsidy చేసి subsidy వదిలేస్తాం, లేనియడం వనూలుచేసినామని వాస్తవంలేనాదు. ద్రుతనచేసి ఒక order ఉద్యోగస్థులకు దయచేసి కాపాడుకోవాలి చాలామంది

Sri. P. Bapayya]

[24th March 1956]

లాభం పొందుటకు అవకాశం ఉంది. ఇది ముఖ్యంగా పెట్టతలూకలలో రైతులు పడుతున్న భాగాలు ఆధిక్యంగా ఎంతో వెలుగుడునున్న వీరి విషయంలో కొంత శ్రద్ధతీసుకోవలసిందని అనుభవిస్తున్నాను.

SRI T. V. RAGHAVULU :—అధ్యక్షా, ఈ సభవారి ఎదుట ప్రజాకే పెట్టబడిన supplementary demands ను సేను బలపరుస్తూ కొన్ని మూచనలు చేయాలని అనుకుంటున్నాను. కొన్ని గోడొలలో మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక ముగింపు దశకు వస్తున్నది. రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో అడుగుపెట్టడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాము. ఏడాదిని అభివృద్ధి మార్గాన తీసుకువెళ్ళాలి అనే ఉద్దేశంతో ప్రణాళికలను రచించుకునే సందర్భంలో ప్రణాళికలనుండి నష్టకం ఉన్నవారు అంతా ఆశించినది దేశంలో నిరుద్యోగం పోతుంది అని, కాని శోచనీయమైన పరిస్థితి ఏమిటంటే ప్రణాళిక అయిపోతున్నది కాని నిరుద్యోగ సమస్య మాత్రం తీవ్ర రూపం ధరించడమే కన్పడుతోంది. ఇది చాలా శోచనీయమైన విషయం. అమెరికాలో ఒక ప్రముఖ ఆర్థిక శాస్త్రజ్ఞుడు *planned economy* గురించి మాట్లాడుతూ *planned economy* లో ఎప్పుడూ *economy* ఉండదని అన్నారు. మన *planned economy* లో *plan*, *economy* రెండూకూడా ఉండవు అనుకునే స్థితి వచ్చింది. ఎందుచేతనంటే *scientific planning* అంటే ఒక గ్రామాన్ని గాని ప్రజావానిగాని unit గా తీసుకున్నప్పుడు అక్కడ ఉండే జనాభాను సహజ సంపదను అంతాకూడా సద్వినియోగం అయే పరిస్థితిలో ఉపయోగించుకుంటేనే *Planning* అవుతుంది. కాని ఒక గ్రామానికి మరుగుదొడ్డిగాని *school* గాని చెరువుగాని ఇతే *felt needs* అని అనుకుని అంతమాత్రం చేతి గ్రామ సౌభాగ్యం అయిపోయిందని కలలకనే స్థితి మంచిదికాదని అనుకుంటున్నాను. పల్లె ప్రాంతాలలో హెచ్చుమంది వ్యవసాయమీద ఆధారపడిన వారుంటారు.

MR. SPEAKER :—పంచవర్ష ప్రణాళిక గురించి సాయంకాలం మాట్లాడవచ్చు.

SRI T. V. RAGHAVULU :—*Plan* గురించి మాట్లాడడంలేదు. నిరుద్యోగం గురించి మాట్లాడుతున్నాను.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—మధ్యాహ్నం *chance* కూడా రాకపోవచ్చు.

SRI T. V. RAGHAVULU :—పల్లెప్రాంతాల్లో నిరుద్యోగం చాలా ఎక్కువగా ఉన్నది. ఇదివరలో పల్లె శ్రమధర్మం అమలులో ఉండే

24th March 1956]

[Sri T. V. Raghavulu

రోజుల్లా చేతి వృత్తులమీద జీవనం చేసేవారికి జీవనోపాధులు పోయాయి. ఈ రోజున కుటీర పరిశ్రమలకు సోమరితనంగా ఉండకుండా కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకుని జీవనాధారం చేసుకొనడానికి ఏమైనా బ్రతుకులెరుపు చూపించాలంటే చాలా తక్కువనే అనాలి. 20 వేల రూపాయల కిమ్మతయినపని గ్రామంలో నూచించుకోడం, సగంవారు ఇవ్వడం, తక్కినది గపర్న మెంటు ఇవ్వడం, అయినది అని అనుకోడం జరుగుతోంది. కాని దీనివల్ల ఎంతమందికి employment నొరుగుతుంది ; ఎంతమందికి దీనివల్ల purchasing power పెరుగుతోంది అనే సంగతి గమనించాలి. చదువులేని వారిలోనే కాకుండా, చదువుకున్న వారిలోను కొద్దిగా చదువుకున్న వారిలోనుకూడా నిరుద్యోగం చాలా విపరీతంగాఉన్నది. వారి భవిష్యత్తు అంధకారమయంగాను దుఃఖమయంగాను ఉంటోంది. చదువుకున్న వారిలో నిరుద్యోగం ఉండడం కంటే భద్రతలకు మంచిదికాదని మనవిచేస్తున్నాను. తాలూకా ఆఫీసులలోని ఉద్యోగస్థులయొక్క గుమాస్తాలయొక్క జీవితాన్ని గమనిస్తే ఒక సంగతి కనబడుతోంది. వారి భారం రోజురోజుకు పెరుగుతోంది ఒక గుమాస్తా యొక్క personal register ను తీసుకుంటే రెండు సంవత్సరాల క్రితం ఉండే currentts కంటే ఇప్పుడు ఆరు రెట్లు పెరిగినాయి ; పని ఆరురెట్లు పెరిగింది. Staff ను పెంచడం మాత్రం ఉండదు. తాసిల్దారుగారు జీవితంపోయినా staff ను పెంచాలని మాత్రం వ్రాయడు. ఎందుచేత, మంచివాడని అనిపించుకోవాలని కష్టపడి పనిచేస్తే ఎంతకాలం చలాయిస్తూ కాలంగడుపుకోవడం ఆయనకు కావాలి. సమర్థవంతంగా పని జరగాలంటే ఇంతపని చేయగలగా అని ఆయనకులేదు. పెద్ద ఉద్యోగస్థులను వేసినంత సులువుగా చిన్న ఉద్యోగస్థులను వేయడంకాదు. ఇది మరొక శోచనీయమైన విషయం. తాలూకా ఆఫీసులలో ఉండే పని భారాన్ని తగ్గించడానికి staff ను పెంచడానికి ప్రభుత్వంవారు ఆలోచిస్తే మంచిదని మనవి చేస్తున్నాను. హరిజనులనుగురించి ఒకటి రెండుసంగతులు మనవిచేయాలి. Revenue Department లో ఈమధ్య ఒక G. O. ఇచ్చారు, Permanent U. D. C. అయితే తప్ప Deputy Tahsildar's list లో include చేయడానికి విలులేదని, 40 సంవత్సరాల వయస్సు ఉండాలని, Revenue test pass అయి ఉండాలని నియమాలుకూడా ఉన్నాయి. ఈ నియమాలన్నీ మంచివే. తప్పనిసరిగా test pass కావాలి; వయస్సు 40 సంవత్సరాలుండాలి. ఇవన్నీ కాకుండా confidential sheets బాగుండాలి. ఈ రెక్కలను బట్టి చూస్తే 11 జిల్లాలలోను ఒక్క తాసిల్దారు హరిజనుడు లేడు. 1953 లో ఒక ప్రశ్నకు సమాధానం ఇచ్చారు గవర్న మెంటువారు, అప్పటికి ఒక హరి జనుడు Sub-Magistrate గా ఉన్నట్లు. ఇప్పటికి ఒక తాసిల్దారుకూడా లేడు.

[24th March 1956]

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—9 మంది Deputy
Collectors ఉన్నారు.

SRI T. V. RAGHAVULU :—నిజమే. Deputy Tahsildars ఉద్యోగ సమయంలో Communal G. O. దృష్టిలో పెట్టుకుంటారు. Tahsildar post వచ్చేసరికి లేదు. Deputy Collectors selection సమయంలో దృష్టిలో పెట్టుకుంటారు. ముఖ్యమంత్రిగారు చెప్పినది యదార్థమే. Collector స్థాయి వచ్చేసరికి లేదు. ఇది చాలా విచిత్రమయినది. Efficiency అనే పేరు ఎవరు పెట్టాలో తెలియదు. ఈ పదం ర్యాంకులలో అప్పడాలపించిలో మెత్తిగా సాగుతుంది. మన ఇష్టం వచ్చిన అర్థం, ఇష్టంవచ్చినట్లు చెప్పకోవచ్చును. సమయ్యగారు confidential sheets గురించి చెప్పడంలో బాధ ఎక్కడ ఉన్నదో అర్థంకావడం లేదు. ఒక officer అసవర్థుడని కాని అవినీతిపరుడని కాని ఉద్యోగానికి తగదు అని కాని charges ఇచ్చి explanation తీసుకోవడం జరుగుదు. Promotion కు ముందు ఒక చిన్న charge ఇచ్చి loop line లోనికి ప్రోసీజరుడం; లేదా vague గా వ్రాయడం చేస్తారు. దీనివీధి promotion ఆధారపడి ఉంటుంది. దీనినే efficiency అనడం. మన గవర్న మెంటులో efficiency ఎంత ఉన్నదో అందరికీ తెలుసు. మనం ఉత్తరం వ్రాస్తే మనతరంలో సమాధానం రాదు. ఇటీవల అమెరికాలో ఒక పెద్ద Non-official Committee వేసి అసవరమయిన కాగితాలు వ్రాయడంలో కాలం వృధా అయిపోతోందని వ్రాశారు. ఎవో Nil returns ఉంటాయి. అయినా వెళ్ళిపోవాలి, లేకపోతే గుమాస్తా తల పోతుంది. ఇటువంటివాటివల్ల కొన్ని కోట్ల విలువగల డాలర్లు, కాగితం, క్రమ, కత్తి వృధా అయిపోతోందని ఆ కమిటీవారు అభిప్రాయం వెల్లడించారు. ఈ Nil returns మొదలయినది ఎంతవరకు అసవరమనే సంగతి అప్పుడప్పుడు విచారిత్రే మంచిది. మంత్రిగారికి ఇదివరకే ప్రగడకోటయ్యగారు సలహా ఇచ్చారు. Tours చేసేటపుడు ప్రస్తున్నంగా నడికే మరీమంచిది. Pigeon holes లో ఉన్న కాగితాలు ఒక్కొక్కటి చూస్తూ ఉన్న currents గురించి, చిన్న ఉద్యోగస్థుల క్షేమాన్ని గురించి విచారిత్రే మంచిదని, వీటినిన్నింటిని దృష్టిలో పెట్టుకుని మన గవర్న మెంటుకు కొలనైన సమర్థత, పేరు ప్రతిష్ఠలు తెచ్చుకొనడానికి ముఖ్యమంత్రిగారు తప్పనిసరిగా ప్రవేశపెడతారని ఆశిస్తూ నేను విరమిస్తున్నాను.

SRI P. GOPALU REDDI :—అధ్యక్ష మహాశయ. ఈనాడు ముఖ్యమంత్రిగారు తెచ్చిన supplementary estimates ను నేను బలపరుస్తున్నాను. ఇది ఎంతో మౌనులు మేరకు వచ్చే కార్యక్రమమే అయినా కొన్ని ప్రదేశాలకు ముఖ్యంగా ప్రభుత్వం గుర్తింపుకు ఉండే విషయాన్ని చూడండి.

24th March 1956]

[Sri P. Gopalu Reddi

చేస్తూ ఇకమీద అయినా, వచ్చే సంవత్సరంలో అయినా ఆ ప్రాంతంలో వుండే లోపాలను గుర్తించి అవకాశం కల్పించుకుని బాగుచేస్తారని ప్రజలకు మేలు కలుగుతుందని ఆశిస్తూ కొద్దిమాటలు చెప్పదలచుతున్నాను. సుమారు 5, 6 సంవత్సరాలుగా composite Madras state లో ఉండగా కృషిచేస్తూవచ్చిన electricity schemes ఆంధ్రరాష్ట్రం వచ్చినతరువాత అనేకకోట్లు ఖర్చుపెట్టబడినా సరిహద్దు ప్రాంతమని తిరుత్తని తాలూకాలో ఏమి కారణమోకాని నీటివసతి ఉండే చోట్లనే ఈ విస్తరణ జరుగకుండా ఉండడం శోచనీయంగా ఉన్నది. అనేక పర్యాయాలు ఇదివరలో మంత్రిగారికి Chief engineer గారికి మనవి చేసుకున్నాము. ప్రభుత్వానికి ఆదాయం రాగలిగిన స్క్వేములను ignore చేసి, విస్తరణలో అధికంగా చిత్తూరు జిల్లాలో ఖర్చుచేసినామనే ప్రతీతి తప్ప ప్రజలకు అంతగా మేలు కనిపించలేదనే విషయం గుర్తించాలని మనవిచేస్తున్నాను. రెండవ విషయం ఏమిటంటే భారతప్రభుత్వం ఇచ్చిన subsidies తో బావులుత్రవ్వినారు. అనేకమంది బావులను పూర్తిచేసినా collector గారు demand చేసి వసూలుచేస్తున్నాను. పోయిన సంవత్సరం సెప్టెంబరునెల ఆఖరులో రాష్ట్రప్రభుత్వం ఒక ఉత్తరువు గారీ చేశారు. అందులో రివెన్యూ బోర్డుకు అధికారంఇచ్చిన కారణంగా కలెక్టర్లు ఏమి చేయలేకుండా ఉన్నారు. రైతులు సక్రమమైన పద్ధతిలో ఖర్చుచేసి బావులు పూర్తిచేసినా సకాలంలో officers inspect చేయని కారణంచేత, inspect చేసినా inspect చేసినట్లు వ్రాయని కారణంచేత, మనసబు కరణాలు చెప్పినమాటలు విని పూర్తిచేసినవి పూర్తిచేయనట్లు వ్రాసిన కారణంచేత అసంపూర్తి అని సకాలంలో తయారుగాలేదని రిపోర్టులు తయారుచేసి పూర్తి subsidy వసూలుచేయడానికి చూస్తున్నారు. రివెన్యూ బోర్డువారికే అధికారం ఇచ్చినందువల్ల బోర్డువరకు appeal చేసుకొని న్యాయం పొందలేకపోతున్నారు. ఇది Central Government ఇచ్చిన subsidy అని లేకపోతే రాష్ట్రప్రభుత్వమే భరించుకోవలసి వస్తుందని చెప్పారు. శ్రీ కృష్ణప్పగారు ముఖ్యమంత్రిగారి ఎదుటనే బరిగింది. వారు కూడా ఆలోచిస్తామని చెప్పారు. నిన్నుఎన్నిక అయిన బలరామరెడ్డిగారు కృష్ణప్పగారితో మాట్లాడి హామీతీసుకున్నారు. కాబట్టి ప్రభుత్వం ఈవిషయాన్ని ప్రత్యేకంగా అర్థించి subsidy కి time పొడిగించే అవకాశాన్ని కల్పిస్తారని ఆవిధంగా ఇబ్బంది పడేరైతులకు సహాయం చేస్తారని subsidy విషయం పరిష్కార మయేవరకయినా వసూలుచేయకుండా నిలుపుదల చేసేట్లా చిత్తూరు collector కు ఉత్తరువు చేయవలసిందిగా ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను.

రెండవది మాకు చిత్తూరు జిల్లాలో ఎటువంటి జీవనమెక్కుతేనటువంటి పరిస్థితులు ఉన్నాయని ప్రశ్నపొందినా—

Sri P. Gopalu Reddy]

[24th March 1956]

విస్తరణ, ఏ చిన్న చెరువు కాలువలు మరమత్తు వగైరాలు మాత్రమే మాకు జరుగుతున్నవి. కుళస్థలీ, అరుణానదులు తీరుతేణి, పుత్తూరు తాలూకాలో ప్రవహించే టటువంటివి, నర్సములు పడినప్పుడు మాత్రము జలాధారాలు ఉంటున్న నదులుయివి. అటువంటి సమగూలలో మా చెరువులను నింపుకోవడానికి ఆ రెండు నదులే మాకు ముఖ్యాధారంగా ఉన్నవి మొన్నమొన్న శ్రీరామకృష్ణరాజుగారు వేసిన ప్రశ్నకు మన P.W.D. మంత్రిగారు జవాబుచెబుతూ ఇవి మదరాసురాష్ట్రానికి నీటి ఆధారంగా ఉంటూ మదరాసు పట్టణానికి నీటి ఆధారమైనటువంటి వూడి రిజర్వాయరుకు అనువుగా ఉండేటటువంటినదులే కాబట్టి ఆ నదీప్రాంతంలో ఎప్పు టైనా మనము ఏదైనా ఒక ఆనకట్ట కట్టినట్లయితే వారు 'రిట్టు, వేస్తారో లేకపోతే ఏదైనా చేస్తారో' అందువల్ల మనకు ఇబ్బంది కలుగుతుందని చెప్పారు. ఆ నదీజలాలు మాకు ఏమాత్రము ఉపయోగపడని పరిస్థితికి వస్తుందనే భీతి ఈనాడు కలుగుతుంది కాబట్టి రైల్వేరియర్ రైట్సు మనకు లేనిపరిస్థితుల్లో వారు 'కావాల్సిఉంటే' బావులు త్రవ్వకోనివ్వండి, కాకపోతే వారియొక్క నీటివసతికి కృష్ణానదినుండి తీసుకొని పోవడానికి కొన్ని కోట్లలో లక్షలో ఖర్చుపెట్టి తీసుకొని పోసియండి, లేక నీళ్లుఉండే చోటుగాఉంటే తీసుకొని పోవచ్చునుగాని మా నీరును మేము ఇదివరకు ఉపయోగపరచుకుంటూ ఉండేవరకైనా త్రోసిపుచ్చి ఇటీవల కట్టుకొన్నటువంటివారి ఒక జలాధారానికి వారు ఈ నదులలోని నీరును ఆధారంగా చేసుకొని మమ్మలను వ్రీవెంటు చేయడం అర్థంలేని విషయంగాఉంది. కాబట్టి ఈ విషయమై రైతులకు ఈ నాటికి తెలియదు కాబట్టి ఎప్పుడైనా ఈ పరిస్థితులు ఏర్పడు తుందని మేము ఎప్పుడు కూడా ఈ ఆంధ్రరాష్ట్రంలో ఉండాలని, వారు కోరుతూ ఉండే కారణాలు ఇవే. ఇదే ప్రకారంగా Palur basin అనే ఒకటి ఇప్పుడు create అయి సుమారు 1½ తాలూకా ప్రజలు ఒక్క బావికూడా త్రవ్వకోవడానికి అవకాశము లేనట్టి పరిస్థితుల్లో చిత్తూరు జిల్లా పలమనేరు తాలూకాలోని రైతులు ఈలాంటి దురస్థపాలై కష్టపడుతూ ఉండడం ప్రభుత్వ దృష్టికిలేస్తూ అటువంటి ఇబ్బందులు లేకుండా ఆ నదీజలాలు ఎంతవస్తుందని అంచనా వేసిఉన్నంతవరకు చిన్న చిన్న ఆనకట్టలైనా కట్టి వర్షాకాలంలో ఆ నీటిని మా చెరువులకు ఉపయోగపడేటట్లు చేయవలసిన పనులను ఏర్పాటుచేస్తారని ప్రభుత్వం వారికి మనవిచేస్తున్నాను. మరొక చిన్న విషయం, గ్రామాద్యోగ్యులు పడేపడే అనేక పరిస్థితులలో వారికి ఇచ్చేటటువంటి స్వల్ప జీతాలు చాలలేదని అల్లాడుతున్నారు. ముఖ్యంగా మనవిచేయడం ఏమిటంటే చిత్తూరు జిల్లాలో అత్యధిక గ్రామాదులు జమీందారీ గ్రామాదులుగ ఉన్నాయి. వీరికి జమీందారు ఒక జీతము ఇస్తున్నారనుకొండి, అదియే పది రూపాయలలో

24th March 1956]

[Sri P. Gopalu Reddi

పనుకొండు రూపాయలో ఇస్తున్నారు. అదేవిధంగా ఆయా గ్రామాల జమీందారు పది రూపాయలో, పన్నెండు రూపాయలో ఇస్తూ వచ్చినారు గ్రామ మంచుబులకు ఇచ్చిన విధంగానే కరణాలకు, తలారులు వగైరాలకు ఇస్తూవచ్చినారు. ఈ రెండు జీతములు తీసుకొని వారు అటు estate పనిన్నీ ఇటు గవర్నమెంటు పనిన్నీ చేస్తూవచ్చిన కారణంతో వారి జీవితం ఒకవిధంగా గడచిపోతూ వచ్చింది. 1950 వ సంవత్సరములో జమీందారి అబాలిషన్ చట్టం ప్రకారం గ్రామాదులు ప్రభుత్వంవారు తీసికొన్న కారణాన ఆ జమీందారి ఇస్తూ ఉండేటటువంటి డబ్బు ఇంత అని ప్రభుత్వంవారికి లెక్కలు ఇవ్వని దోషంవలన వారిని, కొంత మందిని ఈ గ్రామ నౌకరులు village మదాములు వగైరాలను మూడు నెలలకు మునుపే నివర్తి పరిచేసి ఈ యొక్క ఖర్చు గ్రామముమీద ఉన్నదీ అని చూపించకుండా లెక్కలను తయారుచేసి ఇచ్చిన కారణాన ప్రభుత్వము ఈనాడు ఇవ్వలేకుండా ఉండే పరిస్థితుల్లోకివచ్చింది. అనాడు మొదలుకొని సుమారు 5 సంవత్సరములుగ పని ఒకే రీతిగాను ఒకే నియమిత ప్రకారముగనూలేదు. అప్పటికి ఇప్పటికీ చూచి నట్లయితే ఒకటికి మూడు ఇంతలు పనిపెరిగి పనిచేస్తూ ఉండినప్పటికి ఒకేజీతముతోనే వారు పని చేస్తున్నారంటే వారి ఆదోళన న్యాయమైనదని సక్రమమైనదని మనము మన ప్రభుత్వము తప్పనిసరిగా భావించి వారి జీతములు పెంచుచేరాలని మనవి చేస్తున్నాను. ఇప్పటికీ వారికి retrospective effect తో వెనుకటి జీతాలు ఇస్తారు అని వారందరూ ఆశతోఉన్నారు. తుదకు ఈ ఫసలీనుంచి అయినా వారికి జీతాలు వస్తుందనే ఆశతో ఉన్నారు. అటువంటి ఏర్పాటుకు ఏమీ మనము ఈనాడు Budget లోగానీ Supplementary Demand లోగాని నూచించిన దానికి విక్రీలి కోచనీయంగా ఉన్నది. కాబట్టి మరుఫసలీలోనైనా వారి జీతాలన పెంచించి కనీసం రైత్యాదీ గ్రామాల్లో తక్కువ జీతములుఉండే పద్ధతిలోనైనా వీరినందరిని జమీందారిరైతు గ్రామాలలో ఉండినటువంటి కరణములు, మదాములు, గ్రామ మునసబుల జీతాలను పెంచవలెనని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతూ ఈ అవకాశము ఇచ్చినందలకు అధ్యక్షులవారికి నాయొక్క నమస్కృతులను అర్పించుతున్నాను.

Mr. SPEAKER.—I now adjourn the House to meet again at 5-00 p. m. to-day to discuss the draft outline of the Second Five Year Plan.

5 p. m.

IV. GOVERNMENT MOTION.

Draft Outline of the Second Five-Year Plan.

SRI P. KODANDARAMAYYA:—అధ్యక్షా, శ్రీ కళా వెంకట్రామ్ గారు కూర్చునే ఉపన్యసింధుటకు అనుమతించగోరుతాను,

[24th March 1956]

MR. SPEAKER:—శ్రీ వెంకట్రావుగారు కూర్చుని ఉపన్యసించనున్న దానే నా అభిప్రాయం.

THE HON. SRI K. VENKATA RAO :—Mr. Speaker, Sir, I beg to move :

“That the Draft Outline of the Second Five Year Plan received from the Planning Commission be taken into consideration.”

ఇదివరకు plan సందర్భంలో ఒకసారి విపులంగా మనం చర్చించాము. రెండోసారి Revised Draft మనకు వచ్చినతరువాత యీ సభలో నేను ఒక statement కూడా చేసిఉన్నాను. ఇప్పటికి Planning Commission వారు ఒక చిత్తు ముసాయిదా తయారుచేసి మనకు పంపించారు ఆ పుస్తకాలు సభ్యులకు యిచ్చాము. Revised Draft Plan కూడా యిచ్చాము ఇవ్వాలి చాలా పుస్తకాలు దీనికి సంబంధించినవి ఈమధ్యనే అచ్చువేసినవికూడా అందరి సభ్యులకు అందచేయబడ్డవి. ఇవ్వాలి కూడా నాకున్న ఆనాలోగ్గంవల్ల మీరు నాకు కూర్చుని మాట్లాడే అనుమతి యిచ్చినందుకు చాలా కృతజ్ఞుడను. అంతేకాకుండా నేను ఇవ్వాలి చెప్పబోయే ఉపన్యాసంలోని కొన్ని హంకాలు తెలుగులోను, కొన్ని ఇంగ్లీషులోను అచ్చువేసి సభ్యులకు యిప్పుడే పంచిపెట్టి ఉన్నాను. ఇంక వాటిలో చెప్పనివిషయాలు మాత్రం తమదగ్గర కొంచెం మనవి చేయదలచుకున్నాను. ఈ Plan చర్చించినప్పుడు మనం దేశాన్ని దృష్టిలోపెట్టుకుని యీ ప్రణాళిక అంటే ఏమిటి, అసలు యీదేశంలో వుండేటటువంటి ఆర్థికాభ్యుదయంకోసం ఎలా కృషిచేయడానికి యత్నాలు జరుగుతున్నవి, యీ ద్వితీయపంచవర్ష ప్రణాళికలో మన ఆదర్శం ఎంతవరకు అమలులోపెట్టగలిగాము, దీనిని యింకా యేమయినా వున్న పరిమితిలోపల బాగుచేయడానికి వీలుంటుందా అనే విషయాల్ని ముఖ్యంగా దృష్టిలోపెట్టుకుని చర్చచేయవలసినదని కోరుతున్నాను. నిన్న నే ప్రతిపక్షనాయకులు మాచించినట్లు ఆ ఊర్లో ఉన్న రోడ్డుగురించిగాని కాలవగురించిగాని స్థానికమైన వ్యవహారాలు చర్చలో తీసుకురావలసినటువంటి ఆచసరంలేదు. అది ఎప్పటికప్పుడు వచ్చే అయిదేండ్ల Budget లలో మనకు వస్తూనేవుంటాయి. వివరాలన్నీ మనం అప్పుడు చర్చచేసుకోవచ్చు. ఇప్పుడు Broads గా వున్నటువంటివిషయాల సమీక్షరణ దృష్టిలో పెట్టుకొని నేను చెప్పినమార్గంలోనే చర్చచేయవలసినదని నా ప్రధాన మైన కోర్కె. రెండో ముఖ్యమైనవిషయం తమదృష్టికి తీసుకురావలసినది. ఇదివరకు పంచిపెట్టిన కాగితాలన్నింటిలోకూడా revised allocation మన కాగితాలలో 116.2 కోట్లు యిచ్చినట్లు వ్రాశాము. ఇప్పుడు మొత్తం Planning

24th March 1956]

[Sri K. Venkata Rao

Commission దగ్గరనుంచినట్టి ఉత్తరం ప్రకారం దీనిని 118.848 కోట్లకు ఎక్కువ చేశారు. ఈ ఎక్కువమనం మళ్ళీ మన Planning ప్రణాళికలలో చెప్పుకోవలసిఉన్నది అంతేకాకుండా Community Blocks గురించి Flood Control schemes గురించి Government of India వారు యివ్వవలసిన మొత్తాలు యింకా మనకి తెలియపరచివుండలేదు. కనుక అది యీ మొత్తంలో చేర్చలేదు. ఇంకో ముఖ్యమైన విషయం దృష్టిలో పెట్టుకోవలసినది ఏమిటంటే యీ Planning లో రెండు భాగాలున్నాయి. ఒకటి మన రాష్ట్రానికి వచ్చేటటువంటి రాబడి, రెండోది మనం పెట్టుబడి పెట్టేటటువంటి భాగం. ఈ రెండింటినీకూడా మనం సమీకరణం చేసుకోవలసిఉన్నది. ఈ చర్చించడంలో 118 కోట్లు కాకపోతే 218 కోట్లు యిచ్చారనుకోండి. మనం 218 కోట్లరూపాయలలో మన రాష్ట్రానికి వచ్చేటటువంటి revenue ఎంత, మనం ఎంత హెచ్చుచేసుకొంటే అది ఖర్చుపెట్టగలము అనేదికూడా దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. అంతా అప్పు చేసి పెట్టడానికి వీలులేదు కొంత మన రాబడిలోంచి పెట్టుకోవలసిన అవసరం ఉన్నది కాబట్టి అదికూడా మన శక్తి సామర్థ్యాలు దృష్టిలో పెట్టుకుని చర్చచేసుకోడం అవసరమనికూడా మనవి చేస్తున్నాను ఇంకా, అందరికీ తెలిసిన విషయమే, మన కోర్కెలు చాలా ఉన్నాయి. అవసరాలు అంతకంటే ఎక్కువగా వున్నాయి. కాని మన యొక్క resources, అసలు మన శక్తి సామర్థ్యాలకు ఉన్నటువంటి ఆర్థిక పునాది మనకున్నటువంటి కోర్కెలు ఈ రెండింటినీ సమీకరణం చేసుకుని మన యొక్క వ్యవహారం చేసుకోవలసిన న్యాయంకూడావున్నదని మనవి చేస్తున్నాను. మొన్న ఒక నెలరోజులక్రితం అమృత్సర్ లో భారత జాతీయ సాంఘిక సమావేశం జరిగింది. ఈ సమావేశంలో ఆర్థిక విధానాలు గురించి ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక గురించి చాలా చర్చజరిగి ఒక ముఖ్యమైన తీర్మానం చేసి ఉన్నారు. దీనిలో ఉన్నటువంటి ఒకటి రెండు ముఖ్యాంశాలు తమకు ఎందుకు మనవి చేస్తున్నానంటే యీ రోజున దేశంలో, కేంద్రంలోనూ బహు రాష్ట్రాలలోనూ కొంచెం హెచ్చు తక్కుగా అన్ని రాష్ట్రాలలోనూ కూడా కాంగ్రెసే విపాకలనలోవున్నది కనుక వారియొక్క రాజకీయ ఆర్థిక కార్యక్రమాలు ఎలావున్నాయి, ఆ కార్యక్రమాలను అమలులోకి తెచ్చేటటువంటి యత్నంలో యీ పంచవర్ష ప్రణాళిక యిదివరకు ఎంతవరకు తోడ్పడింది, ఇకముందు ఎంతవరకు తోడ్పడనున్నది అనేటటువంటిది మనం గుర్తింపులో తెచ్చుకుందుకు వీలుగా వుంటుంది.

Avadi resolution లో ఉన్నటువంటి 2, 3, ముఖ్యమైన భాగాలేమిటంటే

Sri K. Venkata Rao]

[24th March 1956]

“The Avadi Session of the Congress laid down that in order to realise the object of the Congress and to further the objectives and directive principles laid down in the Constitution of India planning should take place with a view to the establishment of a socialistic pattern of society. The Congress further defined broadly the economic content of such a socialistic structure. These decisions of the Congress were widely welcomed and gave a new direction to the programmes of planned development of the country. Economic and social planning must therefore keep the same objective in view and further it.”

తరువాత ఇంకొక భాగం

“The claims of social justice both in its individual and regional aspects should always be kept in view and should be made through changes in economic organisation and suitable administrative and fiscal measures. Existing disparities in income and wealth should be progressively removed. Special attention should therefore be paid to removing the disadvantages of the economically backward sections of the people. A socialistic structure of society necessarily involves equality of opportunity for all and a progressive equalisation of income. The same should always be kept in view and the endeavour should be to ensure the benefits of the economic development accrued to the less privileged classes of society until their standard of living rises.”

ఇంకా ఈ పీఠాసనం చివరలోయిలా ఉన్నది.

“Planning is a great adventure in building up the country and the lives of 370 millions of people. It involves an effort not only from the Central and State Governments and the official machinery but more particularly the enthusiastic support and participation of the people at every step. The message of the Plan should reach every part of the country so that every citizen can know the promise which the Plan holds out for him and the obligations which it creates. It is a unique adventure in partnership and co-operation of hundreds and millions of the people of the country.”

24th March 1956]

[Sri K. Venkata Rao

ఇదిఅంతా మాత్ముంగా తెలుగులో చెప్పాలంటే; ఆవడి కాంగ్రెసు మహా సభలో pass చేసినటువంటి తీర్మానానుసారం socialistic pattern of society అనే భావముతోటిచేయ బడిందో, దాంట్లో ఏమీ భావముఉన్నదో. దీనినే ప్లాను అమలులోకి తీసుకువస్తున్నది. ఈ ప్లానును అమలులోకి తీసుకు రావడము విషయములో, ప్రజాసహకారము పూర్తిగా అవసరము ఉన్నదని, అటువంటి సహకారములంభింపుడే, ఈ విప్లవహారము అంతా బాగా జరుగుతుందని, ఈ కార్యక్రమము క్రింద బీదవారియొక్క ఆదాయపరిమూలము ఎక్కువకావడమే కాకుండా, వారి సౌఖ్యములకు అభివృద్ధి చేస్తే, హెచ్చు ఆదాయముల, స్వల్ప ఆదాయముల మధ్యఉన్న వ్యత్యాసాన్ని చాలావరకు తగ్గించే భావముతోటి వ్యవహారం జరిగిందని, దీనిని మనం ఆచరించవలసినదని దీంట్లో చెప్పబడింది.

ఇది మనస్సులో పెట్టుకొని మనం చర్యలకు దిగినప్పుడు దేశంలో ఇంతవరకు జరిగిన విషయాలనుగురించి మనం ఆలోచించుకోవాలి. మొట్టమొదట 1951-వ సంవత్సరములో మనదేశంలో ఈ ప్రణాళిక తయారుచేయబడ్డది. అప్పుడే యుద్ధము పూర్తి అయి దానియొక్క పరిణామములు ఇంకా దేశంనిండా ఉన్నాయి. 1951 సంవత్సరములో నే మన దేశమును రెండు భాగాలుగా విభజించడమువల్ల ఏర్పడినటువంటి ఆర్థిక క్లిష్ట పరిస్థితులుకూడా అప్పుడు ఉన్నాయి. మరల తక్షణమే కొరియాయుద్ధము రావడమువల్ల దేశంలో inflationary pressure (ఉత్పత్తికంటే ఎక్కువ ధనాన్ని దేశంలో చలామణిలో పెట్టడం) వల్ల ఏర్పడిన కష్టాలు కొన్ని ఉన్నాయి. దేశంలో అహార కొరత ఏర్పడినది. ముడి పదార్థాల కొరత ఏర్పడినది. కాని మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక పూర్తి అయ్యేప్పటికి ఆ కొరతలన్నీ కూడా సమసిపోయినాయి. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక దీనిని ఎట్లా ఎదుర్కొన్నదని మనం ఆలోచించినట్లయితే, ధనంయొక్క చలామణి దేశంలో తగ్గిపోయింది. అన్ని వస్తువుల ఖరీదులు తగ్గాయి. నిన్నటిదాకా ఖరీదులు తగ్గినవని ఒక పోరాటము, నేను ఖరీదులు ఏదుగుతుంటే తగ్గుటకొరకు మరొక పోరాటమును మనము చేస్తున్నాము. మొదటిది ఎవరు చెప్పారో సాధారణంగా రెండవదికూడా వాళ్ళే చెప్పుతుంటారు.

భోజన పదార్థములయొక్క ముడిపదార్థములయొక్క కొరత చాలావరకు తగ్గింపబడటమే కాకుండా, మనం అనుకున్న దానికంటే దేశంలో అవి పుష్కలంగా లభిస్తున్నాయి. 170 లక్షల ఎకరాలు కొత్తగా నీటిపారుదల క్రింద చేర్చబడ్డాయి. 10 లక్షల కిలోవాట్ల శక్తిగల విద్యుచ్ఛక్తి సూతనంగా ఉత్పత్తి అవుతున్నది. దేశంలో ఉన్న పరిశ్రమలయొక్క ఉత్పత్తి 100 కి 41 వంతల చొప్పున పెరిగినది. మనదేశం ఇతర దేశములదాకా ఎగుమతులు,

Sri K. Venkata Rao]

[24th March 1958]

దిగుమతులపల్ల ఖర్చులయ్యే డబ్బుయొక్క వ్యత్యాసం చాలావరకు తొలగిపోయి, ఇప్పుడు చాలా తక్కువ అయింది. దేశంలో రైల్లు, రోడ్లు ఇతర రవాణా సౌకర్యములు, టెలిగ్రాఫ్ వగైరా సౌకర్యములు కూడా చాలావరకు ఎక్కువ అయినవి. విద్యా విధానములోను, ప్రజారోగ్యములోను కూడా కొంతవరకు అభ్యుదయము మనకు కనపించుతున్నది.

పాటన్నింటితోటి మనయొక్క సమస్యలు పరిష్కారము అయినాయని, దానితో మనము Socialistic Pattern of Society అనేది దేశంలోపూర్తిగా అమలుజరిపామని అనుకునేందుకు వీలులేదు. కాని దేశంలో మనం మొట్టమొదటగా అనుసరించిన mixed economy విధానం, సోషలిజముకు కాపిటలిజముకు మధ్య మార్గంలో నడచే విధానం, మార్పుచేయబడి ఒక నిర్దిష్టమైన దృక్పథంలోకి దేశం వచ్చిందని మనం గుర్తించవలసి ఉన్నది. ఇందుకు దోహదమిచ్చే గట్టి చర్యలను ప్రభుత్వం తీసుకున్నదనే సంగతి మనకు అనేక విషయములనుబట్టి ఋణావు అవుతుంది. దేశంలో ఇంఫీయల్ బ్యాంకు, స్టేటు బ్యాంకు అయిపోయినవి మన రాజ్యాంగ చట్టాన్ని సవరించి దాంట్లో ఇవ్వనిలసిన నష్ట పరిహారాన్ని చాలావరకు ప్రభుత్వము యొక్క న్యాయ దృష్టికి లోబడేటట్లుచేసి కోర్టులయొక్క వ్యవహారాన్ని కొంతవరకు తగ్గించారు. దేశంలో పన్నులు ఎక్కువచేసి లాభాన్ని కుదిమివేసే ప్రయత్నము జరిగింది. కంపెనీ law కొత్తగా శాసనముచేసి షేర్ హోల్డర్లకు ఎక్కువగా అధికారములు ఇచ్చి, మానేంజింగ్ డైరెక్టర్లయొక్క శక్తిని కంట్రోలు లోకి తీసుకువచ్చే వ్యవహారము జరిగింది.

Working journalists కు, newspapers లో పనిచేసే వారికి సహాయముచేసి, వారికి trade unions వగైరాలు ఏర్పాటుచేయడానికి ప్రయత్నము జరుగుతున్నది. జీవిత భీమాను జాతీయ పరము చేయడంకూడా జరిగింది.

ప్రతిని, మిల్లులుబాహుళంగా కొనుక్కోనే ఏర్పాటు జరిగింది. భోజన పదార్థములతోపాత తగ్గదమునల్ల Inter Zonal గా కొన్నికొన్ని రాష్ట్రములకు వెళ్ల కూడదన్న విషయము తొలగించబడ్డది. పంచదారను చాలా విస్తారంగా ఇతర దేశాలకు పంపివేర్పాటులు చేయుద్దాయ. Industries లో కొన్నింటికి control పెట్టారు. Steel, Cement, ఉక్కు ఎరువులు వగైరాలు ఎక్కువగా అభివృద్ధిలోకి తీసుకువచ్చారు. Consultation Machinery ద్వారా Trains యొక్క ఉపయోగము ఎక్కువచేశారు. Export, Import controls చాలావరకు తగ్గించారు. వస్తువులధరలు పరిశీలించేవారికి వట్టములేకుండా ఉన్నాయి. Monthly internal prices ఎక్కువ

24th March 1956]

[Sri K. Venkata Rao

అవుతున్నాయి. దేశంలో రాష్ట్రాలయొక్క కొనుగోలుశక్తి ఎక్కువ అయినది. ఉత్పత్తి ఎక్కువ అయినది. జాతీయ ఆదాయము ఎక్కువ అయినది. అన్ని రకాలుగా మనయొక్క భావాలు అమలులోకి వచ్చాయని మనం చెప్పకునేందుకు వీలుగా ఉన్నది. ఇప్పుడు latest position ప్రకారము పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి 158.7 రూపాయలు ఉన్నది. మండేశంలో ఎక్కువగా ముడిపదార్థాలు లభిస్తున్నాయి. గతసంవత్సరంకన్నా, ఈసంవత్సరం దేశంలో వీటిఫలితం ఎట్లా ఉన్నదో మనం చూచుకోవలసిన అవసరము ఉన్నది. మిల్లులలో తయారుచేసిన బట్ట 50940 గజాలకు పెరిగింది. గతసంవత్సరము 49 కోట్ల గజాలకుపైన ఉన్నది. చేనేతనస్త్రీ ఉత్పత్తి 1818 మిలియన్లనుంచి 1454 మిలియన్లవరకు పెరిగింది. Powerloom cloth ఉత్పత్తి 243 మిలియన్లనుంచి 273 మిలియన్లవరకు పెరిగింది. మనం విదేశాలకు ఎగుమతిచేసే సరకుల ఖరీదు 563 కోట్లనుంచి 614 కోట్లకు పెరిగింది. మన Imports 616 కోట్లనుంచి 644 కోట్లకు పెరిగింది. మన దేశంలో మొత్తం వర్తకము 1179 కోట్లనుంచి 1248 కోట్లవరకు ఎక్కువ అవడము వల్ల, Trade deficit 53 కోట్లనుంచి 40 కోట్లకు తగ్గడం, అన్నింటిమీద కొత్త వర్తకము 69 కోట్ల రూపాయలు పెరగడముకూడా జరిగింది.

నేను చెప్పిన విషయాలనన్నింటిని దృష్టిలోపెట్టుకొని ఆలోచించినట్లయితే 2వ పంచవర్ష ప్రణాళికలో మన ఆర్థికాభ్యుదయం ఎట్లా పెరుగుతుందో తెలుసుకొనుటకు వీలవుతుంది. దేశంలో ఇంకా కొన్ని సమస్యలను పరిష్కారం చేయవలసియున్నది. దేశంలో అనేకమందికి ఉద్యోగాలను యిచ్చేనీతిలో ఉన్నాము. Agriculture commodities కు ఒకమాటు ధరలు పెరుగుట, ఒకసారి తగ్గుట జరుగుచున్నది. వీటిని ఒకపరిమాణంలో నిలుపుచేయవలసిన బాధ్యతవున్నది. Standard of living ఇంకా పెరుగుతున్నది. పెరుగువలసినంత పెరుగుటకు కృషి చేయవలసియున్నది. దానికి 2,358 కోట్లు ఖర్చుపెడదామనుకున్నారు. అదికూడ కొంతవరకు తగ్గినది. క్రొత్తగా వచ్చిన రిపోర్టులప్రకారం మనం అనుకొన్నంత తగ్గుదల లేనందుకు సంతోషించాలి. క్రిందటిమాటు నేను మాట్లాడినప్పుడు మన రాష్ట్రంలో 69 కోట్ల రూ॥లకు బదులు 59 కోట్ల రూ॥లు ఖర్చుపెడదామేమో అనే భావాన్ని వెల్లడించాను. కాని ఇప్పటివరకు వచ్చిన rough estimates ప్రకారం చూసినట్లయితే 64 కోట్లవరకు ఖర్చుపెట్టుటకు అవకాశము ఉన్నట్లు తెలియుచున్నది. మన రాష్ట్రంలో 92%, 98%, వరకు ఖర్చు తేలేటట్లు కనిపించడంకూడా సంతోషదాయకమయినవిషయం. అట్లాగే ఇతరరాష్ట్రాలకూడా చేసినట్లు ఢిల్లీనుంచి వార్తలు తెలియుచున్నవి. ఎక్కువ ఉత్పత్తి, నిరుద్యోగసమస్య పరిష్కారం, దేశంలోవున్నటువంటి ఆర్థిక అసమానత్వాన్ని తగ్గించుకొనుట మున్నగువాటినిగురించి మనం ప్రయత్నించే

Sri K. Venkata Rao]

[24th March 1956]

టప్పడు మనం జాగ్రత్తగా ఆలోచించుకోవాలి. మనకు ఇప్పుడు balanced diet కావలసిఉన్నది. మనం తినే భోజనపదార్థాలలో జీవకణములనిచ్చేటటువంటి శక్తిని అందుకీ లభించేటట్లు చేయాలి. బ్రజలందరికీ కావలసినన్ని వస్తువులు లభించేటట్లు చేయాలి. ఇళ్లు, విద్య మొదలగు సౌకర్యములు ఉండేటట్లు చేయాలి. ఆరోగ్యపరిస్థితిని దృష్టిలో ఉంచుకొని మిగిలిన పనులు చేస్తూవుండాలి. దేశముయొక్క జాతీయ దాయాన్ని పెంచి, దానిలోని భాగము ప్రజలందరికీ అందుబాటులో ఉండేటట్లు చేయాలి. జాతీయ ఆదాయం 10,000 కోట్లనుంచి 15,000 వరకు పెరగే అవకాశాలున్నాయి. దీనిని బహుజనానికి అందేటట్లు చూడవలసిన బాధ్యత మనకు ఉన్నది. నైపుణ్యముగా "The concept of Planning is not to think of money we have got, and divide it to schemes and priorities" అని చెప్పినారు. ఈ పని ఆఫీసులోఉండే ఒక గుమాస్తా చేయగలడు.

"but it is based on physical needs, that is to say, what do the people of India need, how many schools, how much cloth, how much housing, how much education, services etc."

వీటినిన్నింటినీ దృష్టిలో ఉంచుకొని రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళిక తయారు చేయడంజరిగింది. ఇవన్నీ మనకు కావాలంటే మనకోర్కెలను, మనకున్న ఆర్థికస్థితిని సమన్వయం చేసుకోవాలి. వస్తువులను, భోజనపదార్థములను గృహములను ఎక్కువ చేసుకోవడానికి మనం ప్రయత్నించాలి. ముడిపదార్థాలను ఎక్కువ చేసుకోవలసియున్నది. మనకు కావలసినటువంటి యంత్రాంగమును, యంత్రభాగాలను తయారుచేసుకొనుటకు ప్రయత్నించేయాలి. దేశంలోఉన్న వయోజనాలందరికీ శక్తివంతమైన, క్రమమయిన పద్ధతులు ఉండేలాచేయాలి. మనకు కావలసినన్ని ముడిపదార్థాలు, బలవంతులైన జనాభాఉన్నది. ఈ రెండింటినీ సద్వినియోగం చేసినట్లయితే నేనుచెప్పిన వ్యవహారమంతా నిరూపకంగా పూర్తిచేయుటకు వీలుంటుంది అనుకొంటున్నాను. Balanced diet పొందుటకుకూడ కొన్ని పద్ధతులున్నాయి. మనం భుజించే ఆహారపదార్థములలో పాలు, నెయ్యి, మాంసము, చేపలు కోడిగ్రుడ్లు, క్రొవ్వపదార్థములు, పండ్లు, కూరగాయలు, పంచదార మొదలగు వాటినిన్నింటినీ తీసుకొనుటవలన మన ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. ఈ పదార్థాలను ఎక్కువగా పుచ్చుకొనుటవలన జీవకణములు వృద్ధిఅవుతాయి. 3 వేల జీవకణములు ఉన్నదేశం బాగా ఆరోగ్యవంతంగా ఉంటుంది. ఆమెరికాలో 400 ఉంది, మనకు 16,17 వందలు ఉన్నది. మనం Physical needs

24th March 1956]

[Sri K. Venkata Rao

చేసుకోవలసిఉన్నది. ఇప్పుడు మనం 15 గజాలగుడ్డ ఉపయోగించుకుంటున్నాము. East Indies లో 22 గజములు, ఈజిప్టులో 18 గజములు ఉపయోగిస్తున్నారు. ఇప్పుడు మన పంచవర్ష ప్రణాళికలో 15 గజాలుఉన్నది. 18 గజములు చేయుటకు మనం ప్రయత్నిస్తున్నాము. 1941-51 సం॥ల మధ్య నూటికి 42 చొప్పున. పట్టణములయొక్క జనాభా పెరిగింది. మనదేశంలోని జనాభా ఉజ్జాయింపున నూటికి 10 చొప్పున పెరిగింది. పంచవర్ష ప్రణాళికలో 1961 సం॥లోపు గా 36 లక్షల గృహాలను నిర్మించేందుకు Plan లో చూపబడింది. పట్నాలలో 36 లక్షల గృహాలు నిర్మించినట్లయితే పల్లెలలో ఎన్ని నిర్మించాలి అనే సమస్యవచ్చింది. మన Plan మొదలుపెట్టేటప్పటికి 6-14 సం॥ల మధ్యవున్న పిల్లలలో నూటికి 32 మంది స్కూలుకు వెళ్లారు. ఈ Plan అంతింనాటికి నూటికి 40 మంది వెళుతున్నారు. 1961 సం॥ నాటికి నూటికి 60 మంది స్కూలుకు వెళ్ళేట్లుచేసే యోర్పాటున్నది. అధికావంతు Secondary education, university education, technical education ను గురించి మనం చర్చించవలసియున్నది.

మన దేశంలో ఇప్పటికి రిజిస్టరయిన డాక్టర్లు 65 వేలమంది ఉన్నారు. Hospitals, Dispensaries కలిసి 8,500 ఉన్నాయి. వీటిలో 1,12,000 మంచాలున్నాయి. రెండు ప్రకారం 63,000 మందికి ఒక డాక్టరు ఉన్నాడు. సగటున 63,000 మందికి ఒక mid wife ఉన్నది. కొన్నిచోట్ల ఏ సౌకర్యములే లేకపోవుటవలన డాక్టర్లు, నర్సులు, లేనిప్రదేశాలు ఉన్నాయి వీటి నన్నింటిని మనం దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. ఒకసారి ఇంగ్లండుతో పోల్చి చూసుకున్నట్లయితే మనకు, ఇంగ్లండుకూ ఉన్న వ్యత్యాసం బాగా తెలుస్తుంది. ఇంగ్లండులో 1,000 మందికి ఒక డాక్టరు ఉన్నాడు. 300 మందికి ఒక nurse ఉన్నది. 618 మందికి ఒక mid-wife ఉన్నది. మనకు 63 వేల మందికి ఒక mid-wife ఉన్నది. అందువల్ల మనం ఇప్పుడున్నటువంటి ఆసుపత్రులను, ఆసుపత్రులోని మంచములను, డాక్టరులను, Health assistants, mid-wives, nurses మొదలగు వారిని ఇప్పుడున్న సంఖ్యకు రెట్టింపు చేయుటకు రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఏర్పాటుచేశాము. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక కాలంలో 10% మొదలు 25% వరకు మన ఆదాయం పెరిగింది. మనం 11% వరకు పెగుగుతుందని అంచనా వేసుకున్నాము. అటువంటిది 2.5 to 3% per annum ఎక్కువ పెరిగింది. Eastern States లోని ఆదాయం సాగుకు 12 మొదలు 16 వరకు పెరిగింది. 2 వ పంచవర్ష ప్రణాళికలో సాగుకు 5% చొప్పున 25% వరకు పెంచడానికి మన plan లో ఉన్నది. ఇది ఏ విధంగా పెరుగుతుంది ? రూ 10,840 కోట్లు జాతీయదాయము. దీనిని

Sri K. Venkata Rao]

[24th March 1956]

రూ. 18,000 కోట్లకుపైగా పెంచాలని మన ప్రయత్నం. మన దగ్గర పెట్టుబడి పెట్టుటకు తగిన ఆర్థికస్థావరత లేదు. భూమి ఉన్నది. మంచి జలపరుపాయలున్నాయి. మంచి ఖనిజాలు ఉన్నాయి. అడవులున్నాయి. పశు సంపద ఎక్కువగా ఉన్నది. ఈ జాతీయదాయాన్ని మనం అభివృద్ధి పథంలో ఖర్చు పెట్టవలసి ఉన్నది. మన జాతీయదాయంలో సాలుకు నూటికి 7 రూపాయల చొప్పున తిరిగి పెట్టుబడి పెట్టుతున్నాము. ఇందుపైన 11 రూ॥ల చొప్పున పెట్టుబడి పెట్టేటట్లు చేస్తే ఇప్పుడు మనం తలపెట్టిన కార్యక్రమం సిద్ధిపడడానికి పిలుగాఉంటుంది అందువల్ల మనయొక్క ఆదాయంలో నూటికి 11 వంతున పెట్టుబడి పెట్టేటట్లు చూచుకోవాలి. మనం ఈ పరిస్థితుల నన్నింటినీ దృష్టిలో పెట్టుకొని చేసినట్లయితే మనదేశంలో Total Consumption నూటికి 20 వంతులు individual consumption నూటికి 12 మొదలు 13 వంతులు ఎక్కువగా వినియోగించుకొనే పరిస్థితి యేర్పడుతుంది.

ఇంతవరకుమాడ మనదేశంలో 100 కి 44 రూపాయలచొప్పున వ్యవసాయాభివృద్ధికి ఖర్చుపెట్టారు. మనదేశంలో జనాభా పెరిగినందువలన, భోజనపదార్థాలు కొనుక్కోవడంవల్ల ఎక్కువ ఖర్చుచేయవలసి ఉంటుంది. Uncertain monsoons వల్ల కూడా చాల నష్టము కలుగుతోంది. ఒక్కొక్క సంవత్సరంలో అసలు జిన్నేమే కురవదు. వీటన్నిటిని సక్రమంగా అమలుజరుపుకోవాలన్నట్లయితే, క్రొత్త కార్యక్రమాన్ని ఏర్పాటుచేసుకోవాలి. అందుకుగాను Second Five Year Plan లో క్రొత్త పారిశ్రామికవిధానాన్ని అవలంబిస్తున్నారు. దీనిలో Basic Industries కొన్ని ఉన్నాయి. Iron and Steel, heavy Machinery, Electric equipment, basic chemicals, exploitation of minerals ఇవన్నీకూడ ప్రభుత్వ నిర్వహణక్రింద ఉంటాయి. వీటన్నిటికొరకు డబ్బును పోగుచేయవలసి ఉంది. డబ్బు పోగుచేయడానికి రెండుమార్గాలు ఉన్నాయి. (1) పన్నులువేయడంవల్ల, (2) Public sector లో ఉన్నటువంటి పారిశ్రామిక వ్యాపారసంస్థలమంచి డబ్బు సంపాదించడంవల్ల, Banking, Insurance, trade on selected commodities, foreign, and international trade, మొదలైనటువంటి వ్యాపారాన్ని ప్రభుత్వం తనచేతులలో పెట్టుకున్నట్లయితే Socialistic pattern of society ని అమలులోకి తీసుకురావడానికి పిలుఉంటుంది. Private sector ను కూడా దేశంలో ఉంచాలి. దానిని అదుపులోపెట్టుకొని తగినటువంటి ప్రోత్సాహాన్ని కూడా ఇవ్వాలి. వాటిని develop చేసుకొనే మార్గాలుకూడా చూపించారు. Private Industries కి అభివృద్ధిచేయటమైనా tax exemption కూడా ఇచ్చారు. ఇంకే

24th March 1956]

[Sri K. Venkata Rao

కాకుండా దేశంలో కొనుగోలుశక్తికూడా ఎక్కువ అవుతున్నది. అందుచేత ఉత్పత్తి సప్తపోషడానికి పీలులేదు. ఎవరో ఒకాయన వేళకోశంగా “చై నా దేశంలోని స్త్రీలు తాముకట్టుకొనే లంగాలు వెడల్పు 2604 లో ఎక్కువ చేసుకున్నట్లయితే Manchester లో ఉన్నటువంటి మిల్లలకు 6 ఏళ్లు పని దొరుకుతుంది అని వెడల్పు తగ్గించుకొనినారు” అని చెప్పారు. అది అంతా కూడా internal demand కు సంబంధించిన వ్యవహారము

మనదేశంలోగూడా వస్త్రాలవిషయంలో internal demand 40 కోట్ల టైచిలుకు ఉన్నది. ఎక్కువ అవుతున్నదేగాని తగ్గడంలేదు. జనాభా పెరగడం వల్ల జనాభాకు కావలసిన సౌకర్యాలు కల్పించడంవల్ల internal market ఎక్కువై inflation తగ్గి దేశంలో సౌఖ్యము ఏర్పడడానికి మార్గం అవుతుందని ప్లానింగ్ కమిషన్ వారు గుర్తించారు. నేను మొట్టమొదట మనవి చేసినట్లుగా దేశంలో నిరుద్యోగము అనుకున్నంతగా తగ్గలేదు. కాని 120 లక్షల మందికి ఉద్యోగం కల్పించేయత్నం జరుగుతోంది. జనాభా సంవత్సరానికి 45 లక్షలు పెరుగుతోంది. ఇందులో 100 కి 40 మంది కార్మిక, కర్షక తరగతులకు చెందినవారు. అందువల్ల సాలుకు 18 లక్షల ఉద్యోగాలను క్రొత్తగా సృష్టించవలసి ఉన్నది. ఇంతమందికి ఏజేటా అదనంగా ఉద్యోగాలు మాపలేకపోయినా సాలుకు 10, 12 లక్షల క్రొత్తఉద్యోగాలు తయారయేటటువంటి విధానాన్ని మనం సృష్టించుకున్నాం. ఈ వివరాలన్నిటినీ మేము తమకు ఇచ్చినపుస్తకాలలో చదువుకొని తెలుసుకొనే ఉంటారని భావిస్తున్నాను. United States of America లో ఉన్నటువంటి, ముడి ఇనుముకంటే ఇండియాలో 3 రెట్లు యెక్కువ ఉన్నది. ప్రపంచంలో ఇంత ఇనుము ఉన్న దేశం ఎక్కడా లేదని ఇప్పడు తెలుసుకొన్నాము.

ఇప్పుడు ఇండియాలో 10 లక్షల టన్నుల ఉక్కు తయారుచేస్తున్నారు. United States of America లో సంవత్సరానికి 1000 లక్షల టన్నులు ఉక్కు తయారుచేస్తున్నారు. Population basis మీద చూచినట్లయితే 3 లక్షల టన్నులు అధికంగా తయారుచేయవలసి ఉన్నది. 10 లక్షల టన్నులు తయారుచేసే plant పెట్టాలన్నట్లయితే 100కోట్లరూపాయలు పెట్టుపడి పెట్టవలసి వుంటుంది. రూర్ కిలా భిలాయ్, దుర్గాపూర్ అనే 3 ప్రదేశాలలో ఉక్కుప్యాక్షరీలకుగాను 350 కోట్లరూపాయలు పెట్టుబడి క్రిందనే అయిపోతోంది. ఇంతకంటే భరించడం కష్టం అవుతుందిగనుక ఇవి అభివృద్ధి అయ్యేటట్లుమాత్రమే చేయాలి. ఈ విధంగా పెద్ద పరిశ్రమలకే ఎక్కువ పెట్టుబడులు పెట్టినట్లయితే చిన్న పరిశ్రమలమాట విమటనికూడా ఆలోచించాలి. ఎక్కువ పెట్టుబడులు పెట్టి, బిలాయ్, దుర్గాపూర్, రూర్ కిలాలలో plant లు పెడితే ఒక్కొక్కచోట 2, 3 వేలమందికంటే

Sri K. Venkata Rao]

[24th March 1956]

ఎక్కువమందికి ఉద్యోగాలు దొరకవు. కొబ్బటి basic industries అభివృద్ధివలన నిరుద్యోగ సమస్యలు పరిష్కరించడం అసంభవం. ఇది రహస్యవంటి దేశానికికూడా తెలుసు. ఎక్కువమందికి ఉద్యోగం కల్పించాలంటే small-scale industries, cottage industries మొదలైనవి వంటి వాటిని వృద్ధిలోకి తీసుకురావాలి. వాటిని వృద్ధిలోకి తీసుకురాకపోయినట్లయితే దేశంలో నిరుద్యోగ సమస్య పరిష్కారానికి బదులు నిరుద్యోగ సమస్యను ఇంకా తీవ్రతరం చేసేటటువంటి పరిస్థితులను ఏర్పరచుకొన్నట్లు అవుతుంది. ఈ సంగతి బాగా ఆలోచించి రైలుబండిలాగా ఒక line మీద basic industries, రెండో line మీద కుటీర పరిశ్రమవంటి చిన్నరకం పరిశ్రమలను ప్రోత్సహించడం చాలా అవసరం. అలా చేయాలంటే చాలమంది, technicians ను, craftsmenలను నిపుణతతో తయారుచేసేట్లు చేయాలి. అందుకుగాను production centres ను పెట్టాలి. Modern machines తయారుచేసే బుద్ధివశాలకూడా వుండాలి. Electricity ని దేశం నలుమూలలకు పంపించేటటువంటి యత్నముకూడాచేస్తే ఈపని బాగా జరుగుతుందని మనవిచేస్తున్నాను. కీలక పరిశ్రమలకే factory లను ఏర్పాటుచేసి, కుటీరపరిశ్రమలకు హెచ్చు ప్రోత్సాహమిచ్చినట్లయితే గ్రామీణులకు వృత్తి కల్పించినవారమవుతాము. Cement, engineering, drugs మొదలైన భారీ పరిశ్రమలకుమాత్రమే factory లను స్థాపించుకొనడంవల్ల నిత్య అవసరమయ్యే వస్తువులను గ్రామాలలోనే కార్మిక కర్షకులతో తయారుచేయించడంవల్ల నిరుద్యోగ సమస్యను కొంతవరకు పరిష్కరించడం సాధ్యమవుతుంది. భూసంస్కరణలను తీసుకురావలసిన ఆ పుస్తకంలో ప్రత్యేకంగా ఒక chapter వ్రాశారు. దానికి తగినటువంటి చర్యలను భారతదేశంలోని అన్ని రాష్ట్రప్రభుత్వాలకూడా తీసుకోవలసి వుంటుంది. దానికి తగినటువంటి చర్య మనరాష్ట్రములోకూడా జరుగుతున్నది. గోపాలరెడ్డిగారు ఎక్కడైన వ్యక్తిగత అభిప్రాయం అని చెప్పినట్లయితే అది వ్యక్తిగతమేగాని Government అభిప్రాయంకాదు. ఆయన Government మీద తన అభిప్రాయాన్ని ఎక్కువగా పెట్టేటటువంటి పెద్దమనిషిగాడు. Progressive గా ఒకదానితరువాత ఒకటి తీసుకురావాలనే అభిప్రాయాన్ని మాత్రం వారు వెల్లడిచేశారు. ప్రభుత్వం వీటన్నిటిని శీఘ్రతరం చేయాలనే నిర్ణయంతో మన అందరి ఆశూదంతో ముందుకు తీసుకునిపోయే యత్నంచేయాలి. Agrarian Reforms Committee వారు Governmentకు కొన్ని సూచనలు చేశారు. విశాలాంధ్రకు వెళ్లకుండానే త్వరగా వీటన్నిటిని పూర్తిచేసుకుంటే మంచిది. Planning Commission report లో వ్రాసినదాని ప్రకారము భూ

విభజన పత్రం Hyderabad

గా వున్నది. అందువలన కుడి

24th March 1956]

[Sri K. Venkata Rao

ప్రక్క ఒకవిధంగా ఎడంప్రక్క ఒకవిధంగా ఉండదుగనుక ఏదో ఒకే systemలో ఉండాలి. "Ceilings on individual holdings" "distribution extra land" "consolidation of holdings" మొదలైన విషయాలలో మనం చాలా కృషి చేయవలసిన అవసరం వున్నది. అన్నిటికంటే ముఖ్యంగా తక్షణమే కౌలుదారీ చట్టాలనుగురించి చర్య తీసుకోవలసిన అవసరం వున్నది. ప్రభుత్వం తప్పుకుండా చర్యతీసుకుని తీరుతుంది. దానికి ఎక్కువకాల వ్యవధి కూడా అవసరం వుండదని నేను అనుకుంటున్నాను.

ఇంకా దేశానికి ఆదాయము ఎక్కువ కావాలి అన్నట్లయితే, మనము పన్నుల క్రిందే వుచ్చుకోవలసియున్నది. public sector లో ఎక్కువ capital formation కావాలి. social services కు డబ్బుకావాలి. Death duties వగైరా taxes వేయడం ద్వారా ఉన్నటువంటి ఆదాయ వ్యత్యాసాలు, అస్తి వ్యత్యాసాలు తగ్గించడానికి యత్నం జరుగుతుంది. అయితే ఇదంతా కూడా కావాలంటే ప్రజా నీకంయొక్క తోడ్పాటు కావాలి. ఈ వేళ ఎవరికైనా ఆదాయంలో ఫావలా అభివృద్ధి అయినట్లయితే దానికి face Powder కొనుక్కొంటాననే దృష్టిలో పెట్టినట్లయితే, దేశానికి investment క్రింద ఒక అణాకూడ పెట్టుకోకుండా ఈదేశాన్ని ముందుకు తీసుకుపోవడం కష్టమవుతుంది. అందువల్ల ఒక restricted system లో consumption చేసుకోవాలి. మనము పండించినదంతా, మనకు అభివృద్ధి అయినటువంటి జాతీయాదాయమంతా మన వినియోగము క్రిందవాడు కొంటే, పెట్టుబడి పెట్టడానికి లేకుండా మనయొక్క పరిశ్రమలు గాని, వ్యవసాయము గాని ఇతరవృత్తులు గాని మనము ముందుకు తీసుకుపోవడానికి వీలు ఉండదు. అందువల్ల మనము మన వినియోగములో restricted గా ఉండాలి. ఒక austerity ని అవలంబించాలి. ఇది రెండు రకాలుగా ఉన్నది. సుందరయ్య గారి పద్ధతి అవలంబిస్తే "ఇది నీవు చేసేతీరు" అని నిర్ణయించేయవచ్చు. నెహ్రూగారి పద్ధతి అవలంబిస్తే "నాయనా ఇది నీవు చేయుము" అని చెప్పవలసి యుంటుంది. ఇది ఈ రెంటికి ఉన్నటువంటి తేడా కనుక నేను మనవిచేసేది, మన దేశములో పొదుపు విధానమును నేర్పాలి. విదేశములనుంచి దిగుమతి చేసుకొనేటటువంటి పదార్థాల స్వరూపంలో మన పదార్థాలు తీసుకురావాలి. నిజమే నేనుకూడ తప్పుచేస్తాను. నా చేతిమీద ఇప్పుడు rolex watch ఉన్నది. ఇండియాలో అటువంటిది తయారుకాలేదు గనుక అది కొనుక్కొక్ ఏమి చేసేది అనేటటువంటి మనస్తత్వము పోవాలి. మన దేశములో కూడ watches తయారు చేయాలి. ఒకవేళ అది మధ్య మధ్యనిలుస్తూ, ఇంకేదైనా లోపాలున్నప్పటికీ, ఆ watch నే వాడుతూఉండాలి. గాని ఇతర దేశస్థులవి పెట్టుకోకూడదు,

Sri K. Venkata Rao]

[24th March 1956]

క్రమంగా మన watches లో ఉన్నలోపాలు సరిదిద్దుకొని ఉత్తమ standards కు తీసుకురావాలి. విదేశీయులు ఏమీ చేస్తున్నారో, మనముకూడ ఆ విధంగానే వస్తువులు చేసుకోవచ్చు Atomic energy వాళ్లు ఖర్చుపెడుతున్నారు. కాని latest Geneva conference report చదువుకొంటే, peaceful uses of atom కు India చేసిన contribution ప్రపంచములో ఎవరు చేయలేదు ఇంతవరకు. అందువల్ల బుద్ధి కుళలతిలోగాని, ఇతర విషయాలలోగాని మనమేమి తక్కువకాము కాని ఆ పరిణామము వచ్చేందుకు గాను, మనము దేశీయమైనటువంటి విధానము మనస్సులో పెట్టుకొని మనవారిచేత పని చేయించుకొని, ఉత్పత్తి చేయించుకొని, మనమే వాటిని వినియోగించుకోవాలి. ఆ వినియోగించుకోవడంలో కూడ ఏ వస్తువును దుర్వినియోగంచేయకూడదు. దుర్వినియోగం చేసినట్లయితే, దేశం అభివృద్ధికిరాదు, ఈ విషయంలో ప్రతి ఒక్కరూ సహాయంచేయవలసి యున్నదని చెప్పవచ్చును. ఇంతే కాకుండా, మనము విద్య, ఆరోగ్యము మొదలగు వాటినిన్నింటికి కూడ ప్రత్యేకమైన చొర్యతీసుకొని, తల్లి తండ్రులయొక్క ఆర్థికస్థావరత, వారి status మీద ఆధారపడకుండా, అందరికీ విద్యా, వైద్య సౌకర్యములు కలిగేటట్లు వ్యవహారంచేయాలి. National Health Services ను మనము establish చేసుకోవాలి. sports, సాంస్కృతిక ప్రదర్శనాలు వగైరాలను అభివృద్ధి చేసుకోవాలి, కంటి, గుడ్డి మొదలైన వారియొక్క శ్రేయస్సుకూడ మనం చూచుకోవాలి. అంతేకాకుండా పారిశ్రామికాలు, కర్షకులు, కార్మికులు, మొదలైనవారికి ఎక్కువ economic security ఇవ్వడంలోను, housing, recreation, training, insurance provident fund, మొదలైన వసతులు ఇవ్వడంలోకూడ మనము విశేషంగా కృషి చేయవలసియున్నది. వీటన్నింటికి ఆస్కారము కల్పించాలి. నిన్ననే, నా మిత్రుడు విశ్వేశ్వరరావుగారు ప్రత్యేకంగా విశాఖపట్టణం గురించి చెప్పారు. ఈవేళ ఏదో conference కూడ ఉన్నదని చెప్పారు. ఇప్పుడే ఆ conference నుంచి వస్తున్నాను. ఈ కార్మికులయొక్క demands లో చాలవరకు ప్రభుత్వము అంగీకరించివారు. వారికి పెలపు ఇవ్వడం విషయంలోగాని, వారు represent చేసుకోనే విషయంలోగాని, వారిచ్చిన 18 demands పైకి, 12 demands కు ప్రభుత్వము అంగీకరిస్తున్నది. ఈవేళో, లేదా ఈ విషయంలో orders issue చేస్తున్నాము. కనుక మన మిత్రులందరూకూడా, ప్రభుత్వముతో అంగీకరించనివాళ్లు, అంగీకరించిన వాళ్లు, అందరూ కలిసి దేశముయొక్క కల్యాణంకోసం, ఈ అభివృద్ధి చేసుకోనే రోజులలో ~~మన~~ labour ను బాగా ~~కంట్రోల్~~గా control లో ఆట్టే పెట్టి సహాయం చేయవలసి

24th March 1956]

[Sri K. Venkata Rao

సిందని నేను అందరికి ప్రత్యేక మైనటువంటి విన్నపము చేస్తున్నాను. ఇంకా ఇతరులంతా మాట్లాడవలసియుంటుంది కాబట్టి నేను ఎక్కువ విపులంగా మాట్లాడదలచుకోలేదు. ఆఖరన ఒక విషయం మాత్రం చెప్పతాను. ఈ దేశం బాగుపడాలి అన్నట్లయితే ఒకటే మార్గమున్నది. ఈ విషయంలో అందరి తోడ్పాటు కావాలి. ఈ తోడ్పాటు రావాలంటే, అసలు సంతతి ఏదో మనము ముందు తెలుసుకోవాలి. ఒక విషయము మాత్రము అందరికి తెలిసినదే. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక ఈ రాష్ట్ర అవసరాలను గుర్తించుకొని తయారుచేయలేదు. ఆ ప్రణాళిక కార్యక్రమము ప్రారంభించి 2½ యేళ్లు అయిన తరువాత ఈ మంత్రివర్గము వచ్చి దానికి కృషిచేసి ఆ కార్యక్రమము 69 కోట్ల దాకా తీసుకువెళ్లింది. అందువల్ల మనకు నిజమైన పంచవర్ష ప్రణాళిక ఈ రెండవదే. అందులో నేను చెప్పినట్లుగా దరిదాపు 20 కోట్ల రూపాయలకు మనము కొత్త పన్నులు వేసుకొంటేనే ఈ 43 కోట్ల ప్రణాళికను అమలుజరపడానికి వీలుఅవుతుంది. 20 కోట్ల రూపాయలకు పన్నులు వేసినప్పటికిని, ఇంకా కొంత వేసుకోక తప్పదు. ఇదికొక ఇతర విషయాలలో ఆదాయము ఎట్లా వస్తుందో సభ్యులే యోచించండి. అందువల్ల ఈ రకంగా మనము దీనికి తోడ్పడవలసిన ధర్మము ఒక పక్షమున ఉన్నది. రెండవది, మనమంతా గ్రామాలకు వెళ్లి, ఆ ప్రజలతో ఈ అభివృద్ధి నీది, ఈ అభివృద్ధి జరిగితేనే గాని నీకుగాని, నీ కుర్రవాడికిగాని లాభములేదు. కనుక నీవు సాలుకు నీ తరపున అయిదు రూపాయలు గవర్న మెంటుకు అప్పు ఇవ్వవలసియుంటుంది అని చెప్పవలసియుంటుంది. ఈ విధముగా మనము small savings గాని, national loans గాని, provincial loans వీటన్నిటికికూడ మనము కృషిచేయవలసియుంటుంది. సంపాదించుకొనే ప్రతి వ్యక్తి ఊరికే ఒక అణా ఇవ్వమనండి. ప్రతి ఒక్కరు ఇది నాది, నా సహాయము దీనిలో ఉన్నది అనే విధముగా సహాయంచేయాలి. ప్రతి వ్యక్తి small savingsలో కృషిచేయాలి. అదే కాంగ్రెసుకూడ appeal చేసింది. డబ్బు ఎక్కువగా ఉన్న వాళ్లు ప్రభుత్వానికి అప్పు ఇవ్వవచ్చు. ఏ శక్తి లేకుండా ఉండేవారు, డబ్బు ఇవ్వలేకపోయినా, దేవుడు వారికి ఇచ్చిన రెండుచేతులు, రెండు కాళ్లు ఇచ్చి తోడ్పడవచ్చు. నా మట్టుకు నేను అనుకొనేది, చేతిలో పార, నెత్తివీడ తట్ట పెట్టుకొని గోపాలరెడ్డిగారు పనిచేయడానికి మొదలుపెడితే, గ్రామంలో ప్రతి చిన్నవాడు మొదలు పెడతాడు. అందువల్ల శాసనసభ్యులు మన ధర్మాన్ని గుర్తించి ఈ శ్రమదానాన్ని ఒక national effort గానే కాకుండా ఒక national morale కు తీసుకువెళ్లి, మనమంతా కృషి చేయవలసియుంటుంది. ఈ Planలో అంకెలు ఎట్లు వేసుకొన్నా, ఇంకా 12 వందల కోట్లు రూపాయలు deficit finance కన్నడుతున్నది. ఈ deficit finance లేకుండా notes అమ్ము

Sri K. Venkata Rao]

[24th March 1956

వేసుకొమ్మంటారేమో. నోట్లు అమ్మవేసుకొంటే ఏమవుతుంది? మార్క్సులో వంద మణుల వంకాయ వస్తే పీసే 0.2-0.3 ఉంటుంది. కాని 50 మణుల వంకాయ వస్తే పీసే 0.4-0.5 అవుతుంది. అవిధంగానే రూపాయలు ఎక్కువయితే, పదార్థాల యొక్క ఖరీదు పెరగడం అవుతుంది. వాటి ఖరీదు తగ్గించాలంటే మార్గమేమిటి? ఉత్పత్తి ఎక్కువ చేసుకోవడమే. అందువల్ల ఈ సంగతి మనము ముఖ్యంగా దృష్టిలో పెట్టుకొని, నేను చెప్పిన మార్గాలవల్ల, అంటే, more production, more earning, more savings, more investments వీటికి కృషిచేయ వలసి ఉంటుంది. మనకు ఉన్న దాన్నిబట్టి లెక్కవేసినట్లయితే, 48 వందల కోట్లు కొనుగోనినట్లుంటే, 44 వందల కోట్లే కనిపిస్తున్నది. ఇంకా 4 వందల కోట్లు ఎలా వస్తుందో, అలోచించవలసియుంటుంది. దానికికూడ పన్నులు వేయవలసి యుంటుందేమో! అప్పుడే 6 వందలు, 8 వందలు కోట్లవరకు పన్నులు వేసినాము. ఇంకా ఎక్కువ వేసుకోవాలి. ఇంకా ఎక్కువ మంది అప్పు ఇవ్వాలి అప్పో సాప్పో చేసుకొని మనము ఈలోటు సరిచేసుకోవాలి. ఈ కార్యక్రమంలో మనము అనుకోన్న దానికంటే తగ్గుతుందనే పరిస్థితి ఎప్పుడైనా ఏర్పడినప్పుడు మనందరి భుజాలు దానిక్రింద పెట్టాలి. మన చేతిలో బలము దానికివ్వాలి. ఇదంతా చేయాలంటే అసలు మన పాతబుద్ధి మార్చుకోవాలి. అందువల్ల, ఈ socialist విధానములో మనకు నమ్మకము ఉన్నదా లేదా, కాంతి మార్గంవల్ల భారత దేశముయొక్క ఆభివృద్ధి సాధించ వచ్చుననే దాంట్లో మనకు నమ్మకం ఉన్నదా లేదా, కాంతిమార్గం వల్ల ఈ సాధన మనము చేయాలి అనే దాంట్లో నమ్మకం ఉన్నదా లేదా అనే ఈ చూడండికి మన హృదయములు గనుక సరియైన సమాధానము చెప్పితే మన మనస్సు మన చేత సరియైనట్లువంటి పనిచేయిస్తుంది. అందువల్ల ఇది దృష్టిలో పెట్టుకొని ఈ మహాత్తరమైన పనిని మనం సాధించవలసియుంటుంది. యుద్ధంపై ఈ Second Five Year Plan మనకు greatest defence అని నిన్ననే నెహ్రూగారు చెప్పారు. దేశముఖ్ గారు తమ బడ్జెట్ speech లో కష్టమైనా మనము stability సంపాదించుకోవాలి అన్నారు. ఈ రెండున్నూ, నేను చెప్పిన విషయాలు, మనస్సులో పెట్టుకొని మన ఆంధ్ర రాష్ట్రముకూడ మిగతా అన్నిటితో బాటు ఆభివృద్ధి చెందేట్లు అందరు కృషిచేయాలని కోరుతున్నాను. జైవకృపవల్ల మన geological survey ఎక్కువఅయి, మన minerals ఎక్కువఅయి, మన నీటి వనరులు ఎక్కువఅయి, మన వృత్తులకు ఎక్కువ ప్రోత్సాహము కలిగి, మన capacity, మన investment ఎక్కువఅయి మన ప్రజలలో సహాయము చేస్తామని అనే ఒడ్డుది అందరికీ కలిగినట్లయితే, ఆంధ్ర రాష్ట్రముయొక్క భవిష్యత్తు ఇలా గొప్పగా ఉంటుంది. మనము హైదరాబాదుకు వెళ్లగానే మన Plan కు

24th March 1956]

MR. SPEAKER.—We shall take the printed speeches * of the Hon. Minister as statements placed on the Table of the House.

SRI P. SUNDARAYYA :—అధ్యక్షా, ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికను గురించి మనము యీ రోజున చర్చసాగించడము ఈ ఎనెంబ్లీలో చాలాముఖ్యమైన ఘటనగా నేను చూస్తున్నాను. భారత దేశము రెండువందల సంవత్సరాలుగా బ్రిటిషు సామ్రాజ్యవాదుల చేతులలోపడి, కనుకబడిఉండి భారతప్రజలకు తీవ్ర లిండి. కట్టగుడ్డలేకుండా మలమల మాడిపోవడము జరిగింది. అటువంటి దేశము యీనాడు మనము ముందుకు తీసుకునిపోవాల్సిఉన్నది. ప్రజలకు కావలసినలిండి, బట్ట, ఉండటానికి యిల్లు, చదవటానికి విద్య, వైద్యసౌకర్యాలు కలిగించుకోటానికి మనమందరము కృషిచేయాలి. దేశాన్ని ముందుకు తీసుకునిపోవటానికి భారతీయుడు అని పిలిపించుకునే ప్రతి మానవుడుకూడ కృషిచేయడని ఎవరికిని ఎట్టి సందేహము ఉండవలసినపనిలేదు. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికను మనము పూర్తి చేసుకున్నాము. నిజమే. మొదటి ప్రణాళికను, మనదేశములో ద్వితీయ ప్రపంచ యుద్ధానంతరము ఏర్పడిన క్షిప్రపరిస్థితులవల్ల మనకుకలిగిన యిబ్బందులలో, మనము అమలు పరచుకోవడము ఎంతో కష్టసాధ్యమైనది. మనము మనదేశమును ముందుకు తీసుకొని పోవటానికి యీ మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికను ఒక ప్రాతిపదికగా మాత్రమే ఉపయోగించుకోగలిగాముకాని, దానియొక్క ఫలితములు మనకు సంపూర్ణముగా చిక్క లేదు. అంతేకాని అది మగొకటికాదనే సంగతి నేను అంగీకరిస్తున్నాను. అంతే, ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికవల్ల మనము ఎంతదూరము ముందుకు వెళ్ళగలిగాము అనేవిషయము యిప్పుడు మనకు యీ చర్చలలో అనవసరము. అది జరిగిపోయింది. దానివల్ల మనము ఎంతముందుకు వెళ్ళవలసిఉన్నా, ఎంతముందుకు వెళ్ళగలిగా, ఇప్పుడు మనము Socialist Pattern of Society ఏర్పరుచుకోవాలని ఆవడికొంగ్రను చెప్పింది. తరువాత అమృతసర్ కొంగ్రను మరల దానినే సోషలిస్టు సమాజము స్థాపించుకోటానికి ఆదేశించింది. కొబట్టి మనము యిప్పుడు సోషలిస్టు సమాజము ఏర్పరుచుకోవలసిఉన్నది గనుక, దానికి ప్రాతిపదికగా ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికను మనము అమలుజరుపుకోవలసిఉన్నది ఈ ప్రణాళిక నాలుగుఅశయములతో కూడుకునియున్నది. మొదటిది పారిశ్రామికీకృతి. పరిశ్రమలు అభివృద్ధికొవటానికి యీ ప్రణాళికను అవ్వనిస్తున్నాము. ఈ ప్రణాళికలో యిమిడిఉన్న ఆశయాలు గురించి ప్రణాళికను చదివినప్పుడు, ప్రతి భారతీయుడుగూడ తప్పకుండా చూర్చిస్తాడు. అయితే యీ ఆశయాలను గురించి

* Vide appendices (A) and (B) at pages 401 to 421 infra.

DRAFT OUTLINE OF THE SECOND FIVE YEAR PLAN

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1956]

మంత్రిగారు నాలుగురకాలుగా చెప్పియున్నారు. మొదట జాతీయోద్యమమును పెంపొందింప జేసుకోవాలని అన్నారు. ఇప్పుడుఉన్న జాతీయోద్యమముకంటె రాబోవు అయిదేడల్లోపల దీనిని మరికొక నాల్గవవంతు అధికముచేయడమే, దాని యొక్క ఆశయమని అన్నారు నిజమే. తుర్కీజన నాల్గవవంతు పెంపొందించు తున్నంత మాత్రాన, మనకు కౌపలసినదిఅంతాకూడరాదు. మన ప్రజలకు కౌపల సినదంతాకూడ మనము చేసుకోలేము. కాని యిప్పుడు ఉన్న దానికంటె మరికొక నాల్గవ వంతు అదాయమైనను పెంపొందింప జేసుకోగలిగినట్లుయితే, కొంతవరకు కాక పోయినా, కొంతవరకైనా మనము ముందుకు వెళ్లటానికి అస్సాగ్రము ఏర్పడుతుంది. అందుచేత ఆ మాత్రముఅయినా మనము సాధించుకోగలగటానికి యీ ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికను అమలుపరుచుకోటానికి కృషిచేయడము, దానికి మార్గాలను చూచిండుడము ప్రతి ఒక్కడుకూడ ఆహ్వానిస్తున్నాడు.

[illegible]

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

ఆధ్యాత్మికంగాగాని, మానసికంగాగాని కాకుండా భౌతికవిషయములలోకూడ, యింకను అన్నివిధములలోకూడ మికంటే మేము వెనుకబడి ఉండజాలము. ఉండముఅని ఎవరువచ్చినా ఎదిరించి రుజువుచేయగలకై సంపాదించాలంటే, ముందు పారిశ్రామికాభివృద్ధిమీదనే మనము ఎక్కువగా ఆధారపడవలసిన అవసరము ఉన్నది. ఇదే మా అందరికోరిక అని అంటున్నాను.

తరువాత, Standing Committee of the National Council సమావేశంలో నెహ్రూగారు ఉపన్యాసము యిచ్చారు. అందులో ఒకభాగము నేను మీరు చదివి వినిపించుచున్నాను. బహుశ దీనిని అందరూకూడ చదివే ఉంటారు. ఆయినప్పటికీనీ, యీ చర్చలసందర్భములో పంచవర్ష ప్రణాళికకు అది పునాదిగా మనము తీసుకోవలసిన అవసరము ఉన్నది. కాబట్టి దానిని మీరు చదివి వినిపిస్తున్నాను.

‘If you want India to be industrialised and to go ahead, as we must, as it is essential, then you must industrialise and not bother about the odd little factories producing hair oil and the like. It is totally immaterial what the things are, whether they are small or big consumer articles. You must go to the root and the base and build up that root and base, on which you will build up the structure of industrial India. Therefore it is the heavy industries that count and nothing else excepting as a planned factor, which is important. We want planning for making heavy industries and we want that which will make heavy machines, we want industries which will make wealth; and we should set about them as rapidly as possible, be it takes time. If we set about them to-day, as we no doubt are in various ways, they will bear results four, five or six years later. If we do not do it now, then we have to wait for another Five Year Plan period. Therefore it becomes important. Stress was laid at the meeting of the Planning Committee therefore on these two factors.’

ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలో యీ విషయాన్ని గుర్తించి, దీనికి అంతటికీ పునాదిగా చేసుకోవాలనేవిషయము మనము గుర్తిస్తున్నాము. దీనిని మేము పూర్తిగా ఆహ్వానిస్తున్నాము. దీనిని జయప్రదముచేయటానికి మాకు తోచిననూచనలు యీసభ ముందు, ప్రభుత్వముముందు పెట్టి, మనజోషును పారిశ్రామికంగా మరింత వృద్ధి

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1954]

చెందటానికి, మనదేశములో మనకు కావలసిన అన్ని విషయములలోనూ, అన్ని వస్తువులు తయారుచేసుకోవడములోనూ, మా కౌశలమీద మేము నిలబడగలము, ఏ శత్రువు వచ్చినా ఎదిరించి, ఓడించగలము, మాదేశముమీద దాడిచేసినా, త్రిప్పి ముఖముమీద కొట్టగలకత్తి మాకు ఉన్నది, ఇప్పుడు మేము పారిశ్రామికంగా వృద్ధిచెందాము అనే మనోధైర్యము దేశములో ప్రతిమానవునికి రావటానికి వీలుగా యీ ప్రజాశక్తి అమలు పరచటానికి కృషిచేస్తాము, దీనికి మేము మా సంపూర్ణ సహకారము యివ్వటానికి సిద్ధముగా ఉన్నాము అని మనమందరము స్పష్టముగా చెప్పవలసియున్నది.

ఇకపోతే మూడవ ఆశ్రయము యేమిటంటే యీ రోజులలో నిరుద్యోగులుగా ఉన్నవారు అధిక సంఖ్యాకులుగా ఉన్నారు. ఇంతవరకు నిరుద్యోగసమస్య మన రాష్ట్రములో ప్రభుత్వము పరిష్కరించలేకపోయినప్పటికినీ, సాధ్యమైనంత ఎక్కువ మందికి యీ ప్రజాశక్తి ద్వారా పనులు కల్పించడమనేది దీనియొక్క మూడవ ఆశ్రయముగా చెప్పడము జరిగింది. ఈ రోజున భారతదేశములో అధిక అసమానత్వము మొండుగా ఉన్నది. పేదప్రజలు అధిక సంఖ్యాకులుగా ఉన్నారు. ఈ అసమానత్వ మనేది మనము పోగొట్టుకోవాలి. అందరు సుఖితులుగా ఉండి సౌఖ్యపడాలి. అమెరికాదేశములో ఒక్కొక్కరికి సంవత్సరానికి సగటు ఆదాయము 7,8 వేల వరకు ఉంటే, ఇక్కడ మనదేశములో 250 రూపాయలకంటే, ఎక్కువ ఉండవచ్చుడు, మనదేశము అధికంగా ఎంత వెనుకబడి ఉన్నదో మనకు తెలుస్తూనే ఉన్నది.

ఒక మూల పనిలేక, తిండిలేక మలమల మాడుతున్న బిక్కార్లున్నారు. మరొక మూల వేలూ, అక్షలూ, కోట్లూ రిజ్జూ, అనేక సౌఖ్యాలు అనుభవిస్తూ ఉన్న జనాభా ఉన్నారు. ఇటువంటి విపరీతమైన వ్యత్యాసాలు ఉండకూడదు. ఈ ఆర్థిక అసమానత్వం తగ్గించాలి. దానికి తగిన చర్యలు ఈ ప్రజాశక్తిలోనే తీసుకోవాలి అనే ఈ నాలుగు ఆశ్రయాలనూ మనం అమలు జరిపివీరాలి. ఈ ఆశ్రయాలు ఏదో కొంతవరకూ సాధిస్తాం, ఇదివఱకటికన్న ఒక అడుగు ముందుకుపోతాం అని సంపూర్ణత చెందినట్లుంటే, ఈ పంచవర్ష ప్రజాశక్తి మనం సరిగా అర్థం చేసుకున్నట్లుకాదు. అది అమలు జరపడానికి కృషి చేసినట్లుకూడాకాదు. ఈ నాలుగు ఆశ్రయాలు సెరవేరడానికి ఆ ప్రజాశక్తిలో కూచించినవి సరిపోతాయా? ఈ ఆశ్రయాలు సంపూర్ణంగా, త్వరగా సెరవేరడానికి మనకు స్వతంత్రమైన మార్గాలు ఏమైనా ఉన్నాయా అనే దృష్టితో పరిశీలించి ఈ పంచవర్ష ప్రజాశక్తిమీద మేము కొన్ని మార్పులు చేయవలసి యున్నది. పారిశ్రామిక అభివృద్ధి విషయం తీసుకుందాం. ప్రజాశక్తి అధిక ప్రజాశక్తిలో పారిశ్రామిక అభివృద్ధి విషయంలో ప్రభుత్వ

24th March 1956]

[Sri P Sundarayya

రంగంలో ప్రభుత్వ బొక్కసంలో నుంచి 2300 కోట్లు ఖర్చుపెట్టడం జరిగింది. ఇది కాకుండా మరొక 1200 కోట్లు private రంగంలో అంటే వ్యక్తిగత ఆస్తి కలిగినటువంటి పెద్ద పెద్ద ఆస్తిపరులు ఖర్చుపెట్టారు. వాళ్లు డబ్బుపెట్టి స్థాపించిన పరిశ్రమలు కానివ్వండి, కట్టిన ఇళ్లు కానివ్వండి, ఈ రీతిగా private రంగంలో ఖర్చుపెట్టింది 1200 కోట్లు ఉందని తెలుస్తోంది. మొత్తం 3500 కోట్ల రూపాయలు ఇప్పుడు ఖర్చుపెట్టడం జరిగింది. రెండో పంచవర్ష ప్రణాళికలో 4800 కోట్ల రూపాయలు ప్రభుత్వ రంగంనుంచి, అంటే మామూలు ప్రభుత్వ వ్యవహారకాండ కాక అదనంగా పెట్టుబడుల క్రింద 4800 కోట్ల రూపాయలు ప్రభుత్వరంగంలోనూ మరో 2300 కోట్ల రూపాయలు private రంగంలోనూ, మొత్తం 7100 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టడం జరుగుతుంది. అంటే దాదాపు మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికకన్న రెండు రెట్లు రెండో పంచవర్ష ప్రణాళికలో మనం ఖర్చు పెట్టడం జరుగుతుంది. ఈ ఖర్చుపెట్టడంలోకూడా భారీ పరిశ్రమలకు కొంత ప్రాధాన్యత ఇవ్వడంకూడా జరిగింది వ్యవసాయంకన్నకూడా, భారీ పరిశ్రమలు, పారిశ్రామిక రంగానికి పునాది కావట్టి దీనిమీద ఎక్కువ కేంద్రీకరించాలని కొంత శ్రద్ధ తీసుకుని కొంత డబ్బు ఉక్కు Factory లు, లేక యంత్రాలు తయారుచేసే యంత్ర పరిశ్రమలు, రసాయనిక వస్తువులు, ఉత్పత్తిచేసే పరిశ్రమలూ వీటిలోకొంత అదనంగా ఖర్చు పెట్టడానికోసం కృషిచేశాం. ముఖ్యంగా వ్యవసాయక దేశమైన మన దేశం పారిశ్రామిక దేశంగా మారడానికి ఏ పంచవర్ష ప్రణాళిక పునాది అని శ్రీ ధవారాల్లు నెహ్రూగారు పదే పదే చెబుతున్నారో ఆ రెండో పంచవర్ష ప్రణాళికను చూచినట్లయితే 1960 నాటికైనా చెప్పకోతగినంత పురోగమనం మన దేశంలో పారిశ్రామిక రంగంలో సాధించగలుగుతుందనే ఆశ ఎక్కడా కనిపించడం లేదు. ఉదాహరణకు చెబుతాను. విద్యుచ్ఛక్తి, పెద్ద పరిశ్రమలు వీటి విషయమై మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో private రంగం, public రంగం రెండూ కలిపిచూచుకున్నప్పుడు దాదాపు 766 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టడం జరిగింది. 266 కోట్లు విద్యుచ్ఛక్తికి, 149 కోట్లు పెద్ద పరిశ్రమలకీ ఇవి ప్రభుత్వరంగంలోనూ, 350 కోట్లు private రంగంలోనూ ఖర్చుపెట్టారు. ఐతే private రంగంలో దేనికేదేనికీ ఎంతెంత ఖర్చుపెట్టారో చెప్పడం సాధ్యంకాదు. ఆ వివరాలులేవు. కుటీంపరిశ్రమలకు బానిలోనుంచి కొంత ఖర్చుపెట్టి ఉండవచ్చు. మొత్తంలో 50 కోట్లు లెక్క సరిగాలేదని తీసివేసినప్పటికీ మొత్తం పంచవర్ష ప్రణాళికలో పెట్టిన పెట్టుబడి దీనిలో ఎన్నోకాతం? ఈ విద్యుచ్ఛక్తి, పెద్దపరిశ్రమలూ private రంగంలోనూ public రంగంలోనూ ఎన్ని ఉన్నవనియ్యాస్తే 100 కి 28 కాతంమాత్రమే వున్నది. చిన్నకుటీర పరిశ్ర

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1956

మరియు, మోటారువగైరూ రవాణాసౌకర్యాలకు కొంత ఖర్చుపెట్టారని దాన్ని మినహాయించినట్లయితే 100 కి 20 చొప్పున మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో పరిశ్రమలమీద ఖర్చుపెట్టినట్లు తేలుతోంది. చిన్నపరిశ్రమలమీద ప్రభుత్వరంగంలో ఖర్చుపెట్టింది 30 కోట్లైతే, అది 1% మాత్రమే. మనము బ్రహ్మాండమయిన పారిశ్రామికాభివృద్ధి సాధించగలుగుతామా ఈ మొత్తంతో అంటే, అదికూడా సందేహమే. ఐతే ఇప్పటికే 480 కోట్లు ఐపోయిందిగదా? ఇంకా డబ్బు ఎక్కడనుంచి తెచ్చి పెడతాం అనవచ్చును. దేన్ని మినహాయస్తాం? వైద్యానికి, విద్యకీ మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఖర్చుపెట్టినవానికన్న ఇప్పుడు మరింత తక్కువ ఖర్చు పెట్టడం జరుగుతోంది. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో 100కి 23 చొప్పున ప్రభుత్వ రంగంలో ఖర్చుపెడితే, ఇప్పుడు 100కి 20 చొప్పున మాత్రమే ఖర్చుపెట్టడం జరిగింది. డబ్బు ఎక్కడనుంచి తెస్తాం. వ్యవసాయానికి ఖర్చు ఎంతవరకు తగ్గించగలమా అంత వరకు తగ్గించేయడం జరిగింది. Irrigation సౌకర్యాలకు కూడా ఎంతవరకు తగ్గించ దానికిపిలువడో అంతవరకు తగ్గించడం జరిగింది. ఇన్ని తగ్గించినా పరిశ్రమలమీద ఇంతకన్న ఎక్కువ ఖర్చు పెట్టడానికి పిలువలేనప్పుడు మీరు విమర్శించి ఏమిలాభం? డబ్బు ఎక్కడనుంచి తేగలం? అని మీరనవచ్చును. అవిషయమై మేము కొన్ని నూతనలు చేయగలం మనం రష్యాతోనూ, అమెరికాతోనూకాదు ఈకోజా పోల్చుకోవలసింది. మనతోపాటే స్వాతంత్ర్యం సంపాదించి మనవలెనే వెనుకపడి వున్న చైనాతో మనం పోల్చుకోవాలి. పోటీపడాలి. క్రీ జవహర్లాలు నెహ్రూగారే చైనాసాధించిన పురోగమనాన్ని గురించి పడేపడే చెప్పారు. కొన్ని పరిశ్రమలలో ఈనాడు మనం China కన్న ముందువున్నాం. మనం ఈవిధంగానే చైనాకన్నా ముందడుగు వేయడానికే స్థిర సంకల్పంతో వుండి ఇతరపాశ్చాత్య దేశాలస్థాయికి వచ్చేటట్లు ప్రయత్నం చెయ్యాలి. ఇటువంటి పోటీతో మనం కార్యక్రమం సాగిస్తేనే పారిశ్రామికరంగంలో ముందుకు వెళ్ళి, ప్రజలకు కావలసిన అవసరాలను తీర్చడానికి పునాదులు వేసినవాళ్ళం అవుతాం. అటువంటి ప్రయత్నం ఈ ప్రణాళికలో జరుగుచున్నదా అంటే లేదని చెప్పవలసి వచ్చినందులకు విచారపడుతున్నాను.

Railways కు ఇంత ఖర్చు చేశారు, రోడ్లకు ఇంత ఖర్చు చేశారు అనే వివరాలలోనికి నేను పోదలచుకోలేదు. వీటన్నింటికీ తీలకమైన పరిశ్రమలగురించే చెబుతున్నాను. 1955-56 లో మనం 1 లక్షల టన్నులను తయారుచేస్తే 1961 వ సంవత్సరానికి 48 లక్షల టన్నులకు పెంచుతున్నామనకదా; ఇంతకన్న అభివృద్ధి సాధించగలమా అని అడుగుతున్నాను ఎట్లా సాధించగలము అనే విషయం గురించి చెప్పాలంటే ఇంక ఏదోమయినా సాధిస్తున్నదా అనే విషయం చూడండి. చెనా కమ్యూనిస్టుదేశం కాబట్టి అది మంచిదని భవనం

24th March 1956]

చెడ్డదని అని నేను అనడంలేదు మనం చేసినది తప్పు అని నేను అనడంలేదు. చైనాకన్న మనం ఎందుకు వెనుకబడాలి? కమ్యూనిస్టుమార్గం మంచిదికాదని చాలా మంది అనుకోవచ్చును దానికన్న మనమార్గం మంచిది అని రుజువుచేసుకోవాలంటే చైనాకన్న మనం ముందంజవేస్తేనే కమ్యూనిస్టుపద్ధతికన్న సెక్రూగారిపద్ధతి అనండి, ప్రజాతంత్రపద్ధతి అనండి, మంచిది అని చైనాకన్న మనం ఎక్కువ ముందుకు పోగలమని ఆచరణలో రుజువుచేసినిట్లవుతుంది. ఉక్కువిషయం తీసుకుందాము. చైనాను తీసుకుంటే వారు యుద్ధములో ఆ నేకకష్టనష్టాలు పడ్డారు; ఆవిషయం అలా ఉంచండి. వారి ఉక్కుపరిశ్రమ ఏనాడు 6,7 లక్షలకు మించ లేదు. జపానువారు మంచూరియాలో చేసినది తీసుకుని కలిపిచూచినా 6,7 లక్షలకన్న మించినది లేదు. యుద్ధానంతరం కమ్యూనిస్టులు అధికారంలోనికి వచ్చినతరువాత రెండులక్షల టన్నుల కన్న తయారుచేసే పరిస్థితిలో లేరు. భగ్నమయిన Factories తిరిగి కట్టుకుని, క్రొత్త factories నిర్మించుకుంటూ 1954 సంవత్సరానికి దాదాపు 22 లక్షల టన్నుల ఉక్కు తయారుచేయగలిగారు. 1960 సంవత్సరం వచ్చేనాటికి 75 లక్షల టన్నుల ఉక్కు తయారుచేయడానికి పూనుకుంటున్నారు. మనం తయారు చేయడానికి పూనుకుంటున్నది 45 లక్షలు అయితే వారు పూనుకుంటున్నది 75 లక్షలు. బొగ్గవిషయం తీసుకుందాము. 1950 వ సంవత్సరంలో 8 కోట్ల 20 లక్షల టన్నులు బొగ్గను మనదేశంలో తయారుచేస్తున్నాము. ఇప్పుడు 3 కోట్ల 80 లక్షల టన్నులు తయారుచేస్తున్నాము 1960 సంవత్సరంనాటికి 6 కోట్లు టన్నుల బొగ్గ తయారుచేయడానికి ప్రణాళికవేసుకుంటున్నాము దాదాపు 4 కోట్ల నుంచి 6 కోట్లకు పెరిగిందికా; అది చాలా ఎక్కువకదా; 50% వరకు పెరగడమే గొప్పకార్యముక్రింద పరిగణించవచ్చును. నిజానికి 4 కోట్లనుంచి 6 కోట్లకు రావడం తేలికయినవిషయంకాదు. దానికి గర్వపడవలసిందేకాని మనుషటికన్న 10 అడుగులు ముందుకువేళామా, లేదా-అన్నదికాదు ప్రశ్న. మనదేశంకన్న మరొకదేశం ఎందుకు ముందుకు పోవాలి; మనమే ఎందుకు ముందుకుపోకూడదు అనేది ప్రశ్న చైనాలో 1954 లో 8 కోట్ల టన్నులు బొగ్గ తయారుచేస్తున్నారు. యుద్ధానికి తరువాత 1949 లో చాలా తక్కువే చేస్తున్నారు; మనకన్న ఎక్కువ తయారుచేసేపరిస్థితిలో లేరు. 1960 సంవత్సరం వచ్చేసరికి 150 కోట్ల టన్నుల బొగ్గ తయారుచేయడానికి ప్రణాళికవేసుకొని పనిచేస్తున్నారు. విద్యుచ్ఛక్తి విషయం తీసుకుందాము. 1954 నాటికి మనం 7 శతకోటి కిలోవాట్ల యూనిట్లు తయారుచేస్తున్నాము. 1960 నాటికి 20 శత కోటివాట్ల యూనిట్లు తయారుచేయడానికి ప్రణాళిక వేసుకుంటున్నాము. 7 నుంచి 20 అంటే దాదాపు 3 రెట్లు—గొప్పసంగతే—వర్ధింపవలసిందే. కాని ఈవిషయంలోకూడా చైనాను తీసుకుంటే 1954-లో వాళ్లు

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1956]

11 శతకోటికిలోవాట్ల యూనిట్లు ఉపయోగిస్తున్నారు. 1960 నాటికి 24 కోట్ల శతకోటి విద్యుచ్ఛక్తి యూనిట్లు వినియోగించడానికి ప్రణాళిక వేసుకుంటున్నారు. ఇదే రీతిగా ఇంకా కొన్ని విషయాలలో కూడా చూడవచ్చును మనకన్న ముందుకు వెళ్ళడానికి వారు ప్రణాళికలు వేసుకుంటున్నారు. మనకన్న పారిశ్రామికంగా వెనుకబడిన చైనా, మనకన్న ముందుకు వెళ్ళడానికి ప్రణాళికలు వేసుకుంటున్నారు. పరిణామం విషయమే కాదు. ఎంతవరకు సాధించినా మెరుగే అనుకుంటే మన దేశంలో పరిశ్రమలు నిర్మించడంలో కొన్ని చిక్కులను ఎదుర్కొంటున్నాము. భారీపరిశ్రమలు నిర్మించడంలో యంత్రాలు నిర్మించే పరిశ్రమలు నిర్మించడంలోను కొన్ని ముఖ్యమైన లోట్లున్నాయి. చైనాలో వాళ్ళ ప్రణాళిక ఆశ్రయం ఏమిటంటే 1957 నాటికి వాళ్ళదేశంలో ఏ యంత్రం కావలసినదైనా—ప్రజల ముఖ్యవసరాలనుతీర్చే consumer goods తయారుచేసే యంత్రాలు మాత్రమే కాక పెద్ద ఉక్కుకర్మాగారాలు, విద్యుచ్ఛక్తి తయారుచేసే యంత్రాలు, యంత్రాల నేతం తయారుచేసే యంత్రాలు మొదలైనవాటిని అన్నింటిని తయారుచేసుకునే పద్ధతిలో ప్రణాళిక వేసుకున్నారు. 1957 తరువాత అవసరంవస్తే ఏదేశంమీద ఆధారపడకుండా మా దేశానికి కావలసిన ఏ యంత్రాన్ని అయినా మా దేశంలోనే తయారు చేసుకోగలము; ఆ యంత్రాలుద్వారా ప్రజలకు కావలసిన పరిశ్రమలన్నింటిని నిర్మించుకోగలము అనే పద్ధతిలో వారి ప్రణాళిక ఉన్నది. అయితే 1957 నాటికే చైనాలో ప్రజలకు కావలసిన పరిశ్రమలు అన్నింటికి యంత్రాలు తయారుచేసే యంత్రపరిశ్రమలు నిర్మించుకోగలదాఅంటే పరిమాణంలో కాకపోవచ్చును. మరొక 10 సంవత్సరాలు పరిమాణంకోసం తంటాలు పడవచ్చును. ప్రస్తుతం పునాది మాత్రమే ఏర్పడుతుంది. ఏ యంత్రంఅయినా ఏ భాగమయినా ఇంకొకరిమీద ఆధారపడకుండా మనదేశంలోనే తయారుచేసుకునే పద్ధతిలో ఉంటాము అంటున్నారు. నెహ్రూగారు భారీపరిశ్రమలు, heavy industries machine producing industries చాలా ముఖ్యమని అంటున్నారు. దానిని వాయిదా వేయడానికి వీలులేదు. ఇప్పుడు మొదలుపెడితే 5,6 సంవత్సరాలు పడుతుంది. త్వరగా మొదలుపెట్టక 4,5 పంచవర్ష ప్రణాళికలవరకు నిదానంగా ఆలోచించుకోవచ్చును అనుకుంటే మనదేశం వెనుకబడుతుంది. ఈ దృష్టితో చూస్తే 1960 నాటికైనా మనదేశంలో machine producing industries ఏర్పడుతాయా; ఆ పద్ధతిలో ఈ 2వ పంచవర్ష ప్రణాళిక ఉన్నదా అంటేలేదు. ఇదివరకు లేవట్లుగా heavy steel forgings, heavy steel castings, steel fabrications, Engineering Industries ఈ సంబంధించినవాటిలో ముందుకు పోతున్నాము. ఇంకొకటి, భారీ యంత్రాలు Engines మనదేశంలో తయారుచేయడానికి

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

ప్రణాళిక వేస్తున్నాము. Motor cars మన దేశంలో తయారుచేస్తున్నాము 57 వేల కార్లు 1960 నాటికి తయారు చేయగలమని చెబుతున్నారు. Railway engines మనదేశంలోనే తయారుచేయడానికి చిత్తరంజన్ ఫ్యాక్టరీ స్థాపించాము. తాతా కంపెనీవారు మీటరు గేజీకి కావలసిన Engines తయారుచేస్తున్నారు. క్రమేణా మనదేశంకూడా పారిశ్రామికంగా తన కాళ్ళమీద నిలబడకలుగుతుందని సంతోషమూ కలుగుతోంది. అయితే క్రమేణాఅంటే అర్థం ఏమిటి? 1960 నాటికి ఏమి అవుతుందో చెప్పలేము. చిత్తరంజన్ లో ఇంజనులు తయారుచేయడానికి చాలా డబ్బు ఖర్చుపెట్టాము. మనం గర్వించతగిన పరిశ్రమ అది. అయినాదానికి కావలసిన పనిముట్లు నేటికీ మనదేశంలో తయారు చేసుకోడంలేదు. కీలకభాగాలుకోసం బ్రిటిషుదేశంపై ఆధారపడవలసిఉంటోంది. 80% చేసుకుంటున్నాం; 90% చేసుకుంటున్నాము, 10% మాత్రమే బ్రిటన్ నుంచి తెప్పించుకుంటున్నాము అని సంతోషపడడం న్యాయమా అని అడుగుతున్నాను. మనపటికన్న ముందుకుపోతున్నామనే మాటనిజమే. అయితే మనకాళ్ళమీద మనం నిలబడకలుగుతున్నామా అనేదే ప్రశ్న. బ్రిటిషు సామ్రాజ్యవారులుకాని, రష్యుకాని, చైనాకాని ఎవరిమీదా ఆధారపడకుండాఉండే శక్తి మనకుఉన్నదా? ఈ శక్తిని మనం ఎంతత్వరగా సాధించుకోగలము? చైనా 1957 లోపల చేసుకోగలిగితే మనం 1960 నాటికైనా చేసుకోగలమా? బిర్లా పెద్ద పారిశ్రామికవేత్త; డబ్బు ఎక్కువ తీసుకుంటున్నారనెది మరొకసారి చూద్దాం; అనేక factories దేశంలో నిర్మించారు. బ్రిటన్ లో ఒప్పందం చేసుకుని మొదటిసారిగా భారతదేశంలో మోటారుకారులు తయారు చేస్తున్నందుకు సంతోషం. ఎవరి సహాయమైనా తీసుకోవచ్చును. గాదాపు 15 సంవత్సరాలుగా ఈ పరిశ్రమఉన్నది.

కానీ ఈ రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలోనే ప్రభుత్వం ప్రకటించిన దాంట్లోనే 57,000 మోటారుకారులను, లారీలను మనం 1960 నాటికి తయారు చేయగలమని చెప్పతూ దాంట్లో 100 టికి 80 పాళ్లు మాత్రమే మనదేశంలో తయారు చేస్తాము. మిగిలిన 20 పాళ్లుకూడా జైటనుండి తీసుకొస్తామని చెప్పారు. ఈ విషయంలో 124 వ పేజీలో clear గా ఉంది automobiles, motor cycles, auxiliary industries 57 వేలు అని చెప్పేసి automobiles లో 80% కు మాత్రమే భారతదేశపు ముద్దర అని చెప్పారు. మిగిలిన 20 పాళ్లు సంగతేమిటి? ఏ మోటారు కారునా ఏ ఇంజనైనా 100 టికి 99 పాళ్లు మనం తయారుచేస్తాం అనుకోండి. ఆ ఒక్కపార్టు, ఆ ఒక్కమణి, ఒక ball bearing లేకుంటే ఆకారు నడుస్తుందా? ఆ ఇంజను పనిచేస్తుందా! ఆ విమానం ఎగురుతుందా? ఇదే సమస్య. అంటే 100 కి 85 పాళ్లు 90 పాళ్లు 95 పాళ్లు మునుపటికన్న కొద్ది మెయిన్ మనం సంతో

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1956]

పించడంతోపాటు తయారుచేసినా మిగిలిన 10 లేక 20 పాళ్లకోసం ఇంకో దేశంమీద ఆదారపడాలి. వాళ్లు ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు మన గొంతుక నొక్కే దానికోసం వాళ్ళచేతుల్లో కీలఉంది. మన ప్రాణాలు వాళ్ళచేతుల్లో పెట్టి కూర్చునే దుస్థితి ఇంకా మనకుందనే సంగతిమాత్రం మనం గుర్తించాల్సి ఉంటుంది. 4, 800 కోట్ల ప్రభుత్వరంగానికి ఖర్చు పెట్టుతున్నారు. ఉక్కు పరిశ్రమను అభివృద్ధిచేస్తున్నారు. ఈ యంత్రపరిశ్రమలు మనకు అత్యంత అవసరము. ప్రభుత్వం కోరినటువంటి, చెప్పకున్నటువంటి, ఆరంభించి నటువంటి factory రైనా సకే 1960 నాటికైనా ప్రతియొక్క కీలకభాగాన్ని మనదేశములోనే తయారుచేసేరకంగా ఎందుకు కృషిచేయరు? దాని కడ్డంకు లేమి? ఇంగ్లీషువారు technical సహాయంచేయకపోతే వేరెవరైనా ఇచ్చే దానికి తయారైతే వాళ్ళదగ్గఱకెళ్ళి తెచ్చుకుంటాం. లేదా వాళ్ళ patents కాబట్టి వాటికి డబ్బు కట్టితేగాని ఇవ్వమంటే, అవసరమైతే డబ్బుకట్టే తెచ్చుకొంటాము. “డబ్బు కట్టినా ఇవ్వము మీరు మా పరిశ్రమల రహస్యాలను తెలుసుకొన్నట్లయితే మీరు మా వస్తువులనుకొనరు” అంటారా! వాళ్ల విమానాలను కొనుక్కుని మన ఇంజనీర్ల చేతులలో పెట్టి ఏ ఏ భాగాలు ఎట్లా ఎక్కడ ఉన్నవో చూచి మనము ఆ patent భాగాలను రద్దుచేసి మనదేశమున మనమెందుకు తయారుచేసుకొనకూడదు? డబ్బు ఇస్తాం మీ patent మాకివ్వమంటే, డబ్బు ఇచ్చినాసకే మీరు మేము patents ఇవ్వము, మేము చెప్పినట్లే చెయ్యాలి మాకివ్వమెచ్చినపుడే మీకిస్తామనేరకంగా ఎవరన్నాసకే, ‘మీ సహాయం మా కొద్దు, మీ సంగతో, మా సంగతో’ తేల్చుకుంటాం, అని చెప్పే దానికి అభ్యంతరం ఏమీలేదు. దీనికి జాగు ఎందుకు జరుగుతున్నదో ఆలోచించాలి అదేరీతిగ భారీ విద్యుచ్ఛక్తి యంత్రాలు తీసుకుంటే మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలోనే దానిని స్థాపించాలని ఉన్నప్పటికీగాను ఇంతవరకు ఎందుకు స్థాపించలేకపోయారు? వందలకోలదికోట్ల రూపాయలను ఖర్చుచేసి మనం విదేశాలనుంచి విద్యుచ్ఛక్తి తయారుచేసే జనకేటర్లు, turbines ను తెప్పించుకొంటున్నాం. పెద్దపెద్ద hydro-electric schemes బాక్రొనంగలో గాని, మన రాష్ట్రంలోని మాన్ ఖండ్ గాని, ఇంతకాలం అలస్యంకావడానికి ఒక కారణం మనకు ప్రకారానికి వాటికి కావలసిన యంత్రాలు చాకపోవడమేనని మనకు అందరికీ తెలియవచ్చింది. అందుచేత ఆ రకంగా ఆ మొదటిరోజుల్లో మనదేశమే లేదుకాబట్టి మనదేశానికి అవసరమైనవాళ్ళూ, ఎంతవద్దమైనా తలవంచుకోక తప్పదు. కానీ మనదేశంలోని విద్యుత్ సౌకర్యం పెంచుకోవడానికి అవసరమైనవిన్నవన్నవి ప్రణాళిక

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

లోనే తలపెట్టినటువంటి భారీ విద్యుత్ యంత్రాగారాన్ని అప్పుడు ఆరంభించకుండా ఈరోజు మళ్ళీ బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం, బ్రిటిష్ పెట్టుబడిదారులతో ఒక ఒడంబడికకు వచ్చి ఆరంభిస్తున్నాము. ఒడంబడిక ఎవరితోనైనా వచ్చేదానికి నాకేమి అభ్యంతరములేదు. మూడవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో కొంతకాలం జరిగితే తప్ప అది పూర్తికాదు. అప్పటికిగాని మనం generators ను నిర్మించుకోవటానికి సాధ్యం కాదని ఈ 118 వ పేజీలో వుంది. 25 కోట్లరూపాయలు దీనికి అవుతుంది. పూర్తి అయ్యేసరికి 8 ఏండ్లవుతుంది. దాని తర్వాతనే heavy transformers, industrial motor generators, వీటినిన్నీంటిని తయారుచేసుకోవడానికి రాగలమని అనుకుంటున్నాను. ఒక ప్రక్కన కోట్లకోటి ధనం విద్యుచ్ఛక్తియంత్రములపై ఖర్చుపెడుతూ విద్యుచ్ఛక్తి లేకుండా పరిశ్రమలను అభివృద్ధిచేయలేమని చెప్పి విద్యుచ్ఛక్తి మీద మనము ధనం కేంద్రీకరిస్తూ మనదేశంలో ఆ విద్యుచ్ఛక్తికి కావలసిన generators ను, turbines ను, 50 వేల కిలోవాట్లలను తయారుచేసేటటువంటి వాటినిగూర్చిగాదు—10 వేలు, 5 వేలు, 2 వేలు, 1 వేలు తయారుచేసేటటువంటి generators ను, turbines ను తయారుచేసుకోవడానికి భారీ విద్యుచ్ఛక్తి యంత్రాగారము ఇంతవరకుకూడ మనకు లేకపోవడం శోచనీయము. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వంతో, సంబంధం పెట్టుకోవడంవల్ల, ఏరకంగా సామరస్యం ఉంటుందో ఆలోచించాలి. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వంతోగాని, బ్రిటిష్ పెట్టుబడిదారులతోగాని, ఎవరితోగాని సంబంధం పెట్టుకోవడానికి నాకు అభ్యంతరములేదు. కాని సాధ్యమైనంత త్వరలో ప్రతియొక్క భాగము మన ఇంజనీర్లు, మన పరిశ్రమల్లోనే పూర్తిగా మన factory లోనే తయారుచేసేటట్లుండాలి. దానికి ఒప్పుకుంటేనేగాని లేకపోతే మీతో ఒడంబడిక చేసుకోము అని ఖచ్చితంగా చెప్పాలి. బిర్లా-సెఫ్ఫీల్డ్ ఒడంబడిక, లేకుంటే Imperial Chemical Industries—తాతా కంపెనీలవారు చేసుకున్నటువంటి ఒడంబడికలను పరిశీలించాలి. Heavy chemicals, caustic soda, soda ash, sulphuric acid ఇంకా ఇతరకొత్తైన heavy chemicals ను తయారుచేసేదానికొరకు, కేవలం రంగులకే కాక అనేక పరిశ్రమలకు ఉపయోగించే dye stuffs ను తయారుచేసుకోవడానికి, ఆఖరునకు యుద్ధానికి కావలసిన ప్రేలుడుమందుకొరకు ఇంకొక దేశంమీద ఆధారపడకుండా మనదేశంలోనే తయారుచేసుకోవడానికికూడ మనం పూనుకుంటే మంచిది. దీనికికూడ I.C.I.తో ఒడంబడికకు రావటం జరిగింది. ఈ ఒడంబడిక ఇంతవరకు బయటికిరాలేదు. ఈ ఒడంబడికలో షరతుల విషయమై మేము ప్రభుత్వాన్ని కోరేదేమిటంటే, “మీరు దేశాన్ని బ్రిటిష్ వారికి అమ్మేసి వారికింద ఎల్లకాలం తోత్తులుగా వుండాలని చెప్తున్నారు” అనడం చాల సార్థభాటు, అది మేము అనిపిస్తే, కాని

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1956]

ఏకారణాలచేతనైనా సరే ఏ ఒడంబడికైనా సరే దేశానికి నష్టకరంగా ఉంటే, అటువంటివరకులు విధిస్తున్నప్పుడు, అటువంటి వరకులు అగ్రిమెంటులు ఉంటున్నప్పుడు ఈ అగ్రిమెంటులను ఎవరుచేసుకోన్నా, — బిర్లా చేసుకోనివ్వండి, తాతా చేసుకోనివ్వండి, ఇదివరకు ప్రభుత్వవిధి లేకుండా ఒకపర్యాయం చేసుకోన్నప్పటికైనా సరే — ప్రభుత్వం ఒకపరి పునరాలోచనచేసి ఏదైతే మనదేశంలో తయారు చేయాలి అని అనుకుంటున్నామో, వాటినిన్నింటినీకూడా ఇక్కడే తయారుచేసేటట్లుగాను, ఈ రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళిక పూర్తి అయ్యేలోపల, పూర్తి చేసేటట్లుగాను ప్రభుత్వం చర్యలు తీసుకోవాలి. అప్పుడే మన కౌశ్లమీద మనం నిలబడగలం. అప్పుడే పారిశ్రామికంగా మనము ముందుకు పోగలమనే దృఢ్యం కూడా ఉంటుంది. లేకపోతే ఏ రోజుంటే ఆరోజు బ్రిటిష్ వారి దయాదాక్షిణ్యాలమీద, అమెరికా దయాదాక్షిణ్యాలమీద ఆధారపడవలసి ఉంది. ఇప్పుడు Pakistan కు అమెరికా ఏరీలిగా ఆయుధాలనిచ్చి మనలను బెదిరించడానికి చూస్తూఉందో రోజురోజు గరిహద్దుసంఘటనలు ఏవిధంగా జరుగుతూన్నాయో మనకంతా కనబడుతూఉంది. చూస్తూనేఉన్నాం. అయితే ఈ రోజు Dr. Katju గారు ఆయుధాలగురించి పార్లమెంటులోచెబుతూ భారతదేశంలో మామూలు యుద్ధానికి కావలసిన ఆయుధాలు, అంటే మణిఫిరంగులు మొదలైన వాటినిన్నింటినీకూడా మనదేశంలో తయారుచేసుకుంటున్నాము అన్నారు. వారి ఉపన్యాసము నేను పూర్తిగా చదువలేదు. ఇదివఱకు తుపాకులు చిన్నచిన్న మణిఫిరంగులు వీటిని చేయటమేగాని భారీమణిఫిరంగులను మనదేశంలో చేస్తారనుకోవడం లేదు. పోనీ ఇవన్నీకూడా చేస్తున్నాము కానీ దానికి కీలకమైనటువంటి భాగాలు, కావలసినటువంటి ఉక్కుకూడ మా దేశంలోలేదు. వాటినిన్నింటిని విదేశాలనుంచి తెప్పించుకోవలసివస్తుంది. వాటికి కావలసిన explosives కొరకు విదేశాలమీద ఆధారపడవలసి వస్తుంది. అందుచేత తుపాకీలు తీసుకోని దానిలో ముందులేకుండా ఉంటే మనం Nitrate పెట్టి ఈ ఆధునికయుద్ధంలో కాలుస్తామా? ఎన్నో explosives మే తయారు చేసుకోవటానికి ఇంతవరకు మనం పూనుకోకపోవడం మంచిదికాదు. ఈ విషయాలలో ఈ Company లతో మనం సంబంధం పెట్టి కంటే హాట్ల ఇది technical పనిగాబట్టి ఆలస్యంగాను, మెల్లగాను చేస్తామని కూర్చుంటే ఏరీలిగా మనము మనకౌశ్లమీద నిలబడేదానికి వీలుంటుంది. అందుచేత ఖర్చుపెట్టినంతవరకు మనకు కావలసిన ఆయుధాలన్నీ మనమే తయారుచేసుకోగలం. అనేకదృఢ్యంకావాలి. చేసుకోగలిగినంతవరకు డబ్బు ఖర్చు పెట్టకుండా పూర్తిఫలితం మనకువచ్చేటట్లుగా మనకౌశ్లమీద మనం నిలబడేటట్లుగాను, అందుచేత మన దేశంలో ఏ ఏర్పాట్లలో ఎవరు చేసుకున్నా

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

ప్పటికీ, మన భారతదేశ స్వతంత్రంకొరకు మన భారతప్రజలయొక్క స్వతంత్రం నిలబెట్టుకునే దానికోసం వీటిని తిరిగి ఆలోచించి అవసరమైతే రద్దుచేసి కొత్త పునాదులమీద వెళ్ళాల్సివుంటుందనిమాత్రం యీ విషయంలో చెప్పాల్సివుంటుంది. చైనాలో యీ విద్యుచ్ఛక్తి పరిశ్రమ చూసుకున్నప్పుడు 8 లక్షల Kilo watts శక్తి కలిగేటటువంటి generators ను, turbinesను తయారుచేయగలుగుతున్నారు. 1960 నాటికి చేయగలం అనిచెప్పివాళ్ళ ప్రణాళికలోవున్నది. అప్పుడే కొన్ని ఆరంభించారు. మనంమాత్రం ఎందుకు చేయకూడదు? 8 లక్షలు కాకపోతే 8 లక్షలు చేసుకుంటాం, 2 లక్షలు చేసుకుంటాం. తరువాత యింకా ముందుకుపోయే దానికి వీలుంటుంది. అరీతిగా చూడమని కోరుతున్నాను. అదేరీతిగా ఉక్కు పరిశ్రమకు వచ్చినప్పుడు 43 లక్షల టన్నులు తయారుచేస్తున్నాం అని Sri T. T. Krishnamachari గారు చూడవ పంచవర్ష ప్రణాళిక అయేటప్పటికి 2 కోట్ల టన్నులుకూడా కావలసిన అవసరంవుంటుందని మేము తయారుచేస్తాంఅన్నారు. సంతోషం. మహాసంతోషం. అయితే యిప్పుడు శ్రీ కళావేంకట్రావు గారు చెప్పారు. ఈ చూడు factory లు పెట్టాల్సివచ్చేప్పటికి 350 కోట్ల రూపాయలుపెట్టవలసి వస్తుంది. దీంట్లోప్రధాన భాగం విదేశాలనుంచి వచ్చే యంత్రాలకు ఖర్చుపెట్టడం జరుగుతుందన్నారు. నిజమే, కాని 1960 నాటికయినా మనం యింకో దేశం వెళ్ళి మారు steel factory కట్టిపెట్టండి, దానికి మేముయిత డబ్బిస్తాం అనేదానికన్నా మన యంత్రాలతో తయారుచేసిన భాగాలతో మన దేశంలో మనమే ఒక steel factory కట్టుకోదానికి కావలసిన పునాదులు ఎందుకు పేసుకోకూడదు? రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో మొదటి చట్రం అని యిచ్చినటువంటి దాంట్లో సంవత్సరానికి 10 లక్షల టన్నులు తయారుచేసేటటువంటి ఉక్కు factory ని మనదేశంలో నిర్మించటానికి కావలసిన యంత్రాలన్నీకూడా తయారు చేసేటటువంటి యంత్రాభివృద్ధి చేయవలసినదని దీంట్లో ఒక aim క్రింద యిచ్చారు. రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో అటువంటిది కనబడుతున్నదా అంటే నాకు ఎక్కడా కనబడడంలేదు. ఒక 12,000 టన్నులు heavy castings కు, 15000 టన్నుల forgings కు, steel fabrication కు 5 లక్షలు మాత్రం కనబడు తున్నాయి. ఇవి చేసినంత మాత్రాన 10 లక్షలు తయారుచేయగలిగిన ఉక్కు పరిశ్రమ మనదేశంలో స్థాపించగలమని సేను అనుకోను. ఎందుకొరకు దానిని మానుకోడం జరిగింది? ఉక్కు factory లు కట్టమన్నారు. బాగానేవుంది. తరువాత మేము కట్టు కునే దానికి కావలసిన పరిశ్రమకూడా కట్టమని మనం ఎవరితోనైనా ఎందుకు ఒడంబడిక చేసుకోకూడదు? 5 ఏండ్లలో 6 ఏండ్లలో ఎందుకు పూర్తి చేసుకోకూడదు? 43 లక్షలనుంచి 2 కోట్ల టన్నులకొరకు 8 పంచవర్ష ప్రణాళికలు పూర్తయేటప్పటికి

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1956]

ఎవరిమీద ఆధారపడి చేసుకుంటాం? మళ్లా బేరం యిచ్చేదానికి ఎవరి దగ్గరకు వెళ్లాల్సివస్తుంది? అందుచేత మేము యీ పరిశ్రమలగురించి చెప్పేదంతా ఒకటే. రెండు రెట్లు మూడు రెట్లు పెంచడం అనేటటువంటిదికాదు మూడు రెట్లు పెంచుతాం అంటే సంతోషమే. రెండు రెట్లు మూడు రెట్లు పెంచుతాం అంటే ఇవన్నీ assembling factories క్రింద తేకపోతే బ్రిటిషువారి దయాదాక్షిణ్యం క్రింద రష్యువాళ్లు యిస్తే తప్ప మరొకటిలేదని ఆ రీతిగాకాదు, సహాయం తీసుకుంటాం. కావలసినవన్నీ ఎక్కువ వడ్డీ యిస్తాం. కాని 5 ఏండ్లయిన తరువాత మన కాళ్లమీద మనం నిలబడేటటువంటి విధంగా యీ పరిశ్రమలు మార్పుచేయాలి. ఈలోకా దురదృష్ట వశాత్తు అనేక పరిశ్రమలలో యీ రీతిగా స్వయం సమృద్ధిగా, స్వయం పోషకంగా తమ కాళ్లమీద నిలబడేటట్లుగా ప్రతి భాగాన్నీ భారతదేశంలోనే తయారు చేసేటట్లుగాలేవు. ఈ ప్రమాదాన్ని ప్రభుత్వం తెలిసికొని వెంటనే దీని దిద్దేదానికి అవసరమైన చర్యలు తీసుకోవాలి. అటువంటి చర్యలు తీసుకున్నప్పుడే, పూర్తిగా అన్ని పార్టీలవారు, యితర విషయాలలో ఎన్ని తేదాలున్నా, మన దేశాన్ని కాళ్లమీద నిలబడగలిగేటట్లు చేసేదానికి కోసం కావలసిన అన్ని రకాల సహాయం, అన్నిరకాల తోడ్పాటు చేసేదానికి అభ్యంతరంలేదు పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందుకున్నప్పుడు జాతీయ ఆదాయం గురించికూడా మనం చూడాలి. నిజమే రు. 10,840 కోట్ల నుంచి రు. 13,480 కోట్లకు జాతీయ ఆదాయం పెరుగుతుంది. అయితే యిక్కడకూడా ఆదాయం ఏరీతిగా వస్తున్నది అని 26 వ షేజీలో నిచ్చిన రెక్కలనుబట్టి శాతంకట్టినట్లయితే 1955-56 లో వ్యవసాయంక్రింద నూటికి 50 పాళ్లు ఆదాయంవస్తే 1960-61 లో కూడా నూటికి 46 పాళ్లు వ్యవసాయంమీద ఆదాయం వస్తుంది. అదేరీతిగా ఖనిజాలనుంచి 1955-56 లో నూటికి 1 పాలు జాతీయ ఆదాయం వస్తున్నది. 60 నాటికికూడా అదే ప్రమాణంలో వస్తుంది. ఆవేశారంలో వస్తుంది. 1955-56 లో నూటికి 8 పాళ్లు జాతీయోదాయం పరిశ్రమల ద్వారా వస్తున్నది. 1960 నాటికి నూటికి 10 పాళ్లు మాత్రమే మనకు పరిశ్రమల నుండి అదనంగా వస్తుంది చిన్నపరిశ్రమలనుండి 1955-56 లో 8% వస్తుంది. 1966 నాటికి ఆ 8 పాళ్ళే వస్తుంది. Buildings కట్టడంవల్ల వచ్చేది 2%. 60 నాటికికూడా 2%. వ్యాపారం, రవాణా వీటినిబట్టి అప్పుడూ 17% ఇప్పుడూ 17% అందుచేత యీ రకంగా చూసుకున్నప్పుడు మనదేశం పారిశ్రామిక అభివృద్ధి చేకూర్చుకున్నప్పుడు ఈ పెట్టుబడిని బట్టిగాని జాతీయ ఆదాయంబట్టి చూడకూడదు. 1960 నాటికికూడా మనదేశం

24th March 1956]

-Sri P. Sundarayya

హర్షించుకొనంతగా కర్తవ్యం పూర్తిచేశామని మన కౌశ్లమీద నిలబడి శత్రువులను ఎదుర్కొగలమని, ప్రజలకు సౌకర్యాలు చేకూర్చగలం అనేరీతిగా మనం కౌస్త గాలిని పీల్చుకొని నిలబడేదానికోసం ఆస్కారం ఏమాత్రమూ లేదు. మొత్తం జాతీ యాదాయం, పారిశ్రామిక అభివృద్ధి చూసుకున్నా 1955-56 కంటే కొంత మెరు గయినా చాల కొద్ది మెరుగనే గుర్తించుకోకపోతే నిజంగా మన రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో మనం చెప్పిన ఆశయాలకి కార్యాచరణకు మాత్రం చాలాదూరంగా ఉంటుంది అనేసంగతి ప్రభుత్వదృష్టికి మేము తీసుకురాదలచుకున్నాము. చిన్న పరిశ్రమలకు 200 కోట్ల రూపాయలు కేటాయించారు. సంతోషమే. చిన్న పరిశ్రమ లంటే ఏమిటి? అది యీ పుస్తకంలోనే కాచ్యేకమిటీ రిపోర్టు ఆధారంగా చేసుకుని చూచినట్లయితే 188 వ పెజీ కాచ్యేకమిటీ 260 కోట్లు మూచించింది ప్రభుత్వం ధనాభావంచేత 200 కోట్లకు తగ్గించింది. దాదాపు సగభాగం చేసేతపరిశ్రమ— ఖాదీపరివ్రమ—పీటికోసం ఖర్చుపెట్టడం, మిగిలింది అంతా కూడా small scale industries, అంటే వల ఉత్పత్తి పెట్టుబడి కలిగినటువంటి చిన్న చిన్న పరిశ్రమలకు 55 కోట్లు మాత్రమే కేటాయిస్తూ మిగిలినంతా కూడా కుటీరపరిశ్రమలకు కేటా యించారు. చెప్పటా, నూనెగానుగలు దంపుడు బియ్యంవంటి కుటీరపరిశ్రమల కోసం మిగిలిన 50 కోట్లు ఖర్చుపెట్టడం జరుగుతుంది. ఈకోసా కుటీరపరిశ్రమలలో పని చేస్తున్న వాళ్లకు తిండికి జరుగుబాటులేదు. పూర్తిగా పనిలేదు. వీళ్లకు పూర్తిగా పని కల్పించాలి. రోజల్లా కుటుంబం అంతా పనిచేస్తే 20 లేక 25 రూపాయలు రాని వాళ్లకు యింకో 20 రూపాయలయినా ఎక్కువచేయడానికి 200 కోట్లు అవసరం. అయితే ఇంకో వందకోట్లు అయినా ఖర్చుపెట్టడానికి ఎవ్వరికీ అభ్యంతరంలేదు. పని చేసే వాళ్లకు మరికొస్తూ తిండిపెట్టేదానికోసం యీ కేంద్రప్రభుత్వంకూడా ఒక ప్రణాళిక వేస్తున్నది. అక్కడకూడా భేదాభిప్రాయాలున్నాయి. ఈ కుటీర పరిశ్రమలకూడా మరింత పెంపొందిస్తూ భారీ పరిశ్రమలు పెద్ద పెద్ద యంత్రాలు, భారీ పరిశ్రమలు ప్రజలకు కావలసిన వస్తువులన్నీ కుటీర పరిశ్రమలలోనే తయారు చేయస్తాం అని శ్రీ జవహర్లాల్ నెహ్రూగారు చెప్పిందాంటోలేదు. ఈ ప్రణా లికలో ఏ కారణంచేతనో అది వుంటావుంది. చేసేత పరిశ్రమకు కావలసిన రక్షణ యివ్వండి, అన్ని రకాల సౌకర్యాలు కలుగజేయండి, పనిచూపించండి, లేక పోతే శుభ్రంగా తిండిపెట్టడానికి నిరద్యోగభృతి లాంటిది యివ్వండి. ఇచ్చినట్లయితే తప్పకుండా బలపరుస్తాం. కాని కుటీర పరిశ్రమల ద్వారానే మన ప్రజలకు కావలసిన అవసరాలను తీర్చగలం అనే సిద్ధాంతమీద మాత్రం వెళ్లినట్లయితే అదిన్ని

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1958]

నిరుద్యోగిగాని పోగొట్టాడు. మన ప్రజలకు కావలసిన వస్తువులు తయారు చేయడానికి సాధ్యంకాదు. పరిశ్రమలకు అనుగుణ్యంగా అనుబంధంగా కుటీర పరిశ్రమలు కొంతవరకు పనిచేయాలిగితే తప్పితే పరిశ్రమలకు పోటిగా కుటీర పరిశ్రమలు పెట్టేటటువంటి ధోరణితో తీసుకుంటే మాత్రం యీ 200 కోట్ల రూపాయలు దుర్వినియోగం అవుతుందని చెప్పాల్సివస్తుంది. అంతేకాదు ఈ సందర్భంలో మరొక సంగతికూడా నేను చెప్పాల్సివుంటుంది. మన దేశానికి కావలసిన పరిశ్రమల గురించి 60%, 70% మాత్రమే 1960 నాటికి యంత్ర పరిశ్రమలక్రింద తయారు చేసుకోగలం మన దేశంలో అని SRI T. T. Krishnamachari గారు చెప్పారు. అయితే 70%, 60% అయినా మన దేశంలోనే తయారవుతాయా, లేక యితర దేశములపై ఆధారపడి ఉంటామా అనేది ప్రధాన సమస్య. దానిని గురించి వారిచ్చిన ఉపస్థాపనలలో, పత్రికలలో వచ్చిన దానినిబట్టి మానినట్లయితే, అంతగా కనపడడంలేదు.

—మనం పారిశ్రామికాభివృద్ధి కోజుకు, విదేశాలలో, విదేశ పెట్టుబడిదారులతో అనేక ఒడంబడికలు చేసుకున్నాము. అవన్నీ రద్దుచేయండి. వాటిని రద్దుచేయటంపై మనదేశం నిజమైన పారిశ్రామికాభివృద్ధిలో ముందుకు పోతాము అనుకోవడము పొరపాటు అని చెబుతున్నాను.

National Development Council చర్చలలో అనేక రాష్ట్రాలు పాల్గొన్నవి. భారతదేశం చాలా వెనుకబడిఉన్నది. వెనుకబడిఉన్న ప్రాంతాలలో కూడా అన్ని ప్రాంతాలు ఒకేరకంగా అభివృద్ధి చెందలేదు. కొన్ని రాష్ట్రాలు బాగా అభివృద్ధి చెందినాయి.

ఈ వెనుకబడిన రాష్ట్రాలను ముందుకు తీసుకొని పోవంత కాలము, భారతదేశం, సమిష్టిగా, బలంగా ఉంటుందను కోవడము పొరపాటు. పారిశ్రామిక విషయంలో గాని, ఇతర విషయాలలో గాని వెనుకబడిన ప్రాంతాలకు ప్రత్యేక శ్రద్ధవహించి అభివృద్ధిచెందేట్లు చేయడానికి తప్పకుండా ప్రణాళికలు అవసరము. ప్రణాళికలో జీవేచ్ఛడు దీనిని ఒక అంశముగా పెట్టుకొనే కేటాయింపులు జరగాలి. వెనుకబడిన ప్రాంతాలకు ప్రాధాన్యత ఇస్తూ దట్టు కేటాయించినట్లు నాకు ఎక్కడా కన్పించ దములేదు. వెనుకబడిన ప్రాంతాలు వెనుకబడేదన్నాయి. అభివృద్ధిచెందిన ప్రాంతాలకు మాత్రమే పరిశ్రమలు అన్నిటా కేంద్రీకరించబడ్డాయి.

పాత్రులు, ఇందును దొరికినట్లు ఉత్పాదకములను పట్టదానికి సమర్థులమని అంటు
 నున్నాము. ఈ విధమున చేతుకూడా అంగీకరిస్తున్నాము. మన ఆంధ్రరాష్ట్రములో
 ఉత్పాదక శక్తిని పెంచుటకు, ఎక్కడ బాధ్యులగుతుందో, వాటిని పెంచిన
 విధమున ఉత్పాదక శక్తిని పెంచుటకు, సమర్థులమని అంటు

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

అనేది అలోచించాలి. అది తేలేదాకా భారతదేశంలో ఎక్కడా ఉక్కుపరిశ్రమ పెట్టనద్దు. ఇదివరకే బెంగాలులో, బీహారులోను ఉక్కుపరిశ్రమలు ఉన్నాయి. డబ్బు కేటాయింపుచూచినట్లయితే, వెనుకబడిన ప్రాంతాలను ముందుకు తీసుకొని పోయేందుకు పారిశ్రామికంగా కూడా ఏమీ కేటాయించలేదు. ఈ విషయము మంత్రివర్గము కేంద్రప్రభుత్వదృష్టికి తీసుకువచ్చి తగినట్లు డబ్బులాడవలసి ఉంటుందని చెబుతున్నాను వారు మనకు మొండిచెయ్యి మాపుతోంటే మాట్లాడకుండా వుద్దునేపద్ధతిని నేనుమాత్రం వొప్పకోవడములేదు. దీనిమీద మీరు తగిన చర్యలు తీసుకోలేదని చెబుతున్నాను.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—రైల్వే ఆపమంటారా?

SRI P. SUNDARAYYA :—రైల్వే ఆపమని చెప్పడములేదు.

THE HON. SRI K. VENKATA RAO :—మమ్ములను రాజీనామా ఇవ్వమంటారా ?

SRI P. SUNDARAYYA :—ప్రజలు నన్ను ఎన్నుకోనంతకాలం మీరు రాజీనామా ఇచ్చినా, నేను అక్కడ కూర్చోనేటంత పొరపాటుపని చేయదలచుకోలేదు. కేంద్రప్రభుత్వంలోను కాంగ్రెసుప్రభుత్వమే ఉన్నది. అన్ని రాష్ట్రములలోను కాంగ్రెసుప్రభుత్వమే ఉన్నది, మనరాష్ట్రంకూడా ఒక అడుగుముందుపేసి 5 యేండ్లలో కాకపోతే 20 యేండ్లలోఅయినా అన్ని రాష్ట్రాలతోపాటు సమానంగా రావాలి. పొగాకుమీదవచ్చే పన్నులో మనకు రావలసిన వాటా కేంద్రప్రభుత్వము ఇవ్వడములేదు. మనకు ఎంతరావాలోకూడా అనేకపర్యాయములు లెఖ్కులతో సహా చూపించినాను. దానిని సాధించేదాకా పదేపదేచెప్పక తప్పదు. అవిధంగా వారు ఇవ్వకపోతే ఈ ఆంధ్రరాష్ట్రమును కేంద్రప్రభుత్వమే తీసుకొని నడిపించమని కాంగ్రెసుపార్టీ అంతాకూడా ఏకంగా నిలబడిచెప్పండి.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI :—తిరువాన్కూరు కొచ్చిన్ రాష్ట్రమును ఏమిఅన్నారో మనకుకూడా అదే అంటారు.

SRI P. SUNDARAYYA :—తిరువాన్కూర్ కొచ్చిన్ లో మేము, కమ్యూనిస్టు పార్టీవారు, 62 మంది ఉన్నాము. మేము ప్రభుత్వమును ఏర్పాటుచేస్తాము అంటే మీరు చేతకాదు, మేమే చేతనైనవాళ్లము అని ప్రభుత్వాన్ని రద్దుచేసింది.

విడుచ్చుకీ ఆంధ్రరాష్ట్రానికి చాలా తక్కువ కేటాయించారు. 800, 400 మైళ్లు lines మన రాష్ట్రంలో నేనుకునేందుకు పిలుస్తూది.

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1956

ఆంధ్రరాష్ట్రములో చెప్పకోదగ్గ పరిశ్రమలు లేవు. కొత్త రైలుమార్గాలు ఏమీ లేవు. ఇది వ్యవసాయదేశంగానే ఉన్నది. విద్యుచ్ఛక్తిని తయారుచేసే దానికోసం అదనంగా ఏమీ కేటాయించలేదు. మన రాష్ట్రములో కృష్ణా, గోదావరి, పెన్నా నదులు ఉన్నాయి. ఆ నీటితో ఎక్కువ పంటలు పండించే దానికి అవకాశము ఉన్నది. ప్రాజెక్టులకోసం మనం బ్రహ్మాండంగా ఆందోళన చేస్తున్నాము. పోనీ మన రాష్ట్రమును పారిశ్రామికంగా కూడా ఏమీ అదనంగా అభివృద్ధి చెయ్యకపోయినా, వ్యవసాయకంగా అభివృద్ధి చేస్తున్నారా అంటే, దానికి డబ్బు కేటాయించలేదు. మనలను కేంద్ర ప్రభుత్వము ఎంతో అన్యాయము చేస్తున్నది.

బొంబాయిలో 240 కోట్ల రూపాయలు పెట్టుబడి గలవి 25 ఫ్యాక్టరీలు ఉన్నాయి. అందులో ఇంకా కొన్ని ముఖ్య పరిశ్రమలు లేవు. నాకలను తయారు చేయుట, విమానాలు తయారుచేయుట, ఇటువంటి పెద్ద పరిశ్రమలు లేనప్పటికీ 240 కోట్ల రూపాయలు పెట్టుబడి కలిగినవి చాలా ఉన్నాయి. వాటిలో 5 లక్షల మంది కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. అసలు బొంబాయిలో ఉన్న పరిశ్రమ లన్నింటిలో పనిచేస్తున్న కార్మికులు మొత్తం 80 లక్షలమంది. అందులో ఈ ముఖ్యమైన పరిశ్రమలలో 5 లక్షలమంది పనిచేస్తున్నారు. వారు సంవత్సరానికి 410 కోట్ల రూపాయలు ఉత్పత్తి చేస్తున్నారు. అందులో ప్రతి సంవత్సరము profit క్రింద, కార్మికుల జీతాల క్రింద 114 కోట్ల రూపాయలు చూచుకున్నట్లయితే, net value క్రింద 88 కోట్ల రూపాయలు వారికి సంవత్సరమునకు వస్తున్నది. బెంగాలలో జనాభా దాదాపు మన జనాభాకన్న 50 లక్షలు ఎక్కువ ఉన్నారు. అక్కడ 165 కోట్ల మూల ధనంతో 78 కోట్లు ఉత్పత్తిని తయారు చేస్తున్నారు. దాదాపు మనకన్నా బొంబాయి రాష్ట్రం పారిశ్రామికంగా 20 రెట్లు అభివృద్ధి చెందినది. మన ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో బెజవాడ దగ్గర బొగ్గు దొరకడని ఎరువుల ఫ్యాక్టరీ ఇవ్వడం మానివేసినారు. కొత్త గూడెంలో బొగ్గు చూరుకుతుంది గదా అక్కడ పెట్టవచ్చునుగదా? మన రాష్ట్రంలో సప్లయ అయ్యే ఎరువులు చాల డం లేదు. మనకు దగ్గరగా ఉండేట్లు కొత్త గూడెంలో దానిని పెడితే బాగుంటుంది. భారీ విద్యుచ్ఛక్తి యంత్రగారం విశాఖపట్టణంలో పెట్టేందుకు ఆలోచిస్తున్నాడు.

మన రాష్ట్రములో పెద్ద పెద్ద పరిశ్రమల సంఖ్య మన ప్రభుత్వము ఏమి చేయబోతోంది చెబుతాడు. అసలు మన ప్రజాభావన 500 నుంచి 250 కోట్లకు తగ్గించి తగ్గించేందుకు బోజాలు చల్చి బాపి, తరువాత 118 కోట్లకు తగ్గించారు. భారీ

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

విద్యుచ్ఛక్తి యంత్రాగారము వస్తుంది అంటున్నారు. నాకేమీ వచ్చేదాకా నమ్మకము లేదు. కొత్త రైలు మార్గాలకు సున్నచుట్టారు. మేము ఖిలాలో factory కట్టుతున్నాము, రూర్ కెలాలో factory కట్టుతున్నాము, అక్కడ రైల్వ జంట మార్గాలు వేస్తున్నాము, దాని క్రిందే డబ్బు అంతా ఖర్చు అవుతున్నది. ఇంకొకటి పెట్టండి, ఇవి పెట్టండి అంటే డబ్బు ఎక్కడనుంచి తెస్తాము అంటున్నారు. పోని అక్కడనుంచి ఎగుమతులు మన విశాఖపట్టణం చేరుకు వచ్చేటట్లు కడుతున్నారా అంటే, ఒకటి కలకత్తా పోయేట్లు, ఇంకొకటి బొంబాయి పోయేట్లు కడుతున్నారు. రైలు మార్గాలు సరిగాలేవు అంటున్నారు. ఆ రైలు మార్గాలను అభివృద్ధి చేయుటకు ఎందుకు ఆలోచించరు ? రాయచూరునుంచి మదరాసు రావడానికి గాని, బొంబాయి వెళ్లడానికి గాని, బొంబాయినుండి మదరాసు రావడానికి గాని, కలకత్తా నుండి విశాఖ పట్టుమునకు రావడానికి గాని రైలు మార్గములు అనుకూలంగా లేవు. అందుచేత భారతదేశాన్నంతా అభివృద్ధి చేయడానికి ఒక రైలుమార్గమయినా వేయాలి. బెజవాడ నుంచి గూడూరు, మైలుకూరు నుంచి బెంగళూరులకు రైలుమార్గములు వేయించాలి. ఈ మధ్య ప్రాంతంలో రైలుమార్గంలేదు. ఈ రైలుమార్గం వేసి నట్లయితే విశాలాంధ్రాలో కొంతవరకు కొంత కాలానికైనా పనులు సాగించుకొను టకు వీలవుతుంది. వేయమని అడిగితే “ ఇప్పుడు మాదగ్గర డబ్బులేదు ” అంటారు.

ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలో కేంద్ర ప్రభుత్వంవారు పరిశ్రమలకోసం బడ్జెట్ లెఖ్యాల ప్రకారం 950 లక్షల రూపాయలు కేటాయించినారు. అంటే సంవత్సరానికి 190 లక్షలు మాత్రమే కేటాయించినారు. పెద్ద పరిశ్రమలకు, చిన్న పరిశ్రమలకు, కుడి పరిశ్రమలకు సహాయంచేయటకు మొదలయిన వాటిన్నింటికీకూడా ఈ 190 లక్షలలోనే ఖర్చుపెట్టుకోవాలి. అందులో జాతీయ పరిశ్రమలకు 88 లక్షలవరకు ఖర్చు పెడుతున్నారు. అంటే 150 లక్షల రూపాయలు మాత్రమే పరిశ్రమలకు ఖర్చు పెట్టడానికి వీలుంటుంది. పెద్ద పరిశ్రమలకు, చిన్న పరిశ్రమలకు నూలు మిల్లలకు, సిమెంటు, పంచదార ఫ్యాక్టరీలకు సహాయంచేయడానికి ఇవన్నీ ఉపయోగించకూడదని కేంద్ర ప్రభుత్వంవారు తాఖీదువేశారు. 8 సిమెంటు ఫ్యాక్టరీలు, 4 నూలుబట్టల మిల్లులు, 5 పంచదార ఫ్యాక్టరీలు పెట్టినా మీరు వెనుకబడివున్నారు గనుక ఈ సిద్ధాంతాన్ని మాత్రం నేను అంగీకరించదలచుకోలేదు. కమ్యూనిటీ ప్రాజెక్టులు వెనుకబడిన ప్రాంతాలలో పెడతాము; జాళ్లు వేసుకోకపోతే వాళ్లదే బాధ అంటారు.

[24th March 1956]

THE HON. SRI K. VENKATA RAO :—చేసుకోగల్గినవారి దగ్గర ఇప్పటికి ఒక్కటికూడ పెట్టలేదు.

SRI P. SUNDARAYYA :—ఒక ఉదాహరణ చెప్పమంటారా ?

THE HON. SRI K. VENKATA RAO :—చెప్పండి.

SRI P. SUNDARAYYA :—పెద్దాపురంలో పెట్టినారు.

THE HON. SRI K. VENKATA RAO :—పెద్దాపురం చేసుకొన గల్గిందా ? It is a worse place than Rayalaseema. ఆ తాలూకాలో 820 గ్రామాలున్నాయి.

SRI P. SUNDARAYYA :—అన్నీ సక్రమంగానే ఉన్నాయని మీరు అనుకోవచ్చుగాని సగం contribution ఛీఫ్టేగాని వెనుకబడిన ప్రాంతాలలో ఒక్క కమ్యూనిటీ ప్రాజెక్టుకూడా పనిచేయడంలేదు. ఎంత పని జరుగుతున్నదో మాకు అనుభవంలో ఉన్నది.

మన ఆంధ్రరాష్ట్రంలోని చేనేత పరిశ్రమలను గురించి చాలా మంది మాట్లాడి నారు. ఆంధ్రరాష్ట్రంలో 5 లక్షల మగ్గాలున్నాయి. మగ్గమునకు ఇద్దరు చొప్పున దానిమీద 6 లక్షలమంది జీవిస్తున్నారు. వీరికి సంవత్సరంబాడుగునా పూర్తిగా పనికొవాలి. 15 బేళ్ల నూలు కొవాలని administration report లో వ్రాశారు. ఇప్పుడు మన ఆంధ్రరాష్ట్రంలో మిల్లులమీద 1850 వేల బేళ్లు మాత్రం తగూరపుతున్నది. అంటే దాదాపు మరొక 8 బేళ్లు మన ఆంధ్ర రాష్ట్రములో తయారు కొవాలి. మరొక 28 నూలు మిల్లులు మన ఆంధ్రరాష్ట్రంలో కొవాలి. పెద్ద మిల్లులైతే 15, 20 కొవాలి వస్తుంది. ఇన్ని మిల్లులు మన రాష్ట్రంలో లేకపోయినట్లయితే చేనేత పారిశ్రామికలకు కొవలిన నూలు సరఫరా చేయటకు వీలుండదు. దానికోసం రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో 4 మిల్లులు మాత్రమే ఏర్పాటు చేస్తున్నామంటే ఏమి ప్రయోజనం ?

THE HON. SRI K. VENKATA RAO :—అసలు ధరభాగ్గులేదు. ఒక్కటి కూడా reject చేయలేదు

SRI P. SUNDARAYYA :—వారు దరభాగ్గుపెట్టనిమాట నిజమే. డబ్బులేదు కదా, అసలు డబ్బు వసూలు చేయడానికి మార్గం చెబుతాను. రూపాయి పట్టి ఇస్తున్న సరికి ప్రభుత్వానికి తెలుసు వారి అందరిదగ్గర డబ్బులేను కదానికి ప్రభుత్వం ఎందుకు పూనుకొనలేదు? అటువంటి చర్యలు మీరు తీసు

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

కున్నప్పుడు మేముగాని, మా పార్టీవారుగాని మిమ్ములను వ్యతిరేకించినామా ? యీ ఒక్క విషయం చెప్పండి

ఖనిజాలను గురించి పరిశోధన చేస్తున్నామన్నారు. కాని సరిగా పరిశోధన చేయడంలేదు కనుక కొంతమంది 94 వేల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టుకుని బొగ్గును గురించి పరిశోధనచేయవలసిన పరిస్థితి యేర్పడుతున్నది. వారికున్న పెద్ద పెద్ద ఖనిజములను చూచుకొన్న తరువాత ఆంధ్రరాష్ట్రమీద వారి దృష్టి ఎప్పుడు పడుతుందో, ఎప్పుడువచ్చి మన ఖనిజాలను పరిశోధన చేస్తారో తెలియదు.

మనకు విద్యుచ్ఛక్తి ఉన్నది బొగ్గులేదు ఉన్నదానిని ఏమి అభివృద్ధిచేశారు ? మన రాష్ట్రంలో శీలేరు ప్రాజెక్టు మున్నగువాటికి 40 కోట్ల రూపాయలు కావాలన్నారు. దీనికి 21 కోట్లు ఇవ్వడానికి అంగీకరించారు. ఏ విధముగా ఖర్చు పెడుతున్నారు. Revised Draft లో చూస్తే మాచీఖండ్ ప్రాజెక్టు పూర్తిచేస్తామన తుంగభద్ర ప్రాజెక్టు పూర్తిచేస్తామని, తుంగభద్ర నెల్లూరు కాలవలను link up చేస్తామనిఉన్నది. వీటన్నిటినుంచి విద్యుచ్ఛక్తి తయారవుతుంది, విద్యుచ్ఛక్తి వచ్చినంతమాత్రాన సంతోషిస్తే ఏమి లాభం ? దానిని సద్వినియోగంచేసు కొనుటకు మార్గములుకావాలి. అందుచేత కొన్ని lines వేయాలి. కొన్ని గ్రామాలకు, పట్టణాలకు links వేయడానికి 7 కోట్ల రూపాయలు సరిపోతాయి. శీలేరు ప్రాజెక్టుకు 50 లక్షలు రూపాయలు మాత్రమే కేటాయించినారు. ఈ 50 లక్షలు ఖర్చుపెడితే ఎవరు సంతోష పడతారు ? ప్రభుత్వం ఎవరిని సంతృప్తి పరచగలదు ?

ఈ 5 సంవత్సరాలలోపులో ఇదివరకు ఉన్న ప్రాజెక్టులను పూర్తిచేసుకోలేక పోతే ఈ శీలేరుప్రాజెక్టునుమాత్రం ఏమి చేయగలము ?

THE HON. SRI K. VENKATA RAO.—శీలేరుప్రాజెక్టు కడతారనా మీ అభిప్రాయం ?

SRI P. SUNDARAYYA :—కడతామని ప్రణాళికలో వేయడము ఎందుకు ? కట్టకపోవడమెందుకు ? ఈ 50 లక్షలు దేనికైనా వినియోగిస్తే బాగుంటుంది. మనం గతసంవత్సరం 7 కోట్లరూపాయలు ఖర్చుపెట్టినాము. ఈ సంవత్సరం 670 లక్షలు మాత్రమే ఖర్చు పెట్టుతున్నాము. కేంద్రప్రభుత్వంవారు ఇచ్చిన లెక్కల ప్రకారం మనం 4 కోట్లమాత్రమే ఖర్చుపెట్టడానికి నిలుంటుంది, 2 వ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఇది అభివృద్ధి అనుకోవాటా ?

SRI P. Sundarayya]

[24th March 1956]

మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలోని చివరి 8 సంవత్సరాలు 7 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుపెడుతున్నట్లు, ఈ రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళిక మనదేశాన్ని అభివృద్ధిలోనికి తీసుకు పోతుందని వారు ఆనందంతో ఉంటే మన రాష్ట్రంలో మాత్రం విద్యుచ్ఛక్తి 7 కోట్లు ఖర్చుపెడుతున్నారు. 4 కోట్లకన్నా ఎక్కువ ఖర్చుచేయడానికి వీలులేని ప్రణాళిక ఎవరిని సంతోషపెట్టాలదు ?

THE HON. SRI K. VENKATA RAO:—5 కోట్లనుంచి 20 కోట్ల లోనికి తీసు వెళుతున్నాము. దానిని అనుభవించేవారు సంతోషిస్తారు.

SRI P. SUNDARAYYA :—దానిని ఉపయోగించుకునేవారు సంతోషిస్తారనే సంగతికి నేను ఒప్పుకుంటాను.

పరిశ్రమలు లేకపోతేపోనీ వ్యవసాయమునకు irrigation స్కీములను అమలు పరిచారా అంటే అవీ తృప్తిగాలేవు. “మాకు పరిశ్రమలు, గుడ్డలు, ఇతర సౌకర్యములు లేకపోతేపోనీ పంటలు పండించుకునేందుకు నీరైనా సరఫరాచేయించండి మాకుకొవలసినపంటలు పండించుకొని కడుపునిండా అన్నమయినా తింటాము” అని రైతులు గాలిపెడుతున్నారు. ఈ Irrigation పడుఖర్చు 66 కోట్లనుంచి 84 కోట్లవరకు తగ్గింది ఇది మళ్ళీ 82 కోట్లకు తగ్గినట్లుగా తెలియుచున్నది సంవత్సరానికి 7 కోట్లరూపాయలు పెట్టుబడికింద ఖర్చుపెడుతారు నందికొండ ప్రాజెక్టుకు మొదటిదశ పూర్తి అవడానికి మొదటి 5 ఏండ్లలోపల 35 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టాలి. ఇప్పుడు 65 కోట్లు చొప్పున ఖర్చుపెట్టినా కూడా మనం నందికొండ ప్రాజెక్టును పూర్తిచేసుకోలేము. తుంగభద్ర ఎగువకొలవ, వంశధారసంగమి ఏమాత్రం ? కేంద్రప్రభుత్వం మళ్ళీ వంశధార గురించి ఆలోచించి డబ్బు కేటాయింపగలదు, కాని revised draft లో కూడా 4 వ సంవత్సరం వని ఆరంభిస్తారు. (4, 5) ఈ రెండు సంవత్సరములకు కలిసి ఒకకోటి రూపాయలు మాత్రమే ఖర్చుపెడుతున్నామని రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో వ్రాసిఉన్నది. 13 కోట్ల రూపాయల విలువగల ప్రాజెక్టుకు 1954-55 సం॥ లో ఒకకోటి రూపాయలు ఖర్చుపెట్టినట్లయితే ఆ ప్రాజెక్టును విర్వహించడం లాభకరమా ? మరోవైపున 5 ఏండ్లలో ప్రథమదశ పూర్తికావలసిన ప్రాజెక్టులను 15 ఏండ్లవరకు పొడిగించి 4, 5 ఏండ్లలో పూర్తికావలసిన వంశధార, తుంగభద్ర ఎగువకొలవను 10, 15 సం॥ లకు వాయిదావేసి గట్టుయితే ఈలోపులో వడ్డీ కట్టుకోవాలి, ఆ వడ్డీ ప్రతి సంవత్సరము కట్టుకోవాలి. మరొకటి, సంవత్సరం కట్టుకోవేల్చిందో లేదో కాబట్టి రెవిన్యూ ఖాతా లోటుగా పుట్టి ఆటంకం మీకు అవ్వవచ్చును. మాకు అలాంటిదానిముఖాలున్నాయి.

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

ఒక ప్రక్కన అనవసరంగా ప్రాజెక్టులను 10, 15 ఏండ్లు పాడిగించుకొనే టట్లు చేసి రెండో ప్రక్కన వడ్డీ కట్టుకోవాలి అంటున్నారు. రవెన్యూ కౌతాలోటువున్నది కాబట్టి ఆపక్షలు ఎట్లా తీర్చి పెట్టుబడి ఎట్లా పెట్టాలి? అనే రకంకా మాట్లాడడం న్యాయంకాదు. వ్యవసాయాభివృద్ధినిగూర్చి, పరిశ్రమాభివృద్ధిని గురించి మాట్లాడుతున్నారు. రెండు విషయాలు కూడా ప్రధానమైనవే. వ్యవసాయ అభివృద్ధికి భూసంస్కరణలు అవసరమని కేంద్ర ప్రభుత్వము, రాష్ట్ర ప్రభుత్వము రెండుకూడా ఆచరణలో చేయకపోయినా మాటలలో అంగీకరించడం జరుగుతోంది. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో భూకమతాలకు ceilings పెట్టాలి, కౌలుకల్లు తగ్గించాలి అని వున్నది. కౌలుదార్లను తొలగించకుండుటకు తగిన చట్టాలను చేయాలని మొదట పంచవర్ష ప్రణాళికలోను, దానినే మరింత వివరంగా రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలోను చెప్పినమాటనిజమే. ఇందుకు గాను మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక కాలములో మన ప్రభుత్వము తగిన చర్యలు తీసుకోలేదు. “మేము అధికారానికి వచ్చి ఒక సంవత్సరమే అయినది. అంతకు ముందు నుద్రాసులో జరిగినదానికి మేము బాధ్యులముకాము. రాష్ట్రం వచ్చిన దగ్గరనుంచి దానితో కుస్తీలుపట్టడంతో సరిపోయింది. వాగ్దానాలు మాత్రం కొన్ని చేశాము గాని పని ఎట్లా త్వరగా చేయగలమని” అంటున్నారు. మా pressures వల్లనే కాసనసభ అంతా వెనుకకుపోవలసిన పరిస్థితి వచ్చిందని కూడా అంటున్నారు. మా pressure సంగతికాదు. కేంద్ర ప్రభుత్వము ప్రపంచమంతా గొప్పగా చెప్పుకునేటటువంటి కాంగ్రెసు నాయకులు సంవత్సరం నుంచి land reforms ను అమలు జరుపుతున్నారా? అని అడుగుతున్నాను. ఈరోజు వ్యవసాయ అభివృద్ధిగురించి చెప్పినదాంట్లో కొన్నికొన్ని నూచనలు బాగానే వున్నాయి. స్వంతవ్యవసాయము చేసుకోవాలి అంటున్నారు. స్వంతవ్యవసాయము అంటే ఏమిటో ముందు నిర్వచించుకోవాలి, ఇద్దరుకలిసి ఉమ్మడిగా వ్యవసాయముచేసి వచ్చినసప్లెన్నిగాని, లాభాన్నిగాని ఇద్దరుచెరి సగము భరించే పద్ధతి కాకుండా అన్నివిధాల వ్యవసాయములో ఏనష్టమువచ్చినా పెట్టుబడి కాపలసివచ్చినా ఒక్కరే స్వంతవ్యవసాయంలో భరించాలి నేటటువంటిదే మొదటి point రెండవది, దగ్గరలోవుండి దానిని తనిఖీచేస్తూ వుండాలి. స్వంత వ్యవసాయదారుడు గాని, ఆయన కుటుంబంలోని మనిషిగాని ఆ గ్రామాలలోనేవుండి తనిఖీచేస్తూవుంటే అది స్వంతవ్యవసాయంక్రిందికి వస్తుంది. లేకపోతే లేదు. స్వంత వ్యవసాయం అంటే గట్టుమీద కూర్చుని కజ్జిపెత్తనం చెయ్యటంగాదు. వ్యవసాయదారుడు అనే అతడు ముఖ్యమైన వ్యవసాయపనులన్నిటిలోకూడా స్వంతంగా కష్టపడి పనిచేయాలి. అట్లు చేసినప్పుడే అది స్వంతవ్యవసాయం అవుతుందిగాని

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1951]

లేకపోతే కాదు. Ceiling పెట్టి అదనపుభూమి తీసుకొనేదానికి ఈనిర్వచనం పనికివస్తుందా లేదా అనేది అట్లా ఉంచి, భూమి తనకు కొవాలని స్వంతంగా చేసుకునేందుకుగాను కాలుదారును తొలగించడానికి పూనుకొన్నప్పుడు స్వంతంగా పొలంలో దిగి పనిచేస్తున్నాడా లేదా అనేది గీటురాయి గా పెట్టుకోవాలని చెండ్ల పంచవర్ష ప్రకాశికలో చెప్తున్నారు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం దానిని ఎంతవరకు అంగీకరిస్తారో తెలియదు. భూసంస్కరణలయొక్క నిర్దష్టస్వరూపం ఏమిటో ఇంతవరకు తెలియలేదు. ఏరాష్ట్ర ప్రభుత్వంకూడా ఇంతవరకు స్వంతవ్యవసాయానికి నిర్వచనం ఇవ్వలేదు. ఇచ్చినప్పుడే నిజమైన భూసంస్కరణలు రాగలవు. కాలుదారును తొలగించాలన్నప్పుడు కాలుదారుదగ్గరనుంచి భూమి తీసుకొని తాను స్వయంగా కష్టపడి వ్యవసాయం చేస్తారా అని అడుగుతున్నాను. మన ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో ఇంతవరకు రాజకీయ బాధితులైన లేక ఇతరులైనా సరే కాలుదార్ల దగ్గరనుంచి భూమిని తీసుకుని, భూమిని కాలుకు ఇవ్వకుండా తాను పొలంలో వుండి పనిచేస్తున్నారా అంటే లేదు. ఎక్కడో 50, 60 మైళ్లదూరంలో వుండి భూములను తమబంధువులచేతనో, ఎవరిచేతనో సాగుచేయించుకొంటు లేక్కలతో వ్రాసేవాళ్లకు భూమిని ఇవ్వడం వీరీతిగాను వ్యాయంగాను. ఇది భూసంస్కరణలు అమలు జరిపేందుకు మార్గమేనా అని అడుగుతున్నాను. ఏచట్టము తెచ్చినా, ఏచట్టము లేకపోయినా కాలుదారులహక్కులను రక్షించడానికి చట్టాన్ని త్వరలోనే తీసుకువస్తామని కళా వెంకటరావుగారు చెప్పారు. ఆంధ్రరాష్ట్రంలో 1950వ సంవత్సరంలో జనాభా లెక్కలనుబట్టిగాని, agricultural wage enquiry statistics నుబట్టిగానిమాస్తే 100 కి 70 మందికన్న ఎక్కువ కాలుదార్ల గ్రామంలోలేరు. వ్యవసాయకూలీలు 100 కి 80 మందిపైన వున్నారు. తూర్పుగోదావరి జిల్లా అమలాపురం గాజోలు ప్రాంతాలలో 100 కి 16 మంది చొప్పున కాలుదార్లు ఉన్నారు. కొన్ని జిల్లాలలో 100 కి 5, 6 మందిమాత్రమే వున్నారు. కాలుదార్లచట్టాన్ని తీసుకురండి కాలుదారులేటు తగ్గించాలి గాని, 5 వంతుకుమించి ఏపరిస్థితులోను తీసుకోకూడదని ఒకవాదన ఉంది. అయిదింటనాలుగు వంతులుకూడా కాలుదార్లు తీసుకొంటున్నసంగతికూడా మనకు తెలుసు, అందుచేత సగంతగ్గించినప్పుటికి మెరుగ్గానేఉంటుంది. చట్టముతెస్తేలేవచ్చు. ఇదివరకే ఇతరరాష్ట్రాలలో అనేక చట్టాలుపచ్చినాయి, మీరు చట్టాలు తెచ్చేలోపలనే భూస్వాములు కాలుదార్లను తొలగించి భూమినిస్వాదీనంచేసుకొంటారు ప్రభుత్వం కాలుదార్లను రక్షించడానికి చట్టం తెచ్చేటప్పటికి కాలుదారేవాడేవుండడు. ఎందువల్లనంటే ఆంధ్రరాష్ట్రంలో రెడ్డురైతులు కాలి అనేది నాకు తెలిసినంతవరకు లేదు. 8 ఏండ్లు, 5 ఏండ్లు, 10 ఏండ్లు రైతులపై భూమి కాలుదారులని రుజువుచేసుకునే అనికాక వెయ్యిమందిలో

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

ఒక్కనికైనా ఉన్నదో లేదో సందేహమే. ఇటువంటి పరిస్థితులలో కాలుదార్ల చట్టాన్ని ఏరీతిగా అమలు జరుపుతారు? మీరు అమలుపరచాలనే సమ్మతం మాకు లేదు. Debt Relief Act ను మొట్టమొదట మద్రాసు రాష్ట్రంలో తీసుకువచ్చారు. రూ. 0-8-0 కన్న ఎక్కువ వడ్డీ తీసుకుంటే శిక్షార్హులని కూడా అన్నారు. ఆచరణలో 1 రూ॥కి అణావొప్పన వడ్డీ తీసుకుంటున్నారన్న సంగతి అందరికీ తెలిసినదే. Pro-note విధి అర్థరూపాయని మాత్రమే ఉంటుంది. 0-12-0, 1 రూ 1½ కూడా తీసుకోవడం గ్రామాలలో సహజంగా జరుగుతూనే ఉంటుంది. కాలుదార్ల చట్టాన్ని అమలులోకి తీసుకురావాలంటే వ్యవసాయకూలీలయొక్క కనీసవేతనాల చట్టాన్ని కూడా అమలుపరచవలసి ఉంది. దీనిని ఇదివరకు 14 గ్రామాలలో వర్తింపజేశారు. 14 గ్రామాలలో ఒకటి నెల్లూరు జిల్లాలో ఉన్నదని అన్నారు. ఆ గ్రామాల పేర్లేమిటో గోపాలరెడ్డి గారికి కూడా తెలియదు. కనీస వేతనాల చట్టాన్ని సక్రమంగా అమలుజరపవలెనంటే అందుకు ప్రాతిపదికగా కాలుదార్లకు రక్షణ కలిగించవలసి ఉన్నది. రైతుకు తన భూమిపైన తన వృత్తిపైన శ్రద్ధలుగవలెనంటే తాను సాగుచేసుకొనుచున్న భూమినుంచి ఎవరును తొలగించజాలరనే ధైర్యమును అతనికి కలుగజేయవలసియున్నది. అందుకుగాను రైతురక్షణ చట్టమును వెంటనే తీసుకొనిరావాలి అందువల్ల అన్ని సమస్యల పరిష్కారమునకు కీలకము భూమి పంపకము భూమి లేనివారికి కాస్తోకాస్తో భూమి ఇచ్చి అతనిదగ్గర భూమి ఉండేటట్లు చర్యల తీసుకొన్నప్పుడు అది సాధ్యమౌతుంది. Right of resumption అని ఉన్నది. ఇప్పుడున్న పట్టాదారులు భూములు కాలుకు ఇచ్చినాగాని 16.0 రూ॥ల ఆదాయం వస్తే అది కుటుంబక్షేత్రమని, 5 గురు గల కుటుంబముండేదానికి 3 రెట్లు దాకా ఉంచుకోవచ్చునని ఉన్నది.

అదేరీతిగా అయిదుగురుకన్నా ఎక్కువమంది ఉన్నట్లయితే ఆరు కుటుంబ క్షేత్రాలవరకు ఉంచుకోవచ్చును. అంతకుమించి ఏ పరిస్థితులలోను ఉంచుకోకూడదన్నారు. మన ప్రభుత్వము agrarian reforms report వచ్చింది. చదువుతాము, ప్రకటిస్తాము అని అంటున్నారు. దాని ప్రకారం లెక్కవేస్తే, ఈ ఆరు కుటుంబ క్షేత్రాలు, లేక అయిదుగురు ఉంటే మూడు కుటుంబ క్షేత్రాలు ఉండిన, అది ceiling అవుతుంది. 16 వందలు మొత్తము ఆదాయము, లేక నికర ఆదాయము 12 వందలు వస్తుందని చెప్పాము. అంటే అతడే కష్టపడి స్వయంగా పనిచేసినప్పుడు ఇంత ఆదాయము వస్తుందన్నమాట. మొత్తం ఆదాయము ఎకరానికి 16 వందలని తీసుకొందాము ఈరోజున బస్తా ధాన్యం 280 ధూసాయకులకు అమ్ముబడుతూఉంది. డెబ్బాప్రాంతాలలో ఎకరానికి సగటున 15 బస్తాలు పండుతుంది. కాబట్టి 5 ఎకరాలకు ఒక కుటుంబ క్షేత్రము అయితే

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1956

8 కుటుంబక్షేత్రాలకు 15 ఎకరాలు అవుతుంది. పోనీ కుటుంబము పెద్దది అయితే, 80 ఎకరాలకు మించి మా గాణీ ఎవరికి ఉంచకూడదు. అయిదుగురు ఉన్నట్లయితే, 15 ఎకరాలకన్నా ఎక్కువ ఉంచకూడదు. దానికి మించినదంతా కూడ బీదవానికి భూములు లేనివారికి ఇవ్వవలసింది అనేది గమక ఈ ప్రభుత్వము అంగీకరించి అమలు జరిపితే, ప్రజలలో కావలసిన ఉత్సాహము వస్తుంది. మాయొక్క సంపూర్ణ సహకారము లభిస్తుంది. ఎవరూ దానినుంచి తప్పించుకొనిపోవడానికి వీలులేకుండా, Binami transfers చేయకుండా, ఖచ్చితముగా దీనిని అమలుజరిపేదానికోసం, మీ పోలీసులకన్నా, మీ ఉద్యోగస్థులకన్నా రాత్రింబగళ్లు అదేపనిగా పనిచేస్తామని మీరు హామీ ఇస్తున్నాము. మీ సహాయం కావాలి, మీరు సహకరించడంలేదు అని ఎప్పుడూ మీరు మమ్ములను విమర్శిస్తూఉంటారు. కాని నేను చెప్పినపని చేయండి. దీనికోసం మేము ఏరీతిగా పనిచేస్తామో అది ఆచరణలో చూడవచ్చు. కాని ఈ విధానాన్ని అమలుజరిపేటప్పుడు కొన్ని మినహాయింపులను ఆధారముచేసుకొని, రాష్ట్ర ప్రభుత్వము తప్పించుకోవచ్చు. కుటుంబక్షేత్రాలు అన్నారు. అది బాగానే ఉన్నది. కాని దీనికి కొన్ని మినహాయింపులు మీరు చేయవచ్చు. ఉదాహరణకు, తోటభూములైతే పంచేదానికి పీలులేదు అనవచ్చు. Plantations విషయ మేమిటి అంటున్నారు. మన ఆంధ్రరాష్ట్రములో plantations చెప్పకోవలసినంతగా లేవు. Casuarina ను plantation అని కేంద్రప్రభుత్వము నిర్వచించలేదు. అయితే మన ఆంధ్రప్రభుత్వము దాన్నికూడ plantation క్రింద తీసుకొంటుండేమో, ఎందువల్లనంటే, ఈ మధ్యనే నెల్లూరుజిల్లాలో కొన్ని సంఘటనలు జరిగాయి జ్వరసాయకులీలు casuarina వేసుకొన్నటువంటి దానిని ఎవరో భూస్వాములు వస్తే అతని క్షేత్రముక్రిందనే దానిని ఇచ్చినట్లుగా అక్కడ ఎక్కువగా చెప్పకొంటున్నారు. అటువంటి casuarina ఎక్కడైనా పంపకానికి వస్తుందనుకొని దాన్నికూడ plantation అన్నప్పుడు, Rice మాత్రము plantation ఎందుకు కాకూడదు? ఇంకా పశువులకు పెంచేదానికి కావలసినటువంటి dairy farms ఉంటే వాటిని మినహాయించవచ్చు. ఇంతేకాకుండా, చాలా చక్కగా యంత్రాలు పెట్టి బాగా పండిస్తున్నటువంటి క్షేత్రాలు ఉన్నట్లయితే వాళ్లకు ఇవ్వవచ్చును. ఈ రోజు చక్కెరకోసం, చెరుకువేస్తున్నారు. 8 వేల ఎకరాల, 4 వేల ఎకరాలు, co-operative farms క్రింద ఇది చేస్తున్నారు. (Interruption) Plan లో ఉన్నటువంటి లోపాలు తెలియజేస్తున్నాను. ఏదో ఉత్పత్తి పడిపోతుందనే భయంతో ఇవన్నీ చాలా చక్కగా నడుస్తున్నామని, వీటికి ceiling పెట్టి చక్కరి పనిని మినహాయించి ఇచ్చారు. ఈ విధముగా (పరి రాష్ట్ర) ప్రభుత్వముకూడా ఆధారము చేసుకొని పోతుంది. ఇటువంటి మినహాయింపులు

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

ఇవ్వడం కలికాదు. ఈ రోజు వ్యవసాయ కూలీలయొక్క, బీద రైతాంగముయొక్క సమస్య పరిష్కరించి వాళ్లకు భూమి పంచాలి అన్నట్లయితే, మినహాయింపులుచెస్తే, ఆ పనికాదు. ఈ సుక్షేత్రాల నేటటువంటివి ఇప్పుడు తాత్కాలికంగా అధికంగా పండినా, మొత్తానికి బీద ప్రజానీకానికి భూమి వచ్చినప్పుడు, వారు పండించినంత ఇవి పండవు. అందుచేత ఇప్పుడు మినహాయింపులు లేకుండా భూములు పంచవలసి యుంటుంది. 15 ఎకరాలు, 20 ఎకరాలు, 30 ఎకరాలు ఉండవచ్చునని ఏదో పరిమితిపెట్టారు. అది వదలి మిగిలినటువంటిది అంతా పంచి పెట్టాలని నేను చెప్పుచున్నాను. ఆంధ్ర ప్రభుత్వము ఇంతవరకు ఏమిచేస్తున్నది ? ఇనాం బిల్లు గురించి కాలయాపన జరుగుతున్నది.

SRI P. GUNNAYYA .—అధ్యక్షా, మన రాష్ట్రములో రాత్రిపూట చదువు చెప్పేటటువంటి Teacher కు Night School Grants ఇస్తున్నారు. ఈ సమావేశము రాత్రికూడ జరుగుతూఉన్నది కాబట్టి దీంట్లో పాల్గొంటున్న సభ్యులకు అదనంగా allowances ఏమైనా ఇవ్వడానికి ఏర్పాటు చేస్తారా, ముఖ్య మంత్రి గారు ? పోనీ ఇక్కడవున్న పోలీసులకు, ఆసెంబ్లీ ఆఫీసులోని ఉద్యోగస్థులకైనా కొంత allowance ఇవ్వడానికి ఏర్పాటు చేస్తారా ?

Mr. SPEAKER .—ప్రభుత్వము అదంతా ఆలోచిస్తారు.

SRI P. SUNDARAYYA :—జాతీయదాయము నూటికి 25 పాళ్లు పెరగాలన్నారు అంటే ప్రజలకు వెను వెంటనే కొన్ని లాభాలుకలగాలి. ఇప్పుడు కళా వెంకటరావుగారు మనిషికి నాలుగణాలు సంపాదిస్తే, దాంట్లో ఒక కాణీగాని, ఒక దమ్మిడిగాని, ప్రణాళికకు పెట్టాలని చెప్పుతున్నారు. నిజమే ఒప్పుకొంటున్నాను కాని అంతకుముందేమి లేకుండా, ఇప్పుడు నాలుగణాలు సంపాదించుకొంటే, దానిలోనుంచి ఒక దమ్మిడి అయినా ఇవ్వమని అడిగేదానికి ముందు, వందలు, వేలు, లక్షలు సంపాదించుకొనేవాళ్ల దగ్గర నుంచి రాబట్టుకొంటే అప్పుడు బీదవారు అణా ఇచ్చినా, ఇవ్వకపోయినా, దేవుడిచ్చిన చేతులు, కౌళ్లతో మునపటికన్నా ఎక్కువ కష్టపడి పనిచేస్తారని చెప్పవచ్చు. కాని కడుపులో కాస్తా లేకపోతే, దేవుడిచ్చిన కౌళ్లు చేతులు కూడ పనిచేయలేవు. కడుపు మాడుతూ ఉంటే ప్రేగులన్నీ గడగడలాడు తూంటే, పారటినకొని వేస్తే భూమి తెగదు, గునపము తీసుకొని పొడిస్తే భూమి తెగదు. చేతిలో సత్తువ లేకపోతే అంత ఉత్సాహంతో పనిచేయలేరు. అందుచేత చారికి ఒకపూట, రెండుపూటూ కడుపునిండా పెట్టండి. ఆవిధంగా చేసినట్లయితే వారు మునపటికన్నా ఎక్కువ పనిచేసేదానికి అభ్యంతరం లేకుండా చేస్తారు, కడుపునిండా తిండి పెట్టినప్పుడు, పనిచేసేందుకు ముందుకన్నా ఎక్కువ ఉత్సాహం

[24th March 1956]

గానే ఉంటాడు. కనుక ఆ రకంగా చేయాలని కోరుతున్నాను. ఈరోజు ఆహార సమస్య తీసుకొన్నప్పుడు, ఇది మనదేశములో మునపటికన్నా కొంచెము మెరుగ్గా ఉన్నదనేమాట ఎవరు కాదనరు. 1950 వ సంవత్సరముకన్నా 1955 లో ఆహార వస్తువుల ఉత్పత్తికూడ కాస్త పెరిగింది. అది నేను కాదనను. కాని ఈ ప్రజాభిక్షలో ఆహార ధాన్యాలు, అంటే వరికొనివ్వండి, పప్పు ధాన్యం కొనివ్వండి, రెండు కలిపి చూచుకొన్నప్పుడు, 7 కోట్ల, 7 లక్షల టన్నులు మాత్రమే తయారు చేసే విధముగా ఉన్నది. 1961 వ సంవత్సరంలో మనదేశంలో 40 కోట్ల జనాభా ఉంటుంది. ఈ 40 కోట్ల జనాభాకు 7 కోట్ల 7 లక్షల టన్నుల ఆహార ధాన్యం ఇచ్చినట్లయితే, ఒక్కొక్కరికి ఎంత వస్తుందో లెక్కచేసి చూచినట్లయితే, 18½ బౌన్సులకన్నా ఎక్కువరాదు. కళా వెంకటరావుగారు, పుష్టికరమైన ఆహారం Nourishing Diet తీసుకోవలెనని చెప్పతున్నారు. అందుకని, పాలు, మాంసము, చేపలు, గ్రుడ్లు ఇవన్నీ తీసుకోవలసివుంటుంది. కాని, ఇవన్నీ మీరు ఇవ్వనక్కరలేదు. పాలువద్దు, గుడ్డువద్దు, మాంసము వద్దు, కడకునూనె, చక్కెరకూడ ఇవ్వకపోయినా నాకు అభ్యంతరంలేదు. రెండుపూటలు కస్త బియ్యము, పప్పు, దానికి కొవలసిన ఉప్పు కొరము ఇస్తేచాలు. ఈ list ప్రకారం, 14 బౌన్సుల బియ్యం, 3 బౌన్సుల పప్పు దినుసులనుంచి, పాలు, పెరుగు ఇవన్నీ కలుపుకొని 32 బౌన్సులవరకు ఇచ్చి నారు. ఇది 2600 క్యాలరీల ఉష్ణాన్ని ఇస్తుందన్నమాట. అంటే ఇది కష్టపడి పనిచేసే మనిషికికాదు, మామూలుగా సుఖంగా ఫారాడుకూ, మాట్లాడుకూ, లేక కలము పట్టుకొని వ్రాసుకొనే వారికి సరిపోయేట్లుంటుంటిది. అనగా, ఎక్కువ భారీ పనులులేకుండా ఉండే వారికి, వారు ఆరోగ్యంగా ఉండాలంటే, ఈ 2,600 క్యాలరీల ఉష్ణము కావలసియుంటుంది. ఇది వారి Subsistence కొరకు కావలసి యుంటుందన్నమాట.

మామూలుగా పనిచేసేవారి సంగతిచూస్తే మన భారతదేశములో 2,000 యూనిట్లు, 3,400 యూనిట్లు కావలసివున్నది. 8000 లసంగతి మాకు వద్దు. 2,0000 లేవాలి. మేము కష్టపడి పనిచేసేటప్పుడైనా యివ్వమని అంటున్నారు. అలాంటి యివ్వమని మేము కోరుతున్నాము.

Mr. SPEAKER:—There are no two opinions in the Chamber. The Government are now in the position now.

24th March 1956]

SRI P. SUNDARAYYA :—“How to produce” అనేదానికి, గూడ నేను మా అభిప్రాయమేమో చెబుతాను. ఇవి అన్నీ చెప్పకుండా, అవి ముందుచెబితే, మీసోదే మీరు చెబుతారు గాని, వేరేవిషయాలు చెప్పలేమి అని మీరే అంటారు. మేము యిన్నిసంగతులు చెబుతూకూడ యీ ప్రభుత్వాన్ని కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని మరొకసారి తీవ్రంగా ఆలోచించండి అని, యిద్దరినీకూడ కోరు తున్నాము.

ఆహారసమస్య విషయమువచ్చినప్పుడు అందరూ పుష్టికరమైన ఆహారము తినండి, అని కళావేంకటరావుగారు అన్నారు. పోనీ, పుష్టికరమైనతీండి పనిలేదు, రెండు పూటలు కడుపునిండా తినేపరిస్థితి మేము తెచ్చాము అనేది చూపించండి !

THE HON. SRI K. VENKATA RAO :—“కడుపునిండా” అని అన్నానా ? మనుషటికంటే ఎక్కువగా లభిస్తున్నది అని అన్నాను

SRI P. SUNDARAYYA :—మనుషటికంటే వృద్ధి అయింది అనే దానికి సంతోషించటానికి మనము తయారుకావాలి. (Interruption) అదికాదు. యిప్పుడు మనము చేతిలో ఏమి పెట్టుకున్నాము అంటే, 7 కోట్ల 50 లక్షలు పెట్టు కున్నాము. ఈ 7 కోట్ల 50 లక్షలు పెట్టుకుంటే, యిప్పుడు ఉండే చక్కెర, నెయ్యి, నూనె, అన్నీకూడ ఆందరికి సమానంగా పంచేటప్పటికి, ఒక్కొక్క మనిషికి 24 బౌన్సులకంటే ఎక్కువరావడములేదు. ఇందులో ఎక్కువ తినే వారు ఎక్కువ తింటారు. తక్కువ తిన్నవారు తక్కువతింటారు. కాని ఆంధ్రాకి సరిసమానంగా పంచాలని అంటే ఒక్కొక్కరికి 24 బౌన్సులకంటే ఎక్కువరాదు. ఆ ప్రకారము లెక్కచూస్తే, యింకా ఒక్కొక్క మనిషికి 8 బౌన్సులు లోటు అవుతున్నదన్నమాట. ఇక కాయకూరలు, పండ్లు సంగతి చెబితే, అది ఒక 16 బౌన్సులు యివ్వవలసి ఉన్నది. దాని సంగతి యిప్పుడువద్దు. ఊరకనే మిరపపొడి, ఉప్పుయిస్తేచాలు. అంతకంటే ఎక్కువ అవసరము లేదు. ఇప్పుడుమాత్రము 24 బౌన్సులుమాత్రమే యిస్తున్నారు. ఇది కైలు లేవనుకంటే తక్కువగాయున్నది అందువల్ల ప్రతివాడికి రోజు ఒకటింటికి 82 బౌన్సులు కావాల్సి ఉన్నప్పుడు, అది రాకుండా ప్రతిరోజు 8 బౌన్సులు లోటు ఉంటువున్నది. దీని అర్థము, మనకు వున్న జనాభాలో నాలుగింట ఒకవంతు తిండి తక్కువ తింటువున్నారన్నమాట. లేకపోతే మూడువంతుల జనాభా తీసి, తక్కినవారు పస్తుపడుకుంటున్నారని చెప్పక తప్పదు. ఈ సంగతి ప్రభుత్వము దృష్టిలో పెట్టుకున్నప్పుడు, మన ఆహారసమస్య మనము పరిష్కరించుకున్నాము అనిగాని, లేకపోతే మన ప్రజలకు కావలసిన కనీసపులిండి మనము యిస్తున్నాము

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1956]

అని చెప్పకోటానికి, వీలులేదు అసంగతి ఆలోచించకుండా, ముందు తిండిలేకుండా యితరపనులు చేయడము సాధ్యముకాదు. దీన్ని ముందు తయారుచేయాలని అంటున్నాను. ఇప్పుడు చైనాదేశము సంగతిచూడండి. వాళ్లు ప్రతిసంవత్సరం 20 కోట్ల టన్నుల ధాన్యం పండిస్తున్నారు వారి జనాభా మన జనాభాకంటే నూటికి 50 వంతులు ఎక్కువ ఉన్నారు. కాని మొత్తముమీద చూస్తే, వాళ్లలో మనిషి ఒకటింటికి దినమునకు 36 ఔన్సులచొప్పున వస్తున్నది. అందుచేత మనప్రజలకు ఒకవైపున తిండిలేకుండా చేస్తూ, మరొకవైపు “మీరు అందరూ ఉత్సాహంగా పని చేయండి” అని అంటే ఎట్లాచేస్తారు? ముందు తిండికి ఎక్కువ ప్రాధాన్యత యివ్వవలసి ఉంటుంది అని నేను ప్రభుత్వందృష్టికి తెస్తున్నాను.

ఇక గుడ్డలసంగతి చూస్తే, మనిషికి 18 గజాలు వస్తున్నది అని అన్నారు 18 గజాలు యిస్తే చాలు, అందుకు సంగోషమేననుకొండి. కాని ప్రభుత్వము ఏమి చర్యతీసుకోబోతున్నది? “మీరు ఎక్కువగా గుడ్డలు తయారుచేయండి” అని అంటున్నారు. అయితే పరిశ్రమలనుంచి, ఆహారముక్రింద ఖర్చుచేసేదానినుంచి, అంతా తీసుకొనిపోయి కొత్తమిల్లులు పెట్టండి అని మేము చెప్పడములేదు. పది గజముల గుడ్డకొడుగుదా, గోవీలు అయినా పెట్టుకుని పనిచేయటానికి ఎవరికీగూడ అభ్యంతరము ఉండదు. (Interruption) ప్రతి మనిషికి కనీసము 18 గజాలు గుడ్డ వస్తున్నది అన్నారు. 18 గజాలు వచ్చేటట్లు లేదు. పది గజాలు వచ్చేటట్లుగా, అది గూడ అందరికీ అందుబాటులో ఉండటానికి ప్రభుత్వం చర్య ఏమైనా తీసుకుంటున్నారా అంటే, అదేమీ కనబడదు. ఈ ప్రణాళికలో లేదు. అందుచేత మేము 18 గజాలు చొప్పున తయారుచేస్తున్నామని, తిండి 18 ఔన్సుల చొప్పున పండిస్తున్నామని అనడంవల్ల లాభంలేదు. ఈ రోజున ధాన్యమునకు ధరలు పెరుగుతూ ఉన్నవి ఇప్పుడు బస్తా ఒకటింటికి 23 రూపాయలు ఉన్నది. గతసంవత్సరము రూపాయకు 3 శేర్లచొప్పున అమ్మింది. ఇప్పుడు ఇంకా పెరిగే నూచనలు కనబడుతున్నవి. ఇప్పటికప్పుడే చౌక డిపోలు పెట్టమని ప్రజలు కేకలు వేస్తున్నారు. (Interruption) కాబట్టి production ఎక్కువ చేయడమనేది ఒకటి, పేద ప్రజలకు అందుబాటులో ఉండేటట్లు తిండిరెపోయేటట్లు చేయడమనేది ఒకటి, యీ సమస్యలు ఉంటున్నవి. ఇక విద్యావిధానమునకు పోదాము.

విద్యాకోణము చూస్తే, మన ఆంధ్రదేశమున కంతటికీ శేటాయించిన సామ్యత అయినా ఉండవలసివచ్చే 7½ కోట్లు అంటే, సంవత్సరానికి 1½ కోట్లు అన్న విధమున ప్రాథమిక ఉపాధ్యాయులు కొనివ్వండి, యింకా హైస్కూల్స్ లో చిన్న

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

తరగతులకు చదువు చెప్పే ఉపాధ్యాయులు కొనివ్వండి, మొత్తముమీద అందరూచేరి
 ఉమారు అరవైవేలదాకా ఉన్నారు. వీరుఅందరు పెకండరి ట్రైనింగు అయిన
 వారే Government of India యొక్క విద్యాశాఖ మంత్రిగారు చెప్పిన
 స్కేలు ప్రకారము అయితే వీరందరికీ 9 కోట్ల రూపాయలు కావల్సి ఉంటుంది.
 ఈ ప్రభుత్వము ప్రకటించిన స్కేలు ప్రకారమయితే, ఒక్కొక్కరికి నెలకు
 20 రూపాయలు చొప్పున యితే, అదికూడ వారి సర్వీసుబట్టి, కేటాయిస్తే,
 యీ 60 వేలమందికి రెండు పూటలు తిండితినీ సుఖముగా ఉండటానికి 1½ కోటి
 రూపాయలు చాలవు. కేంద్రప్రభుత్వము వారి స్కేలు ప్రకారము అయితే సంవత్స
 రానికి 9 కోట్లు కావాలి. ఆ విధంగా చూస్తే, యిక కొత్తగా టీచర్లను
 వేసుకోవటానికి అవకాశములు ఉన్నవా? ప్రభుత్వాన్ని అడిగితే,
 “మీరు డబ్బు తెచ్చుకొండి, వారు పెట్టుబడి పెట్టుతామని అంటు
 న్నారుదా! ఇప్పటికే అయిదుకోట్ల విద్యకోసము ఖర్చు చేస్తున్నాము
 ఇంకా కొత్త స్కూళ్లు పెట్టాలంటే, జీతాలు పెంచాలంటే, యింకా నాలుగు
 కోట్లు కావాలిదా! ఆ డబ్బు మీరు తెచ్చుకోకపోతే, కేంద్ర ప్రభుత్వము ఎట్లా
 యిస్తుంది?” అని అంటున్నారు. ప్రతిసారికూడ యీ విధముగా మీరు డబ్బు
 వసూలు చేసుకోవడములేదు కాబట్టి మేము డబ్బు యివ్వము అంటే, మనము యీ
 విద్య విషయములో యిదివరకు ఎక్కడ ఉన్నామో, యికముందు అయినా
 అక్కడనే ఉండే పరిస్థితి వస్తున్నదన్నమాట అంతకంటే వేరే కనబడదు.
 తరువాత కేంద్ర ప్రభుత్వమువారు targets ఎంతవరకు పెట్టారోగాని,
 ఆ వివరాలలోనికి నేనుఇప్పుడు పోదలవలేదు. ఆ విషయాలకిపై నేను
 ఎన్నోసార్లు మాట్లాడాను. లెక్కలు వేసిచూచి, యింకా 1960 వ సంవత్సరము
 దాకా ట్రైనింగ్ పొరకాలలు అన్ని మోట్లవుండవని అంటున్నారు. అంటే కేంద్ర
 ప్రభుత్వము చేసిన నూచన యీ రోజున అమలులోలేదు. ప్రాథమిక స్కూళ్ళలో
 విద్యార్థుల వయస్సు యింత ఉండాలి అని గీటురాయి పెట్టారు. అయిదవ తరగతి
 పూర్తి చేయనిదే, ఏ విద్యార్థికిగూడ అక్షర జ్ఞానము ఉండదు, అని ప్రభుత్వం
 యొక్క రిపోర్టులలో పడేపడే చెబుతున్నారు. ఈ రీతిగా చూచినాకూడ ప్రాథమిక
 పాఠశాలలో, మొదటి సంవత్సరము 6 లక్షల 20 వేలమంది చేరారు అంటే, ఆఖరు
 సంవత్సరము ఒక లక్ష ఎన్నై వేలమంది చేరుతున్నారు. అంటే నూటికి 70 మంది
 యీ మధ్యన పోతున్నారన్నమాట. అందుచేత నిజముగా చదువు చెప్పేవారు
 ఎంతమంది ఉన్నారు అంటే నూటికి 80 మంది మాత్రమే ప్రాథమిక పాఠశాలలో
 ఉంటారు, సయస్సు పరిమితిలోపల ఉన్న విద్యార్థులకు మాత్రము చదువు చెబు

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1956]

తున్నారు. మిగిలిన వారందరికి ఏ కారణమువల్లనైతేనేమి, చదువు నిర్లక్ష్యము తున్నది. తీరువాన్కూరు డ్వేటులో చూస్తే నూటికి 97 మంది ప్రాథమిక పాఠశాలలో ఉంటున్నారు. Education Minister యొక్క లెక్కలను బట్టి అంత మంది చదువుకుంటున్నారని తెలుసున్నది.

THE HON. SRI K. VENKATA RAO:—అందుకే బీ ఆర్ డి ప్రభుత్వము నిలవడము లేదు.

SRI P. SUNDARAYYA :—అందుచేత యీ ప్రాథమిక విద్య అయిన నూటికి నూరు పాళ్లు 1960 వ సంవత్సరమునాటికి సాధించండి. స్కూలు టైంలో పరీక్షకు ఎంతమంది కట్టారు? Colleges ఎంతమందికి కట్టించారు? అనే దానికంటే 14, 15 సంవత్సరముల వియస్సులోపల వారందరికి చదువు చెప్పించడం అవసరం. Constitution లో ఉన్నది. అది ఇప్పుడు అది సాధ్యమకొదు కాబట్టి, అది 1960 వ సంవత్సరము నాటికైనా చేస్తామని అంటున్నారు. అయితే 1960 వ నాటికైనా ఎట్లాచేస్తారు? నూటికి 80 మందికంటా అయినవ క్లాసువరకైనా రానిపక్షములో, 14 సంవత్సరాల వియస్సు వచ్చేవరకూ ఉండాలని స్కూలులో చెబుతున్నారంటే, వాళ్లను నామకః స్కూలులో చేర్చడమేనా? లేకపోతే 14 ఏంజేవరకూ విద్యాభ్యాసము కలగటానికి చర్యలు తీర్చుకుంటున్నారా అంటే, ఏమీ లేకనే చెప్పవలసిఉన్నది. దానికి కావలసిన డబ్బులేదని అంటున్నారు. Higher Elementary Schools ను Middle Schools గా మార్చి, 800 కంటేగా Higher Elementary Schools ఉంటే, అందులో నూరు మాత్రమే మార్చుకున్నామని అంటున్నారు. కాబట్టి మన విద్యా విషయము చాలా అసంతృప్తిగా ఉన్నది.

తరువాత ఆరోగ్యకాళి విషయములో మేము మునుపటికంటె ఎక్కువమంది
డాక్టర్లను తయారుచేస్తున్నామని ప్రభుత్వమువారు అంటున్నారు. ఎంతమంది, అ
అడిగితే, యిదివరకున్నా, 1500 లాంటి, తొందరలెట్టు ఎక్కువతయారవుతున్నారని
అంటున్నారు. గతే. Bhoor Committies వారి రిపోర్టులో చెప్పినదాన్నిబట్టి
మనము ఇంగ్లండులో పోల్చుచూచుకుంటే, మనము ఎంత వెనుకబడితిన్నామా,
మరిత్రాగాక చెప్పేదూ, అందుకు చాలా సరితో మనము, దానికి మోకము అభ్యంతరము
ఉండదు? ఇంకా తమ. ప్రభుత్వంకోసమిచ్చేస్తుంది? ఇదివరకు ప్రభుత్వము
అంగీకరించు క్షమించి సరికట్టి తమను చూడకున్నప్పుడు, తమకు వున్నబోల్చి జూరూ
విస్తూ చూచుచున్నామని ప్రభుత్వము అంగీకరించుచున్నా. పెట్టుకుని, చూడెదము అని శివర

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayy

సంగతి అటుఉండనివ్వండి. వారు ఎట్లాగైనా తంటాలుపడుతారు. ఇకముందు పుట్టబోయే వారిసంగతిని గురించి నేను అడుగుతున్నాను. వెయ్యిమందికి ఒక డాక్టరు, 500 మందికి ఒక మంత్రసానిచొప్పున ఉండేటట్లు ప్రభుత్వము తయారు చేస్తున్నదా, అంటే, లేదని చెప్పవలసిఉన్నది. ఆంధ్రరాష్ట్రములో ప్రతిసంవత్సరము 3 లక్షలయూభైవేలమంది కొత్తగా పుట్టుతున్నప్పుడు, అందులో ప్రతివెయ్యి మందికి ఒక డాక్టరుచొప్పున, లెక్కచూస్తే, మనకు సంవత్సరానికి 250 మంది డాక్టర్లుకొవాలి. ఈ పంచవర్ష ప్రణాళికలో 160 మంది డాక్టర్లను తరిఫీదుచేస్తే, అందులో 70 మంది మాత్రమే పరీక్షఅయివస్తున్నారు. దీన్నిబట్టి, ప్రతిసంవత్సరము 70,80 మందికన్న రావటములేదు. మిగిలిన 170 మంది ఎక్కడినుంచివస్తారు, ఎక్కడినుంచిఅయినా ఆరువుతెస్తారా అని అడిగితే, మసలివాళ్లను తెస్తాము. జీతాలు ఎక్కువచేస్తాము, బైటనుంచి recruit చేస్తాము, అని సమాధానము చెబుతున్నారు. బైటనుంచి తెస్తామంటే, బైట మనకంటే అధ్వాన్నముగా ఉంటున్నది. కొబ్బటి బైటనుంచి recruit చేయడమనేది ప్రభుత్వానికి సాధ్యపడేదుకాదు. నేను మాత్రం నమ్మటములేదు. తరువాత nurses విషయం ఉన్నది.

THE HON. SRI K. VENKATA RAO:—Nurse లకు 150 రూపాయిలు వస్తాయి. B.A. లు M.A. లు పాపై పదేళ్లు సర్వీసుచేసినంత జీతం. వాళ్లు పెళ్ళిచేసుకోరు. 150 రూపాయిలతో హాయిగా బ్రతకవచ్చు.

SRI P. SUNDARAYYA :—భార్యాభర్తలలో ఎవరు తప్పుచేసినా వాళ్ళకు ఎడబాటుకల్గించి ఎక్కడకో దూరంగా transfer చేసే Rules అన్నీ పెట్టుకుని మీరు పరిపాలన చేస్తూఉంటే పెళ్ళిచేసుకున్నవాళ్లు ఎవరువస్తారు? బ్రహ్మచారిణులు ఉన్నవాళ్లు రావాలిగాని. Hospital లో bed strength రెండు రెట్లు చేస్తామన్నారు. కాని ఈ ప్రణాళికలో 10 నేల beds కు మాత్రమే అని అంటున్నారు. ఇదివఱకటి 8 వేలనుంచి 10 వేలైతే రెండురెట్లు ఎట్లా అవుతుంది. నాలుగోవంతుమాత్రమే. ఈరీతిగాఉంది వైద్యసహాయం. ఇక నిరుద్యోగం సంగతి మంత్రిగారు కొంతవఱకూ ఉద్యోగాలు కల్పిస్తామంటున్నారు. కేంద్రప్రభుత్వంకూడా 80 లక్షలవఱకూ ఉద్యోగాలు చూపిస్తామంటున్నారు. ఒకకోటిమంది కొత్తగా పనికివస్తామంటే 80 లక్షలమందికి పనికల్పిస్తామనివారే ఒప్పుతున్నారు. మిగిలిన 20 లక్షలమంది సమస్యగడ్డుగానే తయారవుతోందని చెబుతున్నారు. ఇదివఱకున్న నిరుద్యోగులు ఎంతమందో కేంద్రప్రభుత్వం కొన్ని లెఖ్యలు ఇచ్చింది. ఆ లెఖ్యలుసరికొపు. ప్రభుత్వంచేప్పిన లెఖ్యలప్రకారం

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1956]

ఇదివఱకున్న జనాభాలో 100 కి 40 మంది పనిచెయ్యడానికి తయారయ్యేవారున్నారు. ఈరోజు పనిఉన్నవాళ్లు ఎంతమంది? 51 జనాభాలెఖ్యాల ప్రకారం self-supporting, Earning dependents వీరిని లెక్కచేస్తే ఆంధ్రదేశంలో మాత్రమే 20 లక్షలమంది పనికోసం ముందుకువస్తున్నారు. Self-supporting Earning dependents గా 75 లక్షలున్నారు. 80, 40 లక్షలమందికి పని ఏమీలేదు. ఆదామాషనుబట్టి చూచినట్లయితే భారతదేశంలో మొత్తంవారు చెప్పినట్లు 60 లక్షలేకొడు, 6 కోట్లమందికి తక్కువలేకుండా నిరుద్యోగులున్నారు. మన ఆంధ్రరాష్ట్రానికి సంబంధించి 22 నుంచి 30 లక్షలకు తక్కువలేకుండా నిరుద్యోగులు పాతవాళ్లున్నారు. సరే పాతవాళ్లసంగతి వదలివేసి, క్రొత్తగా ఈ 5 ఏళ్లలోనూ 5 లక్షలమంది ఉద్యోగాలకోసంవస్తారు. ఈ రెండో ప్రణాళికలో 60 వేలమందికి మాత్రమే దొరుకుతుంది. 1 లక్ష 27 వేల మందికి ఈ constructions లోనూ 87 వేల మందికి constructions పూర్తిజనతరువాత ఇతరరకాలుగా ఉద్యోగాల లోనూ దొరకడానికి వీలుంది. Subsidiary occupations క్రింద ఇంక కొంచెం ఎక్కువ దొరుకుతుంది తప్పితే, ఉద్యోగాలు మాత్రంలేవు పాతవాళ్లకు ఉద్యోగాల సంగతి అట్లా వదలిపెట్టి, క్రొత్తగా ఉద్యోగాలు చూపించవలసిన 5 లక్షల మందిలోనూ, మనం Public sector లో 60 వేలమందికి Private sector లో ఇంకొక 90 వేలమందికి చూపిస్తే మిగిలిన సగంమంది సంగతి ఏమి కావలసియుంటుంది? అందుచేత ప్రభుత్వం ఈ నిరుద్యోగసమస్య సంవత్సరం సంవత్సరం ఎంతభీభత్సంగా పెరుగుతోందో అలోచించవలసియుంటుంది; మనం 4800 కోట్లుఖర్చు పెట్టాలని అనుకుంటున్నాం. అంతతో సంతృప్తిపడితేవాలదు. ఈ విధంగా సంవత్సరం, సంవత్సరం నిరుద్యోగం పెరుగుతూఉంటే దానికి కుటుంబసంయమనం అంటే family planning అని పెరుపెట్టి ఏదో చిట్కాలు వేసేందుకు పూనుకుంటే అది ప్రయోజనకారికొడు. ఆవిధంగా మనదేశాన్ని ముందుకు తీసుకుపోలేమని నేననుకుంటున్నాను. ఈ పనులన్నీ చెయ్యాలని అన్ని పార్టీలు అంగీకరిస్తున్నాయి. విలే డబ్బు ఎక్కడనుంచి వస్తుందని కళాశాఖకట్రావుగారు అనేకసార్లు అడుగుతున్నారు. మన కేంద్రప్రభుత్వ అర్థికమంత్రి దేశముఖ్ గారు ఇంకా 200 కోట్లు అదనంగా పన్ను వేరవ్వడానికి పూనుకోవలసి వస్తుందనిచెప్పారు. నాలుగోవంతు మాత్రమే పన్నుల మూలంగాగాని, రైల్వేలద్వారాగాని వస్తుంది. మిగిలినదంతా ఈ అదనపుపన్నుల ద్వారాపెంజావనూలుచేయడంతప్ప, ఇంకేమీ మార్గంలేదా అని అనిపిస్తున్నాడు, మార్గాలున్నాయి. ఈ రోజు ఈ లక్ష 60 వేలమందికి పని చూపించలేకపోతున్నాం. మన తయారుసమస్యగాని పరిష్కారంకొడు.

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

ఇంకొక ప్రక్క 1200 కోట్ల రూపాయలు deficit financing క్రింద మనం పెడుతున్నప్పుడు, ఈ 1200 కోట్ల రూపాయల మారకం బ్యాంకుల ద్వారా వెడుతుంది కాబట్టి, వీటిని ఆధారంచేసుకుని బ్యాంకు Bank drafts ఇస్తూ, credit ఇంకా expand చేస్తారు. వీటన్నింటినీ బట్టి ధరలు పెరుగుదల విపరీతంగా వచ్చే ప్రమాదం ఎక్కువగా ఉంది. దాన్ని మనం మరచిపోకూడదు. ఈ Deficit financing, inflation పల్ల ఎవరికి కావలసినదబ్బు వాళ్ళకు ఉంటుంది. ఇది వజ్రం జేబులో ఒక రూపాయి ఉంటే ఇప్పుడు 10 రూపాయలుంటాయి. నష్టమే మున్నదని అడగవచ్చును. మారకంలో పెట్టిన ఈ డబ్బుంతా బీదలకు ముందుపంచి, ధనవంతుల దగ్గర కాస్త కుదిస్తే ఎవరికీ ఏమీ అభ్యంతరం లేదు. ఆచరణలో జరిగేది ఏమిటంటే బీదల జీతనాలు అట్లాగే ఉంటాయి. చిన్నరైతులూ, కూలీల స్థితి అట్లానే ఉంటుంది. ఈ అదనంగా issue చేసిన డబ్బు అంటే నోట్లన్నీ మళ్ళీ లాభాల రూపంలోనూ, ఇతర రీతులా డబ్బున్న వారి దగ్గరకే చేరుకుంటాయి. అందువల్ల inflation మరింత పెరుగుతుంది. Inflation పెరగడంతో ప్రజల జీవిత పరిస్థితి మరింత అధ్వాన్నమవుతుంది. దాన్ని గురించి తగిన చర్య తీసుకోవాలి. ఈ deficit financing కి పూనుకోడానికి మనం ఎప్పుడు సాహసించవచ్చునంటే, లాభాలను control చేస్తూ, ఆదాయాన్ని control చేస్తూ, ప్రజలకు కావలసిన అత్యవసర వస్తువులు వాళ్ళకు దొరికేటట్లుగా ప్రభుత్వం గ్యారంటీ చేసి; అవసరమైతే చౌక డిపోజిట్ల ద్వారా అన్నీ supply చెయ్యడానికి చర్య తీసుకో గల్గినప్పుడే ఈ deficit financing కి అర్థం వుంది కాని లేనియెడల బీదల నోరు కొట్టి ధనవంతుల జేబులు నింపడం తప్పితే ఇంకొక ప్రయోజనం వుండదు. ఈ deficit financing కి మేము పూర్తిగా వ్యతిరేకులం ఐతే మీరనవచ్చును. “ప్రణాళిక పెంచమంటున్నావు, పరిశ్రమలు పెంచాలంటున్నావు, విద్యకీ వైద్యానికీ ఇంకా ఎక్కువ ఇవ్వమంటున్నావు, జీతాలు పెంచమంటున్నావు, కావలసినదబ్బుకు deficit financing పనికిరాదు. పన్నులు ఇప్పటికే ఎక్కువ ఐపోయాయి అంటున్నారు. డబ్బు ఎక్కడినుంచి వస్తుంది. ఇదంతా ప్రచారం కోసం” అంటున్నారు. ప్రచారం చెయ్యడానికి ఇక్కడ చెప్పవలసిన అవసరం లేదు. ప్రచారము చేసినంత మాత్రాన ప్రజలంతా విని వెంటబుస్తారనుకోవడం పొరపాటు. ఈ పరిస్థితి నుండి బైటపడడానికి మీరు అవలంబిస్తాయన్న పన్నుల విధానం సరియైనదేనా? ఇదే పరిస్థితిలో మనం వెడితే ఎప్పటికైనా మన దేశాన్ని ముందుకు తీసుకు వెళ్లడానికి సాధ్యమవుతుందా? Taxation Enquiry Committee లో చెప్పింది. Planning Commission వారు Second Five Year Plan లో ఒప్పుకున్నారు. ఈ రెండో పంచవర్ష ప్రణాళిక పూర్తి అయ్యేలోపల ఆదాయ, లబ్ధి గరిష్ట పరిమితి పెట్టాలి. తప్పకుండా పెట్టండి.

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1956

సంవత్సరానికి ఏకటుంబయ్యెక్క ఆదాయంకూడా 20 వేల రూపాయలకు మించి ఉండకూడదని పెట్టండి. దానికిమించిన ఆదాయం ఏరూపంలో ఎచ్చినాసరేప్రభుత్వం తీసుకుని పరిశ్రమలలో పెట్టుటకు తయారుకొవాలి. భూమి విషయం వచ్చేటప్పటికి 5 వేల ఆదాయంవచ్చే భూమికన్నా ఎక్కువ వుండకూడదంటే, factory యజమానులకూ, banker లకు, ఇంజీన్యూరింగ్ కంపెనీలకూ, పెద్దఉద్యోగస్థులకూ 5 వేలు కాకుండా 20 వేలు పెట్టండి. ఈరెండో పంచవర్ష ప్రణాళిక మూలంగా ఆదాయం మీద ceilings పెట్టాలి. ఒకళ్ళకు dearness allowance తో కలుపుకుని 50 రూపాయలజీతంవరే, దానికి 80రెట్టు పైగా నేవుంటుంది పైవారికి. 80 రెట్టు వుంటే చాలదా? దీనినే Taxation Enquiry Committee “ఒక average కుటుంబానికి ఈరోజున census లెక్కబట్టి వచ్చేదానికి 80 రెట్టు ఉండాలి” అనిచెప్పింది. మేముకనీసపుకూలికి 80రెట్టు పెట్టాలని అంటున్నాము. ఈ రీతిగాచేస్తే 20 వేలకున్న ఎక్కువ ఉండాలని అనుసరించేడు. ఈ రోజున అయినా 20 వేల రూపాయలలో నివసించవచ్చును. పాత అలవాట్లు, పాత దర్బారులు—ఇన్ని మేడలు ఉండాలి, ఇంత హాయిగా డబ్బు ఉండాలి అనుకుంటేమాత్రం లాభంలేదు. మనది బీదజీతం కాబట్టి; ప్రతివారు త్యాగంచేయాలి అంటున్నారు. నెలకు రు. 1500 తీసుకొని జీవించండి, రు. 500 లు తిండిలేనివారికి ఇచ్చి నేవచేయండి అంటే తప్పు ఏమి? రు. 0—4—0 వస్తే రు. 0—1—0 ఇవ్వాలని appeal చేస్తున్నారు. వారు అడుగుతారు.

THE HON. SRI K. VENKATA RAO :—వారు అడగడంలేదు; మీరు అడుగుతున్నారు.

SRI P. SUNDARAYYA :—పోనీ, వారితరపున నేనే అడుగుతున్నాను అనుకోండి. వారు అడగడానికి ధైర్యంలేక మీరు వినిపించుకోవడం అనుకుని వుండవచ్చు. వ్యక్తులకు వచ్చే ఆదాయాన్ని పరిమితం చేయవలసి యున్నది. Factories లో వచ్చే లాభాలలో 6% కు పైబడిన లాభాలను bonds రూపంలో ఇవ్వండి. చెల్లించని bonds ఎన్ని ఇచ్చినా అభ్యంతరం లేదు. 6% కు పైబడి వచ్చినలాభాలను తీసుకుని తిరిగి పరిశ్రమలలో పెట్టడానికి ఎందుకు ఒప్పుకోరు. వాళ్లు పెట్టకపోతే మనమే పెట్టుకుంటాము. బ్యాంకులు తీసుకొంటాము అంటున్నారు; త్వరగా తీసికోండి. ముఖ్యమయన వస్తువులలో విదేశీ బ్యాంకులకు చేస్తామని అంటున్నారు. Foreign Exchange banks ద్వారా పెట్టబడుతున్న డివిడెండ్లలోనికి రానిదీ అప్పుతీసుకుని కొద్దివద్దీ ఇచ్చేపదతికి

24th March 1956]

[Sri P Sundarayya

అభ్యంతరం లేదు. ఈ దేశంలో విపరీతంగా వచ్చే లాభాలను బయటపెట్టకుండా ఉన్నారని. దానికి అవకాశాలు లేకుండా, ఈ బిటిషుకంపెనీలు అన్నింటినీ స్వాధీనం చేసుకోవడానికి వీలులేకపోతే, 6% చొప్పున లాభాలను తీసికొననిచ్చి మిగతా లాభాలను ఇక్కడ పారిశ్రామికాభివృద్ధికే వినియోగించేట్లా చర్య తీసికొనండి. విపరీతమైన నష్ట పరిహారం జమీందారులకు, రాజాలకు, factory యజమానులకు ఇస్తున్నారు. వారిలో తిండిలేకుండా బాధపడేవారంటే 20 వేల రూపాయలవరకు ఇవ్వవచ్చును. బ్రతకలేనివారికి నష్టపరిహారం ఇవ్వండి.

THE HON. SRI K. VENKATA RAO:—Constitution ను amend చేయాలని చెప్పండి; దీనికి second plan ఏమి చేస్తుంది ?

SRI P. SUNDARAYYA:—నష్టపరిహారం ఎంత ఇవ్వాలనేది ప్రభుత్వం నిర్ణయించాలి. Amendment అవసరమయితే 3/4 వంతులు majority కాంగ్రెసుకే ఉన్నది. మీ ground అదికాదు కాబట్టి ఈసంగతి చెప్పవలసిన అవసరం వస్తోంది. భారీపరిశ్రమలను, పెద్ద పరిశ్రమలను తీసుకుంటాము అంటున్నారు. మేము ఇంకా ఎక్కువ తీసుకోమంటాము. కాని నష్టపరిహారం విపరీతంగా ఇచ్చి పెద్ద పరిశ్రమాధికారులనే 40, 50 చొప్పున directors గా వేస్తే ఉపయోగం ఏమిటి ? State Bank తీసుకొనిచూస్తే 45% shares వాళ్ళ చేతిల్లోనే పెట్టుకొంటున్నారు ఇదివరకు directors ఎక్కువభాగం ఇక్కడా ఉంటున్నారు. విపరీతంగా నష్ట పరిహారం చెల్లిస్తున్నారు. ప్రజలపై పన్ను వేసినడబ్బును విపరీతంగా నష్టపరిహారం క్రింద చెల్లిస్తూ డబ్బులేదంటే అర్థంలేదు

THE HON. SRI K. VENKATA RAO :—జమీందారులకు ఎకరానికి రు 6 లు నష్టపరిహారం ఇచ్చారు.

SRI P. SUNDARAYYA :—ఏపని చేయవలసివచ్చినా ఒక క్రొత్త ఉద్యోగస్థుణ్ణి పెట్టుకోవాలి. ఉద్యోగస్థులను పెంచుకుంటూపోతున్నారు. అవసరం లేదా అంటే కొంతమంది అవసరమే. మరొకప్రక్కన గ్రామరాజ్యాలు పంచాయితీరాజ్యాలు అంటున్నారు. వాటికిఉన్న అధికారులను తీసిపారేస్తున్నారు. వాటికి ఎన్నుకునే పద్ధతులలో ఉండే పొరపాటను పోనీయండి గ్రామాలకు కొంత ఇస్తున్నాం. వీటిని పూర్తిగా ఉపయోగించుకోకుండా Village guides, community project directors ను వేస్తున్నారు Community projects క్రింద ప్రతిసంవత్సరం ఖర్చుచేసేడబ్బులో మూడవ వంతు administrative

Sri P. Sundarayya]

[24th March 1954]

ఖర్చులక్రింద పోతున్నది. 30% గ్రామాలకు ఇచ్చి పనిచేయకూడదని చెప్పకూడదా? Engineer గురించి చెప్పడంలేదు; Doctor గురించి చెప్పడంలేదు; Technicians గురించి చెప్పడంలేదు. Administration చేయడానికయినా ప్రజలచేత ఎన్నుకోబడిన పంచాయితీలు, జిల్లాబోర్డులు పనికొరవా? ఉద్యోగస్థులతో తప్ప పనికొరవనే తత్వంతో వెడితే ప్రజల సహకారం ఎట్లా వస్తుంది? సహకారం 64% వరకు వచ్చింది అంటున్నారు ఉద్యోగస్థులతోనే అన్నీ నడిపించుకుంటూపోతే అది ఇంకా క్రిందకుపోతుంది కాని పెరుగదు. ప్రజలద్వారా ఎన్నుకోబడిన స్థానికసంస్థలకు అధికారాలు ఇచ్చి final గా check చేయడానికి జిల్లాబోర్డులు, ప్రభుత్వం, మంత్రివర్గం ఉండగా కేవలం ఉద్యోగస్థులద్వారా పరిపాలనచేస్తాము; ప్రజలచేత ఎన్నుకోబడిన సంఘాలవంటి సంఘాలుగా మాత్రమే ఉంటాయి అంటే సరికాదు.

THE HON. SRI. K. VENKATA RAO:—రష్యానుంచి నేర్చుకున్నాం ఇది అంతా.

SRI P. SUNDARAYYA:—మంచిది ఏది ఉన్నా, ఎక్కడ ఉన్నా నేర్చుకోడానికి అభ్యంతరంలేదు. కొంచెం పారిశ్రామికాభివృద్ధి అయినది అంటే సంతోషించడానికి వీలులేదు. స్వతంత్రంగా నిలబడ్డానికి కావలసిన పరిశ్రమలు నెలకొల్పాలి, ప్రజలు ఆవసరాలు తీర్చడానికి కావలసిన చర్యలు తీసుకోవాలి. ఈ ప్రణాళికక్రింద కార్మికులకు చిన్న ఉద్యోగస్థులకు జీతాలు పెంచడంలేదు. బీద ప్రజలకు కావలసిన వస్తువులధరలను guarantee చేయడంలేదు నూటికి జాతీయీకరణ 25% పెరుగుతుంది అంటే జీతాలు 15% అయినా పెరగాలికదా? అవిధంగా పెరుగకపోతే ఏమిప్రయోజనం. మరొకపర్యాయం వీటి నన్నింటిని ఆలోచించండి. ఇది అంతా Communist party ప్రచారంకోసమని చెప్తున్నదని ప్రోసివేస్తే మేము చేయగలిగింది ఏమీలేదు. దేశానికి దురదృష్టం అని బాధపడవలసి వస్తుంది. దేశాన్ని ముందుకు తీసుకుపోవడానికి మనస్సులోఉన్న అనుమానాలు తుఖ్యంకాదు. అనేక సందర్భాలలో మీతో భేదిస్తాము; రేపు అవసరమయితే చితిగి భేదిస్తాము. దేశసేవచేయడంలో ఎవరు ఎక్కువ, ఎవరు తక్కువ అనేది అలా ఉంచండి మేముచేసిన మూచనలన్నీ ప్రచారమే అడకుంటే సహకారం ఎట్లా సాధ్యం అవుతుంది? జాతీయ ఆదాయం 25% పెంచుతాం అని చెబుతూ ఎక్కువ అయినా జీతాలమాపంలో కార్మికులకు, చిన్న ఉద్యోగులకు పెంచకుండా, ఇష్టం ఉంటే అధికస్థితివి మార్చుకుండా ధనవంతుల ఆదాయాలు తగ్గించడానికి ప్రభుత్వం లాభాలమీద పరిమితిపెట్టకుండా అంతా పన్నులద్వారా—

24th March 1956]

[Sri P. Sundarayya

తీసుకుపోయే పద్ధతీకాదు. National Development Council లో కాంగ్రెసు వారు majority గా ఉన్నచోట అంగీకరించిన తీర్మానాలు ఇవి. ఇవి ఒక అడుగు ముందుకు పోయిఉండవచ్చు. నీటిని అన్నింటిని అమలులోపెట్టకపోతే plan జయప్రదం కాదు. ఇంతకన్న జయప్రదం కావాలంటే మీరు చెప్పినవాటిని అమలులో పెట్టడానికి కృషిచేయాలి. ఆ విధంగా కృషిచేస్తే మేము సహకారం ఇవ్వగలమని చెబుతూ విరమిస్తున్నాను.

SRI L. LAKSHMANA DAS :—Allot చేసిన 3 లోజులలో ఒకరోజు అయిపోయింది. ఒకరోజు ఎక్కువ ఇవ్వడానికి ప్రయత్నం చేస్తారా ?

THE HON SRI K. VENKATA RAO:—నేను 27 వ తేదీకి వెళ్ళి హాస్పిటల్లో చేరాలి.

THE HON. DR. B. GOPALA REDDI:—రేపు 4 గంటలకే కూర్చుందాము.

SRI SHAIK MOULA SAHIB :—అధ్యక్షా, మంత్రిగారు ఈనాడు ప్రవేశపెట్టిన ఈ ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలోని అభివృద్ధి పథకాల జాబితాను చూచి ఇది ఒక నూతన శకం మాదిరిగా భావించవలసి ఉంది. మనమందరము 200 సంవత్సరములనుండి ఏనాడు కని, విని ఎరుగని ఈ ప్రణాళికను ప్రవేశపెట్టేటప్పటికి దేశమంతటికిని ప్రత్యేకంగా మన ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో అభివృద్ధి పెరిగి ఒక నూతన శకము ప్రారంభించే రోజుగా మనం భావించవలసియున్నది. అయితే ఇందులో మనకు కేంద్రప్రభుత్వం మంజూరుచేసిన మొత్తమును బట్టి చూస్తే మనము ఒక్కసారిగా దేశమును అంతాకూడా వైకుంఠంలాగున చేయాలంటే అది సాధ్యపడే విషయంకాదు. ఇంతకాలంనుంచి ఏమీ లేని ఈ దేశంలో క్రమేణ అభివృద్ధికొరకు ఎన్నో పథకాలు తయారుచేసి, డబ్బువచ్చే విధానాలను కనిపెట్టి, నిర్ణయాలను కొన్నిటిని చేసి ఒక పరచెంటేజి ప్రకారం సంవత్సరం వారిగా ఏ ఏ కార్యక్రమానికి ఎంత వినియోగ పడాలనో, ఒకటే తూరిగా పెట్టకుండా అంచెలవారిగా ఆ పనులు ప్రారంభం చేయాలని చూపించారు. సంతోషమే. మంత్రివర్గంవారికి ఒక చిన్న మనవి చేయదలచాను. బ్రిటిషువారి హయాములో నీటివనరులు కలిగి నీటిపారుదల వల్ల అభివృద్ధి చెందిన తాలూకాలకే, రైల్వే స్టేషన్లు, తారు సిమెంటు రోడ్ల మున్నగునవి చేకూరినవి. విద్యా స్కూళ్ళు, ఆరోగ్య స్కూళ్ళుకూడా వాళ్ళకే చేకూరినవి. తుదకు వ్యవసాయానికి సంబంధించినటువంటి electricity స్కూళ్ళుకూడా వాళ్ళకే చేకూరినవి. వెనుకబడిన ప్రాంతాలలో, అధిక ఖనిజ సంపదతో కూడుకొన్నట్టి ప్రాంతాలలో ఎలాంటి పరిశ్రమలూ లేకుండాపోయినాయి. పరి

Sri Shaik Moula Sahib]

[24th March 1956]

శ్రమలుకూడా అభివృద్ధి చెందిన తాలూకాలలోనే అభివృద్ధి అగుచున్నాయి. అది వాళ్ల పలుకుబడివల్లనో ప్రభుత్వంవారి ముఖప్రీతి తత్వంవల్లనో ఆ రకంగా జరిగింది. ఇన్ని కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టే ఈ ప్రణాళిక కాలంలో వెనుకబడ్డ ప్రాంతంలో బోహపరిశ్రమలను స్థాపించాలి. యుద్ధములో పడిపోయిన బిచ్చిసేని ఈనాడు చూస్తే ప్రపంచంలోని అగ్రరాజ్యాలతో దానికి ఏ రకంగా సమానమేనో బలం ఏర్పడిందో తెలుస్తుంది. ఖనిజములద్వారా కనకం చేకూరింది. కనకంద్వారా సర్వాన్నికొనే పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. ప్రభుత్వం ఈ పంచవర్ష ప్రణాళికలో చూపించిన ఈ మొత్తమును వెనుకబడ్డ ప్రాంతాలకు ఉపయోగించి తోడ్పడారని నేను ఆశిస్తాన్నాను. రాకపోకల సౌకర్యాలు అభివృద్ధి అయితేనే దేశంకూడా అభివృద్ధి కాగలదని ఇండియా ప్రభుత్వపు ఆహార శాఖ ఉపమంత్రిగారు ఈ కర్నూలు రైన్ లోనే చెప్పిఉన్నారు. పరదేశములలో చూస్తే పల్లె పల్లెలకు 4½ మైళ్లు పొడగు చొప్పున రోడ్లు ఉన్నదని, అన్నీకూడా metal roads, tar roads అనిన్నీ చెప్పారు. మనదేశంలో చూస్తే 3 మైలుకూడా అట్లులేదు. ఇది చాలా విచారకరమైన విషయము. అట్టి రోడ్లు సౌకర్యాలుంటే, ఒక గ్రామమునుండి మరొక గ్రామానికి పోవడానికి, ఒకరిని మరొకరు చూచి నేర్చుకోవడానికి, ఇక్కడ వుంటే టటువంటి పాడి పంటలు మరొకవోటికి తీసుకొనిపోయి అమ్ముడానికి, ఎగుమతి దిగుమతి సౌకర్యాలుకూడా ఉంటాయి. ఆ రకంగా నాగరికత అభివృద్ధి చెందటానికి ఇది మొదటి మార్గము. కాబట్టి రోడ్ల అభివృద్ధి లేకపోతే దేశం పురోగమించడం చాలా దుర్లభం, నేను అనేక వోట్ల తిరిగి చూచివచ్చాను అని వారు చెప్పారు. ఈ రకంగా ఈనాడు పెద్ద పెద్దరోడ్లు లేకపోయినప్పటికీ, దారి సౌకర్యాలు లేనివోట్ల మట్టి రోడ్ల కై నా డబ్బు ఖర్చుపెట్టి అభివృద్ధి చేయాలని కోరుతున్నాను. ఇప్పటివరకుకూడా వేసిన మట్టి రోడ్లు మరమ్మత్తులులేక నిరుపయోగమవుతున్నాయి. పంచాయితీలను ఎక్కువ చేస్తున్నారు. వీటి అభివృద్ధికొరకై ఒక పోలిమేరనుంచి ఇంకొక పోలిమేరవరకు వేసినటువంటి మట్టి రోడ్లను మెటల్ రోడ్లుగా వేసే బాధ్యత ఆ పంచాయితీ బోర్డులపై పెట్టినట్లుంటే connection లు చెడకుండా అవన్నీకూడా ఒకటి రెండు సంవత్సరాలలో కంకర రోడ్లుగా అభివృద్ధి చెందుతవి. ఇక వేయబోయే రోడ్లనుకూడా ఈ రకంగా వేస్తే అభివృద్ధి కాగలదని నేను ఆశిస్తా ఉన్నాను. Irrigational improvements గురించి కూడా ఈ ప్రణాళికలో ఉన్నది. మొత్తంమీద పెద్ద projects, మధ్య తరగతి projects, చిన్న projects అని ఈ మూడు తరగతులన్నప్పటికీ పెద్ద projects సౌకర్యాలు లేనివోట్ల, ఏటాంటి జలాధారంలేక ఏ జీవనదులు లేనటువంటి ప్రాంతాలలో నిజంగా సుతన శకము ప్రారంభ

24th March 1956]

[Sri Shaik Moula Sahib

మైందని, మన ఆంధ్ర ప్రభుత్వము ప్రపంచానికి చాటించగల్గుతారని నేను ఆశిస్తున్నాను. ఎన్ని ప్రణాళికలు తయారుచేసినప్పటికిన్నీ, ఏ తరహాలో చేసినప్పటికిన్నీ సౌకర్యములన్నీ అభివృద్ధి చెందినటువంటి ప్రాంతాలకూ, తాలూకాలకూ, నియోజక వర్గాలకూ చెందుతున్నవి. అట్లా చెందకుండా మనం కని, విని ఎరుగని ఈ ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలోనయినా, భారతదేశములోని దారిద్ర్యము పారద్రోలి, ప్రతివాడికి జీవనోపాయం కలుగజేసి నిరుద్యోగాన్ని నిర్మూలించ చేస్తారని మంత్రి వార్తాన్ని కోరుతున్నాను. 168 నియోజక వర్గాలలోనుంచి కాసన సభ్యులువచ్చి యున్నారు. అందరి ఎదుట ఈ ప్రణాళిక తయారగుచున్నదికదా! మల్లా ఏదైనా మీరు ఆక్షేపించడం భావ్యమా అని మీరు ప్రస్తావించకుండా ఆ దృష్టితోనే ఈ కార్యక్రమలను అమలు జరిపి ఈ ఆంధ్ర రాష్ట్ర ప్రజల ప్రేమను చూరగొంటారని ఆశిస్తూ విరమించు కొంటున్నాను.

SRI P. GUNNAYYA :—అధ్యక్షా, ఈ దినము పూజ్యులు కళా వెంకట్రావుగారు ప్రవేశపెట్టిన రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికను మనస్ఫూర్తిగా బలపరస్తున్నాను. దేశములో మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక పూర్తిఅయిపోతున్నది. రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళిక కార్యక్రమాలను ప్రభుత్వంచేయ దలచుకొన్నది. గాంధీగారు వెనుకనుండి చెపుతువచ్చిన స్వరాజ్యం పల్లెటిగ్రామాల్లో నున్నటివంటి ప్రజానీకమును అభివృద్ధిలోకి తేవటమే. కనుక ఈ ద్వితీయపంచవర్ష ప్రణాళికలో పల్లెటి గ్రామాల్లోని ప్రజలందరికి సౌకర్యములు కలుగజేయడం ప్రభుత్వ ఉద్దేశం. అలాంటప్పుడు ఈ ద్వితీయపంచవర్ష ప్రణాళికను మునిసిపాలిటీలతో పెద్ద పెద్ద పట్టణాలతో ఎక్కువ ప్రాముఖ్యతనిచ్చి ఖర్చు పెడుతున్నారు. అట్లా చేయడంలో మాకేమీ కష్టంలేదు. కానీ ఎన్నో తరాలనుండి బాగుచేదా మనుకొంటున్న పల్లెటిగ్రామాల్లో నున్నటువంటివారికి విద్యాసౌకర్యములు చిన్నచిన్న irrigation సౌకర్యములు కలుగజేయమని కోరుచున్నాను. పాడి పంటలు వగైరాలు పండించే పల్లెటి ప్రజలకు ఎక్కువ సౌకర్యాలు కల్పించాలని ప్రభుత్వ ఉద్దేశం. అలాంటప్పుడు నిజంగా జిల్లాలకు సంబంధించినంతవరకు అక్కడ ఉన్నటువంటి జిల్లా కలెక్టర్లవగైరాలు ఈ రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఖర్చు చాలినంతవరకు ఈ పల్లెట అభివృద్ధికోసం కొన్ని ప్రణాళికలను ప్రభుత్వానికి పంపించారు. అలాంటప్పుడు ప్రభుత్వంవారు నిజంగా వారు చేసినటువంటి నూతనను కొంతవరకు అయినా ఈ 5 ఏండ్లలోపుగా అమలు జరుపుతారని ఆశిస్తున్నాను. పూజ్యులైనటువంటి మంత్రి కళా వెంకట్రావుగారికి మాపాత పట్టణం తాలూకాలో గొట్టిపల్లిజిల్లాయరు ఉన్నదని తెలుసు. అది మా area లోని ప్రజలకు చూప

Sri P. Gunnayya]

[24th March 1956]

టానికి రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఉంది. కానీ లెక్కలనుబట్టి చూచినట్లయితే ఒక్క డబ్బిడీ అయినా దానికి ఇవ్వలేదు. ఆ రిజర్వాయరు రెండు లక్షల రూపాయలతో తయారువుతుంది. ఆ రిజర్వాయరువల్ల కొన్ని గ్రామాలు సుక్షేత్రపు తాయి. అన్ని విధాలైన పంటలను పండించి అన్ని విధాల ప్రభుత్వానికి సహాయంచేయుటకు అవకాశం కలుగుతుంది. అలాగే చిత్తిలలో ఒక గడ్డ ఉన్నది దానికి కూడా 2 లక్షలు ఖర్చుచేస్తే 5, 6 గ్రామాలకు ఉపయోగపడుతుంది. రైతులు అన్ని విధాల పంటలు పండించుకొని బాగుపడే సౌకర్యాలు కలుగుతవి. ఈ రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో కొన్ని కొన్ని పెద్ద రోడ్లకు లక్షకొలది యిస్తున్నారు, చిన్న చిన్న రోడ్లు గ్రామాభివృద్ధికి అవుసరం. ఒక గ్రామంనుండి మరొక గ్రామానికి రోడ్లు వేసుకోవాలంటే సగం డబ్బు ఇవ్వాలని అంటున్నారు, ఆ సగం డబ్బులో చాలా భాగం అధికారులయొక్క కార్ల పెట్రోలుకొనం పోతుంది. ప్రభుత్వోద్యోగులు గ్రామాలకు వెళ్లి డబ్బు ఇస్తారా లేదా అని బట్టిడి చేస్తున్నారు. అలాంటి ఒత్తిడిలేకుండా ప్రజలను బాధించేవారిని తొలగించి, ఈలాంటి సౌకర్యాలను కలుగజేయాలి. ఉద్యోగస్థుల మనస్సును మార్చించడానికి గోపాలరెడ్డి గారి ప్రభుత్వం తప్పకుండా ప్రయత్నంచేసి ప్రజలకు 5 ఏండ్లలోగా కావలసినటువంటి సదుపాయాలను చేయవలెనని కోరుచున్నాను.

అధికార మాజిల్లారు సంబంధించినంతవరకు ఒకటే ఒక రైలురోడ్డు మద్రాసు నుంచి కలకత్తా పోయేటటువంటి రైలురోడ్డు ఉన్నది. మా జిల్లాలో 11 తాలూకాలున్నాయి. ఎంతో విస్తీర్ణంవున్నది. మేము కోరేదేమిటంటే కళింగ పట్నంనుంచి క్రీకాకుళంవరకు....

THE HON. SRI K. VENKATA RAO :—గున్నయ్యగారు తప్ప చెప్పకూడదు. రెండు రైలురోడ్లున్నాయి. విజయనగరంనుంచి పార్వతీపురం వెళ్ళే రైలురోడ్డుకూడా?

Sri P. GUNNAYYA :—మరిచిపోయాను సార్. అది ఒకటన్నది. ఉన్నా రెండోరోడ్డున్నాయి కాబట్టి గుణపురంమీదుగా పాలకొండమీదుగా పార్వతీపురంవరకు ఒక రైలురోడ్డు కోరాము. అది యీ రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో చేర్చి మోక్ష కొంత రహదారి సౌకర్యంచేస్తారని ఆశిస్తున్నాను. తరువాత పశుసంపద వృద్ధిని మరిచిపో తోరడెబ్బను యిరువదేం కేటాయించారు నిజముగా గోవంటే యీ ప్రపంచంలో మోతాకారం రైతంటే, ప్రపంచానికి మూలధామం. అలాంటి రైతులను, వారిని పోషించుట అభివృద్ధి చేయవలసిన అభివృద్ధి అవుతున్నదని మంత్రీ గారికి పూర్తిగా

24th March 1956]

[Sri P. Gunnayya

తెలుసును. అలాంటప్పుడు యీ time లో ఒకజత పశువులు కొనాలంటే 2,000 రూపాయలు 3,000 రూపాయలు అవుతుంది అలాంటి పశువుకు తగినటువంటి injections, మందులు యివ్వడానికి గ్రామాలలో తగినటువంటి సౌకర్యాలులేవు. పోనీ కొన్నిలక్షల డబ్బు Budget లో ఉన్నదా? అలాంటప్పుడు ఆ డాక్టర్లు సరైనటువంటి మందులుయిచ్చి రైతులను రక్షించడానికి ప్రభుత్వం పూనుకోవాలి. అలా లేకపోతే రైతు ఒక సంవత్సరం పంటపోయినప్పటికీకూడా పశువులు చచ్చి పోతే 3 సంవత్సరాలుకూడా దానికి తగినటువంటి ప్రోత్సాహం కలిగించలేదు, అలాంటప్పుడు పశువైద్యం తగిలినట్లు చేయించాలి. అలాగే కోళ్లు పెంపకం అభివృద్ధిచేయాలి. అలాగే నీటిపారుదల Schemes మా జిల్లాలోఉన్నాయి. 20 వేలు, లక్షలోపునే ఉన్నాయి. అలాంటి Scheme లు ఈ 5 ఏండ్లలోపులనే చేయించినట్లయితే యీ కృషి, గోదావరి డెల్టా భూములకంటే ఎక్కువ ఆహారాన్ని మా జిల్లా రైతాంగం పండించగలరు. ఆంధ్రదేశానికి కావలసినటువంటి ఆహారము కావలసినటువంటి దినుసులు పండించి ప్రభుత్వానికి తగినటువంటి సహాయం అక్కడున్నటువంటి ప్రజలు చేస్తారు. మా జిల్లాలో వేరుశనగ, చెఱుకు, గోగులు ఎక్కువగా పండుతున్నాయి. ఒక Agricultural Farm ఏదో ఊర్లోపెట్టమని Government కు యిదివరకు suggest చేశాము. దానిప్రకారం Agricultural Farm పెట్టి అక్కడవున్నట్టి రైతాంగానికి కావలసినటువంటి సదుపాయాలు యీ రెండో పంచవర్ష ప్రణాళికలో యిస్తారని అధ్యక్షులవారిని వినయపూర్వకంగా ప్రార్థిస్తూ యంతటితో విరమిస్తున్నాను.

MR. SPEAKER :—నేనేమిస్తాను ?

SRI S. BRAHMAYYA :—రేపు 5 నుండి 9 గంటల వరకు కూర్చుంటామంటే

MR. SPEAKER:—రేపు 4 గంటలకు meet అవుదాము.

The House then adjourned to meet again at 4 p.m. on Sunday the 25th March 1956.

APPENDIX (A)

ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక ముసాయిదాపై ప్లానింగ్, డెవలప్మెంట్ శాఖామాత్యుల ఉపన్యాసం.

అభ్యుదయ!

ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక ముసాయిదాలో ప్రణాళిక రచనా సంఘంచేసిన నూతనలను యీ సభ పరిశీలించి, ప్రణాళికా సంఘానికి తెలియజేసే నిమిత్తం, తన అభిప్రాయాన్ని, సలహాలను ఇవ్వవలసిందిగా కోరుతున్నాను. సభ్యులు వారి అభిప్రాయాలను ఇచ్చేటప్పుడు వారికి సహాయకంగా ఉంటుందనే భావంతో, ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళిక ఆమలులోను, ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక అమలుకు చేసిన సన్నాహాల్లోను, మనం చేసిన కృషిలోని వివిధ దశలను విశదీకరిస్తాను.

అక్టోబరు 1 వ తేదీన ఆంధ్రరాష్ట్రం అవతరించడం, అవిభక్త మద్రాసు రాష్ట్రంనుంచి మనకు ప్రణాళిక స్వక్రమించేసరికి ప్రణాళికాకాలంలో సగం గడచి పోయి ఉండటం, గౌరవ సభ్యులందరికీ తెలిసిన విషయమే. ప్రణాళిక రచనలో అవిభక్త రాష్ట్రం ఆంధ్ర ప్రాంతాల ప్రత్యేకావసరాలను దృష్టిలో వుంచుకొని తయారు చేయనందున, సదరు ప్రణాళిక మన అవసరాలను తీర్చలేకపోవడం సహజం. ప్రథమ ప్రణాళిక కాలంలో మన రాష్ట్రం అభివృద్ధిని సాధించుకునేందుకు తనకున్న అవకాశాన్ని కొంతవరకు కోల్పోయిందని చెప్పవచ్చు. మన అవసరాలు ఎక్కువ గాను మన ఆకాయలు ఉన్నతంగాను ఉన్నవి. మన రాష్ట్రంలో ఇంతవరకు వినియోగింపబడని సహజ సంపద లనేకం ఉన్నప్పటికీ, మనకున్న అవసరాలను ఆశలను మనకున్న ధనంతోనే సరిపెప్పుకోవాలి.

68,417 చ. మైళ్ళ వైశాల్యం, 2½ కోట్ల జనాభా కలిగిఉన్న మన రాష్ట్రం వ్యవసాయ ప్రధానమైనది. ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో నదులనుండి కాలువలనుండి లభ్యమయ్యే 100 మిలియన్ల ఎకరపు అడుగుల నీటిలో ప్రస్తుతం వ్యవసాయానికి కనీసం 30 వేల ఎకరాలు మాత్రమే ఉపయోగింపబడటం లేదు. ఖగిలిన 80 మిలియన్ల ఎకరపు అడుగుల నీటిని మనం సక్రమ వినియోగం చేసుకోవాల్సిఉంది. మొన్న మొన్నటివరకు,

మనరాష్ట్రంలోని 16,000 ల గ్రామాల్లో కనీసం నూటికి రెండయినా విద్యుత్సరఫరా సౌకర్యాన్ని పొందేవికావు తలసరి సగటు వినియోగం మనరాష్ట్రంలో 5 యూనిట్లు మాత్రమే. మొత్తం దేశంలో తలసరి సగటు వినియోగం 14 యూనిట్లు ఖనిజ సంపదల విషయంలో రాష్ట్రంలో మూడింట రెండు వంతులు ఇంకా సర్వే చేయవలసి ఉంది అందుచేత, ఇప్పటివరకు రాష్ట్రం పారిశ్రామికంగా వెనుకబడి పోయింది. రాష్ట్రంలో నిరుద్యోగము, దారిద్ర్యనూ పాతుకుపోయి, రాష్ట్ర సంపదలు సక్రమ సంపూర్ణ వినియోగం కానందువల్ల రాష్ట్రంయొక్క ఆర్థిక వ్యవస్థ స్థంభిభూతమై పోయిందన్న విషయం గౌరవ సభ్యులందరకు విదితమే. ఉమ్మడి రాష్ట్రం నుంచి మనకు సంక్రమించిన ప్రణాళిక ఆర్థిక పరిమాణం రూ. 54.71 కోట్లు. విద్యుచ్ఛక్తి పథకాలు, మధ్య తరగతి, చిన్న తరగతి నీటి పారుదల పథకాలు, ఇంకా, వెనకబడ్డ ప్రాంతాలకు, నీటిసరఫరా, పారిశుధ్య పథకాల అమలుకు, అదనంగాధనం కావలసివస్తుంది కనుక, ఈ మొత్తాన్ని రూ. 69.42 కోట్లకు సవరించారు.

కేంద్ర మంత్రిత్వ శాఖల పథకాలుకూడా కలుపుకుంటే ప్రధమ పంచవర్ష ప్రణాళిక ఆర్థిక పరిమాణం 75.90 కోట్ల రూపాయలవుతుంది. మొత్తం పెట్టుబడి 69.42 కోట్ల రూపాయలలో 1956 డిశంబర్ వరకు మనం 71% ఖర్చుపెట్టకలిగాం. ఈ సంవత్సరాంతానికి 92.5% ఖర్చుచేయగలమని ఆశిస్తున్నాను. ముఖ్యంగా సహకార సాంఘిక సంక్షేమరంగాల్లోను మత్స్య పరిశ్రమలలోను ప్రధమ పంచవర్ష ప్రణాళికా కాలంలో ఎక్కువ అభివృద్ధి సాధించడానికి వీలులేకపోయింది. సహకార రంగంలో భూములులేనివారికి, హరిజనులకు భూవసతి కల్పించేందుకు తయారయిన పథకానికి రూ. 25.57 లక్షల రూపాయలు కేటాయంపబడ్డాయి. మొదటి 2½ సంవత్సరాలలో ఉమ్మడి రాష్ట్రంలో యీ పథకం క్రింద రూ. 0.78 లక్షలు మాత్రమే ఖర్చు చేయబడ్డాయి. అనేక కారణాలవల్ల యీ మొత్తాన్ని రూ. 20.28 లక్షలకు తగ్గించాల్సివచ్చింది. కేంద్ర సహాయం లభించిన తర్వాత యీ పథకాన్ని అమలు చేయవలెనని సంకల్పింపబడడంవల్ల ఆలస్యం జరిగింది. రాయలసీమలో చైతులకు తక్కువ వడ్డీకి ఋణాలిచ్చేందుకు ఒక పథకం రచింపబడింది. కాని, ఆ ప్రాంతంయొక్క ఆర్థిక, వ్యవసాయ పరిస్థితులు చాలా వెనుకబడి వున్నందున యీ పథకం ఎక్కువ జయప్రదంకాలేదు. ప్రణాళిక నిర్వహణలో జరిగిన లోపానికి యిదికూడ కారణమైంది. ఈ పథకాన్ని మార్చి 1955 నుంచి మానిషేయవలసి వచ్చింది సాంఘిక సంక్షేమ కార్యకలాపాలక్రింద తక్కువ ఖర్చు కావడానికి కారణం, మన రాష్ట్రంయొక్క ఆర్థికావకాశాలు చాలా క్లిష్టంగా వుండటమే. ఇంతేకాకుండా కొన్ని పథకాలు 1953-54 అంశంలో ప్రణాళికలో ప్రణాళిగ్య రంగంలో చేర్చబడ్డాయి. భారత ప్రభుత్వం ప్రణాళికా కాలంలో నూలుమీద కర్త్రాల్లోను తీసివేయడంవల్ల, సబ్సిడీ ధరలకు జాలరులకు నూలు యితర వస్తువులు

కూడా ఉన్నాయి నిజమే. తదుపరి భారత ప్రభుత్వం, ప్రతిరాష్ట్రం, తన రెవిన్యూ ఖాతాలో ఆదాయవ్యయాలను సమన్వయం చేసుకోవటమే కాకుండా, ఈ పెట్టుబడి పద్ధతికింద ఆయోధ్యార్థు రాష్ట్ర సంపదలకు తగి ఉండాలని స్పష్టీకరించింది ఈ విషయంపై మన ప్రభుత్వంతో చర్చలుజరిపిన భారత ప్రభుత్వ ప్రతినిధులు, వచ్చే ఐదు సంవత్సరాలలో 120 కోట్ల రూపాయల ఆర్థికపరిమాణం గల ప్రణాళికను కావలసిన ధనాన్ని సేకరించడానికి మనకు శక్తి ఉన్నదా అన్న విషయంలో సందేహం వెలిబుచ్చారు. ఈ సందేహ నివృత్తి చేయడానికి తగినస్తో మత ఇంకా మనకులేక పోవడంవల్ల, మన సంపదలు అభివృద్ధిచెంది, క్రొత్త పథకాల ఆచరణకు కావలసిన శక్తి మనకుగలదని నిరూపించుకొనే వరకు మన రాష్ట్ర ప్రణాళికను విస్తృతంచేయమని అడగటం మౌనాలి.

ఈ సభ ఇదివరకే ఈ దిగువ పన్నుల విధానాన్ని శాసించిందన్న విషయం గౌరవనీయ సభ్యులకు బాగా తెలిసిందే.

ఇదివరకే ఆమలులో ఉన్న పన్నులు	సంవత్సరానికి రాగల ఆదాయం	5 ఏళ్లలో ఆదాయం.
(1)	(2)	(3)
		లక్షల రూపాయల్లో.
1. ఈనామ చూమల పూర్తి శిస్తు మదింపు.	46	280
2. మిల్లు గుడ్డలు, వజ్రాలపై సింగిలు పాయింట్ పన్ను	50	250
3. ముడి పొగాకుపై కొనుగోలు పన్ను (నాటు పొగాకుకు ఇది చెందదు) చౌక రకపు పొగాకు వస్తువులు, బీడిలు వగైరా.	60	800
4. భూమి ఆదాయంపై సర్ చార్జీ.	45	225
5. కోర్టు ఫీజు, దావాల విలువ ప్రమాణాలను మార్చినందు.	15	75
6. అభివృద్ధి పన్ను.	...	80
	మొత్తం	1,110

కాని, ప్రణాళికా సంఘం నూచించిన ఈ 116.2 కోట్ల ప్రణాళిక సంఘా
ర్థంగా జయప్రదం కావలెనంటే మనం ధన నేకరణకోసం కొత్తకొత్త మార్గాల
వెదకవలసి ఉంటుంది.

అలోచనలో ఉన్న పన్నులు.	సాలుసరి అదాయం.	5 ఏళ్లలో అదాయం.
		లక్షల రూపాయల్లో.
1. భూమి శిస్తు విధానాన్ని స్థిరీ కరించి, సర్చార్జిని రద్దు చేయడంవల్ల.	15	75
2. కొన్ని వ్యవసాయపంటల కొను గోలుమీద అమ్మకం పన్ను.	80 నుండి 85 మొదటి సంవత్స రంలో 10 లక్షలు మాత్రం.	145
3. భూమి శిస్తుకు సంబంధించిన అమ్మకం పన్ను, వగైరా వ్యవహారాలను సవరించుట.	5 సం॥లకు సుమారు 1 కోటి రూపా యలు.	100

320

భారత ప్రభుత్వం ఒక ఆర్థిక సంఘాన్ని స్థాపించింది ఈ సంఘం యొక్క
సిఫార్సుల ఫలితంగా ఈ రాష్ట్రానికి రాబోయే సంవత్సరాలలో ఇంకా అధికంగా
కేంద్రసహాయం లభిస్తుందని ఆశింపబడుతున్నది. కేంద్రప్రభుత్వం, ఒక ఆర్థిక
సంఘాన్ని స్థాపించాలని సంకల్పిస్తున్నది. ఈ సంఘం కేంద్రంలోను, రాష్ట్రాల
లోను, ఏ విధంగా ఎక్కువ పొదుపు సాధింపవచ్చునో, ఆలస్యాలవల్ల, తీసుకోవలసిన
సంభవించే వృధా వ్యయాన్ని ఏలా నివారించవచ్చునో, అర్హత విధులగా పరిశీలింబ్,
సలహా లిస్తుంది. ఈ సలహాలవల్ల ఖాస ప్రభుత్వంతోడా త్రాఫ్ పొందుతుందని
ఆశించవచ్చును.

కాఖాదికారులు, ప్రణాళికకు సంబంధించిన సలహాలకు కాఖి సలహాతో
రాష్ట్రప్రణాళిక, అభ్యుదయసంఘం కేటాయించబడిన 116.2 కోట్లను వివిధ ఆర్థిక
వృద్ధి పద్ధతులక్రింద ఏవిధంగా విభజించాలో నివారితంగా నూచించింది. ఆ నూచనలను
విశేషాగ సమీక్షించి క్రిందివర్గమైంది.

కోటాయంపబడిన మొత్తంలో మొదటి సంవత్సరంలో మన కార్యక్రమాన్ని రూ. 1954.67 లక్షలకు పరిమితం చేయాలని సంకల్పింపబడుతున్నది. ప్రణాళిక మొదటి 2 సంవత్సరాలలో కోటాలో ఎక్కువ భాగాన్ని ఖర్చు చేసి, ముందు ముందు లోపాలు రాకుండా చేసుకుంటే బాగానే ఉంటుంది. కాని, మన ఆర్థిక ఆవకాశాల పరిస్థితి చాలా క్లిష్టంగా ఉంది కాబట్టి మొదటి సంవత్సరంలో పరిమితమైన కార్యక్రమంతోనే ప్రారంభించాలి. తరువాత క్రమంగా, రాష్ట్రంలో ఆర్థికపరిస్థితులు బాగుపడడంవల్ల అధికంగా పన్నులు వసూలుకొవడంవల్ల అదాయం పెరుగుతుందని ఆశిస్తున్నాం. ఈ విధంగా వచ్చిన అదనపు అదాయంతో మన అభ్యుదయాన్ని తీవ్రతరం చేసుకోవచ్చు.

అందరికీ తెలియబట్టేందుకు, అభిప్రాయ సేకరణ చేసేందుకు, రిచనా సంఘం ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక ముసాయిదా నొకదాన్ని ప్రచురించింది. జాతీయ ప్రణాళికాసమితి స్థాయిసంఘ సమావేశంలోను, ఫార్లమెంట్ సభ్యుల సలహా సంఘముయొక్క సమావేశంలోను, 1956 వ సం॥ జనవరి 19, 20 తేదీలలో జరిగిన జాతీయ అభివృద్ధి సంఘంయొక్క సమావేశంలోను జరిగిన చర్చలను దృష్టిలో ఉంచుకొని, ఈ ముసాయిదా తయారుచేయబడింది. 1956 వ సం॥ మే 2 వ వారంలో ఈ ముసాయిదా ఫార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టబడుతుంది. అప్పుడు లభించే సలహాలను, సమన్వయించి ఇంతకంటే విస్తృతమైన ముసాయిదాను తయారుచేయాలని రచనా సంఘం సంకల్పించింది. ఆ పరిపూర్ణ సంచిత తయారుచేసేటప్పుడు దిగువ విషయాలపట్ల ప్రత్యేక శ్రద్ధ చూపబడుతుంది.

1. ముసాయిదాలో నూచింపబడిన, ఉత్పత్తి, అభివృద్ధి లక్ష్యాలు జాగ్రత్తగా సమీక్షింపబడతాయి.

2. ప్రతి రంగంలోను అవసరాల కనుగుణంగా శిక్షణ కార్యక్రమాలు మదింపబడతాయి.

3. ప్రతి పెద్దపథకంయొక్క పాలనా వ్యవస్థ పరిశీలింపబడుతుంది. ముఖ్యంగా ఈ దిగువ విషయాలు స్పష్టీకరింపబడతాయి.

(a) కేంద్ర ప్రభుత్వముయొక్క ఏజెన్సీలకు రాష్ట్రప్రభుత్వాలకు ధనం కేటాయింపు.

(b) ప్రతి పెద్ద పథకం అమలులోను పాలనకు సంబంధించిన బాధ్యతలు, కార్యాలు.

(c) పరిపాలనా వ్యవస్థను పటిష్టంచేసేందుకు నూచనలు.

4. ముసాయిదాలో పరిగ్నా వ్యవహరింపబడని అంశాలపై సంపూర్ణ సమాఖ్య పరిశీలించబడుతుంది.

5. ముసాయిదాలో నూచనలకు ముందు ఉపోద్ఘాతంగా ప్రథమప్రణాళికకు సంబంధించిన సమాచారము ఇవ్వబడుతుంది. ఇందులో రెండవ ప్రణాళికకు సంబంధించిన విషయాలేమైనా ఉంటే అవి కూడా నూచింపబడతాయి.

గౌరవ సభ్యులకు ఈ ముసాయిదా ఇవ్వబడింది. మీ అభిప్రాయాలను, నూచనలను సభకు తెలియజేస్తే వాటిని రచనా సంఘానికి పంపిస్తాం. ఈ ముసాయిదా సుదీర్ఘమయినది. దుర్ఘుష్టవశాత్తు మీరు దీనిని, సమగ్రంగా పరిశీలించేందుకు తగినంత ముందుగా ప్రతులు మాకు అందవందున యివ్వలేక పోయాము.

రాష్ట్రీయ ప్రణాళికా, అభివృద్ధిసంఘం ఈ ముసాయిదాను 1950 వ సం॥ మార్చి 18 వ తేదీన జరిగిన సమావేశంలో పరిశీలించి కొన్ని సిఫార్సులు చేసింది. వీటిలో ముఖ్యమైనవి.

ప్రణాళికా సంఘం రాష్ట్రాలకు, కేటాయించయిన రూ. 225 కోట్ల రూపాయలలో తమ వాటాను నేకరించే నిమిత్తం రాష్ట్రాలు అదనపు పన్నులకు విధించవలసి ఉంటుంది. ఈ భారాన్ని తగ్గించడానికి సంబంధించినవై ఉంటాయి. ఈ సంఘం సిఫార్సులు ప్రాంతీయ అభివృద్ధిలో లోటులను సరిచేసి సమన్విత అభివృద్ధి సాధించే విషయంలోను, రాష్ట్రంలో అసలే ఉద్యోగం లేనటువంటి, సంవత్సరం పొడుగున పని దొరకనటువంటి విద్యావంతులకు, నిరక్షరాస్యులకు ఉద్యోగావకాశాలు కల్పించే విషయంలోను ఆదాయం, భూమిలపై గరిష్టప్రమాణాన్ని విధించే విషయంలోనూ ఈ సంఘం సిఫార్సులు చేసింది.

ప్రణాళిక పెట్టుబడి రూ. 4,800 కోట్లు ఈవిధంగా నేకరింపబడ్డాయని రచనా సంఘం సంకల్పిస్తోంది. రూ. 350 కోట్లు ప్రస్తుత ఆదాయం నుంచి లభిస్తుంది. రూ. 450 కోట్లు కేంద్ర రాష్ట్రాలు సమాన నిష్పత్తిలో నేకరిస్తాయి. ఈ నిష్పత్తిలో రాష్ట్రాలపై పెద్ద భారం పడుతుంది. కాని కేంద్రం ఈ మొత్తంలో మూడింట రెండు వంతులు నేకరిస్తే రాష్ట్రాల వాటా రూ. 150 కోట్లయి, కొంతభారం తగ్గుతుంది. ఈ విషయంలో విభజనజరిగేటప్పుడు రాష్ట్రాల పన్నులు భరించే శక్తి కలిగి ఉన్నవా, లేక రాష్ట్రం ఏమైనా వెనుకబడిఉందా, అనే విషయాలను ఆలోచించినతర్వాత జరిగాలి. ప్రాథమిక పరిశ్రమల అభివృద్ధి ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక ముఖ్యలక్ష్యం. ఈ ప్రాంతంలో స్థాపించవలసిన పరిశ్రమలలో ఆంధ్ర రాష్ట్రానికి తగు భాగం లభించలేదు. ఈ లోటును ఆఖరు ప్రణాళికలో తీర్చుకోవాలి. ఆంధ్రరాష్ట్రం పారిశ్రామికంగా చాలా వెనుకబడివుంది. దుర్ఘుష్టవశాత్తు భారీపరిశ్రమలు, రవాణా సౌకర్యాల అభివృద్ధిలో ఆంధ్రరాష్ట్రానికి తగినంత ప్రాతినిధ్యం ఇవ్వబడలేదు. కేంద్రంయొక్క వాటా రూ. 2,500 కోట్లు అయి ఉండగా ఆంధ్రరాష్ట్రంలో ఇందులో రూ. 40 కోట్లు గ్రాంట్లరూపంగాను రూ. 80 కోట్లు ఋణరూపంగాను ఖర్చవుతాయి అని అంచనా వేయబడింది. ఈ పెట్టుబడి

అంధ్రరాష్ట్రంయొక్క జనాభా వైశాల్యం అభివృద్ధి అవకాశాలకు, అవసరాలకు ఏమాత్రం తగినంతగా లేదని మేము భావిస్తున్నాం. ఈ అసమానత్వాన్ని, సరి దిద్దాల్సిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. విశాఖపట్నంలో ఒక భారీ విద్యుచ్ఛక్తి పరికరాల కర్మాగారం, ఒకస్టీల్ పాప్రికేటింగ్ ప్లాంటును స్థాపించాలని వెంటనే గోదావరి లోయలో బొగ్గుకోసం సర్వేజరిపి, దానిని యావజ్జీవంయొక్క లాభంకోసం వినియోగించమని భారత ప్రభుత్వాన్ని కోరవలసిఉంది. మన రాష్ట్రంలో అనేక ప్రాంతాలలో రైలు రవాణా సౌకర్యాలు చాలా హీనంగా ఉన్నాయి.

ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికాకాలంలోనే కొత్త గూడెంనుంచి వాల్తేరుకు, నంద్యాలనుంచి పీలేరుకు రైలుమార్గాలు వేయవలసిందిగా భారత ప్రభుత్వాన్ని కోరాలి. పోరైక్రామిక ఉత్పత్తిలో విశేషాదీకరణ వాంఛనీయం కాబట్టి, అంధ్రరాష్ట్రంలో ఎరువులకు మంచి డిమాండు ఉండడంవల్ల, ఇక్కడ ఒక ఎరువుల ఫ్యాక్టరీని స్థాపించాలి. ఇందువల్ల అంధ్రరాష్ట్రపు అవసరం అయిన లక్ష టన్నుల ఎరువులు చాలా దూరాన్నుంచి రావలసిన అవసరం తగ్గి రైల్వేమార్గాల్లో ఒత్తిడి కూడా తగ్గుతుంది.

ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికయొక్క ఆత్యంత ముఖ్యమైన తీర్మానం ప్రాథమిక పరిశ్రమల అభివృద్ధి అయినా, నికరాదాయాన్ని ఏటా నూటికి 5 వంతుల చొప్పున విద్యార్థి పెంచడం, 10, 12 మిలియన్ల జనులకు వృత్తి ఉద్యోగావకాశాలు కల్పించడం కూడా ముఖ్యమైనవే. మొదటి ప్రణాళిక మన రాష్ట్రంయొక్క ఆర్థిక అభివృద్ధిని దిశానికీ దోహదం చేసింది. జాతీయాదాయం ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికా కాలంలో నూటికి 11 వంతుల పెరుగుతుం దనుకున్నాం గాని, నూటికి 18 వంతుల బాకా పెరిగింది. ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికా కాలంలో ఈ జాతీయాదాయాన్ని నూటికి 25 వంతుల వరకు పెంచాలనే ఆశయం సుఫలీకృతమాకుందనే ఆశించ వచ్చును.

భారత దేశంయొక్క జనాభా ఏటా సుమారు 4.5 మిలియన్ల చొప్పున పెరుగుతోంది. ప్రస్తుతం జనాభాలో నూటికి 40 మంది క్రామీకులుగా ఉన్నారు. ఏటా 1.8 మిలియన్లమంది ఈ వర్గంలో చేరుకుంటారు. దీనికి తోడు పట్టణ ప్రాంతాల్లో నిరుద్యోగులు చాలామంది ఉన్నారు. పరెల్లో ఏడాది పొడుగున పని ఉండనివారు కూడా చాలామంది ఉన్నారు. ప్రణాళికా రచనా సంఘం ఏటా క్రామీచర్మంలో చేరుతున్న 1.8 మిలియన్ల మందికి పని చూపించగలిగి, ప్రస్తుతం నిరుద్యోగం తగ్గించగలిగి, ఏడాది పొడుగునా చేతనిండా పనిలేనివారికి ఉద్యోగా

వకాశాలు కల్పించాలి. అంటే జాతీయప్రణాళిక 10,12 మిలియన్ల మందికి వృత్తి ఉద్యోగావకాశాలు కల్పించాలని ఆశిస్తుంది.

సోషలిస్టు సమాజ స్థాపన మన దేశంయొక్క లక్ష్యంగా ప్రకటించబడింది. ఈ ఆశయాన్ని, కాంగ్రెస్ సంఘం, పార్లమెంటూ ఆమోదించాయి. ప్రథమ పంచ వర్షప్రణాళిక లక్ష్యాలను నిర్వచిస్తున్నప్పుడు ఆర్థిక అసమానత్వాన్ని తగ్గించటం ప్రణాళిక ముఖ్య లక్ష్యాలలో ఒకటిగా పేర్కొనబడింది. ప్రణాళికా రచనయొక్క లక్ష్యాలపై అవడి కాంగ్రెస్ తీర్మానం ఇలా అంటున్నది.

సోషలిస్టు సమాజంలో (అ) ముఖ్యఉత్పత్తి కీలకాలు సమజాధీనంలోవుండాలి. (ఆ) ఉత్పత్తి నిత్య ప్రవర్ధమానంగా వుండాలి. (ఇ) జాతీయసంపద న్యాయంగా సమంగా పంచబడాలి.

ఇటువంటి సమాజ స్థాపనే ప్రణాళిక రచనా లక్ష్యం.

ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికను తయారు చేస్తున్నప్పుడుకూడా, యీ ఆశయా లకు ప్రముఖస్థానం యివ్వడమైంది.

భూసంస్కరణలు, కీలక ఉత్పత్తి స్థావరాలపై ప్రభుత్వ యాజమాన్యాన్ని విస్తరింపజేయుట, పన్నుల విధానం, కార్మిక సంక్షేమం, వీటికి సంబంధించిన విషయాల్లో పాలసీవిధాన నిర్ణయం ముసాయిదాలో నూచించబడింది. గౌరవనీయ సభ్యులు 74 వ పుటలో భూసంస్కరణలపై అధ్యాయాన్ని, 18 వ పుటలో పారిశ్రామికవిధానముపై అధ్యాయాన్ని 18 వ పుటలో అసమానత్వ నివారణపై అధ్యాయాన్ని, 171 వ పుటలో కార్మిక రంగంలో విధానం, కార్యక్రమంపై అధ్యాయాన్ని, ప్రత్యేక శ్రద్ధతో గమనింపవలసిందిగా కోరుతున్నాను.

గౌరవనీయ సభ్యులు మొత్తం ఆదాయానికి, జీతాలకు భూముల యాజ మాన్యానికి గరిష్టపరిమితి నిర్ణయంలాంటి ముఖ్యవిషయాలపై యధేచ్ఛగా సలహాలివ్వ వచ్చు. భారతదేశంయొక్క ఆర్థిక వ్యవస్థమీద వీటికున్నంత ప్రభావం యింక వేటికీ లేదు. ప్రజలను, ప్రభుత్వాలను రాజకీయ కక్షలను బాధిస్తున్న యీ సమస్యలపట్ల ఒక భృక్ష్పదాన్నలవరచుకొని, ఆవరణ యోగ్యమైన సమస్యమార్గం నిర్వచించడం మన ధర్మం. ఆదాయాలపై గరిష్టపరిమితులను నిర్ణయించేటప్పుడు ఎటువంటి ఆదాయ మైన ఒకే పరిమితి కలిగి వుండాలా లేక భారతదేశపు ఆర్థిక పరిస్థితి అభివృద్ధికి, పరిష్టానికి, అన్నివృత్తుల ప్రధానమేకముక, అన్నిటిని ఒకే భావంతో చూడాలా అనే విషయం ఆలోచించవలసి వుంది.

పంచవన్న ప్రణాళిక రచనలోను, నిర్వహణలోను దేశకాల యోగ్యంగా వుండేటట్లు ఏర్పాటుచేయబడింది. ఇందువల్ల సమయానుకూలంగా చిన్న చిన్న మార్పులు చేసుకోడానికి వీలుంటుంది. ప్రతి ఏటా, ప్రత్యేకంగా విపుల పథకాలు తయారవుతాయి.

ఈ సభకు ప్రథమ, ద్వితీయ పంచవన్న ప్రణాళికలలోని కొన్ని ముఖ్యాంశాలు నూచించాను. ద్వితీయ ప్రణాళిక ముసాయిదాలోని కొన్ని ముఖ్య సిఫార్సులను కూడా తెలిపాను.

గౌరవనీయ సభ్యులు, ముసాయిదాను అమూలంగా పరిశీలించి, రాష్ట్రానికి, దేశానికి పనికివచ్చే నూతనలు చేసేందుకు యీ ప్రణాళిక ముసాయిదా పరిశీలన సహాయపడుతుందని ఆశిస్తున్నాను.

Appendix (B).

SPEECH OF THE MINISTER FOR PLANNING AND
INDUSTRIES ON THE DRAFT OUTLINE OF
THE SECOND FIVE-YEAR PLAN.

Sir, I move that the House may consider the proposals made by the Planning Commission in the Draft Outline of the Second Five-Year Plan and offer its considered views or suggestions to be forwarded to the Planning Commission. In order to help the members to offer their views, I shall take them through the various stages we have passed in regard to the implementation of the First Five-Year Plan as well as the preparation of the Second Five-Year Plan.

The Honourable members are aware that we inherited the First Plan from the Composite State of Madras half-way through the Plan Period, as the Andhra State was formed only on 1st October 1953, by which time half the plan period was over. The Plan which this State inherited was not prepared by the Composite State with reference to the specific requirements of our State and so could not in the very nature of things meet all our needs. We may say that our State missed to some extent the full opportunity to develop itself during the First Plan. Our needs are larger and the expectations greater; but the needs and our expectations have necessarily to be co-related to our financial resources, though we may have plentiful untapped resources in other directions. Our State which has an area of 63,417 square miles with a population of about 20·5 millions according to 1951 census is a predominantly agricultural land. Of the 100 million acre feet of water available from Andhra rivers and canals, barely $\frac{1}{5}$ has been utilised for existing irrigation leaving about 80 million acre feet yet to be exploited. Less than 2 per cent of the 16,000 villages in Andhra were till recently receiving electric supply, the per capita consumption being only 5 units even against the low national average of 14. As regards the mineral resources, $\frac{2}{3}$ of the total area has yet to be surveyed and therefore the State has so far been naturally industrially backward. The Hon'ble members know that the economy of Andhra has remained

stagnant with persistent unemployment, under employment and poverty as the resources of the State have not been utilised to the optimum. The Plan we inherited from the Composite State was to the order of Rs. 54.71 crores. This was further revised to Rs. 69.42 crores so as to cover additional provisions for power projects, medium and small irrigation schemes and national water-supply and sanitation programmes for backward areas. If the Central Ministries programmes are also included, the total size of the First Plan would be of the order of Rs. 75.90 crores. Against the total outlay of the Plan of Rs. 69.42 crores, we have spent nearly 71 per cent up to December 1955 and I expect that about 92.5 per cent would be spent before the end of this year. Much progress could not be made particularly under Co-operation, Social Services, and Fisheries during the First Plan period. Under Co-operation, the scheme relating to the colonisation of the landless and the harijans had a provision of Rs. 25.57 lakhs out of which for the first 2½ years only a sum of Rs. 0.78 lakhs was spent in the Composite State. This provision had to be reduced to Rs. 20.28 lakhs as we started with an initial set back. It was proposed to implement the scheme after obtaining assistance from the Centre which accounted for the delay in implementing the scheme. Another scheme which also contributed to the short-fall was the provision of cheap loans to ryots in Rayalaseema which did not work well on account of the relatively backward agricultural and economic conditions of the area. The scheme had therefore to be discontinued in March 1955. The main reasons for the low expenditure under Social Welfare Programme was the difficult ways and means position of this State. Besides this, some of the schemes were included in the Plan, particularly under "Public Health" at the close of 1953-54. The poor progress under "Fisheries" was due to the discontinuance of the scheme for supply of yarn and other materials at subsidised rates to fishermen consequent on the decontrol of yarn during the Plan period. The lack of adequate equipment for fishing and facilities for transport and preservation were also responsible for the shortage. I may mention that the shortages were

---

generally due to our financial stringency, and in some cases to the withdrawal of subvention by the Central Government in the middle of the Plan period or addition of new schemes late or dropping of certain schemes from the Plan which could not be implemented for some reason or other. We however propose to make up the lost ground in the Second Plan, particularly, in the direction of Co-operation and Social Services.

The Local Development Works Programme which constitutes the preparatory stage for National Extension Service was inaugurated in April 1953. Against a grant of Rs 14,75,200 in 1953-54 and Rs 34 lakhs in 1954-55, only Rs 73,879 and Rs. 11,10,715 respectively were earned. During the current year as a result of several measures carried out to simplify procedural matters and the appointment of adequate technical and administrative staff, it is expected that if not the full grant of Rs. 66 lakhs, at least about Rs 60 lakhs would be earned.

We have gained sufficient experience in the execution of the First Plan which we have implemented fairly successfully in spite of the difficulties we had on account of the partition of the State during the middle of the Plan period and also as we had to set our new House in order before we could concentrate on Plan implementation. These difficulties no longer exist. We are fairly stabilised around and we can hope to bestow our full thoughts and concentration on the Plan.

The Government of India wanted the Second Five-Year Plan to be built from village upwards. We created Village Planning Committees for every village or group of villages to consider the felt needs of the people and to prepare a plan for each of the villages or group of villages. A people's plan has thus taken shape. We have no doubt raised great hopes in the minds of villagers that during the Second Plan period the felt needs of every village would be attended to, to a large extent and the standard of living would be raised by achieving the declared objectives. The cost of all the village plans which were incorporated in the District Plans worked out to a total outlay of Rs. 353.57 crores of which 23.15 crores

represented the cost of municipal plans, the balance of Rs. 330.42 crores being the plan cost on schemes drawn up at village and district level. Including the outlay on the State Plan, the total outlay was of the order of over Rs 500 crores. The total outlay required for the implementation of these schemes was really very great and having regard to the difficult ways and means position of the State, the plans had to be curtailed to make them more realistic with reference to the availability of financial and other resources. The claims of different sectors have been correlated so as to secure the maximum benefit from the resources, financial, personnel and material available during the Plan period. The draft plan with which we approached the Planning Commission was of the order of Rs. 244.43 crores. But as a result of the discussions which the Ministers and Officers of this State had with the Planning Commission and the possible total outlay on the National Plan, the outlay on the State Plan was reduced from Rs 244.43 crores to Rs. 125.1 crores. The Rs. 125.1 crores plan included a separate provision of Rs. 1.75 crores for the implementation of the village plans under four important sectors, namely, Agriculture, Health, Education and Transport and Communications and to provide the villages at least with the elementary facilities under these heads. This provision of Rs. 1.75 crores for village plans is admittedly very meagre. Viewed against the needs of 16,000 villages, the provision made will not be commensurate with the hopes raised in the villagers. But consideration mainly of finance and the possible magnitude of the National Plan made it difficult to provide for anything more.

Even the provision of Rs. 125.1 crores which we considered very modest was cut down to Rs. 116.2 crores by the Planning Commission based on the overall National Plan and also with reference to the financial resources of the State. The size of the National Plan in the public sector which was originally Rs. 5,050 crores has subsequently been reduced and fixed at Rs. 4,800 crores. Out of this Rs. 3,800 crores relate to investment and the balance of Rs. 1,000 crores represents current expenditure. The outlay of Rs. 4,800 crores is distributed between

the Centre and the States at Rs. 2,586 crores for the Centre and Rs. 2,214 crores for the States. According to this distribution of outlay between States, our State gets Rs. 116.2 crores. This amounts to a cut of about 7.1 per cent on the ceiling of Rs. 125.1 crores previously fixed by the Planning Commission. The present allotment represents 2.44 per cent of the total outlay of Rs. 4,800 crores on the National Plan and 5.23 per cent of the outlay of Rs. 2,214 crores for the States alone. I personally felt that our State should press for a ceiling of at least Rs. 119 crores. This State has 1/18th of the population of the country and on that basis it is entitled to an allotment of Rs. 123 crores. No doubt there are other criteria for arriving at the size of the State Plan. The Government of India have subsequently made it clear that every State Government should not only achieve a balance on revenue account but also see that the expenditure on capital account is related to the budget resources. The representatives of the Government of India who had discussions on the subject with our Government also expressed misgiving about our ability to finance a plan of the order of about Rs. 120 crores during the next five years. As we are not yet in a position to counter this misgiving, we have to defer the question of asking for an enhancement in the size of the State Plan until such time that we are able to prove that our resources have improved and could take on more schemes.

As the Honourable Members are already aware, this House has already legislated on the following measures of additional taxation :

Taxation measures already undertaken.	Expected Income for yield per five-year annual period.	
(1)	(2)	(3)
(1) Levy of full assessment of inam lands.	(RUPEES IN LAKHS).	
	46	230
(2) Levy of additional single point tax on mill-made cloth and precious stones.	50	250

<i>Taxation measures proposed to be undertaken.</i>	<i>Expected yield per annum.</i>	<i>Income for five-year period.</i>
(1)	(2)	(3)
	(RUPEES IN LAKHS).	
(3) Levy of purchase tax on un-manufactured tobacco (excluding country tobacco) and sales tax on cheaper varieties of manufactured tobacco such as beedies etc.	60	300
(4) Surcharge on land Revenue ...	45	225
(5) Revision of the sale of court-fees and suits valuation.	15	75
(6) Betterment levy	...	30
Total ...	...	1,110

Yet further sources of additional revenue have to be tapped for the fuller fulfilment of the Plan of the magnitude of even Rs. 116.2 crores suggested by the Planning Commission. We have no doubt, the following additional taxation measures under contemplation.

(1)	(2)	(3)
	(RUPEES IN LAKHS).	
(1) Replacement of surcharge on Land Revenue by Standardization of Land Revenue.	15	75
(2) Sales tax on turnover of purchases in respect of certain agricultural products.	30 to 35	
	(1st year Rs. 10 lakhs only).	145
(3) Amendment of sales tax and other measures relating to land revenue.	(about Rs. one crore for five years).	100
	Total ...	320

The Government of India have set up a Finance Commission and it is hoped that as a result of the recommendations of the Commission, this State will be able to obtain a substantially larger share of assistance from the Centre during the coming years. It is also to be hoped that this Government will be benefited from the suggestions of the High Power Committee which is proposed to be set up by the Centre for organizing a thorough investigation both at the Centre and in the States with a view to securing the maximum possible economy and avoidance of wastage owing to delays, inefficiency, etc.

~~In~~ consultation with the Heads of Departments and Secretariat Departments concerned and after consideration by the State Planning and Development Committee the allotment of Rs 116.2 crores is proposed to be distributed among the individual heads of development and the details of this distribution have already been indicated in the note separately circulated to members.

Of this total allocation, the first year programme is proposed to be limited to Rs 1,954.67 lakhs for which budget provision has been made for 1956-57. Perhaps it would have been desirable to start with a greater proportion of the total outlay in the first two years so as to avoid shortfalls at the end of the Plan period but yet with reference to our very difficult ways and means position we have to start with a modest programme in the first year and we ~~hope to be able to increase~~ the rate of development during the coming years with the additional revenues, we hope to realize partly from additional taxation and partly due to the economic improvement of the State.

The Planning Commission has published for general information and for eliciting comments and suggestions a draft outline of the Second Five-Year Plan. This draft outline has been prepared by the Planning Commission in the light of the discussions held at the meeting of the Standing Committee of the National Development Council and of the Consultative Committee of the Members of Parliament and also at the meeting of the National Development Council held on

19th and 20th January 1956. The Planning Commission proposes to issue a fuller version of the whole Second Five-Year Plan in the light of the comments and suggestions received on the draft outline for presentation to the Parliament during the second week of May 1956. In the preparation of the fuller version, special attention will be paid to the following matters :—

(1) careful review of the targets of production and development indicated or suggested in the Draft Outline ;

(2) assessment of training programmes in each field with reference to requirements ,

(3) consideration of the administrative aspects of each major programme and, in particular, ensuring that the following are clearly stated and appreciated,

(a) financial allocations for the Central Government or agencies set up by it and for State Governments ;

(b) administrative tasks and responsibilities in implementing each major programme ,

(c) proposals for strengthening administrative arrangements ,

(4) providing fuller information on important points which did not receive adequate treatment in Draft Outline , and

(5) setting out by way of introduction to the proposals for the second plan accurate information relating to progress during the first plan and any inferences from its working which have a bearing on the second plan.

The Hon'ble members have been supplied with a copy of the outline and your considered comments and suggestions if placed before the House would be forwarded to the Planning Commission as desired by them. The draft outline is a fairly long one and unfortunately we could not get the copies of the draft outline sufficiently early to enable you to make a detailed study. The State Planning and Development Committee considered the Draft Outline at its meeting held on 15th March, 1956 and made certain recommendations. The substance of them are those relating to lessening of the

burden of the States to raise taxation to meet their share of Rs. 225 crores fixed by the Planning Commission, the need for balanced regional development by setting right the imbalance in this State, provision of financial assistance to this State to take up specific schemes for giving relief to the educated and uneducated unemployed and underemployed and about the fixing of ceilings on incomes and land holdings.

In working out the financial resources against the outlay of Rs. 4,800 crores, the Planning Commission expect that about Rs. 350 crores can be made available for the Plan out of the current revenues at existing rates. Another Rs. 450 crores are proposed to be raised from fresh taxation in equal proportion by the Centre and the States. This proportion will impose a great burden on the States. If, however, the Centre meets $\frac{2}{3}$ rds, the States' liability to raise funds by additional taxation will be limited to the balance of only $\frac{1}{3}$ rd, i.e., Rs. 150 crores. Even in regard to this reduced States' share, it would be equitable to distribute it to the various States with reference to their capacity to tax more and also the backwardness of the individual States concerned.

Stress on the development of basic industries may be described as the principal objective of the Second Plan. The imbalance arising out of this State not getting its proportionate share of heavy industries to be located in this area has to be set right by adequate provision being made in the final plan. Andhra is industrially backward and has unfortunately not received adequate representation in the schemes proposed for the development of major industries, transport and communications from the central sector. Out of Rs. 2,586 crores representing the Centre's share, only a sum of about Rs. 40 crores by way of grants and another sum of about Rs. 80 crores by way of loans is expected to be spent in Andhra. We feel that the investment is totally inadequate and disproportionate to the population, area, potentiality in development and the needs of this State. There is every necessity to set right this inequality and inequity. The Government of India may be requested to initiate steps for the manufacture of heavy electrical equipment and heavy steel fabricating plants in Visakhapatnam and to undertake

immediately a survey of the Godavari valley for coal deposits and exploit them to the benefit of the country as a whole. Railway communications in certain parts of the State are totally inadequate. We should request the Government of India to construct a line from Kothagudem to Waltair and from Nandyal to Pileru and include them in the Second Five-Year Plan. As it is desirable to have some sort of decentralised industrial production, one more fertilizer plant may be decided upon and located in Andhra as there is a great demand for fertilizers in the State and as its location in Andhra will reduce pressure on railway communications as otherwise, the entire demand for fertilizers which is over a lakh of tons has to be transported from long distances,

Though the king-pin of the Plan is the development of basic industries, the other principal objectives of the Plan are an increase in the national income by 5 per cent per year over the period of 5 years and the provision of employment opportunities for 10 to 12 million persons. The economy has responded well to the stimulus of the first plan. National income over the five years of the First Plan is estimated to have risen by about 18 per cent as against the original expectation of about 11 per cent. The objective to raise the National income by 25 per cent during the Second Plan period is, therefore, expected to be fulfilled.

The population of India is increasing roughly at the rate of 4.5 millions a year. With a proportion of about 40 percent in the labour force, about 1.8 millions of persons enter the labour force every year. In addition, a large number of persons are without employment in urban areas and a great deal of under-employment exists in villages. Planning must be bold enough to provide new work for about 1.8 million new entrants into the working force every year and also to offer more work to the large number of persons who are without jobs or who are under-employed at present. The National Plan, therefore, seeks to provide employment to 10 to 12 million persons.

A socialistic pattern of society is now the declared goal of the country. Both Parliament and the Congress have accepted this ideal. It is true that even while

laying down the objectives of the First Five-Year Plan, it was clearly stated that a reduction in economic inequalities would be one of the main objectives of the Plan. The position in this respect was not, however, stated in unambiguous terms. On the aims of Planning the Avadi Resolution runs as follows —

‘Planning should take place with a view to the establishment of a socialistic pattern of society where (a) the principal means of production are under social ownership or control, (b) production is progressively speeded up, and (c) there is equitable distribution of the national wealth.’

In drawing up the framework of the Second Five-Year Plan, these objectives have been kept in the forefront.

Policy decisions on the matters relating to Land Reform, Extension of State ownership over the Strategic Means of Production, Tax System, Preventing Conspicuous Consumption and Labour Welfare, have been indicated in the Draft Outline. I would draw the pointed attention of the Honourable Members to the Chapter on Land Reforms on page 74, Industrial Policy on page 13, Reduction in Inequalities on page 18 and Labour Policy and Programmes on page 171 of the Draft Outline.

Hon'ble Members are free to express their views on the ~~very important~~ issues like fixation of ceilings on total incomes, on salaries and on agricultural holdings. These are matters which affect the economy of India more than anything else. It is therefore incumbent on us all to take an objective view and make a practical and helpful approach to this important problem which has been engaging the attention of Governments, political parties and people as well. It is for consideration whether in fixing ceilings on incomes, be they one from agriculture, or from business or from employment, there should be any discrimination and whether all professions should not be treated alike as each one of them is important and necessary for the growth and stability of Indian economy.

The Five-Year Plan has been conceived and is to be operated in a flexible manner so that we may avoid undue rigidity in implementation and make changes within the general framework. Specific and detailed plans will be prepared for every year.

I have placed before the House a few of the important and salient points both in the First and Second Plans of the State and also some of the important recommendations made in the Draft Outline of Second Five-Year Plan and I hope they would be of some help to the Honourable Members in going through the Draft Outline of the Plan carefully and making useful suggestions in the interests of the State and the Nation.

